

CIRKEVNÁ PRÍRUČKA

CIRKVI ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

21. REVIDOVANÉ VYDANIE Z ROKU 2025

CIRKEVNÁ PRÍRUČKA

CIRKEVNÁ PRÍRUČKA

CIRKVI ADVENTISTOV
SIEDMEHO DŇA

21. REVIDOVANÉ VYDANIE Z ROKU 2025

CIRKEVNÁ PRÍRUČKA
Vydala Cirkev adventistov siedmeho dňa
Londýnská 623/30, Praha 2-Vinohrady
Praha 2026

21. revidované vydanie z roku 2025

ISBN 978-80-8071-283-9

OBSAH

POTREBA CIRKEVNEJ PRÍRUČKY 11

Vznik cirkevnej príručky v cirkvi adventistov siedmeho dňa 11
Zmysel a autorita cirkevnej príručky 12
Prijímanie zmien 13
Výklad cirkevnej príručky 14
Termíny používané v cirkevnej príručke 14

CIRKEV ŽIVÉHO BOHA 17

Bez rozdeľujúcej hradby 17
Objekt najväčšej Kristovej starostlivosti 18
Cirkev dokonalá v Kristovi 19

ORGANIZÁCIA A AUTORITA CIRKVI 21

Biblický základ organizácie 21
Dôležitosť organizácie 22
Misijné poslanie organizácie 22
Novozmluvný model 23
Cirkevná organizácia dnes 24
Prehľad organizačných úrovní v cirkvi 24
Cirkevné inštitúcie 25
Autorita v prvokresťanskej cirkvi 25
Autorita generálnej konferencie 26

KAZATELIA A ĎALŠÍ PRACOVNÍCI CIRKVI 27

Bohom ustanovená služba 27
Kazateľské poverenie a povolenie 32

ORGANIZOVANIE, ZLUČOVANIE A ROZPÚŠŤANIE ZBOROV A SKUPÍN 35

Organizovanie nových zborov 35
Organizovanie nových skupín 36
Spájanie zborov 37
Rozpustenie alebo vylúčenie zboru 38
Starostlivosť o členov, dokumenty a finančné prostriedky 40

ZÍSKAVANIE UČENÍKOV 41

Kto je učeník? 42
Rast v učeníctve 42
Praktické kroky 44
Láska – najdôležitejšia charakteristika učeníka 44

ČLENSTVO V CIRKVI 45

Krst 45
Krstný sľub a vyznanie 46
Krstný sľub 47
Alternatívny krstný sľub 48
Vyznanie viery 48
Opätovný krst 50
Prijímanie členov na vyznanie viery 51
Prevod členov 52
Zoznam členov 55

DISCIPLINÁRNE KONANIE 59

Všeobecné zásady 59
Dôvody na zavedenie disciplinárnych opatrení 63
Proces disciplinárneho konania 64

ZBOROVÍ ČINOVNÍCI A ORGANIZÁCIA 71

Základné predpoklady 71
Dĺžka funkčného obdobia 74
Starší zboru 74
Vedúci zboru 78
Diakoni 78
Diakonky 80
Tajomník 82

Pokladník....83
Koordinátor pre prácu so záujemcami....87
Zborové oddelenia a ostatné organizácie....87
Adventistická služba ľuďom so špeciálnymi potrebami....88
Oddelenie detí....89
Oddelenie komunikácie....90
Oddelenie výchovy a vzdelávania....91
Oddelenie adventistickej služby rodinám....93
Oddelenie zdravia....94
Oddelenie hudby a spevu....95
Oddelenie náboženskej slobody....96
Oddelenie knižnej evanjelizácie....96
Oddelenie sobotnej školy a osobnej služby....97
Oddelenie osobnej služby....100
Spisy ducha proroctva....101
Oddelenie kresťanského správcovstva....102
Oddelenie služby žien....102
Oddelenie adventistickej mládeže....104
Uvedenie do služobnosti....109
Organizácia a činnosť mládeže v československej únii....109

VOĽBY....111

Menovací výbor a proces volieb....111
Voľba delegátov na konferenciu združenia....115

BOHOSLUŽBY A OSTATNÉ ZHROMAŽDENIA....117

Všeobecné zásady....117
Hudba a spev pri bohoslužbách....118
Kazateľnica nie je miestom na prezentovanie vlastných názorov....119
Dôležitosť zachovania jednoty....120
Sobotná škola a bohoslužba....121
Večera Pánova....123
Modlitebné zhromaždenia....126
Členské zhromaždenia....127
Zborový výbor a jeho stretnutia....128
Úlohy výboru zboru – zborový výbor je zodpovedný za:....130
Finančný výbor....132
Stretnutia správnej rady školy....132
Stretnutia združenia pre rodinu a školu....132
Stretnutia mládeže....132

FINANCIE 135

Kresťanské správcovstvo 136
Desiatok 137
Dary 138
Všeobecné pokyny 140

ZÁSADY KRESŤANSKÉHO ŽIVOTA 143

Povolanie k vysokej úrovni v Ježišovi Kristovi 143
Štúdium Biblie a modlitba 144
Náš vzťah k okolitému svetu 144
Zachovávanie soboty 145
Úcta k miestu bohoslužby 146
Zdravie a striedmosť 146
Odev 147
Jednoduchosť 148
Moderné médiá 148
Rekreácia a zábava 149
Hudba 150
Záver 150

MANŽELSTVO, ROZVOD A OPÄTOVNÝ SOBÁŠ 151

Rozvíjanie medziľudských vzťahov 151
Kladný vplyv staršej generácie 152
Známosť 153
Predmanželská výchova/poradenstvo 154
Manželstvo 154
Rozvod 156
Postoj cirkvi k rozvodu a opätovnému sobášu 157
Zbor a služba rodinám 160

ZÁKLADNÉ VIEROUČNÉ VÝROKY CIRKVI ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA 161

1. Písmo sväté 161
2. Trojjediný boh 161
3. Otec 162
4. Syn 162
5. Duch Svätý 162
6. Stvorenie 162
7. Prirodzenosť človeka 163

8. Veľký spor 163
9. Kristov život, smrť a zmŕtvychvstanie 163
10. Skúsenosť spasenia 164
11. Rast v Kristovi 164
12. Cirkev 165
13. Ostatok a jeho poslanie 165
14. Jednota Kristovho tela 165
15. Krst 166
16. Večera Pánova 166
17. Duchovné dary a služobnosti 166
18. Dar proroctva 167
19. Boží zákon 167
20. Sobota 167
21. Kresťanské správcovstvo 168
22. Kresťanský spôsob života 168
23. Manželstvo a rodina 168
24. Kristova služba v nebeskej svätyni 169
25. Druhý príchod Ježiša Krista 169
26. Smrť a vzkriesenie 170
27. Tisícročie a koniec hriechu 170
28. Nová zem 170

POZNÁMKY 171

Poznámky k 7. kapitole 171
Poznámky k 9. kapitole 172
Poznámky k 10. kapitole 178
Poznámky k 11. kapitole 180
Poznámky k 12. kapitole 184

OZNAČENIE SKRATIEK 187

1. KAPITOLA

POTREBA CIRKEVNEJ PRÍRUČKY

VZNIK CIRKEVNEJ PRÍRUČKY V CIRKVI ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

Prečo má Cirkev adventistov siedmeho dňa Cirkevnú príručku? Boh je Bohom poriadku, čo je zrejmé v jeho diele stvorenia a vykúpenia. Náležitý poriadok teda patrí aj k podstate jeho cirkvi. Táto príručka vychádza z princípov a pravidiel, ktorými sa cirkev riadi pri svojich vnútorných aktivitách aj pri napĺňaní svojho poslania na tomto svete. Ak má byť cirkevná organizácia úspešná v službe Pánovi a ľudstvu, potrebuje poriadok, pravidlá a disciplínu. Písmo nás vyzýva: „Ale všetko nech sa deje slušne a v poriadku." (1 Kor 14,40)

Ellen G. Whiteová na túto potrebu poukázala už v roku 1875:

„Kristova cirkev je v ustavičnom nebezpečenstve, pretože satan sa usiluje o to, aby zničil Boží ľud. Rozum a úsudok jednotlivca nie sú natoľko spoľahlivé, aby sme im mohli dôverovať. Nasledovníci Krista by sa mali spojiť ako cirkev, rešpektovať poriadok, pravidlá a disciplínu, podriaďovať sa navzájom a pokladať jeden druhého za hodnejšieho ako seba." (3T 445)

Hoci sa v prvých rokoch činnosti cirkvi schádzali každoročne delegáti na zasadnutí Generálnej konferencie a prijímali rozhodnutia týkajúce sa poriadku v cirkevnom živote, predstavitelia cirkvi sa neponáhľali s vydaním pravidiel fungovania cirkevnej organizácie v knižnej forme. Na zasadnutí Generálnej konferencie v roku 1882 delegáti odhlasovali, aby sa vypracovali „pokyny pre činovníkov cirkvi, ktoré majú byť vytlačené v časopise Review and Herald alebo sa vydajú ako samostatná brožúrka". (Review and Herald, 26. 12. 1882) Uznesenie ukazuje, ako bolo stále jasnejšie, že ak má cirkevná organizácia účinne fungovať, poriadok v cirkvi je nevyhnutný. V záujme jednoty bolo nutné vydať tieto smernice písomne.

Keď bol však na zasadnutí Generálnej konferencie v roku 1883 predložený návrh, aby boli jednotlivé uznesenia spracované do trvalej podoby ako príručka, delegáti túto myšlienku zamietli. Obávali sa, žeby to viedlo k formálnosti v cirkvi a kazateľom by bola odobratá osobná sloboda konať v otázkach poriadku podľa ich priania.

Táto obava, ktorá bezpochyby odrážala už dvadsať rokov starú nechuť k akémukoľvek druhu cirkevnej organizácie, však nakoniec ustúpila. Na každoročných zasadnutiach Generálnej konferencie sa aj naďalej prijímali uznesenia týkajúce sa poriadku v cirkvi.

Aj keď cirkev oficiálne odmietla prijatie záväznej príručky, napriek tomu sa čas od času jej predstavitelia snažili vydať vo forme knihy alebo brožúry všeobecne uznávané smernice pre život cirkvi. Pravdepodobne najvplyvnejšia v tomto smere bola 184-stránková kniha, ktorú napísal známy priekopník J. N. Loughborough. Bola vydaná v roku 1907 pod názvom „Cirkev, jej organizácia, poriadok a disciplína". Dotýkala sa väčšiny otázok, ktoré sú dnes obsiahnuté v Cirkevnej príručke.

Rýchly rast cirkvi v rôznych častiach sveta na počiatku 20. storočia len zvýraznil potrebu mať príručku, ktorou by sa riadili kazatelia aj laickí členovia po celom svete. V roku 1931 rozhodol výbor Generálnej konferencie, že vydá Cirkevnú príručku. J. L. McElhany, neskorší predseda Generálnej konferencie, pripravil rukopis, ktorý bol v roku 1932 vydaný.

Hneď prvá veta v predslove k prvému vydaniu vysvetľuje: „Stále viac sa ukazuje, že nutne potrebujeme príručku pre vedenie zborov, aby boli stanovené a uchované smernice a naša denominačná prax."

Všimnime si slovo „uchované". Nešlo o pokus zrazu vytvoriť a zaviesť celý model cirkevnej organizácie. Bola to snaha najprv „uchovať" všetky dobré rozhodnutia vytvorené v priebehu rokov a potom k nim pridávať smernice, ktoré si vyžadovali rýchly rast a rozmanitosť cirkvi.

ZMYSEL A AUTORITA CIRKEVNEJ PRÍRUČKY

Cirkevná príručka vo svojej základnej podobe existuje už od roku 1932. Opisuje činnosť a fungovanie miestnych zborov a ich vzťah k cirkevným štruktúram, ktorých sú súčasťou. Cirkevná príručka tiež vyjadruje, ako Cirkev adventistov siedmeho dňa chápe kresťanský život, správu cirkvi a disciplínu založenú na biblických princípoch a na autorite riadne zvolaných zasadnutí Generálnej konferencie. *„Boh určil, aby zástupcovia jeho cirkvi zo všetkých* častí *sveta, keď sa zídu na zasadnutie Generálnej konferencie, mali autoritu."* (9T 261)

Obsah Cirkevnej príručky možno rozdeliť do dvoch kategórií: kapitoly (základný text) a poznámky. Základný text každej kapitoly platí na celom svete a vzťahuje sa na každú cirkevnú organizáciu, zbor a člena. Pretože uznávame potrebu rešpektovať určité miestne zvláštnosti, pridávame k niektorým kapitolám poznámky – dodatočné informácie, ktoré majú slúžiť ako rady pre orientáciu, na vysvetlenie alebo návod. Poznámky radené na konci Cirkevnej príručky majú rovnaké podnadpisy ako príslušné odseky v kapitolách a vzťahujú sa k označeným stránkam.

Pravidlá a prax života cirkvi predstavené v Cirkevnej príručke vychádzajú z biblických princípov, ktoré sú zdôraznené aj v spisoch Ellen G. Whiteovej[1]. Je potrebné ich rešpektovať vo všetkých záležitostiach týkajúcich sa správy a chodu miestnych zborov. Cirkevná príručka takisto definuje vzťah medzi miestnym zborom a združením alebo inými administratívnymi zložkami Cirkvi adventistov siedmeho dňa. Nie je možné, aby niekto určoval podmienky členstva alebo pravidlá či predpisy fungovania zborov v rozpore s rozhodnutiami prijatými pri zasadnutí Generálnej konferencie, ktorá sú predstavené v tejto Cirkevnej príručke.

PRIJÍMANIE ZMIEN

Generálna konferencia v priebehu rokov prijímala dôležité zmeny Cirkevnej príručky. S vedomím dôležitosti, aby v celosvetovom cirkevnom diele panovali „slušnosť a poriadok" (1 Kor 14,40), bolo na zasadnutí Generálnej konferencie v roku 1946 odsúhlasené, že „všetky zmeny a úpravy, ktoré majú byť vykonané v Cirkevnej príručke, musia byť schválené pri zasadnutí Generálnej konferencie". (*General Conference Report* č. 8, str. 197, 14. 6. 1946)

V roku 1948 si výbor Generálnej konferencie uvedomil, že miestne podmienky niekedy vyžadujú zvláštne riešenie, a rozhodol, že „každá divízia svetovej cirkvi, vrátane severoamerickej, nech pripraví ‚Dodatok' k novej Cirkevnej príručke, ktorý by ju nijako nemenil, ale obsahoval by dodatočný materiál použiteľný v podmienkach a okolnostiach prevládajúcich v danej oblasti. Pred vydaním budú rukopisy dodatkov predložené výboru Generálnej konferencie na schválenie." (Uznesenie jesenného zasadnutia výboru Generálnej konferencie 1948, s. 19)

Pri zasadnutí Generálnej konferencie v roku 2000 bolo schválené zaradenie existujúceho obsahu Cirkevnej príručky do pripojených poznámok, ktoré majú skôr charakter podnetov pre orientáciu a príkladov než nariadení. Zároveň bol schválený proces prijímania zmien. Zmeny Cirkevnej príručky, okrem *Poznámok* a redakčných úprav, sa môžu prijímať iba rozhodnutím na zasadnutí Generálnej konferencie, na ktorom delegáti zastupujúci celosvetové spoločenstvá veriacich sa môžu vyjadriť a majú právo hlasovať. Ak ktorákoľvek zložka cirkvi (zbor, združenie či únia) dôjde k záveru, že je potrebné prijať nejakú zmenu v Cirkevnej príručke, predloží návrh na zmenu najbližšej vyššej organizačnej zložke cirkvi na preštudovanie a zváženie. Ak táto zložka vyjadrí s návrhom súhlas, zašle ho najbližšej vyššej organizačnej zložke na ďalšie posúdenie. Ak na rôznych stupňoch organizačnej štruktúry cirkvi bol vyjadrený súhlas s daným návrhom, tento návrh bude zaslaný na preštudovanie výboru pre Cirkevnú príručku pri Generálnej konferencii, ktorý zváži všetky odporúčania a pripomienky. Všetky navrhované zmeny a úpravy musia byť potom zaslané Výboru pre Cirkevnú príručku

[1] V pôvodnom anglickom texte je použité slovné spojenie „in the Spirit of Prophecy".

pri Generálnej konferencii, ktorý ich posúdi. Ak tento výbor navrhované zmeny schváli, pripraví ich na predloženie výročnému zasadnutiu Výboru Generálnej konferencie alebo zasadnutiu delegátov Generálnej konferencie.

Pri zmene *Poznámok* sa vyžaduje podobný postup. Tieto zmeny však môže schváliť Výbor Generálnej konferencie pri ktoromkoľvek zo svojich výročných zasadnutí.

Výbor pre Cirkevnú príručku predkladá na výročnom zasadnutí Výboru Generálnej konferencie návrhy redakčných zmien v hlavnom texte Cirkevnej príručky, ktoré však nemajú zásadný charakter. Tie môžu byť na tomto zasadnutí s konečnou platnosťou schválené. Ak je však na výročnom zasadnutí aspoň jednou tretinou hlasov vyjadrené presvedčenie, že by táto redakčná úprava zásadným spôsobom pozmenila význam pasáže, musí byť návrh na zmenu predložený na prerokovanie pri zasadnutí Generálnej konferencie.

Pri poslednom výročnom zasadnutí na záver päťročného funkčného obdobia Výbor Generálnej konferencie opäť preberie všetky zmeny týkajúce sa *Poznámok* a v prípade potreby ich spracuje do navrhovaných dodatkov k hlavnému obsahu Cirkevnej príručky.

Cirkevná príručka vychádza nanovo po každom zasadnutí Generálnej konferencie. Platné je vždy jej posledné vydanie. Toto aktuálne vydanie zahŕňa dodatky schválené delegátmi na zasadnutí Generálnej konferencie v roku 2025.

VÝKLAD CIRKEVNEJ PRÍRUČKY

So žiadosťou o radu ako spravovať zbor alebo ak vzniknú nejasnosti pri uplatňovaní Cirkevnej príručky sa jednotlivé zbory majú obracať na príslušné združenie. Ak nedôjde k zhode a vzájomnému porozumeniu, musí byť sporná záležitosť predložená na objasnenie únii.

TERMÍNY POUŽÍVANÉ V CIRKEVNEJ PRÍRUČKE

Cirkev – Anglický text Cirkevnej príručky rozlišuje medzi výrazmi „Church" a „church", z ktorých prvý je zástupným pojmom pre Cirkev adventistov siedmeho dňa, kým druhý označuje miestny zbor veriacich[2]. Odkazy na miestny zbor sa všeobecne vzťahujú aj na skupinu.

Združenie, misia, sekcia, zverená oblasť, pole, únia zborov – Každý organizovaný zbor Cirkvi adventistov siedmeho dňa je členom spoločenstva zborov známeho ako združenie, ktoré je jednotkou organizovaného tela cirkvi v konkrétnom štáte, krajine alebo oblasti. V období, keď združenie ešte nemá plný štatút (pozri Pracovné predpisy Generálnej konferencie[3]), možno pre zväzok miestnych

[2] V slovenčine nie je takéto rozlišovanie nutné, pretože možno použiť dve odlišné slová. Na nasledujúcich stranách sa teda budú používať podľa kontextu slovenské slová „cirkev" a „zbor".

[3] V angličtine sa pre tieto predpisy štandardne používa označenie „*Working Policy*".

zborov používať označenie misia, sekcia, zverená oblasť alebo pole. V Cirkevnej príručke výraz „združenie“ jednotne označuje všetky uvedené označenia v závislosti od daného kontextu.

Pastor a kazateľ – Väčšina oblastí celosvetovej cirkvi používa slovo „pastor“ pre označenie duchovného, preto má použitie tohto výrazu v Cirkevnej príručke prednosť pred slovom „kazateľ“, bez ohľadu na to, aké má miestnym združením predpísané zodpovednosti. Použitie výrazu „pastor“ v Cirkevnej príručke nenariaďuje povinnosť používať ho tam, kde je zvykom používať skôr slovo „kazateľ“. Pastor, o ktorom sa hovorí v tejto príručke, je človek poverený združením dohliadať na záležitosti miestneho zboru alebo oblasti.

Skratky kníh Ellen G. Whiteovej sa nachádzajú v časti „Označenie skratiek“ uvedenej v závere Cirkevnej príručky na strane 175.

2. KAPITOLA

CIRKEV ŽIVÉHO BOHA

Písmo používa pre charakteristiku cirkvi rôzne výrazy. Napríklad „Božia cirkev“ (Sk 20,28), „Kristovo telo“ (Ef 4,12) a „cirkev živého Boha“ (1 Tim 3,15).

Patriť do Božej cirkvi je jedinečnou prednosťou, ktorá napĺňa duchovné potreby človeka. Boh si praje zhromaždiť ľudí zo všetkých končín sveta a spojiť ich do jedného celku, Kristovho tela – cirkvi, ktorej hlavou je on sám. Všetci, ktorí sú Božími deťmi v Kristovi Ježišovi, sú členmi tohto tela. V tomto zväzku sa môžu tešiť zo vzájomného spoločenstva a zo spoločenstva so svojím Pánom.

Slovo „cirkev“ používa Biblia v dvojakom význame: vo všeobecnom zmysle označuje cirkev na celom svete (Mat 16,18; 1 Kor 12,28) a v užšom zmysle označuje cirkev (zbor) v určitom meste alebo oblasti, napríklad v Ríme (Rim 1,6.7), v Korinte (1 Kor 1,2), v Tesalonike (1 Tes 1,1), v Galácii (1 Kor 16,1), v Ázii (1 Kor 16,19), v Sýrii a Kilíkii (Sk 15,41).

Kristus ako hlava cirkvi a jej živý Pán prejavuje hlbokú lásku k členom svojho tela, preto má byť v cirkvi oslávený (Ef 3,21). Prostredníctvom cirkvi zjaví „mnohotvárnu múdrosť Boha“ (Ef 3,10). Každý deň svoju cirkev „živí“ (Ef 5,29) a jeho vrúcnym prianím je, „aby sám sebe pripravil cirkev slávnu, na ktorej niet poškvrny ani vrásky, ani nič podobné, aby bola svätá a bezúhonná“ (Ef 5,27).

BEZ ROZDEĽUJÚCEJ HRADBY

Slovom aj príkladom sa Kristus snažil predstaviť ľuďom pravdu, že u Boha neexistuje deliaca hradba medzi Izraelom a inými národmi (Ján 4,4–42; 10,16; Luk 9,51–56; Mat 15,21–28). Apoštol Pavol napísal, že pohania sú prostredníctvom evanjelia „spoludedičmi, spoluúdmi a spoluúčastníkmi zasľúbenia v Kristu Ježišovi“ (Ef 3,6).

Ani medzi nasledovníkmi Ježiša Krista by nemal byť niekto uprednostňovaný na základe kasty, národnosti, rasy alebo farby pleti, pretože všetci ľudia sú z jednej krvi. Bohom vyvolení ľudia sú súčasťou univerzálneho (Kristovho) tela, tvoria nové ľudské pokolenie zachránené Kristovou krvou, ktoré je k dispozícii všetkým.

„Nie je ani Žid, ani Grék, nie je ani otrok, ani slobodný, nie je muž a žena, lebo všetci ste jedno v Kristovi Ježišovi.“ (Gal 3,28)

„Kristus prišiel na túto zem s posolstvom milosti a odpustenia. Položil základy náboženstva, kde sú Židia *i pohania,* čierni *i bieli, slobodní i otroci spojení do jedného spoločného bratstva, v ktorom sú pred Bohom všetci rovní. Spasiteľ miluje nesmiernou láskou každého* človeka.“ (7T 225)

„Boh neuznáva triedenie ľudí podľa národností, rás či spoločenských vrstiev. Je Stvoriteľom celého ľudstva. *Všetci* ľudia *tvoria jednu rodinu na základe stvorenia i vykúpenia. Kristus prišiel zbúrať všetky priehradné múry, otvoriť každé oddelenie chrámu, aby každý* človek *mal voľný prístup k Bohu… V Kristovi nieto rozdielu medzi* Židom *a pohanom, otrokom a slobodným. Kristova preliata krv zblížila všetkých.“* (KP 311)

OBJEKT NAJVÄČŠEJ KRISTOVEJ STAROSTLIVOSTI

Ľudia, ktorí sú povolaní do Kristovej služby, aby viedli cirkev, majú „sa o Božiu cirkev starať“ (1 Tim 3,5), majú „pásť Božiu cirkev“ (Sk 20,28) a prejavovať „starosť o všetky cirkevné zbory“ (2 Kor 11,28). (Pozri s. 27–31.)

„Dosvedčujem svojim bratom a sestrám, že Kristova cirkev, akokoľvek slabá a nedokonalá, je jediným objektom na zemi, ktorému Pán venuje najväčšiu starostlivosť. Zatiaľ čo vyzýva celý svet, aby sa k nemu obrátil a bol zachránený, poveruje svojich anjelov, aby sprostredkovali Božiu pomoc každému, kto k nemu prichádza s kajúcim a pokorným duchom. Prostredníctvom Ducha Svätého prichádza osobne do stredu svojej cirkvi.“ (TM 15)

Od cirkvi sa ako od Kristovej nevesty a najdôležitejšieho predmetu jeho lásky očakáva, že bude vo všetkom pôsobení odrážať poriadok, ktorý je vlastný Božiemu charakteru.

„V tejto dobe si má cirkev obliecť čisté rúcho – Kristovu spravodlivosť. Zachovávaním Božích prikázaní a viery Ježišovej musí obnoviť a dokázať svetu jasné a nepopierateľné rozdiely. Krása svätosti, v protiklade k temnote a porušenosti neverných ľudí, ktorí sa vzbúrili proti Božiemu zákonu, sa má prejaviť vo svojej prirodzenej kráse. Takýmto spôsobom uznávame Boha a jeho zákon, ktorý je základom jeho vlády na nebi i na zemi. Máme svetu jasne a zreteľne hlásať a zdôrazňovať jeho autoritu. Nemáme rešpektovať zákony, ktoré sú v rozpore so zákonom Hospodinovým. Keď dovolíme, aby svet ovplyvnil naše rozhodnutie alebo naše správanie proti Božiemu poriadku, Boží zámer bude zmarený. Keď v tom cirkev zlyhá, v nebeských knihách bude zaznamenané, že sa dopustila zrady na zverenom najsvätejšom dedičstve a na Kristovom kráľovstve bez ohľadu na to, aké klamné boli okolnosti. Cirkev sa má pred celým vesmírom a pred všetkými ľuďmi pevne a rozhodne držať svojich zásad. Pevnosť a vernosť v zachovávaní posvätného Božieho zákona a úcta k nemu upútajú pozornosť a obdiv sveta. Na základe dobrých skutkov, ktoré videli, sa mnohí rozhodnú ctiť nášho Otca v nebesiach.“ (TM 16.17)

Apoštol Peter napísal: „Vy však ste *vyvolený rod*, *kráľovské kňazstvo*, *jeho vlastný svätý národ*, *aby ste zvestovali veľké skutky* toho, čo vás povolal z temnoty do svojho predivného svetla.“ (1 Pet 2,9)

CIRKEV DOKONALÁ V KRISTOVI

„Pán obdaril svoju cirkev schopnosťami a požehnaním, aby mohla svetu predstaviť obraz jeho vlastnej dokonalosti, aby mohla byť v ňom dokonalá a aby ustavične predstavovala iný, večný svet a vyššie zákony, než sú zákony pozemské. Jeho cirkev má byť chrámom postaveným podľa nebeského vzoru. Anjel priniesol z neba zlaté meradlo, aby ukázal, že každý kameň je nutné otesať a opracovať podľa Božieho vzoru, vyleštiť tak, aby žiaril ako symbol nebies a odrážal do všetkých strán žiarivé a jasné lúče Slnka spravodlivosti…

„Pán Ježiš pôsobí na ľudské srdce prostredníctvom svojho milosrdenstva a hojnej milosti. Vyvoláva zmenu, ktorá je taká úžasná, že satan, so všetkou trúfalou pýchou a všetkými spojencami zla zjednotenými proti Bohu a zákonom jeho vlády, bezmocne stojí a hľadí na týchto premenených ľudí ako na pevnosť, ktorú nedobyje ani chytráctvom a ľsťou. Sú preňho nepochopiteľným tajomstvom. Boží anjeli, serafíni a cherubíni, mocnosti poverené spolupracovať s ľuďmi, hľadia v úžase a radosti, ako padlí ľudia, kedysi deti hnevu, v Kristovej škole formujú svoje charaktery na Boží obraz, stávajú sa Božími synmi a dcérami, čím sú zdrojom radosti nebeských bytostí.“

„Kristus daroval cirkvi bohaté dary, aby ho vykúpení, ktorí sú jeho kúpeným vlastníctvom, mohli sláviť a chváliť. Cirkev, odetá Kristovou spravodlivosťou, je miestom, v ktorom sa má v plnej a dokonalej kráse prejaviť bohatstvo jeho milosrdenstva, lásky a dobroty. (TM 17. 18)

„Kristus hľadí na svoj ľud v jeho nepoškvrnenej čistote a dokonalosti ako na odmenu za utrpenie, pokorenie, lásku a ako na naplnenie svojej slávy. Kristus je jediným zdrojom každej slávy.‚Blahoslavení sú tí, ktorí sú povolaní na Baránkovu svadobnú hostinu.‘“ (TM 18. 19)

Cirkev adventistov siedmeho dňa sa cíti viazaná týmito zásadami duchovnej jednoty Kristovej cirkvi. Pokojom a mocou, ktoré prináša Kristova spravodlivosť, sa chce usilovať o zdolávanie všetkých bariér, ktoré medzi ľudí postavil hriech.

3. KAPITOLA

ORGANIZÁCIA A AUTORITA CIRKVI

Organizácia cirkvi je založená na Božích princípoch. „Nikdy nedovoľte, aby niečie myšlienky narušili vašu vieru v poriadok a súlad, ktorý má panovať v cirkvi… Boh je Bohom poriadku. Žiada od všetkých svojich nasledovníkov, aby dodržiavali pravidlá a smernice a zachovávali poriadok." (5T 274)

BIBLICKÝ ZÁKLAD ORGANIZÁCIE

Keď Boh povolal Izraelcov z Egypta a vyvolil si ich za svoj zvláštny ľud, dal im obdivuhodný systém organizácie, podľa ktorého mali riadiť svoje občianske i náboženské záležitosti.

„Správny systém Izraela sa vyznačoval vynikajúcou organizáciou. Je podivuhodný svojou všestrannosťou i svojou jednoduchosťou. Poriadok, ktorý sa tak zreteľne prejavuje v dokonalosti a usporiadaní Božieho stvoriteľského diela, sa prejavoval takisto v štátnej správe Hebrejov. Boh bol stredom moci a vlády, panovníkom Izraela. Mojžiš bol od Boha ustanoveným viditeľným vodcom Izraela, aby v jeho mene uplatňoval zákony. Neskôr bola zo starších jednotlivých kmeňov zvolená rada sedemdesiatich, aby Mojžišovi pomáhala riešiť verejné záležitosti národa. Ďalej to boli kňazi, ktorí sa radili s Pánom vo svätyni. Náčelníci, alebo kniežatá, vládli kmeňom. Im boli podriadení velitelia nad tisícmi, stotníci, päťdesiatnici, desiatnici a napokon správcovia, ktorým boli zverované zvláštne úlohy." (PP 374)

Ak pozorujeme novozmluvnú cirkev, vidíme rovnako dokonalú organizáciu. Kristus, ktorý ustanovil cirkev (Mat 16,18), „usporiadal v tele všetky údy tak, ako chcel" (1 Kor 12,18). Dal im dary a schopnosti, primerané zvereným úlohám a usporiadal ich do živého, funkčného tela, ktorého je sám hlavou.

„Lebo ako v jednom tele máme mnoho údov, ale všetky údy nekonajú tú istú činnosť, tak sme mnohí jedno telo v Kristovi, ale jednotlivo sme si navzájom údmi." (Rim 12, 4.5). „On [Kristus] je hlavou tela, cirkvi. Je počiatkom, prvorodeným z mŕtvych, aby tak mal vo všetkom prvenstvo." (Kol 1,18)

„Lebo rôzne sú dary milosti, ale Duch je ten istý; a rôzne sú aj služby, ale Pán je ten istý." (1 Kor 12,4.5) „Lebo tak ako je jedno telo a má mnoho údov, a všetky údy tela, hoci je ich mnoho, tvoria jedno telo, tak aj Kristus." (1 Kor 12,12) „Vy ste telo Kristovo a jednotlivo ste údy. A v cirkvi niektorých ustanovil Boh: Najprv

apoštolov, po druhé prorokov, po tretie učiteľov, potom mocné činy, potom dary uzdravovať, pomáhať, spravovať a rôzne druhy jazykov.“ (1 Kor 12,27.28)

DÔLEŽITOSŤ ORGANIZÁCIE

Ako nemôže existovať živé a funkčné ľudské telo, ak jeho časti nie sú organicky spojené a spoločne fungujúce, tak nemôže existovať ani živá, rastúca a prosperujúca cirkev, ak jej členovia nie sú jednotne zorganizovaní do tela, v ktorom každý vykonáva Bohom zverené povinnosti a úlohy pod vedením Bohom ustanovenej autority. Inštitúcie, spoločenstvá ani hnutia nemôžu prospievať bez organizácie. Národ bez vlády by čoskoro upadol do zmätku. Podnik bez organizácie by sa rýchlo zrútil. Podobne by dopadla aj cirkev. Bez organizácie by sa rozpadla a zanikla.

Pre zdravý vývoj a na dokončenie slávneho poslania niesť evanjelium a spasenie celému svetu dal Kristus svojej cirkvi jednoduchý, ale efektívny systém organizácie. Úspech jej poslania závisí od toho, či sa bude poslušne riadiť podľa Božieho vzoru.

„Niektorí rozšírili názor, že ku koncu času bude každé Božie dieťa konať nezávisle od akejkoľvek náboženskej organizácie. Pán ma však poučil, že v tomto diele neexistuje niečo také, aby človek konal nezávisle.“ (TM 489)

„Satan by sa veľmi tešil, keby sa mu podarilo vniknúť medzi tento ľud a dezorientovať dielo v čase, keď je dôkladná organizácia nanajvýš dôležitá, pretože práve ona je tou najväčšou silou na zadržanie falošných hnutí a na odmietnutie názorov, ktoré nie sú potvrdené Božím slovom. Chceme zachovať vyrovnané rady, aby nedošlo k zrúteniu organizačného systému a poriadku, ktorý bol vybudovaný múdrym a starostlivým úsilím. Poverenie nesmú dostať tí, ktorí chcú v tejto dobe ovládnuť dielo.“ (TM 489)

MISIJNÉ POSLANIE ORGANIZÁCIE

Naše poslanie zostáva nezmenené nech sa nachádzame kdekoľvek na svete. Cirkev adventistov siedmeho dňa bola organizovaná s dôrazom na misiu. Toto poslanie napĺňame rôznymi formami zvestovania v dôsledku rôznorodosti kultúrnych a spoločenských podmienok. Keď sa snažíme zdieľať evanjelium v medzikultúrnych kontextoch, narážame na spoločnosti, kde konkrétne náboženské skupiny považujú za posvätné iné spisy, kde niekedy existujú obmedzenia náboženskej slobody, kde sa vyskytujú rôzne názory a praktiky, ako aj iné výzvy. Naplniť poslanie v takýchto rôznorodých kontextoch znamená spoľahnúť sa na vedenie Ducha Svätého a flexibilným spôsobom zvestovať Božiu lásku tak, aby zasiahla srdce poslucháčov a pritom ostalo zachované jedinečné povolanie a identita adventistov siedmeho dňa.

Podmienky, v ktorých adventisti siedmeho dňa šíria Ježišovo posolstvo ľuďom iných náboženstiev, sú vo veľkej miere podobné tým, s ktorými sa stretávali apoštoli. Spôsob, akým konali misijnú prácu, je poučný aj pre nás. Hoci sa

prispôsobovali poslucháčom, neodchýlili sa od hlásania jedinečnosti Ježiša ako nádeje sveta. Nikdy nenaznačili, že ich cieľom je pomôcť poslucháčom nájsť hlbšiu duchovnú skúsenosť v rámci ich vlastného náboženstva. Naopak, vyzvali ich, aby prijali spásu ponúknutú v Kristovi.

Mali by vznikať skupiny, ktoré by viedli ľudí do spasiteľného vzťahu s Ježišom Kristom a do spoločenstva s cirkvou ostatkov. Pri ich vytváraní by sa mal s modlitbou pripraviť a realizovať teologicky zdravý, kultúrne prijateľný plán činnosti, ktorý nových veriacich privedie k členstvu. Skupiny majú byť založené a podporované v spolupráci s miestnym združením a smernicami celosvetovej cirkvi. Vedúci skupín by sa mali snažiť priviesť ľudí k členstvu v Cirkvi adventistov siedmeho dňa.

Cirkev je misijným spoločenstvom a jej organizácia slúži k naplniu tohto účelu.

„Keď sa naše rady rozrástli, bolo zrejmé, že bez určitej formy organizácie by nastal zmätok a dielo by úspešne nenapredovalo. Organizácia bola nevyhnutná na finančné zabezpečenie kazateľskej služby, na rozvoj diela na nových územiach, na ochranu zborov a kazateľov pred nečestnými a nezodpovednými členmi, na spravovanie cirkevného majetku, na šírenie pravdy tlačou a z mnohých ďalších dôvodov." (TM 26)

„Ako členovia viditeľnej cirkvi a pracovníci na Božej vinici, by všetci, čo sa vyhlasujú za kresťanov, mali vynaložiť všetko úsilie na zachovanie pokoja, súladu a lásky v cirkvi. Všimnite si Kristovu modlitbu: ‚Aby všetci boli jedno, ako ty, Otče, si vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet veril, že si ma ty poslal.' Jednota cirkvi je presvedčivým dôkazom, že Boh poslal Pána Ježiša na svet ako Vykupiteľa." (5T 619.620)

NOVOZMLUVNÝ MODEL

Spasiteľov príkaz niesť evanjelium celému svetu (Mat 28,19.20; Mar 16,15) neznamená len to, že máme kázať posolstvo stále novým ľuďom. Je nutné starať sa aj o tých, ktorí posolstvo už prijali. Zaväzuje nás to k pastierskej starostlivosti, k ochrane stáda i k ochote riešiť problémy v medziľudských vzťahoch. To všetko si vyžaduje organizáciu.

Na začiatku ustanovili apoštoli v Jeruzaleme radu, ktorá viedla činnosť prvotnej cirkvi. (Sk 6,2; 8,14) Keď sa cirkev v tomto meste rozrástla a spravovanie praktických záležitostí spôsobilo problém, boli ustanovení diakoni, ktorí sa mali starať o potreby členov cirkvi. (Sk 6,2–4)

Po čase vznikli nové zbory nielen v Ázii, ale aj v Európe. Situácia si vyžadovala ďalší rozvoj organizácie. V Malej Ázii, v „jednotlivých cirkvách", teda zboroch, boli ustanovení starší. (Sk 14,23) Šírenie diela v rôznych provinciách Rímskej ríše si vyžiadalo organizáciu zborov, akú by sme dnes nazvali „združenie" (Gal 1,2). Takto sa postupne vytvárala organizácia prvotnej cirkvi. Podľa vzrastajúcich potrieb Boh riadil a viedol vedúcich svojho diela, aby po porade s cirkvou vytvorili formu organizácie, ktorá by chránila záujmy Božieho diela.

CIRKEVNÁ ORGANIZÁCIA DNES

Cirkev adventistov siedmeho dňa prijala zastupiteľský (reprezentačný) model riadenia cirkvi, čo znamená, že autorita prislúcha celému členstvu a je vyjadrovaná prostredníctvom riadne zvolených zástupcov na všetkých organizačných úrovniach. Výkonná zodpovednosť v správe cirkvi na každej jej úrovni je zverená zastupujúcim orgánom a ich predstaviteľom. Cirkevná príručka vzťahuje tento princíp zastupovania na činnosť zboru. V organizáciách, ktoré majú štatút misie, sú pravidlá zastupovania stanovené prevádzkovými smernicami. V organizáciách so štatútom združenia spôsob zastupovania určuje ústava a vnútorné smernice. V tejto forme cirkevnej správy je ordinácia duchovných pre službu uznávaná cirkvou po celom svete.

„Každý člen cirkvi má právo hlasovať pri voľbách činovníkov cirkvi. Delegáti jednotlivých zborov volia činovníkov združenia. Delegáti zvolení v združeniach volia činovníkov únie a delegáti zvolení úniami volia činovníkov Generálnej konferencie. Takýmto spôsobom má každá oblasť, každá inštitúcia, každý zbor a každý jednotlivec buď priamo, alebo prostredníctvom svojich zástupcov, svoj hlas pri voľbách tých, ktorí nesú hlavnú zodpovednosť na Generálnej konferencii." (8T 236.237)

Súčasná podoba organizácie cirkvi je výsledkom vývoja teologického chápania poslania cirkvi, početného rastu členskej základne a rozšírenia pôsobnosti cirkvi na takmer celú planétu. Zástupcovia jednotlivých združení sa v roku 1863 stretli, aby vytvorili Generálnu konferenciu adventistov siedmeho dňa.

Cirkev adventistov siedmeho dňa má niekoľko organizačných stupňov, ktoré vedú od jednotlivého veriaceho k celosvetovej organizácii diela. Členovia jednotlivých organizačných úrovní sa pravidelne schádzajú k oficiálnym pracovným rokovaniam, ktoré sa volajú konferencie alebo zasadnutia. (Pracovné stretnutie na úrovni miestneho zboru sa označuje ako „členské zhromaždenie.) Nijaká organizácia v rámci Cirkvi adventistov siedmeho dňa si nemôže určovať a definovať vlastný štatút alebo fungovať tak, akoby nemala nijakú zodpovednosť voči cirkevnej „rodine", ktorej je súčasťou.

PREHĽAD ORGANIZAČNÝCH ÚROVNÍ V CIRKVI

1. *Zbor* – spoločenstvo jednotlivých členov cirkvi v danom mieste, ktorému bol rozhodnutím konferencie združenia priznaný oficiálny štatút zboru.

2. *Združenie* – spoločenstvo zborov v určitej zemepisnej oblasti, ktorému bol rozhodnutím výboru divízie pri jeho jarnom alebo jesennom zasadnutí, alebo pri zasadnutí administratívneho výboru divízie priznaný oficiálny štatút združenia (misie alebo poľa), a následne na konferencii únie prijatý do bratského zväzku združení (pozri str. 14–15).

3. *Únia zborov* – spoločenstvo zborov v určitej zemepisnej oblasti, ktorému bol rozhodnutím zasadnutia Generálnej konferencie priznaný štatút únie zborov, s postavením združenia alebo misie.

4. *Únia združení alebo misií* – spoločenstvo združení v určitej zemepisnej oblasti, ktorému bol rozhodnutím zasadnutia Generálnej konferencie priznaný oficiálny štatút únie združení alebo misií.

5. *Generálna konferencia a jej divízie* – Generálna konferencia reprezentuje celosvetovú organizáciu cirkvi. Jej organizačné zloženie je definované jej ústavou. Pre uľahčenie celosvetovej práce zriadila Generálna konferencia regionálne pobočky, nazývané divízie Generálnej konferencie, ktoré sú poverované výborom Generálnej konferencie pri jeho výročných zasadnutiach administratívnym dohľadom nad zverenými úniami a ostatnými cirkevnými zložkami v danej zemepisnej oblasti.

Biblia je základom a zdrojom viery i praxe pre cirkev. Na jej základe formuluje Generálna konferencia pri svojom zasadnutí základné vieroučné výroky cirkvi. Pri týchto zasadnutiach schvaľuje Generálna konferencia tiež zriadenie únií a pripojenie nových polí, reviduje Cirkevnú príručku, volí predstaviteľov Generálnej konferencie a jej divízií, vykonáva ďalšie funkcie predpísané v jej ústave a predpisoch, a venuje sa témam, ktoré odporučil na prerokovanie jej výbor. Výbor Generálnej konferencie má v období medzi zasadnutiami právomoc danú ústavou a predpismi, aby konal v mene celej Generálnej konferencie. Cirkevné organizácie po celom svete tak uznávajú rozhodnutia zasadnutia Generálnej konferencie ako hlas cirkvi.

CIRKEVNÉ INŠTITÚCIE

Cirkev na jednotlivých organizačných úrovniach riadi a spravuje vzdelávacie, zdravotnícke, vydavateľské a ďalšie inštitúcie, ktoré chcú v Ježišovom mene napĺňať potreby súčasného nešťastného sveta. V teológii a filozofii života Cirkvi adventistov siedmeho dňa tvoria tieto inštitúcie od svojho začiatku neoddeliteľnú súčasť cirkvi a sú považované za nástroj napĺňania Božieho poverenia slúžiť ľuďom a niesť svetu evanjelium.

Nijaká z cirkevných organizácií alebo inštitúcií nenesie zodpovednosť za záväzky, dlhy, konkrétne rozhodnutia a chyby iných cirkevných organizácií len preto, že patrí k rovnakej cirkvi.

AUTORITA V PRVOKRESŤANSKEJ CIRKVI

Ako Stvoriteľ, Vykupiteľ a Udržiavateľ, Pán a Kráľ celého tvorstva, je jedine Boh zdrojom a základom autority pre cirkev. Svoju autoritu delegoval prorokom

a apoštolom (2 Kor 10,8). Preto títo ľudia zastávali kľúčovú a jedinečnú úlohu pri odovzdávaní Božieho Slova a budovaní cirkvi (Ef 2,20).

Prvotná kresťanská cirkev niesla zodpovednosť za čistotu učenia a praxe. Veľká autorita bola zverená starším (biskupom). Medzi ich najdôležitejšie funkcie patrila pastorálna starostlivosť a dohľad (Sk 20,17–28; Žid 13,17; 1 Pet 5,1–3). Mali tiež zvláštne úlohy – vyučovať, odovzdávať „zdravé učenie" a usvedčovať odporcov (1 Tim 3,1.2; Tít 1,5.9). Boli poučení ako „skúmať duchov, či sú od Boha" (1 Ján 4,1), alebo vyjadrené slovami apoštola Pavla mali všetko skúmať a dobrého sa držať. (1 Tes 5,21)

To isté platilo o uplatňovaní cirkevnej disciplíny (Mat 18,15–17). Uplatňovanie cirkevnej disciplíny zahŕňalo celú škálu postupov od súkromného láskavého napomenutia (Mat 18,16; Gal 6,1) až po vylúčenie z cirkvi (Mat 18,18; 1 Kor 5, 11.13; 2 Kor 2,5–11).

Cirkev teda mala právo (autoritu) stanoviť pravidlá, podľa ktorých sa riadil jej život.

AUTORITA GENERÁLNEJ KONFERENCIE

Dnes je zasadnutie Generálnej konferencie a v medziobdobí tiež výbor Generálnej konferencie najvyššou cirkevnou autoritou v otázke administratívneho riadenia Cirkvi adventistov siedmeho dňa. Výbor Generálnej konferencie má podľa stanov právomoc zakladať podriadené organizácie, prostredníctvom ktorých vykonáva svoje úlohy. Všetky organizácie a inštitúcie v cirkvi teda uznávajú výročné zasadnutie Generálnej konferencie a v medziobdobí tiež výbor Generálnej konferencie za najvyššiu cirkevnú autoritu pre adventistov siedmeho dňa, ktorá je však nutne podriadená Bohu.

Ak dôjde k nezhodám v jednotlivých zboroch, združeniach či inštitúciách, alebo medzi nimi, a problém nie je vzájomne vyriešený, je potrebné obrátiť sa na vyšší správny stupeň. Ak spor nebol vyriešený na tomto stupni, sťažovateľ sa môže postupne odvolávať na vyššie organizačné zložky. Organizačná zložka, ku ktorej bolo odvolanie nasmerované, má právo daný problém neprerokovávať. V takom prípade sa bude rozhodnutie najvyššej organizačnej zložky, ktorá bola do sporu zaangažovaná, považovať za konečné. Ak organizácie revidujú rozhodnutia inej organizácie, neprijímajú tým na seba zodpovednosť za záväzky inej organizácie.

„Pán ma poučil, že úsudok nijakého človeka nemá byť podriadený názoru jednotlivca. Mienka jedného človeka alebo niekoľkých ľudí sa nikdy nemá pokladať za natoľko múdru a autoritatívnu, aby rozhodovala o plánoch a ďalšom postupe diela. Ak sa na zasadnutí Generálnej konferencie delegáti z rôznych častí sveta dopracujú k určitému rozhodnutiu, nikto by nemal tvrdohlavo trvať na svojej nezávislosti a vlastnom názore, ale mal by sa podriadiť. Nijaký pracovník nesmie pokladať za cnosť to, ak napriek rozhodnutiu cirkvi ako celku svojhlavo presadzuje svoj názor." (9T 260)

4. KAPITOLA

KAZATELIA A ĎALŠÍ PRACOVNÍCI CIRKVI

BOHOM USTANOVENÁ SLUŽBA

Kazatelia Cirkvi adventistov siedmeho dňa nesú Bohom zverenú zodpovednosť hlásať večné evanjelium, získavať učeníkov a pomáhať ostatným veriacim, aby sa na základe svojich duchovných darov zapojili do služby (Ef 4,11.12; 2 Tim 4,2). Ako pripomína Ellen G. Whiteová: „Hneď na začiatku svojej služby začal Kristus zhromažďovať okolo seba ďalších pomocníkov. Dal tým príklad všetkým kazateľom. Aj oni by mali neustále vyhľadávať a pripravovať tých, o ktorých si myslia, že im môžu byť nápomocní v ich diele. Nemali by stáť osamote a snažiť sa sami urobiť všetko potrebné." (Letter 53, 1905)

Medzi ďalšie zodpovednosti kazateľov patrí aj evanjelizačná práca, verejné čítanie z Božieho slova a vyučovanie, ako podľa neho poslušne žiť (1 Tim 4,13; 2 Tim 2,24–26; 4,2.5). Majú tiež povzbudzovať a napomínať ostatných veriacich (1 Tim 5,1.2; 6,2), karhať hriešnikov (1 Tim 5,20), ustanovovať starších (1 Tim 5,22; Tit 1,5); povzbudzovať cirkev k praktickej pomoci chudobným a núdznym (Mat 25,40), zreteľne predstavovať pravdu a zaujať jasný postoj voči falošnému učeniu (1 Tim 1,3.4; 4,7; 6,20.21; Tit 1,9). Majú byť tiež príkladom pre ostatných vo veciach viery a praktického kresťanského života (1 Tim 4,12). „Paste Božie stádo, ktoré je u vás, starajte sa oň nie z prinútenia, ale dobrovoľne, ako Boh chce, nie pre mrzký zisk, ale ochotne! Ani nie ako keby ste panovali nad dedičstvom, ale buďte vzorom stádu." (1 Pet 5,2.3) Ďalšou dôležitou súčasťou pastoračnej práce sú osobné návštevy. Ellen G. Whiteová o tom napísala: „Pamätajte, že práca kazateľa nespočíva len v kázaní. Kazateľ má navštevovať rodiny v ich domovoch, modliť sa s nimi a vysvetľovať im Písmo. Ten, kto verne pracuje aj mimo kazateľnice, vykoná desaťkrát viac než ten, kto obmedzuje svoju službu len na ňu." (9T 124)

Všetci veriaci majú prednosť byť „svätým kňazstvom", ktoré je povolané hlásať svetu „veľké skutky toho, čo vás povolal z temnoty do svojho predivného svetla" (1 Pet 2,5–9). Aby cirkev mohla splniť toto poslanie, Boh povolal „jedných za apoštolov, iných zasa za prorokov a iných za zvestovateľov evanjelia, iných

ustanovil za pastierov a učiteľov, aby pripravovali svätých na dielo služby, na budovanie Kristovho tela“ (Ef 4,11.13).

Nová zmluva opisuje, ako boli ustanovení tí, čo mali stáť v čele cirkvi. Počas svojej pozemskej služby Ježiš určil dvanástich apoštolov, aby ho sprevádzali na jeho cestách, poslal ich kázať evanjelium a uzdravovať chorých (Mar 3,14.15; Luk 6,13). Okrem nich vyslal aj väčšiu skupinu sedemdesiatich učeníkov (Luk 10,1–23). To naznačuje, že na počiatku organizácie cirkvi stojí sám Ježiš Kristus, ktorý ju poveril, aby mu získavala ďalších učeníkov a učila biblické pravdy (Mat 28,18–20; Luk 24,44–49; Sk 1,8).

Krátko po Kristovom nanebovstúpení museli apoštoli čeliť novým výzvam vyplývajúcim z rýchleho rastu cirkvi v Jeruzaleme. Aby ich mohli efektívne riešiť, poverili rôznych vedúcich zodpovednosťou za rôzne oblasti života ich zboru. Bolo vybraných sedem mužov, ktorí mali „obsluhovať stoly“ a starať sa predovšetkým o praktické a hmotné potreby cirkvi, zatiaľ čo apoštoli sa budú ďalej „plne venovať modlitbe a službe slova“ (Sk 6,2.4). Obidve skupiny boli aktívne zapojené do služby, len spôsob ich služby bol odlišný. Práve preto môžeme v Pavlových listoch nájsť zmienky o miestnych zboroch, kde slúžili diakoni aj starší (Fil 1,1; 1 Tim 3,1–13; Tit 1,6–9). Hoci väčšina týchto starších a diakonov slúžila len vo svojom miestnom spoločenstve, niektorí starší, ako napríklad Timotej alebo Títus, viac cestovali a dohliadali na život cirkvi na väčšom území s viacerými zbormi (1 Tim 1,3.4; Tit 1,5).

V súlade s modelom vedenia jeruzalemského zboru apoštoli určili jednotlivých starších za duchovných vodcov pre všetky ďalšie zborové spoločenstvá (Sk 14,23; Tit 1,5). Táto prax vysvetľuje, prečo cirkev v Jeruzaleme nezostala bez potrebnej starostlivosti a vedenia ani potom, čo apoštoli odišli z Jeruzalema, aby kázali evanjelium aj v iných regiónoch. O niekoľko rokov neskôr Barnabáš a Saul priniesli starším jeruzalemského zboru finančnú pomoc, ktorú vyzbierali vo vzdialených zboroch na pomoc núdznym v Judsku (Sk 11,29.30). Ellen G. Whiteová k tomu poznamenáva: „Organizácia cirkevného zboru v Jeruzaleme mala byť vzorom organizovania cirkevných zborov všade tam, kde poslovia pravdy získavali ľudí pre evanjelium.“ (AA 91)

Tieto novozmluvné zásady organizácie cirkvi boli smernicou pre adventistov siedmeho dňa pred oficiálnym založením cirkvi v roku 1863 a v nasledujúcich desaťročiach. V tej dobe boli kazatelia zamestnávaní jednotlivými združeniami, aby slúžili ako administrátori a evanjelisti, zakladali nové zbory a navštevovali a posilňovali zbory, ktoré potrebovali ich radu. Podľa vzoru služby Timoteja a Títa títo kazatelia zamestnaní združeniami takmer nikdy nepôsobili ako „usadení“ kazatelia miestneho zboru, ako to bolo a stále je zvykom vo väčšine protestantských cirkví. Ellen Whiteová o tom napísala: „Namiesto toho, aby kazatelia slúžili iba zborom, ktoré už pravdu poznajú, mali by im členovia týchto zborov povedať: ‚Choďte pracovať pre ľudí, ktorí hynú v duchovnej tme. My sa postaráme o chod zboru. Budeme sa stretávať a v spojení s Kristom udržiavať aj svoj duchovný život. Budeme pracovať pre ľudí v našom okolí a svojimi

modlitbami a darmi podporovať pracovníkov v oblastiach, kde je potreba najväčšia.'" (6T 30) „Všeobecne platí, že pracovníci združenia by mali ísť zo zborov na nové miesta, aby využili svoje schopnosti, ktoré im Boh daroval, na hľadanie a záchranu stratených." (Ev 382)

Kazatelia, ktorých Boh povolal do služby, by mali „siať semeno pravdy. Majú navštevovať rôzne miesta a zakladať zbory. Tí, ktorí sa postavia za pravdu, majú byť organizovaní do zborov. Potom má kazateľ odísť na ďalšie, rovnako dôležité miesta." (7T 20) „Keď je zbor zorganizovaný, kazateľ má zapojiť jeho členov do práce. Musia sa naučiť, ako sami úspešne slúžiť. Kazateľ by mal venovať viac času vyučovaniu než kázaniu. Má ľudí učiť, ako odovzdávať druhým poznanie, ktoré sami prijali. Noví veriaci majú byť vedení k tomu, aby sa radili so skúsenejšími pracovníkmi, a zároveň sa majú učiť nestavať kazateľa na miesto Boha. Kazatelia sú len ľudia, ktorí podliehajú slabostiam. Kristus je ten, na koho máme hľadieť ako na nášho vodcu" (7T 20). „Naši kazatelia by mali ako verní správcovia múdro plánovať. Mali by cítiť, že ich povinnosťou nie je prešľapovať v zboroch, ktoré už vznikli, ale že by mali dôraznejšie evanjelizačne pracovať – kázať Božie slovo a pracovať od domu k domu na miestach, kde ľudia ešte pravdu nepočuli… Zistia, že nič nepovzbudí tak, ako evanjelizačná práca v nových oblastiach." (Ev 382)

Tieto inšpirované rady sú stále aktuálne. Na kazateľoch spočíva veľká zodpovednosť viesť svoje zbory v poslaní oslovovať druhých pre Krista. Ako napísala Ellen G. Whiteová: „Božie dielo na tejto zemi nemôže byť dokončené, kým tí, ktorí tvoria naše cirkevné spoločenstvo, nezačnú sami pracovať a nespoja svoje úsilie s úsilím kazateľov a cirkevných predstaviteľov." (9T 117). „A keď sa zjaví najvyšší Pastier, dostanete nevädnúci veniec slávy." (1 Pet 5,4)

Predseda združenia – Predsedom združenia má byť skúsený ordinovaný kazateľ[4] s dobrou povesťou. Stojí v čele duchovenských pracovníkov združenia a je hlavným starším, dozerá na všetky zbory. Pracuje pre duchovné blaho a na budovaní zborov. Radí im v ich činnosti a plánoch. Má prístup do všetkých zborov združenia, na členské zhromaždenia a na zasadnutia výborov. Nemá v nich hlasovacie právo, ak mu ho zbor neudelí alebo ak sám nie je členom daného zboru. Ak je to potrebné, môže z titulu svojej funkcie predsedať zasadnutiam ktoréhokoľvek zboru. Má prístup ku všetkým zborovým záznamom, knihám, správam atď.

Nenahradzuje riadne zvolených činovníkov zboru, ale spolupracuje s nimi. Tí sú povinní uznávať svoju príslušnosť ku združeniu a radiť sa s ním o všetkom, čo prispieva k blahu zboru. Nikdy sa nesmú pokúšať brániť mu v správnom vykonávaní jeho povinností.

[4] kazateľ s poverením (vysvätený kazateľ)

Vedúci oddelenia pri združení – Vedúci oddelenia pri združení pomáhajú rozvíjať dôležité odvetvia cirkevnej práce a to v súlade s určeným nasmerovaním daným výborom združenia, v súčinnosti s predsedom združenia. Ak majú títo pracovníci úspešne konať zverené dielo, musia mať prístup do zborov. Musí im byť daná príležitosť predstavovať a rozvíjať v zboroch svoje plány. Od týchto pracovníkov sa očakáva, že prejavia pochopenie pre všetky plány cirkvi, aj keď sa priamo netýkajú ich oddelenia.

Vedúci oddelení nie sú poverení administratívnou alebo výkonnou právomocou, ale ich vzťah k zborom je vzťah poradcu. Ich práca nie je v rovnakom vzťahu k zborom ako práca výboru združenia alebo predsedu. Pri predstavovaní špecifických oblastí ich činnosti pracujú v celom združení. No neočakáva sa od nich, že budú radiť zborom vo veci zborových volieb a vo vykonávaní iných správnych zodpovedností alebo konať akýkoľvek podobný druh služby, ak k tomu neboli poverení predsedom združenia.

Ordinovaní kazatelia[5] – Ordinovaní kazatelia, výborom združenia ustanovení za pastierov zborov alebo skupiny zborov, nezastávajú na svojich pôsobiskách miesto predsedu. Nie sú poverení administratívnou právomocou ako predseda, ale spolupracujú s ním pri plnení plánov a rozhodnutí združenia.

Ak je ordinovaný kazateľ ustanovený za kazateľa miestneho zboru, spolupracujú s ním miestni starší zboru ako jeho pomocníci. Na základe ordinácie je oprávnený vykonávať všetky cirkevné úkony a obrady. Má byť duchovným vedúcim a radcom zboru. Má oboznamovať činovníkov zboru s ich zodpovednosťami a má s nimi plánovať akúkoľvek zborovú prácu a činnosť.

Kazateľ je členom výboru zboru a slúži ako jeho predseda. V prípade, že si kazateľ nepraje predsedať zborovému výboru, prevezme túto úlohu starší zboru a kazateľ s ním spolupracuje (pozri str. 71). Od kazateľa sa očakáva, že spolu so staršími zboru plánuje a vedie všetky duchovné zhromaždenia zboru, ako napríklad sobotnú bohoslužbu s kázaním a modlitebné zhromaždenia, vykonáva Večeru Pánovu a krst. Nemá sa obklopiť skupinou radcov podľa vlastnej voľby, ale má vždy spolupracovať s riadne zvolenými činovníkmi zboru.

Ak je evanjelista požiadaný, aby konal evanjelizáciu v obci alebo meste, kde pôsobí zbor s ustanoveným kazateľom, potom má združenie vyzvať kazateľa, aby pomáhal evanjelistovi. Tým poskytne kazateľovi príležitosť zoznámiť sa s budúcimi členmi.

Kazatelia a pomocní kazatelia[6] nie sú do tejto zodpovednosti menovaní alebo volení zborom. O ich zaradení do služby v zbore rozhoduje výbor združenia, ktorý môže svoje rozhodnutie kedykoľvek zmeniť (pozri str. 29).

Kazateľ môže byť odvolaný z kazateľského úradu uznesením výboru združenia, bez toho, aby sa to dotýkalo jeho členstva v cirkvi. Ak je kazateľ vylúčený

[5] Používa sa takisto výraz „vysvätení".
[6] Výraz „pomocný kazateľ" sa používa v prípade, že zbor má viac kazateľov.

z cirkvi a neskôr opäť prijatý do zborového spoločenstva, nie je tým obnovený jeho bývalý kazateľský úrad. Vstupuje znovu do cirkvi iba ako člen.

Kazatelia s povolením[7] – Aby bola nádejným záujemcom daná príležitosť prejaviť svoje povolanie k službe, predovšetkým v oblasti evanjelizácie, udeľuje im združenie kazateľské povolenie. Udelenie povolenia im dáva príležitosť rozvíjať kazateľské obdarovanie.

Kazatelia, ktorí získali takéto povolenie, sú oprávnení kázať, konať evanjelizáciu, viesť misijnú prácu a pomáhať v rôznych zborových činnostiach.

Existujú však okolnosti, keď je potrebné, aby združenie oprávnilo kazateľa s povolením, aby vykonával zodpovednosť kazateľa alebo pomocného kazateľa zboru či skupiny zborov. Aby mu bola daná možnosť konať niektoré kazateľské úkony, zbor alebo skupina zborov, ktorým slúži, ho musia zvoliť za staršieho zboru. Právo povoliť toto rozšírenie právomoci a zodpovednosti má na prvom mieste výbor divízie. Preto je nutné mať jeho uznesenie skôr, než ktorékoľvek združenie rozšíri autoritu a zodpovednosť kazateľa s povolením. Takéto uznesenie má špecificky a jasne stanoviť, ktoré ďalšie kazateľské funkcie môže kazateľ s povolením vykonávať. Rozumie sa však, že funkciu staršieho zboru a rozšírené právomoci bude uplatňovať iba v zbore alebo skupine zborov, ktorým slúži. Výbor združenia môže prijať rozhodnutie rozšíriť právomoc a zodpovednosť kazateľa s povolením len na základe predchádzajúceho rozhodnutia výboru divízie (pozri str. 71).

Výbor združenia nesmie rozšíriť právomoci kazateľa s povolením nad rámec toho, čo odsúhlasil výbor divízie. Kazateľovi s povolením nesmie poskytnúť právo vykonávať rozšírené zodpovednosti mimo zbor alebo skupinu zborov, ktorých je starším. Uznesenie výboru združenia nemôže nahradiť voľby zboru alebo ordináciu k službe evanjelia.

Biblickí pracovníci – Združenie môže zamestnať biblických pracovníkov a poveriť ich evanjelizačnou prácou alebo môžu pracovať v spojení s miestnym zborom. Biblickí pracovníci sú všeobecne zodpovední združeniu, no pri zapojení do evanjelizačných aktivít sú pod priamym vedením evanjelistu a v práci pre zbor pracujú pod vedením miestneho kazateľa. Biblickí pracovníci nemajú byť žiadaní, okrem mimoriadnych okolností po dohode so združením, aby zastávali nejakú služobnosť v zbore, ale majú byť naplno zapojení do evanjelizačnej činnosti.

Zamestnanci združenia – Predseda združenia v úzkej spolupráci s výborom združenia riadi všetkých zamestnancov združenia – kazateľov, biblických pracovníkov, vedúcich oddelení atď., ktorí od výboru združenia dostávajú svoje poverenia. Zamestnanci sú zodpovední združeniu, nie miestnemu zboru. Zbory môžu požiadať predsedu združenia o službu alebo pomoc zamestnancov

[7] neordinovaný kazateľ

združenia, rozhodnutie však je vo všetkých prípadoch v právomoci výboru združenia. Výbor združenia môže úlohy a zadelenie zamestnanca podľa vlastného uváženia zmeniť. Zamestnanec alebo zbor môžu požiadať výbor združenia, aby ich pokiaľ ide o rozhodnutie o preložení zamestnanca z jeho pôsobiska vypočul. Výbor združenia záležitosť starostlivo zváži a urobí rozhodnutie s ohľadom na potreby celého združenia. Ak zamestnanec odmieta spolupracovať s výborom združenia a konať v súlade s jeho rozhodnutiami, jeho postoj môže byť pokladaný za porušenie pracovnej disciplíny a podľa toho sa bude prípad ďalej posudzovať. V nijakom prípade sa zamestnanec nemá v takýchto rozhodnutiach odvolávať k zboru. Proti každému zboru, ktorý by dotyčného v jeho nesprávnom postoji za týchto podmienok podporoval, bude zo strany združenia zavedené disciplinárne konanie.

KAZATEĽSKÉ POVERENIE A POVOLENIE

Božie dielo musí byť zodpovednými vedúcimi starostlivo chránené na všetkých stupňoch organizácie, od miestnych zborov až po Generálnu konferenciu. Zodpovedné kontrolné výbory preto udeľujú na určité pevne stanovené obdobie všetkým povereným zamestnancom cirkvi na plný úväzok oficiálne poverenie a povolenie.

V rámci miestneho združenia poveruje výbor niektorých jednotlivcov právom zastupovať cirkev ako kazateľ alebo evanjelizačný pracovník. Toto právo sa udeľuje vydaním písomného poverenia alebo povolenia označeného dátumom a podpísaného predstaviteľmi združenia. Toto oprávnenie neudeľuje jednotlivec. Nespočíva v rozhodnutí jednotlivca, ale v právomoci organizačnej zložky cirkvi, ktorá ho vydáva. Ak sú na to oprávnené dôvody, môže byť pracovníkovi kedykoľvek odobraté. Poverenie ani povolenie nie sú osobným vlastníctvom zamestnancov cirkvi. Ak sa zamestnanecký pomer skončil alebo ak o to požiada organizácia, ktorá ich vydala, je pracovník povinný ich organizácii vrátiť.

Neplatné poverovacie listiny – Poverovacie listiny (kazateľské poverenia či povolenia) sú vystavované na obdobie určené ústavou a ustanoveniami daného združenia. Poverenia sa obnovujú hlasovaním pri rokovaní delegátov konferencie združenia alebo rozhodnutím výboru. Ak niekto vlastní staré a neplatné poverovacie listiny, neoprávňuje ho to vykonávať akúkoľvek kazateľskú činnosť.

Zamestnanci cirkvi v dôchodku – Zamestnanci cirkvi v dôchodku si zaslúžia úctu a uznanie za dlhoročnú pomoc pri budovaní Božieho diela. Ak sú miestnym zborom zvolení do určitej zodpovednosti, môžu byť aj naďalej veľkým požehnaním a pomocou. Môžu tiež vykonávať kazateľské úkony, ale iba vtedy, ak sú o to požiadaní výborom združenia.

Bývalí kazatelia bez platného poverenia – Môžu nastať prípady, že jedinci, ktorí boli ordinovaní ako kazatelia, v súčasnosti nemajú z nejakého dôvodu od cirkvi poverovacie listiny. Títo ľudia môžu byť zvolení za starších zboru a ak ich ordinácia nestratila platnosť, nemusia už byť pre zodpovednosť staršieho zboru znovu ordinovaní. Ich kompetencie sú však obmedzené len na práva a povinnosti staršieho zboru.

5. KAPITOLA

ORGANIZOVANIE, ZLUČOVANIE A ROZPÚŠŤANIE ZBOROV A SKUPÍN

ORGANIZOVANIE NOVÝCH ZBOROV

Zbory organizuje ordinovaný kazateľ na odporučenie výboru združenia. (Postup pri organizovaní skupín je opísaný na str. 34.35). Pretože založenie zboru je spojené s mnohými povinnosťami, predseda združenia sa má na ňom osobne zúčastniť.

Keď je skupina pokrstených veriacich pripravená ujať sa zodpovedností, ktoré vyplývajú zo založenia zboru, má byť požiadaný o radu predseda združenia a po získaní súhlasu výboru združenia môže byť určený dátum ustanovujúceho zhromaždenia.

Keď sa pri tejto príležitosti zhromaždia pokrstení veriaci, oficiálny predstaviteľ zhromaždenia najprv predstaví stručný prehľad základných vieroučných bodov Cirkvi adventistov siedmeho dňa.

Keď sa tak stalo, má byť vykonaná výzva, aby všetci, ktorí s týmito zásadami súhlasia a prajú si vytvoriť nové zborové zhromaždenie, prišli dopredu. Má byť zaznamenané meno každej osoby. Predsedajúci si má vopred overiť a požiadať o prevod zborových listov tých, ktorí sú už členmi zboru pri združení alebo iného zboru, aby sa mohli pripojiť k novému zboru. Títo členovia vytvoria jadro zboru.

Ak nie sú prítomní členovia prevedení z iných existujúcich zborov, majú byť vybraní traja členovia ako jadro (pokiaľ možno tí, ktorí už dlhší čas zachovávajú sobotu). Potom sa môžu položiť tieto otázky: „Prijímate Ježiša Krista ako svojho osobného Spasiteľa? Súhlasíte so zásadami viery, ktoré boli práve prečítané? Boli ste pokrstení ponorením? Máte medzi sebou dobré vzťahy a dôverujete si navzájom?“

Ak sú tieto otázky zodpovedané kladne, kazateľ oznámi, že títo traja ľudia tvoria jadro nového zboru. Potom sa podľa zoznamu čítajú mená prítomných, jedno po druhom. Každý, koho meno sa prečíta, vstane, odpovie na horeuvedené

otázky a predsedajúci dáva hlasovať „jadru zboru“ o prijatí jednotlivca do zborového spoločenstva. Každá takto prijatá osoba sa stáva členom zboru a je oprávnená hlasovať o ďalšom mene. Je nevyhnutné dbať o to, aby medzi prijatými členmi bolo skutočné spoločenstvo a bratská láska. Keby však vzniklo nedorozumenie v otázkach učenia alebo zborového spoločenstva, v takom prípade má byť rokovanie odložené, kým sa všetko láskavým a taktným spôsobom nevyrieši. Keď boli prijatí všetci, zbor začína fungovať ako organizačná jednotka a môže voliť svojich činovníkov. Zvolí menovací výbor, ktorému predsedá prítomný kazateľ poverený združením. Tento výbor navrhuje členov pre rôzne zborové zodpovednosti. Po voľbe majú byť starší zboru ordinovaní ku svojej službe, pokiaľ k nej neboli oddelení už skôr. Rovnaká slávnostná ordinácia, hoci kratšia, sa týka aj diakonov a diakoniek. Tým je zbor riadne organizovaný a pripravený k službe. Skôr ako sa zhromaždenie skončí, mala by byť odsúhlasená žiadosť, aby združenie prijalo novoorganizovaný zbor na najbližšej konferencii do bratského zväzku zborov.

Je potrebné dbať o to, aby bol každý činovník dobre poučený o svojich povinnostiach. Zbor si má zaobstarať potrebné vybavenie na slávnosť Večere Pánovej, ktorá by sa, ak je to možné, mala konať ako súčasť tohto stretnutia. Pokladník, tajomník zboru a ďalší činovníci majú dostať nevyhnutné pokyny a tlačivá na vedenie záznamov.

ORGANIZOVANIE NOVÝCH SKUPÍN

Tam, kde žije v blízkom okruhu niekoľko osamelých veriacich, alebo tých, ktorí vytvárajú domácu skupinu[8] alebo skupinu, ktorá zakladá zbor, môžu sa organizovať ako skupina veriacich k duchovnému spoločenstvu, k spoločným pobožnostiam a misijnej práci so zámerom, že skupina bude ďalej rásť, aby sa stala zborom, alebo aby boli založené ďalšie domáce skupiny v tejto oblasti.

Takáto organizovaná skupina môže vzniknúť iba na základe predchádzajúceho súhlasu výboru príslušného združenia, a ak to bude nutné, môže byť tiež na základe rozhodnutia výboru združenia rozpustená. Každá divízia alebo združenie by mali mať jasne dané pravidlá pre organizovanie nových skupín na svojom území.

Členovia cirkvi, ktorí sú súčasťou malých skupín alebo domácich skupín môžu vytvoriť jadro novej skupiny. Ich členstvo potom bude vedené buď v zbore pri združení, alebo v ich pôvodnom (materskom) zbore. Ak členstvo tých, ktorí chcú byť členmi skupiny, má byť viazané na zbor pri združení, výbor združenia ich prevod odhlasuje a dá im na vedomie, že sú považovaní za súčasť novovzniknutej skupiny.

Ak výbor združenia schváli vznik novej skupiny, je potrebné, aby sa určili jej predstavitelia v zložení vedúci, tajomník a pokladník. To môže urobiť kazateľ

[8] po anglicky „house church“

pôsobiaci v tejto oblasti alebo iný kazateľ určený výborom združenia po porade s miestnymi členmi.

Všetci ostatní činovníci majú byť zvolení pokrstenými členmi skupiny pri zhromaždení, ktorému predsedá kazateľ pôsobiaci v tejto oblasti alebo osoba splnomocnená výborom združenia. Volení môžu byť len riadni členovia Cirkvi adventistov siedmeho dňa.

Vedúci skupiny nie je pre svoju službu ordinovaný. Nemá právo vykonávať úkony, ktoré náležia staršiemu zboru. Môžu však nastať mimoriadne okolnosti, kedy výbor združenia uzná za potrebné menovať človeka skúseného v službe cirkvi s vlastnosťami vedúceho, aby skupine slúžil ako starší.

Pretože v organizovaných skupinách sa ordinácia nevykonáva, diakoni a diakonky by nemali byť volení v skupine, ale v miestnom zbore ako "asistenti skupiny". Ich povinnosti sú podobné povinnostiam diakonov a diakoniek v miestnom zbore, kde sa pre ich aktivity nevyžaduje ordinácia (pozri s. 75.76).

Tajomník skupiny vedie evidenciu všetkých aktivít a stretnutí skupiny a pravidelne zasiela štatistické správy materskému zboru alebo tajomníkovi združenia. Tieto správy by mali zahŕňať štatistiku návštevnosti a aktivít skupiny, vrátane misijnej činnosti v týždni alebo v sobotu.

Pokladník skupiny vedie evidenciu všetkých prijatých a vydaných finančných prostriedkov. V termíne určenom združením zasiela včas všetky desiatky a dary, okrem prostriedkov vybraných pre miestne účely, hospodárovi združenia, ktorý je tiež pokladníkom zboru pri združení.

Ak sú členovia organizovanej skupiny zároveň členmi zboru pri združení, nemá skupina právo rozhodovať o cirkevnej disciplíne alebo o prevode a prijímaní členov. Všetky takéto záležitosti musia byť odovzdané výboru združenia, ktorý je zároveň výborom zboru pri združení, ktorého starším zboru je predseda združenia.

Ak patrí táto skupina k určitému materskému zboru a nie k zboru pri združení, potom patria vyššie uvedené záležitosti (zasielanie správ a otázky členstva) do správy tohto materského zboru.

Skupina veriacich má rásť a rozvíjať sa tak, aby sa mohla stať riadnym zborom. Vedenie skupiny by preto malo členov na ich budúci štatút pripravovať a uviesť do života všetky aktivity všeobecne uskutočňované a organizované cirkvou.

SPÁJANIE ZBOROV

Ak je vhodné spojiť dva zbory, výbor združenia to má odporučiť. Na riadne zvolanom členskom zhromaždení, ktoré vedie predseda združenia, miestny kazateľ alebo iný ordinovaný kazateľ, majú zbory, ktorých sa to týka, hlasovať o spojení. Ak obidva zbory spojenie hlasovaním podporili, má sa uskutočniť spoločné zhromaždenie oboch zborov, ktoré vedie predseda združenia alebo v jeho neprítomnosti ordinovaný kazateľ určený združením.

Je nevyhnutné dôkladne pripraviť písomnú zmluvu, v ktorej sú uvedené dôvody na zlúčenie, ako aj iné zvláštne okolnosti a vymedzené majetkové záležitosti, úhrada finančných záväzkov atď. Má byť stanovené nové meno zjednoteného zboru a všetci doterajší činovníci oboch zborov majú byť zbavení svojich funkcií. Ak spojený zbor prijme text zmluvy, zlúčenie oboch zborov je uskutočnené. Potom má byť zvolený menovací výbor, ktorý navrhne činovníkov pre spojený zbor. Tí slúžia po zvyšok volebného obdobia. Kópia zmluvy sa odošle na združenie.

Ak sa dodržali všetky uvedené kroky, sú členovia oboch zborov členmi nového zboru. Pri tejto príležitosti nie je dovolené vynechať meno niektorého člena a nezapísať ho do zoznamu, ktorý sa urobil v čase spojenia. Spojený zbor je zodpovedný za poriadok a disciplínu všetkých členov. U členov, voči ktorým bolo uplatnené disciplinárne opatrenie, sa postupuje podľa pokynov tejto Cirkevnej príručky.

Záznamy a zápisy oboch zborov sa stávajú súčasťou záznamov spojeného zboru. O celom postupe musí byť informované združenie, ktoré pri nadchádzajúcej konferencii urobí ďalšie potrebné kroky pre prijatie do zväzku zborov.

ROZPUSTENIE ALEBO VYLÚČENIE ZBORU

„Kristus miloval cirkev a vydal za ňu seba samého, aby ju posvätil, očistiac ju kúpeľom vody so slovom; aby sám sebe pripravil cirkev slávnu, na ktorej niet poškvrny ani vrásky, ani nič podobné, aby bola svätá a bezúhonná… Lebo nikdy nikto nemal svoje telo v nenávisti, ale živí ho a opatruje, ako aj Kristus cirkev, pretože sme údmi jeho tela.“ (Ef 5,25–30)

Takýto postoj by mal sprevádzať každú snahu pomôcť chybujúcemu zboru a byť viditeľný v každej miere uloženého disciplinárneho opatrenia. Či už ide o jednotlivca alebo o zbor ako celok, ide vždy o to, aby sme pomáhali a zachraňovali ľudí pre Božiu vec.

Štatút organizovaného zboru nie je niečím nemenným. Zbory môžu byť rozpustené alebo vylúčené z bratského zväzku zborov pre nasledujúce dôvody:

1. Úbytok členov – Môžu nastať prípady, keď napriek snahe zachovať zbor, sa z danej oblasti toľko členov odsťahuje, zomrie alebo odpadne, že existencia zboru je ohrozená. Za takýchto okolností má výbor združenia odporučiť dotyčnému zboru jeho prípadné rozpustenie.

Skôr ako zbor urobí konečné rozhodnutie o rozpustení, majú byť zostávajúci členovia vyzvaní, aby svoje členstvo previedli do iných zborov.

Ak zostane dostatočný počet členov, môže sa prevod odhlasovať počas členského zhromaždenia, ktoré vedie predseda združenia alebo kazateľ, ktorého určí. Na takomto zhromaždení sa odhlasujú prevodné listy všetkým zostávajúcim riadnym členom, aby sa mohli stať členmi iných zborov. Takto sa zbor rozpúšťa sám na základe odporučenia výboru združenia. Výboru združenia to umožní vziať rozpustenie zboru na vedomie.

Ak je podľa posúdenia výboru združenia príliš málo členov na zvolanie takéhoto zhromaždenia, má výbor združenia právo odporučiť prevod riadnych členov za členov iných zborov alebo za členov zboru pri združení. Tým je zbor rozpustený.

Ak sa vzťahuje v dobe rozpustenia zboru na niektorých z jeho členov disciplinárne opatrenie a teda im nie je možné vystaviť odporúčanie o prevode členstva, ich členstvo má byť prechodne vedené v zbore pri združení. Vedenie združenia zaistí, aby bolo vynaložené všetko úsilie čo najskôr pomôcť takýmto členom, aby začali žiť riadnym kresťanským životom. Ak je toto úsilie úspešné, ich členstvo sa potvrdí v zbore pri združení alebo sú im vystavené odporúčania na prevod členstva do iných zborov. Ak nemôžu byť získaní pre riadne členstvo, mali by byť vylúčení hlasovaním výboru združenia.

2. Disciplinárne dôvody – Vylúčenie zboru z disciplinárnych dôvodov je výnimočné, pretože poslaním cirkvi je hľadať a zachraňovať to, čo sa stratilo. Tam, kde pretrvávajú vážne problémy, ako odpadnutie, odmietanie konať v súlade s Cirkevnou príručkou alebo rešpektovať autoritu združenia, má sa vynaložiť všetko úsilie na odvrátenie nebezpečenstva rozpustenia zboru. Kazateľ sa má snažiť prehĺbiť duchovný život zboru kázaniami a osobnými návštevami. V spolupráci so združením má zorganizovať sériu zhromaždení na oživenie zboru. Členovia majú byť vedení k tomu, aby obnovili svoju zmluvu s Pánom. Ak tieto snahy nie sú úspešné, kazateľ sa v spolupráci s výborom združenia poradí so zborom a jeho vedúcimi a potom sa spolu usilujú o ozdravenie a zmierenie, aby bol zbor zachovaný.

Je lepšie podniknúť liečebné opatrenia než dovoliť, aby sa vzťahy ďalej zhoršovali, čo môže viesť k vylúčeniu zboru.

Ak sa však všetky snahy o zachovanie zboru minú účinkom, výbor združenia má starostlivo zvážiť otázku vylúčenia. Ak dôjde k záveru, že zbor má byť vylúčený, potom je nutné postupovať nasledujúcim spôsobom:

a) Rozhodnutie výboru združenia, ktoré odporúča rozpustenie zboru i jeho zdôvodnenie sa majú predniesť ako informácia a námet na zváženie zboru, ktorého sa to týka, a to na riadne zvolanom členskom zhromaždení.

b) Ak zbor neprijme odporučenie, aby sa rozpustil sám, môže reagovať jedným z uvedených spôsobov:

1. Prijme opatrenia na odstránenie dôvodov na krajné disciplinárne riešenie, prijme odporúčania a požiadavky výboru združenia a požiada výbor združenia, aby zrušil rozhodnutie rozpustiť alebo vylúčiť zbor.

2. Odvolá sa na výbor únie, alebo divízie v prípade únie zborov, aby záležitosť znovu posúdil a rozhodol v spore medzi zborom a združením.

c) Ak zbor aj naďalej zotrváva v postoji vzbury, výbor združenia odporučí konferencii združenia riadne alebo mimoriadne zvolanej, aby zbor rozpustila.

d) Ak konferencia odhlasuje rozpustenie a vylúčenie zboru, združenie vykoná jej rozhodnutie.

STAROSTLIVOSŤ O ČLENOV, DOKUMENTY A FINANČNÉ PROSTRIEDKY

V zbore, ktorý bol rozpustený alebo vylúčený z disciplinárnych dôvodov, môžu byť verní členovia, ktorí si prajú zostať v spoločenstve Cirkvi adventistov siedmeho dňa. Kvôli nim majú byť členovia vylúčeného zboru dočasne vedení najviac jeden rok ako členovia zboru pri združení, aby bola daná príležitosť tým, ktorí si naozaj prajú byť členmi zboru pri združení alebo chcú previesť svoje členstvo do iného zboru podľa vlastného rozhodnutia. Výbor združenia má zhodnotiť ich postoj k cirkvi. Ak je hodnotenie priaznivé, môžu dostať odporúčanie stať sa členmi zboru pri združení alebo iného zboru podľa vlastnej voľby.

Mená členov rozpusteného alebo vylúčeného zboru, na ktoré sa v tej dobe vzťahovalo disciplinárne opatrenie, majú byť oznámené tajomníkovi združenia, aby sa nimi výbor združenia mohol včas zaoberať, ako je to uvedené v časti „Úbytok členov".

Po rozpustení alebo vylúčení zboru pre úbytok členov alebo z disciplinárnych dôvodov, sú všetky dary, úspory a všetok hnuteľný a nehnuteľný majetok, či je vedený na meno miestneho zboru, združenia alebo inej cirkevnej inštitúcie, odovzdaný do správy združenia. Združenie má preto právo, oprávnenie a povinnosť spravovať a chrániť tento majetok i finančné prostriedky a disponovať nimi. Všetky záznamy a zápisy takéhoto zboru majú byť odovzdané tajomníkovi a pokladníkovi združenia.

V prípade, že nejde o disciplinárne dôvody, je možné namiesto rozpustenia zboru pristúpiť alternatívne k návratu do štatútu *skupiny*. Toto rozhodnutie musí byť potvrdené hlasovaním väčšiny členov výboru združenia po konzultácii so zodpovedným kazateľom a členmi zboru, a potom je zboru predstavené buď kazateľom alebo zástupcom združenia.

Na členskom zhromaždení (pozri str. 36) sa potom odhlasuje odporúčanie na prevod všetkých zostávajúcich členov buď do zboru pri združení alebo do iného zboru, kam by si priali patriť. Na tom istom zhromaždení vyberie miestny kazateľ po porade s členmi predstaviteľov novej skupiny, teda vedúceho, tajomníka a pokladníka. (Pre podrobnejšie detaily pozri kapitolu „*Organizovanie nových skupín*" na str. 34.)

6. KAPITOLA

ZÍSKAVANIE UČENÍKOV

Získavanie učeníkov je nepretržitý proces, v ktorom sa človek stáva učeníkom Ježiša Krista, dospieva ako jeho učeník a získava ďalších učeníkov. Krst je podstatnou súčasťou procesu učeníctva, ale nie je jeho konečným výsledkom.

Adventisti siedmeho dňa s cťou a pokorou prijímajú Ježišov príkaz v poverení evanjelia: „Choďte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch." (Mat 28,19) Keďže žijeme v týchto posledných dňoch, v kontexte posolstiev troch anjelov (Zj 14,6–12) máme byť tomuto povereniu poslušní.

Kristovo poverenie „získavať učeníkov" obsahuje tri časti:

1. „Choďte teda a získavajte mi učeníkov" je Ježišov príkaz ako splniť poslanie. Získavať učeníkov by malo byť súčasťou nášho spôsobu života. Toto poslanie máme konať v našich domovoch, v práci, v školách a v každodennom vzťahu s ostatnými. Máme získavať učeníkov z každého národa, kmeňa, jazyka a ľudu. Cieľom svedectva a evanjelizácie je získavanie učeníkov (Mat 10,25; Mat 2819.20).

2. „Krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha" nie je konečný cieľ, ale dôležitá súčasť procesu získavania učeníkov, keď ľudia uznávajú Ježiša Krista ako svojho Pána a Spasiteľa, stávajú sa súčasťou jeho cirkvi a zaväzujú sa získavať ďalších učeníkov. Učeníci sú pokrstení do Kristovho tela, cirkvi. Ich záväzok nasledovať Krista pri získavaní učeníkov sa má prejaviť už pred krstom.

3. „A naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal," naznačuje, že učenie je životne dôležitou a trvalou skúsenosťou dozrievania v skúsenosti učeníctva. „Vyučovanie" by malo prebiehať pred krstom aj po ňom.

Získavať učeníkov je nepretržitý proces, ktorého cieľom je rásť „v milosti a poznávaní nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista" (2Pet 3,18) ku kresťanskej zrelosti a rozširovať rady učeníkov.

Rásť ako učeník a získavať učeníkov, aby sme ich pripravili na druhý príchod Ježiša, nie je voliteľná možnosť. Ide o podstatu poverenia, ktoré sme ako adventisti siedmeho dňa v závere dejín prijali. Pravé učeníctvo je výsledkom

úžasnej milosti Ježiša Krista. Žijeme útechou, že mu bola daná všetka moc na nebi i na zemi a sľubom, že bude s nami po všetky dni až do konca sveta (Mat 28,18–20). Zasľubuje Ducha Svätého ako nášho Učiteľa, Vodcu a Moc (Ján 16,7–16; Luk 24,46–49; Sk1,4.5.8; 2,37–39).

KTO JE UČENÍK?

V Ježišových časoch boli učeníci nasledovníkmi, ktorí od neho prijímali pokyny postavené na celistvom a komplexnom pohľade na život. Učeníci trávili s Ježišom toľko času, že prijali jeho učenie a naučili sa cenné lekcie životného štýlu. Učeník je človek, ktorého voľby, rozhodnutia a pohľad na svet premieňa Duch Svätý prostredníctvom Božieho Slova.

Kresťanskí učeníci svoju vieru, charakter a poslanie formujú podľa viery, charakteru a poslania svojho Učiteľa, Ježiša. Učeník sa zaviazal nasledovať Krista a podriadiť svoj život pod jeho vládu.

Učeník sa čoraz viac stáva podobným Ježišovi Kristovi (Ef 4,15). Získavanie učeníkov je nepretržitý proces. Znamená učiť nových veriacich, ako uviesť svoj život do súladu s Božím Slovom prostredníctvom rôznych programov, ako je duchovné vedenie, služba v malých skupinách, biblické štúdium, praktická služba atď.

1. Učeníctvo ovplyvňuje každú oblasť nášho života: vieru, charakter, životný štýl, vzťahy, prácu, zábavu, financie, zdravie, svedectvo a túžbu vidieť blížnych v Božom kráľovstve.

2. Výraz „aby sme vo všetkom dorastali“ (Ef 4,15) naznačuje, že byť Kristovým učeníkom je celoživotný proces nasledovania Ježiša.

3. „Podobný Ježišovi Kristovi“ znamená, že Kristus je náš Spasiteľ a Pán a jediný dokonalý príklad, ktorý máme nasledovať.

RAST V UČENÍCTVE

Cesta učeníctva sa začína, keď človek urobí prvé kroky k Ježišovi (pozri Ján 1,35–2,2). Každodenné prebývanie v Kristovi a nasledovanie jeho Slova napomáha rast do Kristovej podoby. Niektoré z kľúčových oblastí, v ktorých podľa Písma učeníci dozrievajú v osobnom živote aj ako súčasť spoločenstva veriacich, sú uvedené nižšie:

1. Uctievanie/osobná zbožnosť: „Milovať budeš PÁNA, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou mysľou.“ (Mat 22,37) Uctievanie je odpoveď na Božie iniciačné dielo v našom živote. Pravé uctievanie nie je zamerané na nás, ale na Boha (Ž 150,6; Ján 4,23; Zj 14,7).

„Je dôležité uvedomiť si význam a rozvíjať skutočný postoj uctievania a zbožnosti, ktorý patrí k Božiemu svätému dňu. Keď sa spolu stretávame, s dôverou môžeme očakávať, že nám Ježiš Kristus daruje útechu a nádej, svetlo a pokoj." (FLB 35)

„Osobná zbožnosť sa prejaví v prinášaní dobrého ovocia. Posvätenie nie je len záležitosťou jedného dňa, ale celého života…V srdci každého má byť milosť, ktorá môže kvitnúť v Božej záhrade. Sebectvo odstráni každú vzácnu podobu Krista, vyženie pokoru, sebazaprenie a oddanosť." (PM 91)

2. Služba druhým: „Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého." (Mat 22,39) Každý učeník je povolaný a obdarovaný Bohom na úžitok cirkvi a na to, aby priniesol svetu posolstvo evanjelia (1Pet 2,9; 4,10).

„Poslanie učeníkov bolo tou najdôležitejšou službou, k akej boli ľudia kedy povolaní. Dôležitejšie bolo už len poslanie Kristovo. Mali byť Božími spolupracovníkmi v diele záchrany ľudstva." (AA 19)

3. Svedectvo/evanjelizácia založená na potrebách: „Choďte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch…" (Mat 28,19). Svedectvo a evanjelizácia sú najúčinnejšie, keď nasledujeme Kristovu metódu služby zameranú na osobu ako celok.

„Pri kontakte s ľuďmi môže mať úspech iba Kristova metóda. Spasiteľ sa stretával s ľuďmi a oni cítili, že chce ich dobro. Prejavoval o nich záujem, súcitil s nimi, napĺňal ich potreby a získaval si ich dôveru. Potom ich vyzval: ‚Nasledujte ma.'" (MH 143)

4. Poslušnosť: „…a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal." (Mat 28,20) Najviditeľnejším znakom pravého učeníctva je vernosť Kristovi a jeho Slovu a poslušnosť nášmu Pánovi. Ježiš povedal: „Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania." (Ján 14,15)

„Poslušnosť – služba a oddanosť lásky – je pravým znakom učeníctva. Preto Písmo hovorí: ‚Lebo láska k Bohu je v tom, že zachovávame jeho prikázania.'" (SC 60)

Verný učeník rozpozná Pastierov hlas a ustavične sa učí dokonalejšej poslušnosti. Odrážať Kristov charakter a podieľať sa na šírení jeho kráľovstva má byť našou prvoradou túžbou. To zahŕňa budovanie charakteru, správcovstvo a službu (Ef 4,13–15; Rim 8,29; 2Kor 3,17.18; 1 Ján 3,2).

5. Spoločenstvo/evanjelizácia: „…a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha" (Mat 28,19). Pravé učeníctvo sa deje iba v spoločenstve postavenom na základe Ježiša Krista a jeho Slova, kde majú bohoslužba, služba, evanjelizácia a poslušnosť najvyššiu prioritu (Zj 14,6–12).

„Nech sa malé spoločenstvá zhromaždia večer, napoludnie alebo skoro ráno, aby študovali Bibliu. Nech si oddelia čas na modlitbu, aby boli posilnení,

osvietení a posvätení Duchom Svätým. Toto dielo chce Kristus vykonať v srdci každého pracovníka. Ak sami otvoríte dvere, aby ste ho prijali, obdržíte veľké požehnanie.

Vo vašom zhromaždení budú prítomní Boží anjeli. Budete sa sýtiť listami stromu života. V tomto vzácnom čase, keď hľadáte Božie požehnanie, vzájomnou láskou medzi spolupracovníkmi vydáte živé svedectvo." (7T 195)

PRAKTICKÉ KROKY

Milosť Ježiša Krista nie je lacná. Stála ho život. Každý, kto prijíma Ježiša Krista ako Pána a Spasiteľa, musí vedieť, že byť jeho učeníkom niečo stojí. „Kto chce byť mojím učeníkom, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma." (Mar 8,34)

Charakter učeníkov rastie do Kristovej podoby uprostred každodennosti života. Prostredníctvom pravidelného denného štúdia Biblie, modlitby, služby a zvestovania rastieme v našom učeníckom odovzdaní. Oddaný učeník ustavične „kráča" s Kristom, je v jeho blízkosti, riadi svoj život podľa neho a poslúcha ho v bežných každodenných činnostiach.

Získavanie učeníkov je ustavičný proces. „Čo Spasiteľ povedal učeníkom, týka sa všetkých veriacich. V tomto poslaní sú zahrnutí všetci veriaci v Krista do konca vekov." (DA 822) Žiť život podľa Ježišovho príkladu je preto osobnou zodpovednosťou, ako aj zodpovednosťou za začiatočníkov vo viere, voči ktorým má každý člen cirkvi určitý záväzok. Členstvo v cirkvi ani samotné cirkevné aktivity nie sú dostačujúce. Ustavičný osobný rast v učeníctve je nevyhnutný na budovanie aktívneho a trvalého vzťahu s Bohom.

LÁSKA – NAJDÔLEŽITEJŠIA CHARAKTERISTIKA UČENÍKA

Milovať druhých tak, ako Boh miluje nás, čo je úzko spojené s jednotou, je najdôležitejším znakom pravého učeníctva. „Podľa toho všetci spoznajú, že ste moji učeníci, ak budete mať lásku medzi sebou." (Ján 13,35)

„Kristus nám vlastným životom ukázal vzor. Pripútal svojich nasledovníkov jeden k druhému a k sebe. Jednota s Kristom ich núti milovať sa navzájom, pretože láska je ovocím jednoty s Kristom. Spasiteľ vyhlásil, že ich vzájomná láska je jasným znakom ich učeníctva." (Ms 51,1894)

Živá láska k Ježišovi znamená viac než vzájomnú lásku medzi učeníkmi. Zahŕňa aj zdieľanie Božej lásky s ďalšími ľuďmi. Ak milujeme Boha, budeme poslúchať jeho príkaz: „Choďte teda a získavajte mi učeníkov…" (Mat 28,19)

Božia láska je určujúcou charakteristikou učeníka, pretože len v láske sú všetky ostatné znaky učeníctva úplné. „Pán sa zmienil len o jednej podmienke učeníctva. Spýtal sa: ‚Miluješ ma?' Toto je podstatne dôležitá príprava." (DA 815)

„Kristova láska nie je nestály pocit, ale živý princíp, ktorý sa má prejaviť ako stála moc v srdci." (RC 345)

7. KAPITOLA

ČLENSTVO V CIRKVI

Každému, kto žiada o prijatie do cirkvi, musíme vysvetliť vážnosť a posvätnosť záväzku členstva v cirkvi. Len tí, ktorých život svedčí o tom, že prežili znovuzrodenie a duchovnú skúsenosť s Pánom Ježišom, sú pripravení na prijatie do cirkvi. Každý kandidát na členstvo v cirkvi má byť kazateľom dôkladne poučený o základných vieroučných článkoch a s tým súvisiacim spôsobom života, aby mal dobrý duchovný základ pre vstup do cirkvi. Aj keď nie je určený vek pre krst, odporúčame, aby mladšie deti, ktoré prejavia túžbu nechať sa pokrstiť, boli povzbudené zapojiť sa do programu vyučovania, ktoré potom môže viesť ku krstu. Apoštol Pavol napísal: „Alebo neviete, že všetci, čo sme boli pokrstení v Krista Ježiša, boli sme pokrstení v jeho smrť? Krstom sme teda spolu s ním boli pochovaní v smrti, aby sme tak, ako bol slávou Otca vzkriesený z mŕtvych Kristus, aj my vstúpili na cestu nového života." (Rim 6,3.4)

A v knihe Skutky apoštolov môžeme čítať túto správu: „Peter im povedal: Robte pokánie a každý z vás nech sa nechá pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha. (…) Tí, čo prijali jeho slovo, boli pokrstení a v ten deň sa pridalo k nim asi tritisíc duší." (Sk 2,38.41)

„Členovia cirkvi, ktorých Boh povolal z tmy do svojho obdivuhodného svetla, majú zjavovať jeho slávu. Cirkev je klenotnica plná bohatstva Kristovej milosti. Prostredníctvom cirkvi bude nakoniec dokonalá vznešenosť Božej lásky zjavná aj kniežatstvám a mocnostiam v nebesiach." (SA 9)

KRST

Krst ako podmienka pre členstvo – *„Kristus ustanovil krst ako znamenie vstupu do svojho duchovného kráľovstva. Určil ho za podmienku, ktorú musia splniť všetci, čo sa chcú podriadiť autorite Otca, Syna i Ducha Svätého…*

Krst je slávnostným zrieknutím sa sveta. Tí, čo sú pokrstení v meno Otca, Syna i Ducha Svätého na začiatku svojho kresťanského života verejne vyhlasujú, že prestali slúžiť satanovi a stali sa členmi kráľovskej rodiny, deťmi nebeského Kráľa. Poslúchli výzvu: ‚Preto vyjdite spomedzi nich a oddeľte sa… a ničoho nečistého sa nedotýkajte.' Na nich sa tiež napĺňa zasľúbenie:

Ja vás prijmem a budem vám Otcom a vy mi budete synmi a dcérami, hovorí všemohúci Pán.' (2 Kor 6,17.18) (6T 91.92)

Krst je „vstupnou bránou" do cirkvi. Ide v podstate o vstup do zmluvného vzťahu s Kristom, a preto by mal byť považovaný za vážnu udalosť aj za radostné prijatie do Božej rodiny.

Členstvo v cirkvi možno mať iba v zboroch, ktoré sú zahrnuté do bratského zväzku zborov v rámci určitého združenia.

Spôsob krstu – Adventisti siedmeho dňa uznávajú krst ponorením a za členov cirkvi prijímajú len tých, ktorí boli pokrstení týmto spôsobom (pozri 15. kapitolu: „Základné vieroučné výroky Cirkvi adventistov siedmeho dňa"). Ak niekto vyznáva, že je stratený hriešnik, ak sa úprimne kajá zo svojich hriechov a ak prežije skúsenosť obrátenia, môže byť po dôkladnom poučení pokladaný za vhodného záujemcu o krst a členstvo v cirkvi.

Dôkladná príprava a verejná skúška – Záujemcovia o členstvo v cirkvi by mali byť oboznámení s posolstvom Biblie a súvisiacimi základnými vieroučnými bodmi cirkvi, rovnako ako s praktickými zásadami kresťanského života a zodpovednosťou plynúcou z členstva v cirkvi. Táto príprava môže byť buď individuálna alebo v rámci skupiny záujemcov o krst. Pri verejnej skúške potom kazateľ preukazuje členom zboru, že kandidáti krstu sú pripravení urobiť tento dôležitý životný krok, a že sa v praktickom živote a konaní stotožňujú s tým, čomu cirkev verí a ktoré zásady dodržiava. Praktické zásady sú totiž viditeľným prejavom prijatia biblického posolstva, pretože „po ich ovocí ich teda poznáte" (Mat 7,20). Skúška sa môže z praktických dôvodov konať aj pred výborom zboru alebo pred skupinou určenou výborom zboru, ako je napríklad výbor starších, ktorý má podať zboru správu o tomto stretnutí ešte pred krstom.

„U tých, ktorí chcú byť pokrstení, sa skúška učeníctva nevykonáva tak dôsledne, ako by sa mala. Mali by sme vedieť, či len prijímajú meno adventistov siedmeho dňa, alebo či sa naozaj postavili na stranu Pána Ježiša a chcú vyjsť zo sveta, ‚oddeliť sa a nedotýkať sa nečistého'. Pred krstom sa máme dôkladne pýtať na skúsenosť kandidátov. Takéto otázky sa však nemajú klásť chladne a nezúčastnene, ale láskavo a citlivo. Ukážme pritom novoobráteným na Božieho Baránka, ktorý sníma hriech sveta. Potom im predložme požiadavky evanjelia s výzvou, aby ich zodpovedne vzali na seba." (6T 95.96)

KRSTNÝ SĽUB A VYZNANIE

Kandidát na krst alebo ten, kto chce byť prijatý do zborového spoločenstva na základe vyznania viery, vyzná v prítomnosti zboru alebo na to určeného výboru (pozri vyššie), že prijíma základné vieroučné výroky Cirkvi adventistov siedmeho dňa.

Kazateľ alebo starší zboru položí nasledujúce otázky kandidátom na krst alebo na prijatie do cirkvi, ktorí vyjadria svoj súhlas buď ústne, zdvihnutím ruky alebo iným spôsobom, ktorý zodpovedá danej kultúre.

KRSTNÝ SĽUB

1. Veríte v jedného Boha, v jednotu troch večných osôb božstva, v Boha Otca, Syna i Ducha Svätého?

2. Prijímate smrť Ježiša Krista na Golgote ako zmierujúcu obeť za vaše hriechy a veríte, že z Božej milosti ste vierou v jeho preliatu krv zachránení od hriechu a trestu za hriech?

3. Prijímate Ježiša Krista ako svojho Pána a osobného Spasiteľa a veríte, že vám Boh v Kristovi odpustil vaše hriechy a dal vám nové srdce? Vzdávate sa preto hriešnych zvykov a spôsobov tohto sveta?

4. Prijímate vierou spravodlivosť Ježiša Krista, nášho Príhovorcu v nebeskej svätyni, a spoliehate sa na jeho sľub, že vám jeho premieňajúca milosť a sila umožnia žiť láskyplným, Kristu podobným životom doma i pred svetom?

5. Veríte, že Biblia je Bohom inšpirované slovo a tvorí jediné pravidlo viery a života kresťana? Zaväzujete sa, že budete pravidelne venovať čas štúdiu Písma a modlitbe?

6. Prijímate Desatoro Božích prikázaní ako prejav Božieho charakteru a zjavenia jeho vôle? Ste rozhodnutí v sile Ježiša Krista zachovávať tento zákon vrátane štvrtého prikázania, ktoré vyžaduje svätenie siedmeho dňa týždňa ako soboty Hospodinovej a pamätníka stvorenia?

7. Tešíte sa na blízky príchod Pána Ježiša a splnenie kresťanskej nádeje, keď „toto smrteľné (telo) oblečie si nesmrteľnosť“ (1 Kor 15,54)? Chcete sa pripraviť na stretnutie s Pánom a slovami i životom svedčiť iným ľuďom o Božej láskavej ponuke spasenia a pomáhať im, aby sa tiež pripravili na jeho slávny príchod?

8. Prijímate biblické učenie o duchovných daroch a veríte, že dar proroctva je jedným z charakteristických znakov cirkvi ostatku?

9. Uznávate cirkevnú organizáciu? Chcete uctievať Boha a podporovať cirkev svojimi desiatkami a darmi, svojím osobným úsilím a vplyvom?

10. Veríte, že vaše telo je chrámom Ducha Svätého a chcete teda Boha oslavovať aj tým, že sa budete starať o svoje telo? Budete sa vyhýbať užívaniu všetkého, čo je škodlivé, zdržiavať sa nečistých pokrmov, užívania, výroby a predaja alkoholických nápojov a tabaku v akejkoľvek forme, ako aj zneužívania narkotík a iných drog a obchodovania s nimi?

11. Poznáte základné biblické zásady, ako ich učí Cirkev adventistov siedmeho dňa a rozumiete im? Chcete z Božej milosti naplniť Božiu vôľu tým, že sa budete v živote riadiť týmito zásadami?

12. Prijímate učenie Novej zmluvy o krste ponorením? Prajete si byť takto pokrstení na verejné vyznanie svojej viery v Krista a na odpustenie hriechov?

13. Prijímate a veríte, že Cirkev adventistov siedmeho dňa je podľa biblického proroctva cirkvou ostatku a že ľudia z každého národa, rasy a jazyka sú pozývaní a prijímaní do jej spoločenstva? Prajete si stať sa členmi miestneho zboru tejto celosvetovej cirkvi?

ALTERNATÍVNY KRSTNÝ SĽUB

1. Prijímate Ježiša Krista ako svojho osobného Spasiteľa a Pána a túžite prežívať svoj život v spásnom vzťahu s ním?

2. Prijímate učenie Biblie tak, ako je vyjadrené v základných článkoch viery Cirkvi adventistov siedmeho dňa a zaväzujete sa, že z Božej milosti budete žiť v súlade s týmto učením?

3. Prajete si krstom verejne vyjadriť svoju vieru v Ježiša Krista, byť prijatý do spoločenstva Cirkvi adventistov siedmeho dňa a podporovať cirkev a jej poslanie ako verný správca osobným vplyvom, desiatkami, darmi a životom služby?

Krstná zmluva – Cirkev považuje súhrn 28 vieroučných bodov spolu s krstným sľubom, potvrdením o krste a vyznaním viery za dokument krstnej zmluvy. Ten je odovzdaný všetkým, ktorí sa krstom stali členmi cirkvi. Podobné potvrdenie by malo byť odovzdané aj tým, ktorí boli prijatí na základe vyznania viery.

Potvrdenie o krste a vyznanie viery obsahuje tiež miesto pre podpis nového člena, ktorým je potvrdený súhlas s vyznaním viery. Toto potvrdenie spolu s vyznaním viery je po krste odovzdané novému členovi ako doklad o uzavretí zmluvy s Bohom. Uvedené vyznanie viery znie nasledovne:

VYZNANIE VIERY

1. Verím v jedného Boha, v jednotu troch večných osôb božstva, v Boha Otca, Syna a Ducha svätého.

2. Prijímam smrť Ježiša Krista na Golgote ako zmierujúcu obeť za moje hriechy a verím, že z Božej milosti vierou v jeho preliatu krv som zachránený od hriechu a trestu zaň.

3. Prijímam Ježiša Krista ako svojho Pána a osobného Spasiteľa a verím, že mi Boh v Kristovi odpustil moje hriechy a dal mi nové srdce. Chcem sa preto vzdať hriešnych zvykov a spôsobov tohto sveta.

4. Prijímam vierou spravodlivosť Ježiša Krista, môjho Príhovorcu v nebeskej svätyni, a spolieham sa na jeho sľub, že mi jeho premieňajúca milosť a sila umožnia žiť láskyplným, Kristovi podobným životom doma i pred svetom.

5. Verím, že Biblia je Bohom inšpirované slovo a tvorí jediné pravidlo viery a života kresťana. Zaväzujem sa k tomu, že budem pravidelne venovať čas štúdiu Písma a modlitbe.

6. Prijímam Desatoro Božích prikázaní ako prejav Božieho charakteru a zjavenia jeho vôle. Som rozhodnutý v sile Ježiša Krista zachovávať tento zákon vrátane štvrtého prikázania, ktoré vyžaduje svätenie siedmeho dňa týždňa ako soboty Hospodinovej a pamätníka stvorenia.

7. Teším sa na blízky príchod Pána Ježiša a splnenie kresťanskej nádeje, keď „toto smrteľné oblečie si nesmrteľnosť“ (1 Kor 15,54). Chcem sa pripraviť na stretnutie s Pánom, svojimi slovami i životom, svojím obdarovaním i schopnosťami svedčiť iným ľuďom o Božej láskavej ponuke spasenie a pomáhať im, aby sa tiež pripravili na jeho slávny príchod.

8. Prijímam biblické učenie o duchovných daroch a verím, že dar proroctva je jedným z charakteristických znakov cirkvi ostatku.

9. Uznávam cirkevnú organizáciu. Chcem uctievať Boha a podporovať cirkev svojimi desiatkami a darmi, svojím osobným úsilím a vplyvom.

10. Verím, že moje telo je chrámom Ducha Svätého a chcem teda Boha oslavovať aj tým, že sa budem starať o svoje telo. Budem sa vyhýbať užívaniu všetkého, čo je škodlivé, zdržiavať sa nečistých pokrmov, užívania, výroby a predaja alkoholických nápojov a tabaku v akejkoľvek forme pre používanie ľuďmi, ako aj zneužívania narkotík a iných drog a obchodovania s nimi.

11. Poznám základné biblické zásady, ako ich učí Cirkev adventistov siedmeho dňa a rozumiem im. Chcem z Božej milosti naplniť Božiu vôľu tým, že sa budem v živote riadiť týmito zásadami.

12. Prijímam učenie Novej zmluvy o krste ponorením. Prajem si byť takto pokrstený na verejné vyznanie svojej viery v Krista a na odpustenie hriechov.

13. Prijímam a verím, že Cirkev adventistov siedmeho dňa je podľa biblického proroctva cirkvou ostatku a že ľudia z každého národa, rasy a jazyka sú pozývaní a prijímaní do jej spoločenstva. Prajem si stať sa členom miestneho zboru tejto celosvetovej cirkvi.

Odporučenie ku krstu – Keď krstenci uspokojivo odpovedali pred zborom alebo určeným výborom na predchádzajúce otázky alebo ak bol zbor informovaný, že na tieto otázky kladne odpovedali už skôr, majú byť členovia zboru požiadaní, aby hlasovali o ich prijatí do cirkvi prostredníctvom krstu. Tento obrad by sa potom nemal zbytočne odďaľovať.

Prijímanie členov, ktorí nie sú známi – Evanjelista, ktorý krstencov pripravuje, by mal pozvať kazateľa alebo staršieho zboru, aby sa s nimi stretol a zoznámil. Takéto kontakty lepšie pripravia zbor na prijatie nových členov do zborového spoločenstva.

Príprava na obrad krstu – Pri tomto obrade majú diakoni urobiť potrebné prípravy a pomáhať krstencom (mužom) do vody a z vody. Diakonky majú pomáhať pri obrade krstu ženám.

Mali by sme dbať na to, aby bol pre krstencov zabezpečený vhodný odev. Dávame prednosť rúchom z vhodného ťažšieho materiálu. Ak takéto rúcha nie sú k dispozícii, krstenci by mali mať iný jednoduchý odev. Po obrade krstu má nasledovať krátke uvítanie nového člena do spoločenstva.

OPÄTOVNÝ KRST

Biblia sa zmieňuje o opätovnom krste iba raz (Sk 19,1–7), keď ho Pavol vyžadoval od skupiny 12 ľudí. Boli už skôr pokrstení Jánovým krstom, ktorý bol krstom pokánia. Kresťanský krst je okrem pokánia spojený aj s jasným pochopením a prijatím evanjelia, učením Ježiša Krista a s prijatím Ducha Svätého. Práve na základe tohto rozšíreného porozumenia a nového záväzku bol nový krst prijateľný.

Ľudia z iných kresťanských spoločenstiev – Ľudia z iných kresťanských spoločenstiev, ktorí prijali posolstvo Cirkvi adventistov siedmeho dňa a ktorí už boli skôr pokrstení ponorením, môžu na biblickom základe požiadať o nový krst. Uvedený biblický príklad však naznačuje, že opätovný krst nie je nutné vyžadovať.

Nasledujúce príklady naznačujú, že opätovný krst nie je nutné vyžadovať. Príklad opísaný v Sk 19 bol jedinečný, pretože o Apollovi je napísané, že už prijal Jánov krst (Sk 18,25), ale nikde nie je uvedené, že by bol pokrstený znovu. Je zjavné, že pre niektorých apoštolov bol Jánov krst dostatočný (Ján 1,35–40) a nikde nenachádzame záznam o tom, že boli pokrstení znovu.

E. Whiteová podporuje opätovný krst v prípade, že človek prijal nové dôležité pravdy a pod vedením Ducha Svätého o opätovný krst sám požiada. Takýto postup zodpovedá modelu opísanému v 19. kapitole Skutkov apoštolov. Ľudia, ktorí boli pokrstení na vyznanie viery, by sa na základe novej duchovnej skúsenosti mali rozhodnúť, či túžia byť znovu pokrstení. Nikto by ich k tomu však nemal nútiť.

„K tejto otázke musí každý osobne, svedomito a v Božej bázni zaujať vlastné stanovisko. Záležitosť sa musí riešiť citlivo a s láskou. Naliehať môže jedine Boh, a preto dajte Bohu možnosť, aby pôsobil svojím Svätým Duchom na myseľ tak, aby jednotlivec bol o tomto kroku dokonale presvedčený a súhlasil s ním." (Ev 373)

Odpadnutie a opätovný krst – Hoci odpadnutie od viery sa zjavne vyskytovalo už v apoštolskej cirkvi (Žid 6,4–6), Písmo nerieši otázku opätovného krstu. Ellen G. Whiteová podporuje opätovný krst v prípadoch, keď členovia odpadli, potom prežili nové obrátenie a chcú sa opäť pripojiť k cirkvi (pozri str. 64.65).

„Pán vyžaduje rozhodnú nápravu. Ak je človek naozaj znovu obrátený, nech je znovu pokrstený. Nech obnoví zmluvu s Bohom a Boh obnoví zmluvu s ním." (Ev 375)

Nevhodný opätovný krst – Na základe učenia Písma a rád Ellen G. Whiteovej by sa opätovný krst mal vykonávať iba za zvláštnych okolností a relatívne zriedka. Opakované vykonávanie krstu alebo opätovný krst vyvolaný iba emóciami zníži význam krstu a predstavuje nepochopenie jeho podstaty a významu, ktorý mu pripisuje Písmo. Členovia cirkvi, ktorí duchovne ochladli, potrebujú ducha pokánia, ktorý povedie k oživeniu a reformácii. Táto skúsenosť je sprevádzaná účasťou na obrade umývania nôh a Večeri Pánovej, ktorý zdôrazní ich nové očistenie a spoločenstvo v Kristovom tele. Preto nie je potrebný nový krst.

PRIJÍMANIE ČLENOV NA VYZNANIE VIERY

Ten, kto sa stotožnil s vieroukou adventistov siedmeho dňa, a chce sa stať súčasťou tejto cirkvi, môže byť prijatý za jej člena na základe vyznania viery v týchto štyroch prípadoch:

1. Oddaný kresťan, ktorý prichádza z iného kresťanského spoločenstva, kde už bol pokrstený ponorením, teda spôsobom, aký praktikujú aj adventisti siedmeho dňa. (Pozri str. 44.)

2. Člen Cirkvi adventistov siedmeho dňa, ktorý v dôsledku mimoriadnych udalostí alebo okolností vo svete nemôže získať Prevodný list zo svojho materského zboru. (Pozri str. 52.)

3. Člen Cirkvi adventistov siedmeho dňa, ak zbor, ktorého členom bol doteraz, vôbec neodpovedal na žiadosť o prevod členstva. V takomto prípade je potrebné

požiadať o pomoc združenie. Ak materský zbor člena je súčasťou iného združenia, treba požiadať o pomoc obe zainteresované združenia.

4. Veriaci, ktorý už bol členom Cirkvi adventistov siedmeho dňa, no jeho členstvo zaniklo v dôsledku administratívnej chyby pri prevode, alebo bol považovaný za „nezvestného" a „chýbajúceho" člena, ktorý však v skutočnosti zostal verným kresťanom.

Pri prijímaní členov na základe vyznania viery treba postupovať veľmi opatrne, najmä keď ide o členov, ktorí boli predtým členmi iného zboru. Ak žiada niekto o členstvo na základe vyznania viery, je potrebné dôsledne si overiť, ako sa správal predtým. Vedúci zboru by mali požiadať predsedu združenia o radu a pomoc. Treba venovať dostatočný čas na zistenie potrebných informácií.

Ak niekto žiada o členstvo na základe vyznania viery a pritom sa zistí, že je členom iného zboru našej cirkvi, nemôže byť prijatý, kým mu zbor, ktorého je členom, nevystaví Prevodný list[9]. Ak zbor odmietne tejto žiadosti vyhovieť a člen sa domnieva, že jeho žiadosť bola zamietnutá neprávom, môže sa odvolať na výbor združenia. Výsledkom tohto postupu by malo byť hlbšie uvedomenie si posvätného charakteru členstva v cirkvi a náprava toho, čo bolo nesprávne. Zbor nemá právo odmietnuť vydať Prevodný list členovi, voči ktorému nie je vedené disciplinárne opatrenie.

Ak sa členom cirkvi chce stať vylúčený člen, je to za normálnych okolností možné na základe opätovného krstu (pozri str. 64.65).

PREVOD ČLENOV

Ak sa člen cirkvi presťahuje na iné miesto, tajomník materského zboru by mal požiadať tajomníka združenia, do ktorého oblasti sa presťahoval, aby spomínaného člena osobne navštívil kazateľ, ktorý pôsobí najbližšie k miestu jeho nového bydliska. Takáto pastoračná návšteva môže uľahčiť následný prevod jeho členstva do nového zboru.

Tajomník materského zboru musí zároveň členovi, ktorého sa to týka, vopred oznámiť, že má v úmysle odovzdať jeho novú adresu združeniu v mieste jeho nového bydliska.

Ak sa člen presťahuje z jedného miesta na iné na obdobie dlhšie ako šesť mesiacov, mal by ihneď požiadať najbližší zbor o prevod členstva alebo v prípade, že býva na osamelom mieste, kde nie je v rozumnej vzdialenosti nijaký zbor, má požiadať o členstvo v zbore pri združení.

Spôsob vybavovania žiadostí o prevod členstva – Tajomník zboru by mal povzbudiť tých, ktorí pravidelne navštevujú jeho zbor, aby požiadali o prevod

[9] V Slovenskom združení sa formulár, ktorým sa odporúča prevod člena, nazýva Prevodný list.

svojho členstva. O prevod členstva žiada člen tajomníka zboru, do ktorého chce byť prijatý. Ten pošle žiadosť tajomníkovi zboru, z ktorého si člen praje byť prevedený. (O alternatívnom spôsobe prevodu pozri str. 51.)

Tajomník odovzdá žiadosť kazateľovi alebo staršiemu zboru, ktorý ju následne predloží zborovému výboru. Po zrelej úvahe výbor odporučí zboru žiadosti vyhovieť, alebo zaujme iný postoj (pozri str. 34–37, 50–51, 63–64,78–79). Materský zbor, rovnako ako zbor, ktorý člena prijíma, by mal vziať do úvahy, či tí, ktorí žiadajú o prevod, žijú v súlade s učením a praxou cirkvi. Kazateľ alebo starší predložia zboru odporúčanie výboru na prvé čítanie. Konečné prerokovanie sa uskutoční o týždeň, keď je žiadosť opäť predložená zboru, ktorý o nej hlasuje.

Týždenný odklad je stanovený na to, aby každý člen mal možnosť vzniesť námietky proti zaslaniu prevodného listu. Námietky sa nemajú vyhlasovať verejne, ale oznámiť kazateľovi alebo staršiemu zboru, ktorého povinnosťou je zvolať zborový výbor a námietky zvážiť. Člen, ktorý vzniesol námietku, má dostať príležitosť zdôvodniť svoje výhrady pred zborovým výborom. Ak nie sú opodstatnené, má byť napomenutý, aby ich odvolal. Ak sú námietky podložené pádnymi dôvodmi, je povinnosťou zborového výboru overiť ich. V takomto prípade sa konečné prerokovanie žiadosti o prevod členstva odloží, kým sa celá záležitosť nevyrieši. Ak vznikli ťažkosti pre osobné rozpory, treba vynaložiť všetko úsilie na dosiahnutie zmierenia. Ak došlo k verejnému pohoršeniu, treba zaviesť disciplinárne opatrenie. Ak ide o duchovné zlyhanie, je potrebné vynaložiť snahu o nápravu dotyčného člena.

Tajomník zboru vystaví Prevodný list – Keď zbor vyhovel žiadosti o prevod členstva, tajomník vyplní určený formulár a pošle ho tajomníkovi zboru, ktorého členom sa chce žiadateľ stať. Tajomník tohto zboru odovzdá list kazateľovi alebo staršiemu zboru, ktorý ho najprv predloží zborovému výboru na odporučenie. Pri najbližšej pravidelnej bohoslužbe sa žiadosť oznámi zboru. Konečné prerokovanie sa uskutoční o týždeň neskôr, keď sa hlasovaním rozhodne o prijatí žiadateľa do zboru. Tajomník prijímajúceho zboru potom zapíše meno člena do zoznamu členov zboru, pričom uvedie aj dátum prijatia. Tajomník tiež vyplní návratku Prevodného listu (potvrdenie o prijatí), kde potvrdí prijatie člena a odošle ju späť tajomníkovi zboru, z ktorého bol člen prevedený. (Pozri str. 78–79.)

Platnosť odporúčania – Prevodný list platí šesť mesiacov od dátumu vystavenia.

Alternatívny spôsob prevodu členstva – Divízie môžu schváliť alternatívne formy prevodu členov z jedného zboru do druhého v rámci svojej divízie, ak sa však prevod uskutočňuje do zboru v inej divízii, je potrebné dodržať vyššie uvedený „Spôsob vybavovania žiadostí o prevod členstva".

Členstvo v čase prevodu – Tajomník zboru, ktorý Prevodný list odosiela, nesmie za nijakých okolností vyradiť člena zo zoznamu členov zboru, kým nedostane

návratku prevodného listu, kde je potvrdené, že člen bol hlasovaním prijatý do spoločenstva nového zboru. Postupovať inak by znamenalo zbaviť člena príslušnosti k cirkvi v čase prevodu. Tajomník, starší zboru, kazateľ a predseda združenia sú zodpovední za jednotné dodržiavanie tohto postupu vo všetkých zboroch.

Prijímanie členov rozptýlených v dôsledku mimoriadnych udalostí – Rôzne okolnosti vo svete môžu spôsobiť, že o niektorých osobách nemôže zbor, v ktorom sú členmi, poslať alebo prijať nijaké správy. V takomto prípade by sa mal zbor v mieste ich bydliska po porade so združením presvedčiť o správaní a postojoch týchto jednotlivcov a potom ich prijať na základe vyznania viery. Ak sa neskôr podarí nadviazať spojenie s bývalým zborom alebo príslušným združením, prijímajúci zbor podá listom správu o tejto záležitosti.

Zahrnutie do štatistických správ – Keď sa na konci štvrťroka a na konci roka robia štatistické výkazy, všetci členovia, ktorých prevodné listy už boli odoslané, no ich návratky neboli zatiaľ doručené, majú byť počítaní za členov zboru, ktorý Prevodný list odoslal. Po doručení návratky, ktorá potvrdzuje, že člen bol prijatý do nového zboru, vyradí bývalý zbor jeho meno zo svojich záznamov a v najbližšej štvrťročnej štatistickej správe ho už neuvádza.

Ak nie je člen prijatý – Ak zbor, ktorému je Prevodný list adresovaný, nemá dostatočný dôvod na neprijatie, je povinný člena prijať. V prípade, že zbor člena neprijme, tajomník zboru je povinný vrátiť Prevodný list zboru, ktorý ho odoslal, a dôkladne vysvetliť dôvody. Členstvo dotyčnej osoby zostáva v pôvodnom zbore, ktorý by mal spolupracovať s členom na vyriešení tejto situácie.

Prevodný list vydávame len riadnym členom – Prevodné listy sa vystavujú len riadnym členom, nikdy nie členom, u ktorých je uplatňované disciplinárne konanie. V odporúčaniach nesmú byť uvádzané osobné hodnotiace údaje o členovi, okrem prípadov, keď kazateľ alebo výbor majú overené informácie o tom, že sa tento človek dopúšťal zneužívania detí. V tomto prípade, v záujme ochrany detí, by mal kazateľ alebo starší zboru na to dôverne upozorniť kazateľa alebo staršieho prijímajúceho zboru.

Ak člen, ktorý sa zo svojho materského zboru odsťahoval, ochladol a zľahostajnel, môže kazateľ alebo starší zboru v záujme vyjasnenia záležitosti prevodu ešte pred schválením prevodu záležitosť prerokovať s kazateľom alebo so starším zboru, do ktorého sa člen prijíma.

Zbor nemá právo previesť člena do iného zboru bez jeho súhlasu – V nijakom prípade nesmie zbor odhlasovať prevod člena proti jeho vôli alebo bez jeho súhlasu. Podobne zbor nesmie prijať do svojho spoločenstva člena, ktorého Prevodný list bol vystavený za takýchto okolností. Členstvo v cirkvi je prejavom

osobného vzťahu jednotlivca ku Kristovmu telu. Cirkev má tento vzťah rešpektovať a vyvarovať sa každého kroku, ktorý by sa mohol pokladať za svojvoľný.

Na druhej strane, od člena sa očakáva, že bude uznávať prospešnosť zborového spoločenstva a urobí všetko pre to, aby zbor uchránil pred problémami, ktoré vznikajú v prípade členov, ktorí nenavštevujú zhromaždenie. Keď sa presťahuje, mal by bezodkladne požiadať o prevod členstva.

Ak je niektorý zbor uznesením konferencie združenia vylúčený z bratského zväzku zborov, v záujme zachovania členstva verných členov je nutné dočasne previesť všetkých členov vylúčeného zboru – okrem tých, ktorí prevod odmietajú – do zboru pri združení. Zbor pri združení je splnomocnený vystaviť prevodné listy verným členom na ich vlastnú žiadosť, prípadne riešiť ďalšie záležitosti týkajúce sa členstva v cirkvi. (Pozri str. 50–51, 62–64.)

Výbory zborov nemôžu sami vystavovať Prevodné listy – Zborový výbor nie je oprávnený odhlasovať odoslanie Prevodných listov alebo prijatie členov z iných zborov. Pri prevode členstva je jeho pôsobnosť obmedzená len na predloženie odporučenia zboru. Všetky prevody členov, so súhlasným či iným stanoviskom, sú odhlasované zborom. (Pozri str. 51.52.) Tajomník má právo vyradiť alebo pripísať mená do zoznamu členov zboru až po odhlasovaní členmi zboru alebo keď člen písomne požiada o ukončenie svojho členstva v cirkvi. V takom prípade musí výbor zboru tejto žiadosti vyhovieť. Zbor je bez možnosti diskusie iba informovaný o žiadosti člena. Je potrebné vynaložiť všetko úsilie, aby sa bývalý člen znovu vrátil do zborovej rodiny. Keď člen zboru zomrie, tajomník k menu pripíše dátum úmrtia. Iný úkon nie je potrebný.

ZOZNAM ČLENOV

Zoznam členov – Zbor môže viesť iba jeden aktuálny a pravidelne aktualizovaný zoznam členov. Mená sa doň pridávajú alebo z neho odstraňujú iba na základe hlasovania zboru, v prípade úmrtia alebo na vlastnú žiadosť člena (pozri str. 90). Stav zoznamu členov podlieha kontrole združenia, do ktorého daný zbor patrí. Toto pravidlo, ktoré sa týka každej organizačnej zložky, zaisťuje maximálnu ochranu osobných údajov členov a má byť v súlade so zákonnými požiadavkami (pozri str. 90–91).

Záznam o členstve vo viacerých zoznamoch – Ak sa zistí, že o členstve určitého člena cirkvi je vedený záznam vo viac ako jednom zbore, za aktuálny sa bude považovať záznam v zozname toho zboru, ktorý ho vykonal ako posledný, pričom záznamy v iných zoznamoch zborov budú na základe hlasovania daných zborov v rámci aktualizácie odstránené. Toto sa týka iba situácie, keď došlo k neúmyselnému vedeniu takéhoto člena v zoznamoch viacerých zborov súčasne; žiadny člen týmto krokom neprichádza o svoje aktuálne členstvo. Ak by bol niekto členom určitého zboru, ale záznam o jeho členstve by omylom nebol

zapísaný do zoznamu členov, potom môže byť táto osoba na základe hlasovania zboru do tohto zoznamu v rámci jeho aktualizácie zapísaná.

Členstvo v zbore pri združení – Členovia, ktorí bývajú ďaleko od organizovaných zborov, by sa mali pripojiť k zboru pri združení, čo je organizačná jednotka vytvorená pre rozptýlených veriacich, ktorí sa nemôžu zapojiť do bežného života zboru. Starí a chorí členovia, ktorí žijú v blízkosti organizovaného miestneho zboru, rovnako ako predstavitelia združenia a jeho zamestnanci vrátane kazateľov, majú byť členmi miestneho zboru, nie zboru pri združení.

Predseda združenia je prvým starším tohto zboru pri združení. Úlohy, ktoré bežne vykonáva tajomník zboru a pokladník zboru, vykonáva tajomník a pokladník združenia. Keďže zbor pri združení vzhľadom na svoj charakter nemá zborový výbor, musí výbor združenia plniť všetky úlohy, ktoré inak vykonáva členské zhromaždenie a výbor zboru. Výbor združenia má tiež určiť delegátov zo zboru pri združení na konferenčné zasadnutie.

Pastoračný audit zoznamu členov – Ježiš povolal svoju cirkev, aby plnila veľké poslanie, ktoré jej dal, a získavala pre neho učeníkov. S ohľadom na tento cieľ by miestne zbory mali vytvárať príjemné prostredie, kde veriacim na sebe záleží a kde môžu duchovne rásť, a povzbudzovať všetky zborové oddelenia, aby sa spoločne podieľali na výchove zrelých a verných učeníkov.

Zdravý zbor má svoj plán, ako pomôcť každému členovi, aby sa svojimi schopnosťami a duchovnými darmi mohol podieľať na plnení tohto poslania. Okrem toho by zbor mal mať pripravenú aj stratégiu, ako udržať, prípadne získať späť bývalých alebo neaktívnych členov, a to (1) na základe pravidelného pastoračného auditu zoznamu členov a (2) s pomocou zámerne cielených aktivít v prospech týchto ľudí.

Zmyslom takéhoto pastoračného auditu zoznamu členov je zlepšenie pastoračnej starostlivosti na základe presných záznamov o členstve. Tento proces má byť vedený osobným záujmom o ľudí, nie o čísla. Priebežné prechádzanie zoznamu členov má byť motivované snahou o efektívnejšiu pastoračnú starostlivosť a záchranu stratených.

V Biblii je napísané: „Neopúšťajme naše zhromaždenie, ako to majú niektorí vo zvyku, ale sa povzbudzujme, a to tým väčšmi, čím väčšmi vidíte, že sa blíži Kristov deň.“ (Žid 10,25) Je reálna potreba hľadať tých, ktorí sa vzdialili. Ellen Whiteová hovorí: „Ak stratená ovca nie je privedená späť k stádu, blúdi, kým nezahynie. Mnohí členovia upadajú, pretože im nikto nepodal pomocnú ruku.“ (COL 191) Pravidelný audit zoznamu členov je jedna z najdôležitejších pastoračných zodpovedností. Je potrebné k nej pristupovať v Kristovom duchu, teda s túžbou pomôcť a zachrániť.

V krajnej situácii, keď sa ani napriek všetkej snahe nepodarilo skontaktovať s ľuďmi, ktorí v zbore chýbajú, a opäť ich privítať v spoločenstve, môže zbor na základe dosvedčenia, že sa nepodarilo zistiť ich nové bydlisko, hlasovať

o vyškrtnutí ich mien zo zoznamu zboru. Tajomník zboru potom k takémuto záznamu v zozname pripojí poznámku: „Miesto pobytu neznáme. Hlasovaním označený/á za nezvestného/ú“ (pozri str. 74–75).

Materiály – Stručnému opisu takéhoto procesu pastoračného auditu zoznamu členov sa venuje Poznámka č. 1, str. 185.

8. KAPITOLA

DISCIPLINÁRNE KONANIE

VŠEOBECNÉ ZÁSADY

Biblia aj prorocké posolstvá Ellen G. Whiteovej[10] poukazujú jasne a jednoznačne na dôležitú zodpovednosť, ktorá spočíva na Božom ľude za zachovávanie čistoty, neporušenosti a duchovnej horlivosti cirkvi. Ak členovia zľahostajnejú alebo odpadnú, musí sa cirkev snažiť získať ich znovu pre Pána.

Zaobchádzanie s chybujúcimi členmi – *„Keby sa prehrešil tvoj brat, choď za ním a napomeň ho medzi štyrmi očami. Ak si dá povedať, získal si svojho brata. Ak si nedá povedať, vezmi so sebou ešte jedného alebo dvoch, aby každá výpoveď bola založená na svedectve dvoch alebo troch svedkov. Ak by ani ich neposlúchol, povedz to cirkvi. Ak by neposlúchol ani cirkev, nech ti je ako pohan alebo colník. Amen, hovorím vám: Čokoľvek zviažete na zemi, bude zviazané v nebi, a čokoľvek rozviažete na zemi, bude rozviazané v nebi.“* (Mat 18,15–18)

„Pri zaobchádzaní so zblúdilými členmi sa má Boží ľud dôsledne riadiť poučením, ktoré dal Spasiteľ v 18. kapitole Matúšovho evanjelia.

Ľudia sú Kristovým vlastníctvom, boli vykúpení za nesmiernu cenu. Pripútal ich k sebe láskou, ktorú im prejavil spolu s Otcom. Ako ohľaduplne by sme sa potom mali správať k sebe navzájom! Nemáme právo svojich blížnych upodozrievať. Členovia zboru nemajú právo riadiť sa v prípade tých, ktorí sa dopustili chyby, vlastnými pocitmi a náladami. Nemajú dokonca ani vyjadriť svoje predsudky voči chybujúcim, pretože tým by v mysliach druhých zanechali kvas zla…

‚Keby sa prehrešil tvoj brat, choď za ním a napomeň ho medzi štyrmi očami.‘ (Mat 18,15) *Nehovor iným o jeho chybách. Dozvie sa to jeden, potom ďalší a ďalší, správa sa postupne rozšíri a zlo narastá, takže nakoniec trpí celý zbor. Snaž sa vyriešiť záležitosť medzi štyrmi očami. To je Boží plán.“* (7T 260)

Boží plán – *„Nech je previnenie akékoľvek, nie je to dôvod pre zmenu spôsobu, ktorý Boh určil na urovnanie nedorozumení a osobných ublížení. Súkromný rozhovor v Kristovom duchu s tým, kto sa dopustil chyby, často odstráni všetky ťažkosti. Choď k blúdiacemu so srdcom naplneným Ježišovou láskou a súcitom a snaž sa dať všetko do poriadku. Konaj s ním ticho a pokojne.*

[10] the Spirit of Prophecy

Nevyriekni ani jediné slovo v hneve! Hovor tak, aby celú vec mohol lepšie posúdiť. Pamätaj na slová:‚Nech vie, že kto vráti hriešnika z jeho bludnej cesty, zachráni jeho dušu od smrti a zakryje množstvo hriechov.‘ (Jak 5,20)…

Celé nebesia sa zaujímajú o rozhovor medzi človekom, ktorému sa ublížilo a chybujúcim. Ak zblúdilý prijme napomenutie, ktoré mu bolo podané v Kristovej láske a svoju chybu uzná, poprosí Boha a svojho brata o odpustenie, jeho srdce naplní nebeský jas… Boží duch zjednocuje ľudské srdcia a v nebesiach znie hudba na počesť dosiahnutej jednoty…

‚Ak si nedá povedať, vezmi so sebou ešte jedného alebo dvoch, aby každá výpoveď bola založená na svedectve dvoch alebo troch svedkov.‘ (Mat 18,16) *Vezmi so sebou duchovne zmýšľajúcich ľudí a porozprávajte sa s blúdiacim o jeho hriechu… Ak uvidí, že aj ostatní majú na vec rovnaký názor, môže byť jeho myseľ osvietená.*

‚Ak by ani ich neposlúchol,‘ čo máme robiť ďalej? Má niekoľko členov výboru vziať na seba zodpovednosť a blúdiaceho člena vylúčiť z cirkvi?‚Ak by ani ich neposlúchol, povedz to cirkvi.‘ (Mat 18,17) *Nech zbor rozhodne o svojich členoch.*

‚Ak by neposlúchol ani cirkev, nech ti je ako pohan alebo colník.‘ (Mat 18,17) *Ak však neposlúchne ani hlas cirkvi a naďalej bude odmietať všetky napomenutia a snahy o nápravu, zodpovednosťou zboru je vylúčiť ho zo svojho spoločenstva. Jeho meno bude vyškrtnuté zo zoznamu členov.*

Nijaký činovník zboru nemá radiť, nijaký výbor odporučiť ani nijaký zbor hlasovať, aby meno chybujúceho bolo vyškrtnuté zo zoznamu zboru, ak sa nepostupovalo verne podľa smerníc Ježiša Krista. Ak zbor postupoval presne podľa daných smerníc, nenesie pred Bohom zodpovednosť za zlo. Potom musí byť zlo ukázané v pravom svetle a byť odstránené, aby sa viac nešírilo. Musíme zachovať zdravie a čistotu cirkvi, aby mohla stáť pred Bohom nepoškvrnená, odiata rúchom Kristovej spravodlivosti…

Pán Ježiš pokračoval:‚Amen, hovorím vám: Čokoľvek zviažete na zemi, bude zviazané v nebi, a čokoľvek rozviažete na zemi, bude rozviazané v nebi.‘ (Mat 18,18)

Tento výrok platí celé veky. Cirkvi je udelená moc konať na mieste Ježiša Krista. Je Božím nástrojom na zachovanie poriadku a disciplíny medzi Božím ľudom. Boh jej zveril právo urovnávať všetky otázky týkajúce sa jej prosperity, čistoty a poriadku. Na cirkvi spočíva zodpovednosť vylúčiť zo svojho spoločenstva tých, ktorí nie sú toho hodní a ktorí by svojím nekresťanským správaním spôsobili pohanu pravde. Všetko, čo cirkev koná v súlade s pokynmi danými v Božom slove, bude v nebesiach schválené.“ (7T 261–263)

Autorita cirkvi – *„Vykupiteľ sveta udelil svojej cirkvi veľkú moc. Určil pravidlá, ktorými sa má riadiť v prípade problémov s niektorými členmi. Po tom, čo uviedol jasné smernice, ako má cirkev konať, povedal:‚Amen, hovorím vám: Čokoľvek zviažete na zemi, bude zviazané v nebi, a čokoľvek rozviažete na zemi, bude rozviazané v nebi.‘ Tým nebeská autorita potvrdzuje uplatnenie cirkevnej disciplíny voči členom, ak zbor postupoval podľa biblických zásad.*

Božie slovo nedovoľuje, aby jednotlivec presadzoval svoj názor proti rozhodnutiu cirkvi, ani mu nedovoľuje svoj názor cirkvi vnucovať.“ (3T 428)

Zodpovednosť cirkvi – *„Boh berie svoj ľud ako celé telo na zodpovednosť za hriechy jeho jednotlivých častí. Ak vedúci cirkvi nezaujímajú dôsledný postoj voči hriechom, ktoré privádzajú Božiu nevôľu na celú cirkev, stávajú sa tým zodpovední za tieto hriechy.“* (3T 269)

„Keby neexistovali cirkevná disciplína a vedenie, cirkev by sa rozpadla; nemohla by držať pospolu ako telo.“ (3T 428)

Neposvätení ľudia bránia disciplíne – *„Mnohí ľudia nemajú obozretnosť Józuu, nepociťujú povinnosť odhaľovať zlo a bezodkladne sa vysporiadať s hriechmi, ktoré sú medzi nimi. Nech títo ľudia nebránia tým, ktorí túto zodpovednosť vnímajú a nestoja v ceste tým, ktorí si túto povinnosť plnia. Pre niektorých je to predmet otázok a pochybností. Pokladajú za chybu, že Boh toto dielo nezveril im, ale niekomu inému. Takíto ľudia stoja v ceste ako prekážka tým, na ktorých Boh vložil bremeno napomínania a nápravy zjavných hriechov, aby sa od Božieho ľudu mohol odvrátiť Boží hnev. Keby medzi nami vznikol prípad podobný Achanovmu, mnohí by obviňovali tých, čo by konali ako Józue, ktorý zlo odhalil. Budú o nich tvrdiť, že sú zlí a kritickí. Bohu sa však nebude nikto posmievať, ľudia, ktorí sa stotožnili s hriechom…*

Tí, čo pracujú v Božej bázni a usilujú sa zbaviť cirkev prekážok a napraviť žalostné chyby, aby Boží ľud mohol vidieť ohavnosť hriechu, aby prospieval v čistote a Pánovo meno mohlo byť oslávené, sa budú vždy stretávať s odporom neposvätených ľudí.“ (3T 270.271)

Zachovanie jednoty cirkvi – Kresťania by mali vyvinúť maximálne úsilie, aby sa vyhli tendenciám, ktoré by ich rozdeľovali a priviedli pohanu na celé dielo. *„Božím úmyslom je, aby jeho deti žili v jednote. Neočakávajú azda, že budú spolu žiť v tom istom nebi?… Tí,* čo *odmietajú pracovať v súlade s inými, zneuctievajú Boha.“* (8T 240) Cirkev by sa mala brániť všetkému, čo ohrozuje súlad medzi jej členmi. Mala by ustavične povzbudzovať k jednote.

Aj keď majú všetci členovia cirkvi rovnaké práva, nemal by nijaký jednotlivec v cirkvi ani nijaká skupina iniciovať hnutie, vytvoriť vlastnú organizáciu, vyhľadávať stúpencov na dosiahnutie nejakého cieľa alebo zvestovať učenie alebo posolstvo, ktoré nie je v súlade so základnými náboženskými cieľmi a učením cirkvi. Takéto konanie by len posilňovalo ducha rozdelenia, viedlo k trieštenie spoločného svedectva, a tým bránilo cirkvi v plnení záväzkov, ktoré má voči Pánovi a svetu.

Urovnanie sporov medzi členmi – Mali by sme urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sa spory medzi členmi cirkvi urovnali a zostali v čo najmenšom kruhu. Urovnanie rozporov vo vnútri cirkvi a medzi jej členmi by sa malo vo väčšine prípadov uskutočniť bez potreby zmierovacieho konania v rámci cirkvi alebo občianskoprávneho konania.

„Keby bratia nehovorili o nedorozumeniach, ktoré majú za sebou s inými ľuďmi, ale otvorene o nich hovorili medzi sebou v duchu kresťanskej lásky, zabránilo by sa mnohému zlu. Koľko horkosti, ktorá mnohých poškvrňuje, by tým odstránili. Ako úzko a srdečne by mohli byť Kristovi nasledovníci spojení v jeho láske.“ (MB 59)

„Hádky, spory a súdne konania medzi bratmi sú pohanou veci pravdy. Tí, čo tak robia, vystavujú cirkev posmechu nepriateľov a pomáhajú silám temnosti k víťazstvu. Znovu rozjatrujú Kristove rany a spôsobujú Kristovi verejnú potupu. Neuznaním autority cirkvi pohŕdajú Bohom, ktorý dal cirkvi autoritu." (5T 242.243)

Občianskoprávne spory sú často vedené v svárlivom duchu, ktorý je prejavom ľudského sebectva. Cirkev, ktorá sa usiluje o prejavovanie Kristovho ducha, by mala svojich členov odrádzať od takéhoto nepriateľského postupu. Kresťanská nesebeckosť povedie Kristových nasledovníkov k tomu, aby „radšej znášali krivdu" (1 Kor 6,7), než by mali byť súdení „pred nespravodlivými a nie pred svätými" (1 Kor 6,1).

Vo svete sa pri riešení sporných vecí žiada súd o rozhodnutie, ale kresťania by mali dať prednosť urovnaniu sporov s pomocou cirkvi a obmedziť žiadosti o súdne konanie na také prípady, ktoré jasne spadajú do právomoci súdov a nie do právomoci cirkvi, alebo kde cirkev nemá vhodné prostriedky, aby vec vyriešila. Takýto postup pred súdom sa nikdy nemá viesť v nepriateľskom a pomstychtivom duchu, ale má vychádzať z túžby po urovnaní a priateľskom vyriešení nezrovnalostí.

Ide napríklad o uplatnenie nárokov poistného, vydanie dokladu o vlastníctve nehnuteľností, rozhodnutie o spravovaní pozostalostí a určenie poručníctva nad maloletými deťmi a pod.

Kým sa cirkev v medziach legálnej praxe snaží vyvarovať súdnych sporov, o akých sa hovorí v 1 Kor 6, na druhej strane si musí dávať pozor, aby sa nespreneverila svojmu evanjelijnému poslaniu a nepreberala úlohy občianskych orgánov. (Luk 12,13.14; 9T 216–218)

Podľa Božieho ideálu majú členovia cirkvi, „ak je možné, nakoľko je na nich, žiť v pokoji so všetkými ľuďmi". (Rim 12,18) Aby cirkev urovnala rozpory medzi členmi, má použiť prístupný, rozumný a rýchly postup. Keby sa cirkvi nepodarilo na žiadosť člena spor urýchliť, alebo ak prizná, že prípad povahou nespadá do jej právomoci, potom je potrebné uznať, že člen vyčerpal možnosti biblického postupu na urovnanie sporu a že jeho ďalší postup bude záležitosťou jeho svedomia. (6 BC 698)

Keď sa však cirkev snaží včas a priateľsky urovnať rozpory medzi členmi a odporučí nejaké riešenie, nemalo by sa toto odporučenie cirkvi hneď odmietnuť.

1. Korintským 6,7 naznačuje, že by sa nemalo brať na ľahkú váhu, ak sa člen cirkvi snaží viesť spor s iným členom mimo riadny proces v rámci cirkvi.

Členovia cirkvi, ktorí pri urovnaní problémov s iným členom cirkvi svojou netrpezlivosťou a egoizmom prejavujú neochotu počkať a prijať odporučenie cirkvi, môžu byť právom podrobení cirkevnej disciplíne (pozri str. 56–57), pretože odmietajú uznať právoplatne stanovenú autoritu cirkvi a ich vplyv na cirkev je deštruktívny.

Riešenie sťažností členov proti cirkvi – Zásady, podľa ktorých sa riešia spory medzi členmi cirkvi, platia, aj pokiaľ ide o námietky členov proti cirkevným organizáciám a inštitúciám.

Členovia cirkvi by nemali iniciovať súdny spor s akoukoľvek organizačnou zložkou cirkvi, s výnimkou prípadov, keď cirkev neumožnila primeraný postup na urovnanie nezrovnalostí alebo ak ide o záležitosť, ktorú cirkev jednoznačne nemôže v rámci svojej právomoci riešiť.

Riešenie sťažností cirkvi proti členom – Môžu nastať okolnosti, keď cirkevná organizácia alebo inštitúcia má problémy s členmi cirkvi. V takýchto prípadoch musia administrátori cirkvi v kresťanskej trpezlivosti pamätať na biblickú radu, ako urovnať námietky cirkvi voči svojim členom a konať podľa nich. Cirkev by sa mala vyvarovať snahy riešiť svoje problémy pred svetským súdom. Mala by vynaložiť všetko úsilie, aby s členom spolupracovala a zvoliť postup, ktorý by pomohol problém vyriešiť.

Cirkev adventistov siedmeho dňa uznáva potrebu venovať veľkú starostlivosť ochrane najvyšších duchovných záujmov svojich členov, zaistiť čestné konanie a udržiavať dobré meno cirkvi. Nemôže pripustiť, aby sa hriech bral na ľahkú váhu, ani to, aby jej rozhodnutia boli ovplyvňované osobnými názormi. Zároveň sa však musí snažiť získať späť tých, ktorí blúdia.

„Ak zblúdilý človek robí pokánie a podriadi sa Kristovej disciplíne, má dostať novú príležitosť. Aj keď neprejavuje ľútosť a postaví sa mimo cirkvi, majú Boží služobníci pracovať na jeho záchrane. Majú sa usilovne snažiť priviesť ho k pokániu. Ak sa podriadi pôsobeniu Ducha Svätého, vyzná svoj hriech, zanechá ho a podá dôkaz pokánia, má mu byť odpustené a má byť opäť prijatý do cirkvi, nech bolo jeho previnenie akokoľvek závažné. Jeho bratia ho majú vhodným spôsobom povzbudiť k správnemu životu a zaobchádzať s ním tak, ako by si priali, aby sa zaobchádzalo s nimi, keby boli na jeho mieste; majú pamätať na to, aby tiež nepodľahli pokušeniu.“ (7T 263)

DÔVODY NA ZAVEDENIE DISCIPLINÁRNYCH OPATRENÍ

Medzi dôvody, pre ktoré má byť zavedené disciplinárne opatrenie, patria:

1. Zapretie viery v základných bodoch evanjelia a v základných vieroučných článkoch cirkvi, alebo učenie náuk, ktoré im odporujú.

2. Prestúpenie Božieho zákona ako je modloslužba, vražda, krádež, rúhanie, hazardné hry, znesväcovanie soboty, svojvoľná a zvyková lož.

3. Prestúpenie siedmeho prikázania Božieho zákona, ktoré hovorí: „Nescudzoložíš.“ (2 Moj 20,14; Mat 5,27.28). Toto prikázanie sa týka inštitúcie manželstva a kresťanského domova, biblických noriem mravného správania a každého prejavu sexuálnej intimity mimo manželského vzťahu a vyžadovania sexuálnych

praktík v manželstve už či sú pokladané za legálne alebo nelegálne. Toto konanie zahrnuje pohlavné zneužívanie detí a bezbranných, ale nie je obmedzené len na ne. Manželstvo je definované ako verejný, právne záväzný, monogamný a heterosexuálny vzťah medzi jedným mužom a jednou ženou.

4. Smilstvo, ktoré zahrnuje okrem iných praktík aj promiskuitu, homosexuálne aktivity, incest, sodomiu a pohlavný styk so zvieratami.

5. Opätovné manželstvo rozvedenej osoby, okrem partnera, ktorý zostal verný manželskému sľubu v prípade rozvodu z dôvodu cudzoložstva alebo sexuálnej perverzie.

6. Fyzické násilie, vrátane násilia v rodine.

7. Podvodné alebo nepoctivé obchodné konanie.

8. Pohoršujúce konanie, ktoré prináša potupu cirkvi.

9. Členstvo alebo účasť v odštiepeneckých alebo nelojálnych hnutiach alebo organizáciách. (Pozri str. 56–57.)

10. Trvalé odmietanie uznať riadne ustanovenú cirkevnú autoritu alebo odmietanie podvoliť sa poriadku a disciplíne cirkvi.

11. Konzumácia, výroba alebo predaj alkoholických nápojov.

12. Používanie, výroba a predaj tabaku v akejkoľvek forme určenej na užívanie ľuďmi.

13. Užívanie alebo výroba nelegálnych drog. Užívanie, zneužívanie alebo predaj narkotík či liekov bez príslušného lekárskeho dôvodu alebo povolenia.

PROCES DISCIPLINÁRNEHO KONANIA

Ak niekto závažne zhrešil, má zbor začať disciplinárne konanie, a to jedným z dvoch spôsobov:

1. Hlasovaním o disciplinárnom opatrení.

2. Hlasovaním o zbavenie členstva.

Udelenie disciplinárneho opatrenia – V prípadoch, keď nie je previnenie považované zborom za také závažné, aby vyžadovalo krajné riešenie, totiž

ukončenie členstva, môže zbor vyjadriť svoj nesúhlas odhlasovaním disciplinárneho opatrenia.

Toto napomenutie sleduje dvojaký cieľ: (1) Umožniť zboru, aby vyjadril svoj nesúhlas so zarmucujúcim previnením, ktoré priviedlo potupu na Božie dielo.

(2) Vštiepiť členom, ktorí sa previnili, potrebu nápravy života a zmeny správania, a zároveň stanoviť skúšobnú lehotu, počas ktorej má dôjsť k náprave.

Toto disciplinárne opatrenie sa dáva na určité obdobie – od jedného do dvanástich mesiacov. V tomto období je chybujúci člen zbavený všetkých zborových služobností, ktoré zastával, a práva byť v priebehu tohto obdobia volený do akejkoľvek služobnosti. Členovia, ktorých sa disciplinárne opatrenie týka, nemajú právo hovoriť a hlasovať pri zborových záležitostiach ani viesť cirkevné aktivity, teda napr. vyučovať v sobotnej škole. Nie sú však zbavení prednosti zúčastniť sa na sobotnej škole, zborovej bohoslužbe alebo na obrade Večere Pánovej. Počas trvania disciplinárneho opatrenia nie je možný prevod členstva do iného zboru. Rozhodnutie o disciplinárnom opatrení nesmie obsahovať žiadne uznesenie, ktorého nedodržanie by malo automaticky mať za následok vylúčenie z cirkvi. Po uplynutí stanovenej lehoty sa má vhodným spôsobom zistiť, či napomínaní členovia naozaj zmenili svoje konanie alebo postoje. Ak je ich správanie uspokojivé, môžu byť bez ďalších krokov považovaní opäť za riadnych členov a malo by byť ohlásené, že disciplinárne opatrenie sa skončilo. Ak nezmenili postoje, má zbor opäť zvážiť potrebné disciplinárne kroky. Opätovné zastávanie zborových služobností je po tomto období možné len na základe nového zvolenia.

Zbavenie členstva – Zbaviť niekoho členstva v cirkvi, teda v Kristovom tele, je tým najkrajnejším disciplinárnym krokom, ku ktorému môže zbor pristúpiť. Zbor sa môže uchýliť k tomuto kroku len vtedy, ak sa riadil všetkými pokynmi uvedenými v tejto kapitole, po porade s kazateľom (alebo v jeho neprítomnosti so združením), a ak zlyhali všetky snahy o odvrátenie chybujúceho člena od jeho nesprávneho konania a o jeho uvedenie na správnu cestu.

Dodatočné požiadavky pre členstvo – Právomoc určovať podmienky členstva v cirkvi patrí výhradne zasadnutiu Generálnej konferencie. Každý, kto sa snaží zavádzať iné podmienky než tie, ktoré sú takto stanovené, nepredstavuje cirkev správne. (Pozri 1T 207.)

Včasné uplatnenie disciplinárneho opatrenia – Povinnosťou zboru je uplatniť disciplinárny proces v rozumnej lehote a oznámiť konečné rozhodnutie láskavo a čo najskôr. Oneskorené uplatnenie potrebných disciplinárnych krokov môže zvyšovať nepokoj a utrpenie dotyčného člena i samotného zboru.

Opatrnosť pri posudzovaní charakteru a pohnútok – *„Podľa Kristovho jasného a zrozumiteľného učenia má byť z cirkvi vylúčený každý, kto zotrváva v zjavnom hriechu. Nepoveril nás však posudzovať povahu a pohnútky ľudí. Pozná nás príliš dobre, preto nám toto*

dielo nezveril. V horlivej snahe vylúčiť z cirkvi každého, koho pokladáme za nepravého kresťana, by sme sa určite dopustili závažných chýb. Často považujeme za beznádejné aj tie prípady, ktoré Kristus priťahuje k sebe. Ak by sme o týchto ľuďoch rozhodovali podľa svojho nedokonalého úsudku, možno by sme ich pripravili o poslednú príležitosť. Nejedného z tých, čo sa pokladajú za pravých kresťanov, Kristus nakoniec neprijme. V Božom kráľovstve budú však mnohí, o ktorých si ostatní myslia, že ta vôbec nepatria.„Človek totiž hľadí na to, čo je pred očami, Hospodin však hľadí na srdce.‘ (1 Sam 16,7) Kúkoľa a pšenica majú spolu rásť až do žatvy a žatva predstavuje koniec času milosti.

Z tohto Kristovho podobenstva plynie aj poučenie o úžasnej zhovievavosti a veľkej Božej láske. Ako sú v pôde vzájomne poprepletané korene kúkoľa s koreňmi obilia, tak môžu byť „falošní bratia“ v cirkvi úzko spätí s pravými nasledovníkmi Ježiša Krista. Skutočná povaha týchto formálnych veriacich zostáva skrytá. Keby však boli z cirkvi vylúčení, mohlo by to zapríčiniť pád ďalších, ktorí by inak zostali verní.“ (KP 49.50)

Disciplinárne konanie na riadne zvolanom členskom stretnutí – Zbor môže voči členom začať disciplinárne konanie na základe dostatočných dôvodov len na riadne zvolanom členskom zhromaždení (pozri str. 123), a to za predpokladu, že výbor zboru prípad už prerokoval a zvážil. Takéto zhromaždenie musí viesť ordinovaný kazateľ alebo kazateľ s povolením, ktorý však bol ordinovaný ako starší daného zboru, alebo v jeho neprítomnosti, po dohode s ním alebo s predsedom združenia môže takéto zhromaždenie viesť starší zboru.

Rozhodnutie väčšinou hlasov – Členovia môžu byť vylúčení z cirkvi alebo im môže byť udelené disciplinárne opatrenie iba rozhodnutím väčšiny hlasov členov zboru prítomných a hlasujúcich pri riadne zvolanom členskom zhromaždení.[11] „Väčšina zboru je autorita, ktorá by mala rozhodovať o svojich členoch.“ (5T 107)

Výbor zboru nemôže nikomu ukončiť členstvo – Zborový výbor môže členskému zhromaždeniu odporučiť vylúčenie člena, ale v nijakom prípade nemá právo sám jeho členstvo ukončiť, okrem prípadu úmrtia alebo na vlastnú žiadosť člena. (Pozri s. 53, 64, 78.)

Základné práva členov – Základným právom každého člena je byť dopredu informovaný o zhromaždeniach, ktoré by mali navrhnúť disciplinárne opatrenia (s. 123), môcť sa obhajovať, predstaviť dôkazy a potrebné svedectvá. Žiadny zbor nemôže rozhodnúť o disciplinárnom opatrení za podmienok, ktoré by člena pripravili o toto právo. Dotyčný človek musí byť písomne upovedomený o plánovanom zborovom výbore aspoň dva týždne pred jeho konaním a dva

11 Podľa Cirkevnej príručky (str. 117) by mal mať každý zbor stanovené kvórum t.j. minimálny počet členov prítomných na členskom zhromaždení, aby jeho rozhodnutia boli právoplatné.

týždne pred členským zhromaždením, a zároveň mu majú byť oznámené dôvody disciplinárneho konania.

Právnici nemôžu zastupovať členov – V rámci cirkevnej správy vykonáva zbor duchovenskú činnosť, ktorá nemá nič spoločné s občianskym alebo právnym konaním. Preto cirkev neuznáva právo člena dať sa zastupovať právnikom na členskom zhromaždení alebo na rokovaní výboru, ktorý je zvolaný, aby riešil disciplinárne otázky alebo akékoľvek iné záležitosti týkajúce sa cirkvi alebo zboru. Členovia majú byť preto informovaní, že ak sa budú snažiť priviesť právnika na takéto zhromaždenie, nebudú vypočutí.

Zbor takisto nemá na pracovné stretnutia a porady, na ktorých sa prerokováva poriadok a disciplinárne záležitosti, pripustiť ľudí, ktorí nie sú členmi cirkvi, s výnimkou tých, ktorí sú prizvaní ako svedkovia.

Prevod členov, s ktorými je vedené disciplinárne konanie – Zbor nesmie prijať za člena človeka, ktorému bolo iným zborom udelené disciplinárne opatrenie. Takýto krok by obhajoval nesprávne konanie člena, pre ktorý s ním zbor začal disciplinárne konanie. Prijatie za člena niekoho, s kým je vedené disciplinárne konanie, je takým závažným priestupkom proti cirkevným pravidlám, že zaň môže konferencia združenia začať disciplinárne konanie s celým zborom, ktorý túto zásadu porušil.

Neúčasť na bohoslužbách nie je dôvodom na vylúčenie – Predstavitelia zboru majú verne navštevovať všetkých členov, ktorí sa nezúčastňujú na bohoslužbách a každého z nich povzbudzovať, aby ak je to možné obnovili návštevy zhromaždenia a mohol tak mať úžitok z požehnania, ktoré prináša účasť na spoločnej bohoslužbe.

Ak člen nemôže pre starobu, chorobu alebo z iných neprekonateľných dôvodov pravidelne navštevovať pobožnosti, mal by považovať za povinnosť byť v úzkom kontakte s predstaviteľmi zboru, či už písomne alebo iným spôsobom. Ak má takýto člen kladný postoj k cirkvi a jej učeniu, jeho neprítomnosť na bohoslužbách sa nesmie pokladať za dostatočný dôvod na vylúčenie.

Členovia, ktorí sa odsťahovali a nepodávajú o sebe správy – Ak sa člen presťahuje, je jeho povinnosťou informovať o tom staršieho alebo tajomníka zboru a oznámiť mu svoje nové bydlisko a adresu. Ak zostáva členom doterajšieho zboru, má považovať za svoju samozrejmú povinnosť, že bude zasielať zboru pravidelné správy, desiatky a dary a to aspoň raz za štvrťrok. Ak však člen neoznámil zboru zmenu adresy, nesnaží sa byť s materským zborom v spojení, nezasiela mu správy a nie je možné zistiť jeho bydlisko, potom po dvojročnej neprítomnosti možno jeho meno vyradiť zo zborovej knihy na základe hlasovania zboru, a to za predpokladu, že vedúci zboru dosvedčia, že sa úprimne snažili zistiť jeho nové bydlisko, no bez úspechu. Tajomník zboru potom v príslušnom

stĺpci zaznamená: „Miesto pobytu neznáme. Hlasovaním zbor vzal na vedomie, že menovaný člen je nezvestný."

Členovia nemajú byť vylučovaní pre finančné dôvody – Aj keď majú členovia podľa svojich možností podporovať dielo cirkvi, nikto nemá byť zbavený členstva preto, že nemôže finančne podporovať cirkev, alebo to zanedbáva.

Ukončenie členstva na vlastnú žiadosť – V prípade člena, ktorý žiada o ukončenie členstva, treba postupovať veľmi opatrne. Cirkev uznáva právo jednotlivca na ukončenie svojho členstva. List so žiadosťou o ukončenie členstva má byť predložený výboru zboru, ktorý ukončenie členstva zaznamená podľa dátumu uvedenom v liste žiadateľa. Vzhľadom na kresťanskú ohľaduplnosť voči zainteresovanému žiadosti je nutné vyhovieť a nemá sa o nej verejne diskutovať. Zároveň treba vyvinúť úsilie o návrat tohto človeka do zborovej rodiny.

Správa vylúčenému členovi – Zbor, ktorý vylučuje člena, je povinný podať mu písomnú správu o svojom rozhodnutí. Zároveň má byť takýto človek ubezpečený, že zbor sa naďalej zaujíma o jeho duchovný život i osobné potreby. Ak je to možné, takéto oznámenie dotyčnému členovi odovzdá osobne kazateľ alebo osoba, ktorú určil zborový výbor. Bývalý člen má byť ubezpečený, že zbor bude vždy dúfať v jeho návrat do spoločenstva cirkvi a že jedného dňa sa s ním spoluveriaci stretnú v Božom kráľovstve.

Opätovné prijatie vylúčeného člena – Ak bol niekto vylúčený v dôsledku disciplinárneho opatrenia, zbor s ním má byť podľa možnosti v spojení, prejavovať voči nemu priateľstvo a láskyplný postoj a má sa snažiť priviesť ho späť k Pánovi. Osobu v minulosti vylúčenú zo zboru je možné opäť prijať do cirkevného spoločenstva, ak prizná svoj hriech, životom dokazuje skutočné pokánie a nápravu života a jeho život je v súlade so zásadami cirkvi a ak je zjavné, že sa podriadi cirkevnému poriadku a disciplíne. Je lepšie, ak je táto osoba prijatá opäť za člena v zbore, z ktorého bola prepustená. Ak to nie je možné, zbor, do ktorého chce byť bývalý člen prijatý, musí požiadať zbor, z ktorého bol bývalý člen vylúčený, o oznámenie dôvodov, ktoré viedli k vylúčeniu.

V prípade tých, ktorí sa dopustili sexuálneho zneužívania, je potrebné pamätať, že ani obnovením ich členstva sa nevyriešia všetky dôsledky ich závažného previnenia. Hoci je možné, aby sa človek vinný zo sexuálneho zneužívania zúčastňoval za jasne stanovených pravidiel na cirkevných aktivitách, nemala by mu byť nikdy zverená úloha, v ktorej by sa dostal do bližšieho kontaktu s deťmi, mládežou alebo inak zraniteľnými jedincami. Rovnako by sa nemal dostať do pozície, ktorá by zraniteľných jedincov viedla do bližšieho dôverného vzťahu. Pretože vylúčenie z cirkvi je najzávažnejším disciplinárnym krokom, čas, než člen môže byť znovu prijatý, musí byť dostatočný na to, aby sa preukázalo, že dôvody, ktoré viedli k vylúčeniu, boli bezpochybne vyriešené alebo odstránené.

Očakáva sa, že opätovnému prijatiu za člena cirkvi bude predchádzať opätovný krst.

Právo dovolávať sa nového prijatia – Hoci má zbor právo viesť so svojimi členmi disciplinárne konanie, nie je tým nijak dotknuté právo členov na spravodlivý prístup. Ak sa niekto domnieva, že s ním miestny zbor nezaobchádzal čestne, nedostal možnosť byť vypočutý, predstavitelia zboru odmietajú vziať do úvahy jeho žiadosť o obnovenie jeho členstva, má tento vylúčený člen právo odvolať sa písomne k zboru ako celku a požiadať o vypočutie. Zbor by túto žiadosť nemal ignorovať alebo odmietnuť. Ak to však urobí, alebo sa bývalý člen stále domnieva, že sa s ním nezaobchádzalo spravodlivo, má žiadateľ právo odvolať sa na výbor združenia ako na konečnú inštanciu.

Ak sa výbor združenia po úplnom a nestrannom vypočutí presvedčí, že došlo k nesprávnemu postupu zo strany zboru, môže zboru odporučiť opätovné prijatie dotyčného človeka. Ak ho však odmieta zbor aj naďalej prijať za svojho člena, môže ho výbor združenia odporučiť za člena inému zboru. Ak však výbor zistí na druhej strane, že zamietnutie opätovného prijatia člena do zborového spoločenstva je odôvodnené, s rozhodnutím zboru vyjadrí súhlas.

9. KAPITOLA

ZBOROVÍ ČINOVNÍCI A ORGANIZÁCIA

Voľba kvalitných činovníkov je veľmi dôležitá pre prosperitu zborov. Muži a ženy, ktorí majú zastávať svätú zodpovednosť, by mali byť preto volení s najväčšou starostlivosťou.

ZÁKLADNÉ PREDPOKLADY

Mravná a náboženská spôsobilosť – „Ty si však vyhliadni z celého ľudu mužov schopných, bohabojných, mužov verných, ktorí nenávidia úplatky, a ustanov ich nad nimi za tisícnikov, stotníkov, päťdesiatnikov a desiatnikov." (2 Moj 18,21)

„Preto si, bratia, vyhliadnite spomedzi seba sedem osvedčených mužov, plných Ducha a múdrosti, ktorých ustanovíme na túto službu." (Sk 6,3)

„Musí mať dobrú povesť aj u tých, čo sú mimo cirkvi, aby sa nedostal do rečí a do osídiel diabla." (1 Tim 3,7)

„A to, čo si skrze mnohých svedkov počul odo mňa, predkladaj verným ľuďom, ktorí budú schopní učiť druhých." (2 Tim 2,2)

„Biskup [starší] musí byť bezúhonný, muž jednej ženy, striezlivý, uvážlivý, slušný, pohostinný, schopný učiť, nie pijan, nie bitkár, ale mierny, nehašterivý, nie lakomec; musí dobre spravovať vlastnú domácnosť, deti viesť k poslušnosti so všetkou dôstojnosťou. Ak niekto nevie viesť vlastnú domácnosť, ako sa bude starať o Božiu cirkev? Biskup nesmie byť z tých, ktorí len nedávno boli pokrstení, aby nespyšnel, aby tak neprepadol súdu určenému diablovi. Musí mať dobrú povesť aj u tých, čo sú mimo cirkvi, aby sa nedostal do rečí a do osídiel diabla. Tak isto aj diakoni nech sú čestní, nie dvojtvárni v reči, nie príliš oddaní vínu, nepachtiaci po mrzkom zisku. Tajomstvo viery nech uchovávajú v čistom svedomí. Ale aj oni sa musia najprv osvedčiť a potom, ak sú bezúhonní, nech konajú diakonskú službu. Ženy takisto nech sú čestné, nie ohováračné, ale striezlivé a verné vo všetkom. Diakoni nech sú mužmi jednej ženy, nech dobre usmerňujú deti a vlastné domácnosti. Tí totiž, ktorí dobre konali diakonskú službu, získavajú si dobrú povesť a veľkú odvahu vo viere v Krista Ježiša." (1 Tim 3,2–13; pozri tiež Tít 1,5–11 a 2,1.7.8)

„Nikto nech tebou nepohŕda pre tvoju mladosť. Ale ty sa staň pre veriacich vzorom v reči, správaní, láske, vo viere a mravnej čistote. Kým neprídem, venuj sa predčítavaniu, napomínaniu a vyučovaniu… Dávaj pozor na seba a na učenie. V tom zotrvávaj. Lebo ak toto budeš robiť, zachrániš aj seba, aj tých, ktorí ťa počúvajú.“ (1 Tim 4,12–16)

Zbor treba chrániť a sýtiť – Apoštol Pavol zvolal „starších zborov“ a dal im tieto rady: „Dávajte pozor na seba i na celé stádo, v ktorom vás Duch Svätý ustanovil za biskupov, aby ste pásli Božiu cirkev, ktorú si získal za cenu svojej vlastnej krvi. Ja viem, že po mojom odchode vniknú medzi vás draví vlci, ktorí nebudú šetriť stádo. Aj spomedzi vás samých povstanú mužovia, ktorí budú hovoriť prevrátene, len aby strhli učeníkov na svoju stranu. Preto bdejte a pamätajte, že tri roky som so slzami dňom i nocou každého z vás neprestajne napomínal.“ (Sk 20,28–31; pozri tiež 1 Pet 5,1–3)

Rešpekt voči kazateľom a činovníkom zboru – „Prosíme vás, bratia, aby ste si vážili tých, čo s námahou pôsobia medzi vami, sú vaši predstavení v Pánovi a napomínajú vás. Nadovšetko si ich vážte a milujte pre ich dielo. Nažívajte medzi sebou v pokoji.“ (1 Tes 5,12.13; pozri tiež 1 Tim 5,17 a Žid 13,7.17)

„Veriacich v Tesalonike veľmi znepokojovali fanatickí blúzniví učitelia.‚Lebo počúvame, že medzi vami niektorí žijú neporiadne, nič nerobia, iba sa zháňajú za zbytočnosťami.‘ (2 Tes 3,11) Cirkevný zbor bol správne zorganizovaný, mal svojich kazateľov a diakonov. Boli tam však aj niekoľkí vzdorovití jednotlivci, čo sa zodpovedným predstaviteľom cirkvi nechceli podriadiť. Právo na vlastný názor spájali s nárokom verejne v cirkvi šíriť svojské názory. Preto Pavol upozornil tesalonických veriacich, že ľuďom zvoleným na zodpovedné miesta patrí úcta a uznanie.“ (SA 158)

Tí, čo v cirkvi zastávajú zodpovedné miesta, môžu mať chyby podobne ako ostatní ľudia, môžu sa pri rozhodovaní dopustiť omylov, no napriek tomu im Kristova cirkev na zemi dala právomoc, ktorú nemožno brať na ľahkú váhu.“ (4T 17)

Nikto nemá byť poverený služobnosťou unáhlene – *„Na mnohých miestach sa stretávame s mužmi, ktorí boli do služobnosti starších zborov postavení bez predchádzajúceho dôkladného uváženia, aj keď pre takúto zodpovednosť neboli spôsobilí. Nevedia sa ovládať a nepôsobia dobrým vplyvom. Nedostatočný charakter vedúceho je príčinou ustavičných problémov v zbore. Na týchto mužov boli vložené ruky unáhlene.“* (4T 406.407; pozri tiež 5T 617 a 1 Tim 5,22)

Služobnosť nemožno zveriť ľuďom, ktorí sa neusilujú o jednotu – *„Nedávno medzi nami povstali muži, ktorí tvrdia, že sú Kristovými služobníkmi, no svojou činnosťou narúšajú jednotu Pánovej cirkvi. Majú vlastné plány a metódy práce. Chcú do cirkvi zaviesť zmeny, ktoré zodpovedajú ich predstavám o pokroku, a domnievajú sa, že len tak sa dosiahnu veľké výsledky. Títo ľudia by mali byť skôr žiakmi než učiteľmi v Kristovej škole. Sú nespokojní, chceli by*

vykonať niečo veľké, niečo, čo im prinesie česť. Potrebujú sa učiť najužitočnejšiemu zo všetkých predmetov – pokore a viere v Ježiša…

Učitelia pravdy, misionári a činovníci môžu vykonať dobré dielo pre svojho Majstra, ak svoje srdce očistia poslušnosťou pravdy.“ (5T 238)

Nie je vhodné voliť tých, ktorí nechcú spolupracovať s ostatnými – *„Boh ustanovil za svojich pomocníkov v cirkvi ľudí obdarených rôznymi darmi, aby sa vždy spoločne uvážlivo radili a rozpoznávali pokyny Ducha. Ľudia, ktorí sa riadia len podľa svojich silných povahových sklonov a nechcú spolupracovať s tými, čo majú v Božom diele dlhodobé skúsenosti, zostanú zaslepení a nebudú vedieť rozpoznať pravdu od bludu. Týchto ľudí netreba voliť za predstaviteľov cirkvi, pretože budú presadzovať len vlastný úsudok a svoje zámery bez ohľadu na mienku iných bratov a sestier. Nepriateľ potom ľahko dosahuje svoj cieľ pomocou tých, čo chcú vlastnou silou viesť ľudí, no sami pri každom kroku potrebujú radu a od Krista sa nenaučili pokore.“* (SA 168.169) (Pozri str. 29–30, 115–116.)

Volení môžu byť len členovia miestneho zboru – Do služobností v zbore môžu byť volení iba jeho riadni členovia (pozri str. 107–111). Výnimky sú prípustné iba v ďalej uvedených prípadoch:

1. Študenti, ktorí sú riadnymi členmi cirkvi, ale kvôli štúdiu žijú dočasne mimo svojho domova a pravidelne navštevujú zbor v mieste, kde prechodne žijú a študujú.

2. Zamestnanci združenia, ktorí boli združením poverení starať sa ako kazatelia o dva alebo viac zborov. (Pozri str. 107–111.)

3. Starší zboru, ktorý bol so súhlasom združenia zvolený, aby slúžil, ak je to potrebné, viac než jednému zboru. (Pozri str. 70.)

Ďalšie výnimky môže určiť výbor príslušného združenia.

Príklad v prinášaní desiatkov a darov – Všetci činovníci zboru majú byť príkladom vo vernom odovzdávaní desiatkov a darov cirkvi. Ak niekto nie je príkladom v tejto dôležitej otázke, nemôže byť zvolený do žiadnej služobnosti v cirkvi.

Nikto nie je delegátom z titulu svojej funkcie – Žiadny činovník zboru sa nestáva automaticky z titulu svojej funkcie delegátom na konferencii združenia. Ak si praje zbor, aby ho tento človek zastupoval ako delegát, musí ho ako delegáta zvoliť.

Rozdelenie zodpovedností – Zbor by nemal vkladať príliš veľa zodpovednosti na malú skupinku ochotných činovníkov, aby tak ostatní členovia zostali bokom

a nevyužití. Ak to okolnosti nevyžadujú, nemala by byť jedna osoba volená do viacerých služobností.

Vylúčenie a nové prijatie – Ak bol činovník zboru vylúčený z cirkvi a po čase do nej znovu prijatý, opätovným prijatím do cirkvi sa automaticky neobnovuje jeho predchádzajúca služobnosť v zbore.

DĹŽKA FUNKČNÉHO OBDOBIA

Dĺžka funkčného obdobia všetkých činovníkov zboru a pomocných organizácií zboru je jeden rok, ak členské zhromaždenie hlasovaním nerozhodlo, že zbor bude konať voľby svojich činovníkov raz za dva roky, aby sa tak podporila kontinuita služobností a rozvoj duchovných darov a znížila sa záťaž vyplývajúca z konania zborových volieb každý rok. Vo výnimočnom prípade a po konzultácii so združením môže byť funkčné obdobie činovníkov zboru predĺžené o rok.

Aj keď sa neodporúča, aby jeden človek dlhodobo zastával určitú služobnosť, činovníci zboru môžu byť opakovane volení do rovnakej služobnosti.

STARŠÍ ZBORU

Duchovný vodca zboru – Starší majú byť zborom uznávaní ako silní a duchovní vodcovia a majú mať dobrú povesť ako v cirkvi, tak mimo nej. V neprítomnosti kazateľa sú starší duchovnými vodcami zboru, ktorí sa snažia svojím učením aj príkladom viesť zbor k hlbšej a plnšej kresťanskej skúsenosti.

Starší zboru majú byť schopní viesť bohoslužby v zbore a v prípade neprítomnosti kazateľa slúžiť Božím slovom a vyučovať. Nemajú však byť volení na základe spoločenského postavenia alebo rečníckych schopností, ale pre svoj posvätený život a schopnosť viesť.

Starší zboru môžu byť volení do služobnosti opakovane, ale neodporúča sa, aby ju zastávali trvalo. Zbor nie je povinný voliť ich znovu a môže vybrať niekoho iného, kedykoľvek sa zmena javí ako užitočná. Po zvolení nových starších nezastávajú už bývalí starší túto služobnosť, ale môžu byť zvolení do ktorejkoľvek inej.

Výbor starších – Ak má zbor niekoľko starších, mali by vytvoriť výbor starších, ktorý vedie kazateľ alebo jeho zástupca. Prvý starší, prípadne iný starší zastáva pozíciu tajomníka. Výbor sa zaoberá rozdeľovaním zodpovednosti a koordináciou ich služby v prospech zboru. Zároveň starším poskytuje priestor na vzdelávanie v službe. Výbor starších je podriadený výboru zboru.

Ordinácia starších – Zvolenie do služobnosti staršieho ešte z nikoho staršieho zboru nerobí. Pre túto zodpovednosť je potrebná ordinácia – oddelenie pre službu. Keď zbor na členskom zhromaždení zvolí nových starších, zároveň dáva

súhlas s ich ordináciou. V dobe medzi voľbou a ordináciou môže zvolený starší pôsobiť ako vedúci zboru, ale nemôže ešte vykonávať posvätné úkony v zbore.

Obrad ordinácie starších vedie iba ordinovaný kazateľ, poverený pôsobiť v príslušnom združení. Býva považované za prejav zdvorilosti, aby mal na tejto slávnosti účasť aj iný ordinovaný kazateľ, ktorý je v tomto zbore práve na návšteve. Takýto kazateľ, alebo ordinovaný kazateľ v dôchodku, však môže tento obrad ordinácie sám viesť iba v prípade, keď bol o to požiadaný predstaviteľmi daného združenia.

Posvätný úkon ordinácie má byť vykonaný jednoduchým spôsobom v prítomnosti členov zboru. Môže obsahovať stručný opis zodpovednosti staršieho, požadovaných predpokladov a základných povinností, ktoré má starší v zbore vykonávať. Po výzve k vernosti ordinovaný kazateľ (kazatelia) a ostatní starší zboru, ktorí sa na obrade zúčastňujú, oddelia nového staršieho zboru pre službu modlitbou a vkladaním rúk. (Pozri str. 33–34.)

Tí, ktorí boli ordinovaní za starších zboru, nemusia byť pri opätovnom zvolení vo svojom alebo inom zbore znovu ordinovaní za predpokladu, že v medzidobí žili ako riadni a verní členovia cirkvi. Môžu neskôr zastávať diakonskú službu bez ďalšej ordinácie.

Vzťah ku kazateľovi – Ak výbor združenia určí pre zbor jedného alebo niekoľko kazateľov, má byť kazateľ (v prípade, že je kazateľov viac, tak jeden z nich[12]) pokladaný za služobne nadriadeného a starší zboru za jeho pomocníkov. Pretože ich práca úzko súvisí, musia úzko a harmonicky spolupracovať. Kazateľ nemá brať všetku zodpovednosť na seba, ale má sa o ňu deliť so starším zboru a ostatnými činovníkmi. Kazateľ zboru predsedá zborovému výboru (pozri str. 27). Môžu však nastať okolnosti, keď je vhodnejšie, aby výboru zboru predsedal starší so súhlasom kazateľa, alebo ak je zbor bez kazateľa, so súhlasom predsedu združenia. Na pastoračnej práci v zbore by sa mal podieľať kazateľ aj miestni starší. Tí majú po porade s kazateľom navštevovať členov zboru, slúžiť chorým, podporovať modlitebné stretnutia, pripraviť a prípadne vykonať obrad pomazania olejom a modlitbu za požehnanie pre deti, povzbudzovať zmalomyseľnených a pomáhať v ďalších pastoračných zodpovednostiach. Ako pomocní pastieri sa musia starať o stádo, za ktoré nesú zodpovednosť.

Ak ich kazateľ ešte nie je ordinovaný, miestny zbor alebo zbory, ktorým slúži, ho môžu zvoliť za svojho staršieho (pozri str. 29).

Pretože kazateľ je v miestnom zbore ustanovený ako pracovník združenia, je zodpovedný výboru združenia. So zborom však udržiava vzťah spolupráce a pracuje v súlade s plánmi a záujmami zboru. Starší, ktorí sú volení miestnym zborom, sú zodpovední zboru a jeho výboru (pozri ďalej).

[12] Po anglicky „senior pastor“

Služobnosť sa vzťahuje len na miestny zbor – Poverenie a práca starších je obmedzená na zbor, ktorý ho zvolil. Nie je prípustné, aby výbor združenia udelil niektorému staršiemu zboru štatút, ktorý patrí len ordinovanému kazateľovi, tým, že ho požiada, aby slúžil ako starší aj iným zborom. Ak sa však objaví potreba takejto služby, výbor združenia môže odporučiť zboru alebo zborom, ktoré žiadajú o jeho službu, aby ho zvolili za svojho staršieho a požiadali ho, aby slúžil aj im. Takouto voľbou môže jeden starší, ak je to potrebné, slúžiť vo viacerých zboroch. K tejto úprave môže dôjsť len so súhlasom výboru združenia. Právomoc starším udeľuje miestny zbor, nie výbor združenia. Jediný spôsob, ako je možné slúžiť cirkvi ako celku, je ordinácia ku kazateľskej službe (pozri str. 28, 71).

Vedenie bohoslužieb – Starší zboru je pod vedením kazateľa alebo aj v jeho neprítomnosti zodpovedný za bohoslužby v zbore. Musí ich viesť buď sám, alebo tým niekoho poveriť. Obrad Večere Pánovej môže vykonávať len ordinovaný kazateľ s poverením alebo ordinovaný starší zboru. Členské zhromaždenia vedie spravidla kazateľ, v jeho neprítomnosti ich so súhlasom kazateľa alebo predsedu združenia vedie starší zboru.

Obrad krstu – V neprítomnosti ordinovaného kazateľa požiada starší zboru predsedu združenia, aby zabezpečil vykonanie obradu krstu tých, ktorí si prajú pripojiť sa k jeho zboru (pozri str. 43–48). Starší zboru môže vykonať krst len s predchádzajúcim súhlasom predsedu združenia.

Svadobný obrad – Pri svadobnom obrade kladie otázky, formuluje sľub a vyhlasuje manželstvo za uzavreté výlučne ordinovaný kazateľ. Výbor divízie môže udeliť výnimku a dovoliť, aby v určitých oblastiach mohli svadobný obrad vykonať určení kazatelia s povolením, ktorí boli ordinovaní ako starší zboru (pozri str. 29). Miestne zákony môžu vyžadovať, aby sobašiaci mal ešte príslušné štátne povolenie na tento akt. Ordinovaní kazatelia, kazatelia s povolením alebo starší zboru môžu na svadbe kázať, modliť sa a prosiť o požehnanie. (Poznámka č. 1, str. 167.)

Podpora vernosti v desiatkoch – Starší zboru môžu veľmi povzbudiť členov zboru k vernému odovzdávaniu desiatkov, ak ich predovšetkým sami verne odovzdávajú (pozri str. 132–133, 164). Vernosť v dávaní desiatkov možno verejne podporiť pripomínaním biblických zásad, ktoré hovoria o prednosti a zodpovednosti správcovstva, a osobnou prácou s členmi zboru taktným a ústretovým spôsobom. Starší zboru má pokladať všetky finančné záležitosti členov zboru za dôverné. Tieto informácie sa nesmú dostať do rúk neoprávnených osôb.

Povzbudenie k štúdiu Biblie, k modlitbe, rozvoju a duchovnému rastu členov – Ako duchovní vodcovia sú starší zodpovední za povzbudzovanie členov,

aby rozvíjali osobný vzťah s Ježišom prostredníctvom štúdia Biblie a modlitby. Starší by mali byť príkladom odovzdanosti biblickému štúdiu a modlitbe a podporovať program miestneho zboru a združenia. Mali by tiež podporovať osobný rozvoj a duchovný rast členov zboru. Starší môžu požiadať výbor o vytvorenie skupiny, ktorá by sa spolu s nimi tomuto povzbudzovaniu a rozvoju duchovného života venovala.

Starší majú podporovať všetky oddelenia zborovej práce – Pod vedením kazateľa a v spolupráci s ním sú starší zboru nielen duchovnými vodcami zboru, ale sú tiež zodpovední za pokrok vo všetkých oddeleniach zborovej práce. Majú ochotne pomáhať všetkým činovníkom zboru a tiež oni ich majú podporovať.

Spolupráca so združením – Všetci činovníci zboru, vrátane kazateľa a staršieho zboru, majú plne spolupracovať s činovníkmi združenia a s vedúcimi oddelenia pri uskutočňovaní plánov združenia, únie, divízie a Generálnej konferencie. Majú informovať zbor o všetkých pravidelných a zvláštnych zbierkach a podporovať všetky plány a všetku činnosť cirkvi.

Starší zboru má úzko spolupracovať s pokladníkom zboru a dozerať, aby všetky prostriedky pre združenie boli vždy v určený čas odoslané na združenie. Majú venovať pozornosť tomu, aby tajomník zboru včas odoslal na konci každého štvrťroku správu tajomníkovi združenia.

Starší majú všetku korešpondenciu zo združenia považovať za dôležitú. Obežníky a informácie určené zboru potom majú predstaviť v určený čas zboru. Prvý starší zboru (pozri str. 111) má v neprítomnosti kazateľa dohliadnuť na to, aby boli zvolení delegáti na konferenciu združenia a aby tajomník zaslal mená delegátov na sekretariát združenia.

Podpora celosvetového diela – Inou dôležitou súčasťou práce starších je podpora celosvetového misijného diela našej cirkvi. Preto by mali sledovať rozvoj svetového diela a povzbudzovať členov, aby osobne podporovali misijné snahy a pracovali pre nich. Láskavý, taktný postoj staršieho zboru podnieti štedrosť členov pri bohoslužbách i sobotnej škole.

Vzdelávanie a pomoc starším zboru – Kazateľské oddelenie v spolupráci s ďalšími oddeleniami zaisťuje pravidelné vzdelávanie a pomôcky pre starších zboru. Vzdelávanie starších zborov je však v prvom rade úlohou kazateľov (Poznámka č. 2, str. 169.)

Priestor pre efektívnu prácu – Starší by nemali mať iné záväzky, aby mohli úspešne plniť efektívne svoje úlohy. V niektorých prípadoch je azda vhodné požiadať staršieho zboru o vedenie misijnej práce v zbore. Aj tomu by sme sa mali vyhýbať, ak máme inú spôsobilú osobu.

Prvý starší v zbore – Vzhľadom na veľkosť zboru je niekedy vhodné zvoliť viac než jedného staršieho zboru. Zodpovednosť spojená s touto služobnosťou môže presahovať sily jednotlivca. Ak zbor zvolí viac než jedného staršieho, má byť jeden z nich označený ako „prvý starší zboru". Prácu je potrebné medzi starších rozdeliť podľa ich skúseností a schopností.

Obmedzená právomoc staršieho – Starší zboru nie sú oprávnení prijímať alebo prepúšťať členov zboru podľa vlastného uváženia. O tom môže rozhodovať zbor hlasovaním. Iba zborový výbor môže odporučiť, aby zbor hlasoval o prijatí alebo prepustení členov (pozri str. 48,50–53).

VEDÚCI ZBORU

Niekedy sa stáva, že v zboroch nie je nikto s potrebnými skúsenosťami a spôsobilosťou slúžiť ako starší zboru. V takomto prípade zvolí zbor do svojho čela člena, ktorý slúži ako „vedúci zboru". V neprítomnosti kazateľa alebo združením povereného kazateľa je vedúci zboru zodpovedný za bohoslužby v zbore, vrátane členských zhromaždení. Vedie ich buď sám, alebo tým niekoho poverí. Ak vedúci zboru nie je schopný viesť členské zhromaždenia, treba o pomoc požiadať združenie.

Vedúci zboru, ktorý nie je ordinovaný ako starší zboru, nemôže krstiť alebo vysluhovať Večeru Pánovu, nemôže konať svadobný obrad ani viesť členské zhromaždenie, na ktorom sa udeľuje disciplinárne opatrenie. Je potrebné požiadať predsedu združenia, aby na tieto zhromaždenia vyslal ordinovaného kazateľa.

DIAKONI

Keď Nová zmluva opisuje službu diakona, používa grécke slovo „diakonos", z ktorého je odvodené aj slovo „diakon" používané v slovenčine. Tento grécky termín sa prekladá aj slovami „služobník", „pomocník", „pisár", „sluha". V kresťanskom prostredí potom toto označenie získalo špecifický význam.

Tí, ktorí v apoštolskej cirkvi slúžili ako diakoni, boli vybraní a ordinovaní ku praktickej službe zboru (pozri Sk 6,1–8). Požiadavky na nich boli len o niečo menej náročné než pre starších, ako o tom môžeme čítať v 1 Tim 3,8–13.

„Tým, že títo bratia mali na starosti potreby chudobných, nijako neboli zbavení možnosti poúčať ľudí o viere. Naopak, boli celkom spôsobilí viesť záujemcov k pravde a túto prácu konali veľmi zodpovedne a úspešne." (SA 57)

„Ustanovenie siedmich diakonov, ktorí mali dohliadať na zvláštne úseky diela, bolo veľmi blahodarným rozhodnutím pre cirkev. Títo pomocníci starostlivo dbali o osobné potreby jednotlivých členov, ako aj o celkový finančný stav cirkvi. Svojím prezieravým postupom a zbožným príkladom významne pomohli spolupracovníkom v snahe o zjednotenie rôznych záujmov cirkvi." (SA 57)

Ustanovenie diakonov v zborových voľbách v dnešnej dobe prináša podobné požehnanie v správe cirkvi, pretože kazatelia, starší a ostatní činovníci sú oslobodení od povinností, ktoré môžu dobre vykonávať diakoni.

„Ten, koho Božia prozreteľnosť postavila na vedúce a zodpovedné miesto v cirkvi, mal by čas a schopnosti venovať riešeniu závažnejších záležitostí, ktoré vyžadujú zvláštnu múdrosť a veľkorysosť. Nie je Božím zámerom, aby takí ľudia vybavovali malicherné záležitosti, na ktoré stačia iní pracovníci." (SA 59)

Kazateľské oddelenie v spolupráci s ďalšími oddeleniami zaisťuje pravidelné vzdelávanie a pomôcky pre diakonov. Hlavnú zodpovednosť za vzdelávanie diakonov však nesie kazateľ v spolupráci so starším (staršími) zboru.

Výbor diakonov – Tam, kde má zbor väčší počet diakonov, je dobré vytvoriť výbor diakonov. Prvý diakon je potom jeho predsedom a ďalší diakon slúži ako tajomník. Zriadenie takého výboru umožňuje riadne rozdeliť zodpovednosti a slúži na to, aby diakoni koordinovane prispievali k rozvoju zboru. Zaisťuje tiež školenie, kde sa noví diakoni môžu učiť svojim povinnostiam.

Diakoni musia byť ordinovaní – Novozvolení diakoni nemôžu zastávať svoju služobnosť, kým nie sú oddelení k službe ordinovaným kazateľom, ktorý má riadne poverenie od združenia.

Posvätný obrad ordinácie má byť vykonaný jednoduchou formou v prítomnosti zboru. Kazateľ môže mať krátke biblické poučenie o úlohe a požadovaných vlastnostiach diakona a o hlavných povinnostiach, ktoré bude oprávnený vykonávať pre zbor. Po krátkom povzbudení k vernosti v službe, kazateľ, ak je to vhodné za účasti staršieho zboru, modlitbou a vkladaním rúk diakona oddelí k jeho službe (pozri str. 33–34).

Ak boli už raz ordinovaní a zostali členmi cirkvi, nie je nutné, aby boli znovu ordinovaní, aj keď boli prevedení do iného zboru. Keď uplynie obdobie, pre ktoré boli zvolení, musia byť volení znovu, ak majú slúžiť znovu ako diakoni.

Ak bol niekto už skôr ordinovaný ako starší, a teraz je zvolený za diakona zboru, nie je nutné, aby bol znovu ordinovaný ako diakon; ordinácia staršieho platí aj pre túto služobnosť.

Diakoni nie sú oprávnení viesť obrady – Diakoni nie sú oprávnení viesť Večeru Pánovu, krst alebo členské zhromaždenie. Nemôžu konať svadobný obrad ani viesť prijímanie alebo prepúšťanie členov.

Ak v zbore nie je osoba oprávnená konať tieto obrady a viesť úkony, vedúci zboru musí požiadať združenie o pomoc.

Povinnosti diakonov – Činnosť diakonov zahŕňa širokú oblasť praktických služieb pre zbor. Patrí sem predovšetkým:

1. Pomoc pri zborových zhromaždeniach a bohoslužbách – Pri zborových bohoslužbách nesú diakoni zvyčajne zodpovednosť za vítanie členov a hostí pri vstupe do modlitebne. Ak je to potrebné, pomáhajú im nájsť miesto. Sú pripravení spolupracovať s kazateľom a starším zboru, aby bol priebeh pobožnosti nerušený a dôstojný.

2. Návštevy členov – V mnohých zboroch sú členovia rozdelení do skupín a každej skupine je pridelený diakon. Od diakona sa očakáva, že navštívi každú zverenú domácnosť najmenej raz za štvrťrok.

Diakoni by tiež mali asistovať členom so špeciálnymi potrebami. Je dôležité naučiť sa, ako s nimi čo najúčinnejšie komunikovať a ako im sprístupniť potrebné zborové priestory a uľahčiť presun. Keď sa členovia so špeciálnymi potrebami nemôžu zúčastniť na bohoslužbe, je dôležité navštíviť ich v ich domove.

3. Príprava krstu – Diakoni sa podieľajú na nevyhnutnej príprave obradu krstu (pozri str. 48).

4. Pomoc pri Večeri Pánovej – Pri obrade umývania nôh pripravujú diakoni a diakonky všetko potrebné: uteráky, umývadlá, vodu a nádoby na vodu. Po obrade sa musia postarať o to, aby sa čisté nádoby a vyprané prádlo uložili na určené miesto.

Po skončení Večere Pánovej nemá byť zvyšný chlieb a víno bežne skonzumované, ale diakoni a diakonky s ním majú naložiť úctivým spôsobom.

5. Starostlivosť o chorých a núdznych – Diakoni a diakonky sa majú venovať tiež starostlivosti o chorých, pomôcť núdznym a tým, ktorých postihlo nejaké nešťastie. Majú informovať o ich potrebách a zapojiť členov pri poskytovaní potrebnej pomoci. Prostriedky na tieto účely sa majú poskytnúť z pokladnice zboru, z fondu určeného pre chudobných a ľudí v núdzi. Po odsúhlasení zborovým výborom odovzdá pokladník zboru diakonom a diakonkám prostriedky potrebné pre dané prípady.

6. Starostlivosť a údržba zborového majetku – V zboroch, kde zodpovednosť za údržbu modlitebne, prípadne ďalšieho majetku nie je zverená zvláštnemu výboru, preberajú zodpovednosť za starostlivosť o modlitebňu a jej údržbu diakoni a diakonky. (Pozri poznámku 4 na s. 168.)

DIAKONKY

Diakonky patrili v prvých kresťanských zboroch do kruhu oficiálnych pracovníkov.

„Odporúčam vám našu sestru Fébu, ktorá je aj diakonkou cirkvi v Kenchreách, aby ste ju prijali v Pánovi, ako je hodné svätých, a aby ste jej pomáhali

v každej veci, v ktorej by vás potrebovala; veď ona pomáhala mnohým, i mne samému.“ (Rim 16,1.2)

Diakonky treba vyberať na základe ich posväteného života a ďalších vlastností, ktoré ich kvalifikujú vykonávať túto služobnosť.

Kazateľské oddelenie v spolupráci s ďalšími oddeleniami zaisťuje pravidelné vzdelávanie a pomôcky pre diakonov. Hlavnú zodpovednosť za vzdelávanie diakonov však nesie kazateľ v spolupráci so starším (staršími) zboru. (Poznámka č. 3, str. 167.)

Výbor diakoniek – Ak zbor zvolil viac diakoniek, má byť vytvorený výbor diakoniek, kde prvá diakonka predsedá a ďalšia je zapisovateľkou. Výbor je oprávnený prideľovať úlohy jednotlivým diakonkám, spolupracuje s výborom diakonov, predovšetkým pri vítaní nových členov a hostí a pri návštevách v rodinách (pozri str. 75–76). Tento výbor má tiež zabezpečiť vzdelávanie nových diakoniek.

Ordinácia diakoniek – Toto slávnostné oddelenie, podobne ako ordinácia diakonov, má byť vedené ordinovaným kazateľom, ktorý má pre svoju službu poverenie miestneho združenia. Ordinácia má byť vykonaná jednoduchou formou v prítomnosti zboru.

Ak boli diakonky už raz ordinované a zostali členkami cirkvi, nemusia byť znovu ordinované, aj keď boli prevedené do iného zboru. Keď uplynie obdobie, pre ktoré boli zvolené, musia byť volené znovu, ak majú slúžiť znovu ako diakonky.

Staršie zborov, následne zvolené ako diakonky, nemusia byť ordinované ako diakonky, pretože ich ordinácia za starších zborov pokrýva aj túto zodpovednosť.

Diakonky nie sú oprávnené viesť obrady – Diakonky nie sú oprávnené viesť Večeru Pánovu, krst alebo členské zhromaždenie. Nemôžu konať svadobný obrad ani viesť prijímanie alebo prepúšťanie členov.

Ak v zbore nie je osoba oprávnená konať tieto obrady a viesť úkony, vedúci zboru musí požiadať združenie o pomoc.

Povinnosti diakoniek – Diakonky vykonávajú v zbore veľa dôležitých činností a služieb, predovšetkým:

1. Vítanie a navštevovanie členov a hostí zboru – V mnohých zboroch to sú práve diakonky, ktoré sa venujú vítaniu hostí, ktorí prichádzajú na bohoslužby, aj návštevám členov, ktorí sa na bohoslužbách nemôžu zúčastniť.

2. Návštevy členov – v mnohých zboroch sú členovia rozdelení do skupín a každej skupine je pridelená diakonka. Od diakonky sa očakáva, že navštívi každú zverenú domácnosť najmenej raz za štvrťrok.

Diakonky by tiež mali asistovať členom so špeciálnymi potrebami. Je dôležité naučiť sa, ako s nimi čo najefektívnejšie komunikovať a ako im sprístupniť potrebné zborové priestory a uľahčiť presun. Keď sa členovia so špeciálnymi potrebami nemôžu zúčastniť na bohoslužbe, je dôležité navštíviť ich doma.

3. Pomoc pri krste – Diakonky pomáhajú pri obrade krstu, zabezpečujú pomoc ženám, ktoré majú byť pokrstené pred obradom krstu i po ňom. Podľa potreby radia a pomáhajú pri výbere vhodného odevu na krst. Na krst je potrebné zabezpečiť rúcha z vhodného materiálu. Ak sa používajú zborové rúcha, diakonky sa postarajú o to, aby boli po krste vypraté, vyžehlené a odložené na ďalšie použitie. (Pozri str. 48.)

4. Príprava Večere Pánovej – Diakonky a diakoni zaisťujú všetko potrebné pre tento obrad a následné upratanie a uloženie používaných predmetov (pozri str. 119). Pred začiatkom slávnosti diakonky pripravujú stôl na Večeru Pánovu, čo znamená, že pripravujú chlieb a víno, prestierajú stôl, nalievajú víno, umiestňujú podnosy s nekvaseným chlebom, prikrývajú stôl obrusom používaným na tento účel.

Diakonky pomáhajú tiež pri obrade umývania nôh, a venujú zvláštnu starostlivosť ženám, ktoré sú v zbore ako hostia, a tým, ktoré boli nedávno prijaté do cirkvi.

5. Starostlivosť o chorých a núdznych – Diakonky sa spolu s diakonmi podieľajú na starostlivosti o chorých, núdznych a tých, ktorí sa dostali do ťažkostí. (Pozri str. 75.76.)

6. Starostlivosť a údržba majetku zboru – V zboroch, kde zodpovednosť za údržbu modlitebne, prípadne ďalšieho majetku nie je zverená zvláštnemu výboru, preberajú zodpovednosť za starostlivosť o modlitebňu a jej údržbu diakoni a diakonky (Poznámka č. 4, str. 168.)

TAJOMNÍK

To, či bude zborový život dobre fungovať, závisí do veľkej miery od práce zborového tajomníka. Pretože ide o dôležitú služobnosť, ktorá si vyžaduje odbornosť, je múdre nájsť človeka, ktorý by mohol byť do tejto služobnosti volený viackrát, aby bola zaistená kontinuita vo vedení zborových záznamov a výkazov.

Vo veľkých zboroch možno zvoliť tiež pomocného tajomníka. Ak sa nemôže tajomník z nejakého dôvodu zúčastniť na členskom zhromaždení, treba určiť a požiadať jeho zástupcu, aby vypracoval zápis z tohto zhromaždenia (Poznámka č. 5, str. 168).

Bez hlasovania zboru nemožno zapisovať ani vyraďovať mená – Tajomník nie je oprávnený pridať alebo vymazať mená zo zborového zoznamu bez hlasovania

zboru, s výnimkou úmrtia člena alebo keď člen písomne požiada o ukončenie členstva. Keď člen zomrie, tajomník zaznamená dátum jeho úmrtia v zborovej knihe. (Pozri str. 53.)

Keď člen predloží výboru zboru písomnú žiadosť o ukončenie členstva, tajomník zboru zaznamená rozhodnutie výboru. (Pozri str. 64.)

Prevod členov – Pri prevode členstva tajomník zboru udržiava písomný kontakt s jednotlivými členmi a zbormi. (Pozri str. 50–53.)

Korešpondencia s členmi – Tajomník by mal udržiavať písomný kontakt aj s členmi, ktorí sa nezúčastňujú na zborových zhromaždeniach. (Poznámka č. 6, str. 168.)

Nahlásenie delegátov na konferenciu združenia – Tajomník má na pokyn zborového výboru urýchlene oznámiť miestnemu združeniu mená delegátov, ktorí boli zvolení zastupovať zbor na konferencii združenia. Na to použije formuláre, ktoré mu dodá združenie (pozri str. 111–112).

Včasné podávanie správ – Tajomník zboru je povinný včas podávať požadované výkazy a hlásenia. Niektoré sú ročné, iné štvrťročné. Dôležité je, aby ich tajomník združenia dostal v určenom termíne, pretože tieto údaje ovplyvňujú presnosť správ ďalších organizačných zložiek svetovej cirkvi. Potrebné informácie na zostavenie správ získa tajomník od ostatných činovníkov zboru.

Zborové záznamy – Tajomník zboru uchováva a starostlivo opatruje všetky zborové záznamy. Záznamy a dokladové knihy zborových činovníkov sú majetkom cirkvi. Po uplynutí funkčného obdobia je povinnosťou tajomníka odovzdať všetky knihy a záznamy novozvolenému tajomníkovi a na požiadanie ich kedykoľvek predložiť kazateľovi alebo starším zboru. Zborové záznamy pri rešpektovaní ochrany osobných údajov na základe miestnych zákonov sú predmetom kontroly najbližšej vyššej organizačnej zložky. (Pozri str. 53.)

POKLADNÍK

Dôležitosť služby pokladníka si vyžaduje nájsť človeka, ktorý by mohol byť do tejto služobnosti volený viackrát, aby bola zaistená kontinuita vo vedení záznamov a výkazov. Vo veľkých zboroch je možné zvoliť tiež pomocného pokladníka.

Pokladník môže výrazne povzbudiť k vernosti v odovzdávaní desiatkov a môže prehĺbiť ducha štedrosti u členov zboru. Môže v Kristovom duchu poradiť a pomôcť ostatným členom zostať verní v desiatkoch a daroch, a to aj v dobe finančnej tiesne.

Pokladník je správcom všetkých finančných prostriedkov zboru – Zborový pokladník je zodpovedný za všetky finančné prostriedky zboru. To sa vzťahuje na: (1) prostriedky určené pre združenie, (2) prostriedky pre miestny zbor a (3) fondy jednotlivých oddelení miestneho zboru.

Všetky prostriedky (pre združenie, miestny zbor aj pre jednotlivé oddelenia zboru) deponuje pokladník na bankové konto založené na meno zboru – ak združenie nepovolí iné riešenie. Bankové konto musí byť vedené samostatne a nesmie byť spojené s akýmkoľvek osobným kontom. Rezerva zborových prostriedkov, ak to zborový výbor schváli, môže byť uložená na sporiacom účte. Ak zbor spravuje väčší finančný obnos na stavbu modlitebne alebo iné zvláštne projekty, môže zborový výbor povoliť oddelené bankové účty. Všetky tieto účty však spravuje pokladník.

Všetky bankové účty zboru sú určené výhradne pre zborové finančné prostriedky a nesmú byť spojené s akýmkoľvek osobným účtom alebo súkromnými finančnými prostriedkami.

Prostriedky určené pre združenie – Prostriedky pre združenie, ktoré zahrnujú desiatky, všetky pravidelné misijné zbierky a všetky zbierky na zvláštne projekty a inštitúcie združenia, sú len zverenými prostriedkami. Zborový pokladník na konci každého mesiaca, alebo aj častejšie, keď ho o to združenie požiada, posiela pokladníkovi združenia všetky prostriedky určené pre združenie, ktoré zhromaždil v priebehu predchádzajúceho určeného obdobia. Zbor si nesmie prostriedky určené pre združenie požičiavať, používať ich alebo zadržiavať na akékoľvek iné účely.

Prostriedky sobotnej školy – Všetky dary vyzbierané počas sobotnej školy musí tajomník alebo pokladník oddelenia sobotnej školy starostlivo zaznamenať a čo najskôr odovzdať pokladníkovi zboru. Dary vyzbierané v prípadných externých triedach sa pridajú k riadne vyzbieraným darom v sobotnej škole.

V oblastiach, ktoré sa rozhodli pre *kombinovaný systém zbierok*, majú byť tieto dary rozdelené podľa pravidiel schválených príslušnou divíziou. V rámci propagácie akejkoľvek zbierky uskutočnenej v rámci sobotnej školy v týchto oblastiach majú byť darcovia informovaní o tom, že časť ich darov bude použitá na štvrťročné misijné projekty organizované Generálnou konferenciou.

Všetky dary sobotnej školy, ktoré sú vyzbierané v oblastiach, ktoré používajú *ročný kalendár zbierok* alebo *osobný plán dávania*, sú určené na podporu misijných oblastí a odovzdané v plnej výške združeniu. Tieto prostriedky zahŕňajú pravidelné týždenné dary sobotnej školy, dary trinástej soboty (tiež označované ako dary na štvrťročné misijné projekty), misijný investičný fond a mimoriadne dary vďačnosti (napr. pri príležitosti narodenín). Tieto finančné prostriedky určené na podporu misijnej práce sú následne rozdelené združením v súlade so stanovenými pravidlami. Zbor ani združenie si nemôžu ponechať žiadne z týchto prostriedkov.

V oblastiach, ktoré prijali *osobný plán dávania* alebo *ročný kalendár zbierok*, sa tieto prostriedky na podporu misie odovzdajú združeniu, ako už bolo uvedené („Prostriedky pre združenie"). Štandardný rozpočet zborov by mal zahrnovať aj nutné výdavky na sobotnú školu, rovnako ako aj na ďalšie zborové oddelenia.

Prostriedky pre miestny zbor – Finančné prostriedky pre zbor sú určené na pokrytie bežných výdavkov zboru, na opravy a údržbu modlitebne a na sociálne účely. Tieto prostriedky patria miestnemu zboru a pokladník s nimi disponuje výlučne podľa rozhodnutia zborového výboru alebo členského zhromaždenia. Zborový pokladník zaplatí zo zborových prostriedkov všetky výborom schválené bežné platby.

Prostriedky pre zborové oddelenia – Prostriedky pre zborové oddelenia zahrnujú fondy určené na evanjelizáciu, oddelenie kresťanského domova a mládeže, sociálnu prácu a sobotnú školu. Môžu to byť tiež fondy pre oddelenie zdravia a cirkevnú školu pri združení. Vedúci oddelení alebo diakoni odovzdajú bezprostredne všetky prostriedky prijaté týmito oddeleniami na svoju činnosť zborovému pokladníkovi. Tieto prostriedky patria pomocným oddeleniam zboru. Môžu byť vyplácané len na príkaz oddelenia, ktorému patria. Na všetky získané peniaze, vrátane položiek, ktoré mu odovzdali jednotlivé zborové oddelenia, musí pokladník vystaviť príjmové doklady. Rovnako aj vedúci zborových oddelení majú pokladníkovi riadne potvrdiť príjem peňazí.

Účelová viazanosť prostriedkov – Ak sa koná zbierka darov na svetové misijné dielo alebo na celocirkevné či miestne potreby, všetky peňažné dary (ak darca neurčil inak) sa považujú za súčasť tejto zbierky. Dary poskytnuté jednotlivcami na špecifický fond alebo účel musia byť použité na daný účel. Zborový pokladník ani zborový výbor nemajú právo použiť prostriedky na iný účel, než na aký boli darované.

Prostriedky pomocných oddelení tvoria vo veľkej miere dary na zvláštne účely a sú venované práve na zvláštne oblasti zborovej práce, na ktoré sú dané oddelenia ustanovené. Aj tieto prostriedky spravuje zborový pokladník a ani on ani zborový výbor nemajú právo tieto prostriedky použiť alebo požičať na iný účel, než na aký boli vyzbierané.

Ak sa niektoré z oddelení zruší, môže zbor na riadnom členskom zhromaždení rozhodnúť, ako použiť prípadný zostatok v rozpočte oddelenia.

Platenie objednaných časopisov a kníh v zbore – V oblastiach, kde neexistuje adventistické kníhkupectvo, spravuje zborový pokladník tiež peniaze určené na platbu osobných objednávok literatúry, kníh, brožúr, časopisov a na predplatné periodických tlačovín. (Poznámka č. 7, str. 168.)

Ako majú členovia správne prispievať – Pokladník by mal dbať o to, aby sa všetky príspevky členov zboru, okrem pravidelných zbierok, vkladali do obálok na desiatky a dary, ak združenie neodsúhlasilo alternatívny spôsob, ako napríklad zavedenie elektronických platieb. Členovia by mali finančnú výšku svojich darov zapisovať a presvedčiť sa, že celková vložená suma súhlasí so zapísanými údajmi. Potom člen napíše svoje meno a adresu a dá obálku na určené miesto alebo ju odovzdá pokladníkovi, ktorý odloží vložené lístky (alebo obálky) ako doklady, kým zborové hospodárenie nebude preverené audítorom zo združenia. Členovia, ktorí odovzdávajú desiatky a dary poštovou poukážkou, šekom alebo prevodným príkazom, by mali tieto doklady, ak je to právne možné, vystavovať na meno a adresu zboru, nie na súkromnú osobu.

Príjmový doklad pre členov – Pokladník má bezodkladne vystaviť príjmový doklad na všetky, aj menšie sumy, ktoré prijal a o všetkých potvrdeniach a vkladoch viesť presne predpísanú evidenciu. Všetky zbierky v zbore, ktoré neboli odovzdané v obálkach, má pokladník spočítať v prítomnosti iného činovníka zboru, najlepšie diakona alebo diakonky, ktorým je potom vystavený príjmový doklad.

Správny spôsob odosielania prostriedkov na združenie – Všetky šeky, prevodné príkazy a peňažné poukážky, ktorými sa zasielajú peniaze hospodárovi združenia, musia byť – kde je to právne možné – vystavené na meno organizácie, nie na meno osoby. K prevodu sa musí priložiť kópia dokladu zo zborovej pokladničnej knihy. Tlačivá na prevod dodáva združenie. (Pozri str. 132–133.)

Uchovávanie dokladov – Na všetky prijaté aj vydané sumy treba uchovávať doklady a účty. Sú uchovávané a evidované podľa systému, na ktorom sa dané združenie dohodne.

Pokladničné záznamy podliehajú kontrole (auditu) – Hospodár združenia, alebo iná osoba poverená výborom združenia, kontroluje každý rok (obvykle) finančné záznamy zborov.

Zborové pokladničné knihy a iné finančné záznamy týkajúce sa práce zborového pokladníka alebo pokladníka ktorejkoľvek inej pomocnej organizácie zboru môžu byť kedykoľvek vyžiadané a prekontrolované audítorom združenia, zodpovedným kazateľom, prvým starším zboru alebo osobami poverenými zborovým výborom. Neoprávnené osoby však nesmú mať k nim prístup. (Pozri str. 137.)

Správy o všetkých príjmoch a výdavkoch majú byť predložené na pravidelných členských zhromaždeniach. Kópie týchto správ majú dostať vedúci zboroví činovníci.

Pri správe o počte členov platiacich v zbore desiatok, majú byť manželia, manželky či deti, ktorí zatiaľ sami nezarábajú, no sú členmi cirkvi, počítaní spolu s živiteľom rodiny, ktorý verne odovzdáva desiatky, do skupiny platiacich.

Vzťah medzi pokladníkom a členmi je dôverný – Pokladník si musí byť vedomý toho, že vzťah medzi ním a jednotlivými členmi vyžaduje úplnú diskrétnosť. Pokladník ani kazateľ by nikdy nemali zverejňovať údaje o konkrétnych individuálnych daroch. Výnimkou sú prípady, keď to vyžaduje zákon, keď je to nutné pre audit alebo kontrolu pokladničných zborových záznamov alebo keď je to nutné pre prácu menovacieho výboru (pozri str. 122–123).

KOORDINÁTOR PRE PRÁCU SO ZÁUJEMCAMI

Je dôležité, aby sa niekto ujal záujemcov získaných misijnou činnosťou zboru. Preto by mal byť pri zborových voľbách zvolený koordinátor pre prácu so záujemcami. Táto osoba je členom výboru oddelenia osobnej služby a spolupracuje priamo s kazateľom a predsedom tohto výboru.

K úlohám tohto koordinátora patria:

1. Viesť presný zoznam všetkých záujemcov.

2. Pomáhať kazateľovi a predsedovi výboru oddelenia osobnej služby v získavaní a evidovaní členov, ktorí sú schopní venovať sa ďalšej práci so záujemcami.

3. Poskytovať zborovému výboru mesačnú správu o počte záujemcov a ďalšom rozvoji vzťahov s nimi. Keď sa záujem dostatočne prehĺbi, má sa na ňom podieľať kazateľ.

ZBOROVÉ ODDELENIA A OSTATNÉ ORGANIZÁCIE

Organizačná štruktúra cirkvi, pod vedením Svätého Ducha, je dôležitá pre duchovný rast členov a pre naplnenie jej poslania. Je to kostra tela cirkvi. „…A celé telo drží pospolu všetkými navzájom sa podporujúcimi kĺbmi. …aby telo rástlo a budovalo sa v láske.“ (Ef 4,16)

Najdôležitejšou súčasťou organizačnej štruktúry zboru sú činovníci (pozri 9. kapitolu), pomocné organizácie a jednotlivé oddelenia. Táto kapitola opisuje ich ciele, vedenie a aktivity.

Činnosť jednotlivých oddelení v zbore úzko súvisí s prácou kazateľa, pretože sa všetci podieľajú na šírení posolstva evanjelia. Kazateľ slúži ako poradca týchto organizácií, ktoré pomáhajú zboru uskutočňovať jeho evanjelizačné programy. V naliehavých prípadoch, alebo kde si to okolnosti vyžadujú, môže kazateľ zvolať stretnutie ktoréhokoľvek výboru alebo organizácie.

Každý zbor by mal využívať činnosť pomocných organizácií a jednotlivých oddelení, aby pre svojich členov zabezpečil duchovnú podporu a mohol plniť poslanie dané Kristom. (Mat 28,19; Zj 10,11; Zj 14,6)

ADVENTISTICKÁ SLUŽBA ĽUĎOM SO ŠPECIÁLNYMI POTREBAMI

Adventistická služba ľuďom so špeciálnymi potrebami bola založená s cieľom rozšíriť súcitnú a inkluzívnu službu Ježiša a inšpirovať, vybaviť a mobilizovať ľudí so špeciálnymi potrebami a nepočujúcich. Tieto príležitosti sa týkajú ľudí nepočujúcich alebo nedoslýchavých, nevidomých a slabozrakých, ľudí s fyzickým postihnutím alebo pohybovým obmedzením alebo ľudí s psychickým či sociálnym znevýhodnením. Zahŕňa tiež službu pre siroty a ohrozené deti, vdovy, vdovcov a opatrovateľov. Cieľom je podporiť vzájomné porozumenie a hľadanie možnosti pre službu ľuďom so špeciálnymi potrebami a nepočujúcim.

Všetci hľadajú plnosť života. Všetci sú obdarovaní, potrební a cenní. Všetci sú stvorení na Boží obraz s prirodzenou dôstojnosťou bez ohľadu na ich obmedzenia. Táto globálna iniciatíva zahŕňa službu pre ľudí so špeciálnymi potrebami a nepočujúcich spolu s hľadaním príležitostí ako slúžiť spolu s nimi. Aj keď existujú určité prekážky, väčší dôraz sa kladie na možnosti týchto ľudí. Toto výchovné poslanie cirkvi kladie dôraz na tri hlavné hodnoty: uvedomenie si potrieb; prijatie jednotlivcov, ktorí sú nepočujúci alebo majú špeciálne potreby; a vytváranie špecifických plánov, ktorých týmto jednotlivcom poskytnú príležitosti na hľadanie zmysluplnosti a naplnenie v živote a službe.

Nasledujúce vyhlásenie Ellen G. Whiteovej zdôrazňuje dôležitosť tohto diela: „Videla som, že v Božej prozreteľnosti boli vdovy a siroty, slepí, hluchí, chromí a ľudia všelijako postihnutí v úzkom kresťanskom vzťahu k jeho cirkvi. Tým sa Boží ľud osvedčuje a rozvíja jeho skutočný charakter. Boží anjeli sledujú, ako sa správame k ľuďom, ktorí potrebujú náš súcit, lásku a nezištnú zhovievavosť. Je to Božia skúška nášho charakteru.“ (3T 511)

Nepočujúci ako jedinečná kultúra – Nepočujúci sú medzinárodne uznaní ako ľudia s vlastným súborom sociálnych návykov, správania, umením, históriou, literárnymi tradíciami, hodnotami a jazykom rovnako ako iné kultúry. Hoci sú často pokladaní za osoby so „špeciálnymi potrebami“, cirkev uznáva ich sluchové obmedzenie skôr ako kultúrnu charakteristiku než zdravotnú indispozíciu.

Vedúci adventistickej služby ľuďom so špeciálnymi potrebami (ASLSP) – Odporúča sa, aby výbor zboru zvolil vedúceho ASLSP. Aj keď je pre vedúceho výhodnejšie mať prax alebo vzdelanie v tejto oblasti, nie je to nevyhnutné. Najvhodnejšie je, ak sa vedúci vyberie spomedzi skupín, ktoré zastupuje. Pri plánovaní a spolupráci s ostatnými vedúcimi oddelení je zásadné, aby do tohto procesu boli zapojení aj ľudia z uvedených skupín. Tým môžu efektívnejšie slúžiť Bohu a spoločenstvu, ako je to vyjadrené vo vyhlásení o poslaní Cirkvi adventistov siedmeho dňa. Je nevyhnutné, aby bol vedúci empatický a slúžil prístupom, ktorý zmocňuje a podporuje účasť členov na jednotlivých aktivitách.

Výbor ASLSP – Zborový výbor môže vytvoriť pracovnú skupinu ASLSP, aby povzbudzovala členov so špeciálnymi potrebami a pomáhala s nimi efektívne komunikovať. Mala by vytvárať príležitosti pre vydávanie svedectva, odporučiť vytváranie bezbariérových prístupov v zbore, riešiť otázky spojené s dopravou a hľadať možnosti zmysluplných a napĺňajúcich aktivít a služieb. Komisii predsedá vedúci ASLSP. Ak kazateľ nevykonáva funkciu predsedu, mal by byť členom ex officio.

Zdroje – informácie o možnostiach ASLSP nájdete v poznámke č. 9, s. 169.

ODDELENIE DETÍ

Oddelenie detí bolo vytvorené preto, aby pomáhalo rozvíjať vieru detí od ich narodenia do štrnástich rokov a viedlo ich k tomu, aby sa začlenili do cirkvi. Organizuje rôzne aktivity, ktoré vedú deti ku Kristovi, a ktoré im ukazujú ako prežívať každodenný vzťah s ním. Spolupracuje s oddelením sobotnej školy a s ďalšími oddeleniami, aby zaistilo náboženskú výchovu detí a napĺňalo svoje poslanie tým, že rozvíja v zdravom prostredí celý rad aktivít evanjelizačne zameraných, ktoré deťom pomáhajú pochopiť posolstvo o Božej milosti a vedú ich k službe a prijímaniu druhých.

„Nie je možné plne oceniť význam vzdelávania detí v ranom veku. Poznatky, ktoré dieťa získa v prvých siedmich rokoch života, ovplyvňujú formovanie charakteru viac, než to, čo sa naučí v ďalších rokoch." (CG 193)

„Dodnes platí, že deti prijímajú posolstvo evanjelia najochotnejšie. Ich srdcia sú otvorené Božiemu vplyvu a všetko, čo sa naučia, si veľmi dobre pamätajú. Aj malé deti môžu byť kresťanmi. Majú skúsenosť primeranú svojmu veku. Potrebujú duchovné vzdelanie a rodičia by im malivšemožne pomáhať, aby sa ich povaha utvárala podľa vzoru Ježišovej povahy." (DA 515)

„Deti vo veku ôsmich, desiatich alebo dvanástich rokov sú dosť staré, aby pochopili otázku osobného náboženstva. (…) Ak ich dostatočne poučíme, aj veľmi malé deti môžu pochopiť, že sú hriešne a že môžu byť spasené vďaka Kristovi." (1T 400)

„Keď Ježiš povedal svojim učeníkom, aby deťom nebránili prichádzať k nemu, povedal to vlastne svojim nasledovníkom vo všetkých dobách – cirkevným pracovníkom, kazateľom, pomocníkom a všetkým kresťanom. Ježiš pozýva deti k sebe a žiada nás, aby sme ich k nemu nechali ísť. Akoby hovoril: Ony prídu, ak im v tom nebudete brániť." (TV 359)

Vedúci a výbor oddelenia detí – Vedúceho alebo koordinátora oddelenia detí volí zbor, aby rozvíjal aktivity podporujúce rozvoj viery detí. Je potrebné, aby mal tento človek nielen vodcovské a organizačné schopnosti, ale tiež skúsenosť a zapálenie pre prácu s deťmi.

Vedúci oddelenia v spolupráci s kazateľom a zborovým výborom vytvoria výbor oddelenia detí, ktorý bude plánovať a pripravovať aktivity pre deti. V tomto výbore by mali pracovať ľudia, ktorí majú záujem a skúsenosti s prácou s deťmi. Zvyčajne by do tohto výboru mali patriť vedúci oddelenia sobotnej školy, vedúci

prázdninovej biblickej školy, vedúci mladšej mládeže a dvaja alebo traja ďalší ľudia, ktorí sú zapálení pre prácu s deťmi.

Ak zbor organizuje prázdninové biblické školy, detské sobotné školy, biblické kluby alebo stretávania nad biblickými príbehmi, všetky tieto aktivity sú potom riadené práve oddelením detí.

Každý, kto je zapojený do práce s deťmi musí nevyhnutne spĺňať všetky požiadavky, ktoré cirkev i zákony danej krajiny pre prácu s deťmi vyžadujú (napr. potrebný certifikát alebo overenie jeho minulosti). Predstavitelia jednotlivých zborov by mali konzultovať so združením, aké overenia či potvrdenia sú potrebné a nevyhnutné. (Poznámka č. 8, str. 169.)

Materiály – Materiálom a podkladom pre prácu s deťmi sa detailne venuje Poznámka č. 10, str. 169.

ODDELENIE KOMUNIKÁCIE

Služba oddelenia komunikácie vyžaduje podporu všetkých laických členov, cirkevných zamestnancov aj inštitúcií. Oddelenie komunikácie podporuje kvalitné programy komunikácie s verejnosťou (public relations), používanie všetkých moderných komunikačných techník, technológií a médií pre hlásanie evanjelia.

Zbor by teda mal zvoliť vedúceho oddelenia komunikácie, a ak by to bolo potrebné, zorganizovať aj výbor oddelenia komunikácie.

„Musíme použiť každý vhodný prostriedok, aby sme priniesli ľuďom svetlo evanjelia. Využime tlač a každý spôsob propagácie, ktoré upozornia na naše dielo." (6T 36)

„Musíme hľadať nové spôsoby ako osloviť ľudské srdcia. Niektoré metódy používané pri tejto práci sa budú líšiť od metód, ktoré sme používali v minulosti." (Ev 105)

Vedúci oddelenia komunikácie – Vedúci oddelenia komunikácie by mal mať schopnosť komunikovať s ľuďmi a náležite reprezentovať cirkev, mal by mať dobrý úsudok, organizačné schopnosti, dobré vyjadrovacie a literárne schopnosti a ochotu plniť potrebné úlohy.

Vedúci zhromažďuje a ponúka správy na zverejnenie v miestnych médiách, spolupracuje s vedúcim oddelenia komunikácie pri združení, a pri pravidelných členských zhromaždeniach informuje zbor o týchto aktivitách. Oddelenie komunikácie pri združení vedúcemu poskytuje potrebnú pomoc a inštrukcie.

Za celkový program oddelenia komunikácie zboru je zodpovedný predovšetkým kazateľ zboru, preto úzko spolupracuje s oddelením ako poradca.

Každé oddelenie zboru môže určiť jednotlivca, ktorý bude vedúcemu alebo výboru oddelenia komunikácie poskytovať informácie o významných udalostiach.

Výbor oddelenia komunikácie – Vo veľkých zboroch môže byť výhodnejšie, aby vzhľadom na mnohostranné potreby komunikácie s verejnosťou túto prácu

zabezpečoval zvláštny výbor. Tento výbor je zvolený zborom, a predsedá mu vedúci oddelenia. Členovia tohto výboru môžu byť poverení špecifickými zodpovednosťami ako je komunikácia s tlačou, verejnými médiami, využívanie internetového spravodajstva a oznamovacích prostriedkov spravovaných cirkvou. Tam, kde je v oblasti zboru cirkevná inštitúcia, člen jej tímu pre styk s verejnosťou má byť pozvaný, aby zasadal v tomto výbore.

Spoločný výbor komunikácie – Ak viac zborov v jednej oblasti vytvorí spoločný výbor komunikácie, potom vedúci tohto oddelenia z každého zainteresovaného zboru má byť jeho členom a pracovať v súlade s dohodnutým plánom, podľa ktorého sa koordinuje odovzdávanie správ a ďalšie mediálne aktivity zborov. Výbor by mal byť zorganizovaný na podnet vedúceho oddelenia komunikácie pri združení a jeho stretnutia zvoláva a vedie predseda, ktorého si táto skupina zvolí.

ODDELENIE VÝCHOVY A VZDELÁVANIA

Cirkev spravuje vlastné vzdelávacie inštitúcie – od materských škôl až po univerzity – s úmyslom odovzdávať študentom svoje ideály, učenie, postoje, hodnoty, spôsoby a zvyky. Pravé poznanie Boha, spoločenstvo a priateľstvo s ním pri štúdiu a službe, a podobnosť Bohu v rozvoji charakteru – to všetko sú východiská, prostriedky a ciele adventistického poňatia výchovy a vzdelávania.

Vedúci oddelenia výchovy a vzdelávania – Zbor volí vedúceho oddelenia výchovy a vzdelávania, aby propagoval a získaval podporu pre kresťanskú výchovu a vzdelávanie. Vedúci oddelenia výchovy a vzdelávania je zároveň členom výboru *Združenia pre rodinu a* školu a spolupracuje s týmto združením.

Združenie pre domov a školu – Zbor, ktorý prevádzkuje školské zariadenia, vytvorí *Združenie pre rodinu a školu*, ktorého cieľom je zabezpečovať základné vzdelávanie a zjednotiť úsilie rodiny, školy a zboru v ich snahe zabezpečiť deťom kresťanskú výchovu a vzdelanie. Rodičia študentov, podporovatelia školy aj členovia zboru majú byť povzbudzovaní k aktívnemu členstvu v tomto združení. Medzi činovníkov tohto združenia patrí vedúci, jeho zástupca, tajomník-hospodár, knihovník a tajomník oddelenia výchovy a vzdelávania (pozri str. 174). Pre zaistenie kontinuity práce je žiaduce, aby niektorí z činovníkov boli volení opakovane. Všetci títo činovníci musia byť členmi cirkvi.

Vedúcim *Združenia pre rodinu a* školu by mal byť člen cirkvi, ktorý má skúsenosti z práce s deťmi, je otvorený novým myšlienkam, a je presvedčený o dôležitosti kresťanskej výchovy a vzdelávania.

Tajomník-hospodár vedie záznamy o činnosti *Združenia* a podáva na začiatku a na konci školského roka správy vedúcemu oddelenia výchovy pri združení. Finančné prostriedky tohto združenia musia prechádzať riadnym účtovníctvom

zboru, pokladník ich vedie na samostatnom účte. Tieto prostriedky podliehajú revíznemu auditu podľa platných pravidiel cirkvi.

Riaditeľ školy je členom výboru *Združenia pre rodinu a školu* z titulu svojej funkcie.

Správna rada školy – Administratívnym útvarom, ktorý riadi každú základnú alebo strednú školu, ktorej zriaďovateľom je konkrétny zbor, je správna rada školy, ktorú zvolí buď daný zbor alebo školská komisia ustanovená výborom zboru. Týmto riadiacim orgánom môže byť buď samostatná správna rada, výbor zboru, alebo školská komisia, ktorú na tento účel zriadi výbor zboru. Činnosť tejto rady je podrobnejšie vysvetlená v predpisoch vydaných príslušnou divíziou cirkvi.

Členovia správnej rady školy majú byť vyberaní na základe svojej oddanosti, presvedčenia a lojality k princípom kresťanskej výchovy, s ohľadom na ich zdravý úsudok a takt, skúsenosti v oblasti školstva, súdnosť vo finančných otázkach a schopnosti. Majú byť presvedčení o správnosti princípov a odporúčaní cirkvi v otázkach výchovy a vzdelávania a byť ochotní sa nimi riadiť.

Ak školu vytvorilo a riadi niekoľko zborov, potom sú v jej administratívnom orgáne zástupcovia všetkých týchto zborov.

Jeden alebo dvaja členovia správnej rady školy by mali byť vybraní z členov výboru zboru, aby bol výbor školy úzko napojený na výbor zboru.

Kazateľ zboru by mal byť členom správnej rady. Ak školu spravuje viac zborov, je zvykom, že členmi správnej rady školy sú kazatelia všetkých zainteresovaných zborov.

V prípade základnej a strednej školy by mal byť členom správnej rady aj jej riaditeľ alebo vedúci učiteľ.

Niektorí členovia správnej rady školy by mali byť vybraní tiež z rodičov, ktorých deti školu navštevujú. Rada tak bude môcť využiť pohľad a podnet zo strany rodičov, ktorí činnosť školy sledujú zblízka a majú s ňou osobné skúsenosti.

Základnými činovníkmi správnej rady školy je predseda a tajomník. Ak je zriaďovateľom školy jediný zbor, volí práve on predsedu správnej rady.

Ak ide o školu zriadenú niekoľkými zbormi, môže byť zvolený aj hospodár, zástupca predsedu a zástupca tajomníka. Pri svojom prvom zasadnutí po zvolení si taká rada zo svojich členov vyberie a zvolí predsedu. Ak sa zainteresované zbory nemôžu zhodnúť, menuje predsedu správnej rady školy buď výbor združenia alebo komisia pre výchovu pri tomto výbore. Riaditeľ školy býva zvyčajne volený za tajomníka správnej rady.

Ak školu spravuje viac zborov, potom každé rozhodnutie správnej rady, z ktorého vyplývajú finančné záväzky a požiadavky voči zborom, musí byť vopred predložené na schválenie výborom týchto zborov.

Ak je pre školu vytvorená samostatná správna rada, možno pri voľbe jej členov a stanovení dĺžky ich funkčného obdobia postupovať podľa jedného z dvoch možných systémov: (1) Všetci členovia môžu byť zvolení na konci kalendárneho či fiškálneho roka na obdobie jedného roka. (2) Jednotliví členovia rady môžu byť na začiatku jej fungovania zvolení buď na jeden, dva alebo tri roky. Každý

ďalší rok potom budú znovu volení a obmieňaní vždy len niektorí členovia správnej rady školy – a to na obdobie nasledujúcich troch rokov. Zmyslom tohto systému je udržať v správnej rade vždy základné jadro skúsených členov, ktorí zabezpečia kontinuitu činnosti rady. Uvoľnené pozície v priebehu funkčného obdobia sú doplnené prijatím nových členov, ktorí však svoju pozíciu zastávajú len po zvyšok pôvodného funkčného obdobia.

Správna rada školy alebo školská komisia sa má v priebehu školského roka schádzať pravidelne a na pravidelnom mieste najmenej raz mesačne.

Predseda správnej rady zvoláva a vedie jej stretnutia, dohliada na realizáciu jej rozhodnutí, a podpisuje všetky finančné doklady vystavené tajomníkom rady. Z titulu svojej funkcie je zároveň predsedom inšpekčnej komisie príslušnej základnej alebo strednej školy. Tá má za úlohu sledovať a hodnotiť prácu školy.

Tajomník vyhotovuje a vedie zápisy z každého rokovania rady, vystavuje finančné doklady (príkazy na úhradu finančných záväzkov alebo príjmové doklady), a vybavuje za správnu radu potrebnú korešpondenciu.

Ak školu spravuje len jeden zbor, prácu hospodára správnej rady školy koná zvyčajne pokladník zboru alebo jeho zástupca. Ten prijíma školné či iné príspevky a na pokyn tajomníka správnej rady (potvrdený podpisom predsedu) hradí pohľadávky. Pokladník tiež vedie starostlivo účtovníctvo a na pravidelnom zasadaní predkladá rade podrobnú správu o hospodárení. Pokiaľ ide o školu zriadenú niekoľkými zbormi, zvolí si jej správna rada vlastného hospodára.

ODDELENIE ADVENTISTICKEJ SLUŽBY RODINÁM

Základným cieľom oddelenia kresťanského domova je posilňovať manželský zväzok a rodinu. Rodina bola ustanovená Božím stvoriteľským činom, a jej základom už od začiatku bolo manželstvo. Je to prvotné prostredie, kde sa ľudia učia poznávať dôležité hodnoty a kde sa rozvíja schopnosť prežívať blízky vzťah s Bohom i s ľuďmi. Zdravé rodinné vzťahy sú úplne zásadné pre poslanie cirkvi, ktorá má získavať a vychovávať nových učeníkov.

Oddelenie adventistickej služby rodinám propaguje biblické učenie o rodine a zdôrazňuje Božie ideály pre rodinný život. Zároveň chce viesť k pochopeniu sklamania a bolesti, ktoré prežívajú jednotlivci aj rodiny v tomto hriešnom svete. Oddelenie sa usiluje o rozvoj pochopenia, jednoty a lásky v domove i v širšej Božej rodine. Chce napomáhať zmiereniu medzi generáciami, ako je to zasľúbené v elijášovskom posolstve proroka Malachiáša 4,5.6, a ponúkať nádej a podporu ľuďom zraneným v dôsledku zneužívania, nefungujúcich rodín a narušených vzťahov. Ponúka aj vzdelávanie na prehĺbenie a rast rodinných vzťahov. V prípade potreby by tiež malo jedinca, manželské páry či celé rodiny odkázať na odborných poradcov.

Služba tohto oddelenia v jednotlivých zboroch sa zameriava na predmanželskú prípravu párov, programy na upevnenie manželstva a na vzdelávanie rodičov. Osobitná pozornosť by sa mala venovať potrebám rodín, v ktorých žije len

jeden rodič a rodinám s adoptovanými deťmi. Zároveň je tu priestor pre vzdelávanie v oblasti efektívneho evanjelizačného pôsobenia rodín na iné rodiny.

„Naša práca pre Krista musí začínať v rodine, v domove. (…) Nie je snáď dôležitejšie misijné pole. (…) Veľa ľudí *však toto domáce prostredie hanebne zanedbáva, a tak je potrebné predstaviť Božie prostriedky na nápravu, aby sa na tomto nedobrom stave niečo zmenilo."* (AH 35)

„Božím zámerom je to, aby boli pozemské rodiny obrazom rodiny v nebi. Kresťanské domovy, ktoré žijú *podľa Božieho plánu, sú jedným z najefektívnejších prostriedkov na formovanie kresťanského charakteru a pokroku Božieho diela. „*(6T 430)

„Poslanie rodín a domovov sa netýka len ich členov, *ale siaha* ďalej. *(…) Vplyv naozajstného kresťanského domova na ľudské srdcia a životy je ďaleko mocnejší než akékoľvek kázania."* (MH 352)

Vedúci oddelenia adventistickej služby rodinám – Za vedúceho oddelenia adventistickej služby rodinám môže byť zvolený buď jednotlivec alebo manželský pár (pozri str. 150–152 pre definíciu manželstva). Vedúci tohto oddelenia musí vlastným príkladom ukazovať silné a rozvíjajúce sa rodinné vzťahy a vykazovať úprimný záujem o blaho všetkých rodín. Ak má byť úspešný vo svojej zodpovednosti, musí chápať Boží plán pre pomoc tým, ktorých vzťahy boli narušené v dôsledku hriechu. Je nevyhnutné, aby tiež dokázal udržať v tajnosti dôverné informácie, a vedel kedy a ako povzbudiť tých, ktorí sú v kritickej situácii, a odkázal ich včas na odbornú pomoc.

Výbor oddelenia adventistickej služby rodinám – Výbor zboru môže zorganizovať tiež výbor oddelenia rodiny a kresťanského domova, ktorému predsedá vedúci tohto oddelenia.

Materiály – Materiálom a podkladom pre činnosť oddelenia sa detailne venuje Poznámka č. 11, str. 170.

ODDELENIE ZDRAVIA

Cirkev si uvedomuje, že zodpovednosť za predstavenie Krista tomuto svetu v sebe zahŕňa aj morálny záväzok chrániť ľudskú dôstojnosť tým, že bude predstavovať čo najvyššiu úroveň fyzického, duševného i duchovného zdravia.

Okrem služby chorým zahŕňa táto zodpovednosť aj predchádzanie chorobám, a to prostredníctvom účinnej zdravotnej výchovy a propagácie zásad celkového zdravia – teda života bez tabaku, alkoholu, ďalších drog a nečistých pokrmov. Tam, kde je to možné, majú byť členovia cirkvi povzbudzovaní, aby používali predovšetkým vegetariánsku stravu.

Vedúci oddelenia zdravia – Ak má zbor vytvárať a plniť účelný program v oblasti zdravia, je potrebné, aby zvolil vedúceho oddelenia zdravia, alebo podľa potreby aj jeho zástupcu. Vedúci by sa mal zaujímať o otázky zdravia a usilovať sa o propagáciu cirkvou odporúčaných ideálov zdravého spôsobu života medzi členmi, ale aj v spoločnosti – a to prostredníctvom zdravotnoosvetových programov, ktoré cirkev ponúka. Mal by si udržiavať prehľad o programoch a informáciách, ktoré reprezentujú ideály a životnú filozofiu cirkvi a usilovať sa o ich začlenenie do účinnej duchovnozdravotnej svedeckej služby.

Výbor oddelenia zdravia – Tam, kde je to uskutočniteľné, môže byť vytvorený aj výbor oddelenia zdravia, ktorý by viedol členov zboru aj verejnosť v okolí zboru k zdravému spôsobu života a podieľal sa na evanjelizačných snahách zboru vhodnými programami zameranými na zdravotnú i duchovnú oblasť života. Tento výbor v súčinnosti s výborom oddelenia osobnej služby má organizovať rôzne programy v oblasti zdravia, medzi ktoré patria odvykacie protifajčiarske kurzy, kurzy varenia, semináre o zdraví, semináre o zvládaní stresu a podobné akcie. Ak kazateľ zboru nie je predseda tohto výboru, má byť z titulu svojej funkcie aspoň jeho členom.

Organizácie propagujúce zdravý životný štýl – V niektorých krajinách možno vytvoriť samostatné organizácie mimo štruktúru cirkvi, ktoré propagujú zdravý životný štýl. Do ich zriaďovania by mal byť zapojený vedúci oddelenia zdravia pri danom združení.

Materiály – Materiálom a podkladom pre činnosť oddelenia sa detailne venuje Poznámka č. 12, str. 170.

ODDELENIE HUDBY A SPEVU

Voľba osôb zodpovedných za hudbu – Voľbe vedúcich hudby a spevu je potrebné venovať veľkú pozornosť a vyberať tých, ktorí sú úplne odovzdaní Bohu, a dokážu vybrať vhodnú hudbu pre všetky zborové bohoslužby a stretnutia. Hudba sekulárna alebo pochybného žánru nemá byť nikdy súčasťou bohoslužieb.

Tí, ktorí sú v zbore zodpovední za hudbu a spev, majú úzko spolupracovať s kazateľom alebo staršími zboru, aby výber hudby a piesní bol v súlade s námetom kázaní. Nemajú pracovať nezávisle, ale pod vedením kazateľa alebo starších. Mali by sa s nimi radiť nielen o výbere hudby, ale tiež o výbere spevákov a hudobníkov.

Výber hudobníkov a spevákov – Duchovná hudba je dôležitou súčasťou verejnej bohoslužby. Zbor musí starostlivo vyberať spevákov a ostatných hudobníkov, aby správne reprezentovali zásady cirkvi. Majú to byť členovia zboru, sobotnej školy alebo skupiny adventistickej mládeže. Keďže pri bohoslužbách

predstavujú významnú úlohu, mali by byť tiež svojím vzhľadom a odevom príkladom skromnosti a vkusu. Členovia speváckeho zboru môžu mať aj zvláštny úbor. V zbore môže byť organizovaných niekoľko speváckych telies. Detský spevácky zbor je účinným nástrojom pre duchovný rozvoj, zapojenie do zborovej rodiny aj pre evanjelizáciu.

ODDELENIE NÁBOŽENSKEJ SLOBODY

Oddelenie náboženskej slobody presadzuje a propaguje myšlienku náboženskej slobody, predovšetkým s ohľadom na slobodu svedomia. Náboženská sloboda zahŕňa základné ľudské právo mať alebo prijať náboženstvo podľa vlastnej voľby, zmeniť náboženské vyznanie na základe vlastného presvedčenia a svedomia, prežívať náboženstvo súkromne alebo spoločne s inými, a to prostredníctvom bohoslužobných obradov, slávením sviatkov a dní odpočinku, náboženskými úkonmi a šírením svojho náboženského presvedčenia pri rešpektovaní rovnakých práv ostatných ľudí.

Vedúci oddelenia náboženskej slobody – Vedúci oddelenia náboženskej slobody spolupracuje s miestnym kazateľom a s oddelením náboženskej slobody pri príslušnom združení či únii. Má pôsobiť pozitívnym duchovným vplyvom, byť schopný vystupovať na verejnosti, zaujímať sa o problematiku náboženskej slobody, byť schopný dobre sa vyjadrovať písomnou formou a mať záujem o uchovanie slobody pre Boží ľud.

Združenie pre náboženskú slobodu – Každý zbor je z hľadiska cirkvi považovaný za určité neformálne združenie pre náboženskú slobodu a každý člen je pokladaný za člena tohto združenia. Kazateľ alebo starší zboru potom plní úlohu predsedu tohto združenia.

Materiály – Materiálom a podkladom pre činnosť oddelenia sa detailne venuje Poznámka č. 13, str. 170.

ODDELENIE KNIŽNEJ EVANJELIZÁCIE

Oddelenie knižnej evanjelizácie koordinuje a propaguje misijnú prácu prostredníctvom kresťanskej literatúry. Toto oddelenie riadi výbor oddelenia knižnej evanjelizácie v spolupráci s cirkevným vydavateľstvom v danej oblasti. Oddelenie pomáha ostatným zborovým oddeleniam v propagácii, predaji a distribúcii predplatených časopisov a ďalšej misijnej literatúry. V spolupráci s kazateľom a s inými oddeleniami vytvára plány systematického zapájania členov do misijnej práce s literatúrou.

„Existuje mnoho miest, kde ľudia nemôžu počuť hlas kazateľa; miest, kam môžu preniknúť iba naše publikácie – knihy, časopisy a brožúry s obsahom biblických právd, ktoré ľudia potrebujú.“ (CM 4)

Poslaním tohto oddelenia je evanjelizácia a podpora duchovného rastu členov zboru. Ellen G. Whiteová vždy povzbudzovala členov k tomu, aby „predávali alebo rozdávali našu literatúru“. (Ms 126, 1902)

Predaj kníh prostredníctvom knižných evanjelistov – *„Boh hľadá v našich zboroch tých, ktorí by vstúpili do jeho služby ako kolportéri – knižní evanjelisti.“* (CM 20)

Šírenie kníh prostredníctvom všetkých členov cirkvi – *„Každý veriaci sa môže zapojiť do rozširovania evanjelizačných brožúr, letákov a kníh obsahujúcich posolstvo pre túto dobu.“* (CM 21)

Koordinátor oddelenia knižnej evanjelizácie – Koordinátor tohto oddelenia je zborom zvolený preto, aby viedol zborové aktivity v oblasti knižnej evanjelizácie.

Výbor oddelenia knižnej evanjelizácie – Výbor oddelenia je ustanovený výborom zboru a pracuje pod jeho vedením. Výboru predsedá koordinátor tohto oddelenia. Kazateľ, vedúci oddelenia osobnej služby a tajomník oddelenia osobnej služby sú členmi tohto výboru z titulu svojej funkcie. Všetci jeho členovia majú mať záujem o oblasť knižnej evanjelizácie a skúsenosti z tejto práce.

Materiály – Materiálom a podkladom pre činnosť oddelenia sa detailne venuje Poznámka č. 14, str. 171.

ODDELENIE SOBOTNEJ ŠKOLY A OSOBNEJ SLUŽBY

Oddelenie sobotnej školy

Sobotná škola je najdôležitejším náboženskovzdelávacím programom Cirkvi adventistov siedmeho dňa. Sleduje štyri ciele: štúdium Písma, spoločenstvo, evanjelizačné zameranie a dôraz na celosvetovú misiu. Oddelenie sobotnej školy a osobnej služby pri Generálnej konferencii pripravuje študijné pomôcky pre všetky vekové skupiny a návrhy programov pre rôzne časti sveta s prihliadnutím na ich kultúru, ponúka pomôcky a školenia pre učiteľov sobotnej školy, a propaguje zbierky sobotnej školy určené pre celosvetovú misijnú prácu. Keďže sobotná škola zahrnuje základné duchovné prvky ako je štúdium Biblie, modlitba, spoločenstvo a misijné zapojenie, je zásadnou súčasťou stratégie cirkvi na získavanie a výchovu učeníkov.

„Sobotná škola je dôležitou časťou misijnej práce nielen preto, že poskytuje mladým i starším poznanie Božieho slova, ale tiež preto, že v nich prebúdza lásku k biblickým pravdám a túžbu osobne študovať Bibliu. Najdôležitejšie však je, že ich vedie k tomu, aby svoj život podriadili biblickému učeniu." (CS 10.11)

„Ak sa sobotná škola správne vedie, stáva sa jedným z veľkých Božích nástrojov, ktorým sú ľudia privádzaní k poznaniu pravdy." (CS 115)

Činovníci výboru sobotnej školy – Činovníci sobotnej školy a členovia jej výboru sú volení zborom. Patrí medzi nich vedúci celého oddelenia a prípadne aj jeho zástupcovia, tajomník a podľa potreby jeho zástupcovia, vedúci každej vekovej kategórie, vrátane sobotnej školy pre dospelých, vedúci oddelenia detí (alebo aj vedúci prázdninovej biblickej školy) a tajomník pre investície.

Činovníci, učitelia a všetci členovia oddelenia sobotnej školy majú spolupracovať s ostatnými oddeleniami zboru v evanjelizačnom úsilí o záchranu ľudí. Majú zo všetkých síl konať evanjelizáciu prostredníctvom pravidelných tried sobotnej školy a ďalších aktivít ako sú biblické kurzy s kazateľom, prázdninová biblická škola, sobotná škôlka, biblické kluby či stretnutia nad biblickými príbehmi.

Výbor sobotnej školy je administratívnym orgánom sobotnej školy. Tvoria ho nasledujúci činovníci: vedúci oddelenia, ktorý výboru predsedá, jeho prípadní zástupcovia, tajomník (podľa potreby aj jeho zástupcovia), vedúci jednotlivých odvetví sobotnej školy, tajomník pre investície, vedúci oddelenia osobnej služby, vedúci oddelenia detí (prípadne vedúci prázdninovej biblickej školy), jeden zo starších zboru (určený výborom zboru alebo výborom starších) a kazateľ.

Len čo boli činovníci zvolení, vedúci zvolá výbor sobotnej školy, a ten určí podľa potreby pre rôzne odvetvia ďalších činovníkov, ktorí nie sú členmi výboru sobotnej školy. Môžu to byť zástupcovia vedúcich jednotlivých odvetví, ich tajomníci, a tí, ktorí sú v rámci sobotnej školy zodpovední za hudbu a spev. Okrem vymenovaných činovníkov výbor sobotnej školy skúma potreby všetkých oddelení a skupín sobotnej školy a určuje učiteľov pre všetky oddelenia. Ich menovanie musí schváliť výbor zboru. Aby sa zachovala celistvosť komplexného študijného plánu sobotnej školy a kvalita vyučovania, je potrebné veľmi starostlivo vyberať učiteľov. Pri výbere učiteľov pre detskú sobotnú školu by mal výbor túto záležitosť konzultovať s vedúcimi jednotlivých odvetví pre rôzne vekové skupiny. Všetci učitelia majú byť riadnymi členmi cirkvi.

Výbor sobotnej školy vedený vedúcim oddelenia zodpovedá za úspešnú činnosť celej sobotnej školy. Výbor sa má schádzať pravidelne úmerne potrebám. Zaisťuje, aby boli vždy k dispozícii v dostatočnom množstve pomôcky vrátane lekcií sobotnej školy[13] *(Štúdium Biblie)*, ktoré pripravuje Generálna konferencia.

[13] V slovenčine pod názvom Biblické štúdium.

Vedúci sobotnej školy a ostatní činovníci – Vedúci sobotnej školy je vedúcim činovníkom sobotnej školy. Po zvolení má pripraviť plán, aby sobotná škola čo najplynulejšie a najúčinnejšie plnila svoju funkciu. Vedúci má podporovať plány a zámery oddelenia sobotnej školy pri združení. Očakáva sa od neho, že sa bude riadiť rozhodnutím výboru sobotnej školy o činnosti sobotnej školy. Podľa potreby môže byť v zbore zvolený jeden alebo viacerí zástupcovia vedúceho sobotnej školy.

Tajomník oddelenia vyplní po poslednej sobote každého štvrťroka štvrťročnú správu do príslušného formulára a v stanovený čas ju odošle vedúcemu oddelenia sobotnej školy a osobnej služby pri združení. Kópiu správy si tajomník uloží, ďalšie kópie odovzdá vedúcemu oddelenia a kazateľovi, a správu predstaví pri členskom zhromaždení.

Tajomník pre investície podporuje a propaguje investičný plán na podporu misijnej práce vo všetkých odvetviach sobotnej školy a zabezpečuje informovanosť všetkých členov o realizácii týchto plánov.

Vedúci prázdninovej biblickej školy propaguje, organizuje a vedie evanjelizáciu prostredníctvom každoročnej prázdninovej biblickej školy. V niektorých zboroch môže byť táto zodpovednosť zverená vedúcemu oddelenia detí.

Výbor sobotnej školy môže po konzultácii s vedúcimi jednotlivých odvetví menovať vedúceho hudby a spevu, ktorého povinnosťou je viesť hudobný program sobotnej školy. Hudba ako súčasť bohoslužby má byť zameraná na Božiu oslavu. Speváci i hudobníci majú byť vyberaní rovnako starostlivo ako ostatní činovníci sobotnej školy a hodnotení podľa rovnakých meradiel. (Pozri str. 91, 146.) V sobotnej škole, kde je potrebná služba organistu alebo pianistu, ich menuje výbor sobotnej školy.

Vedúci jednotlivých odvetví sobotnej školy – Výbor zboru zvolí pre každé odvetvie sobotnej školy vedúceho. Podľa potreby môže určiť aj ich zástupcov. Podrobnejšie informácie o vekových kategóriách od malých detí až po dospelých sú k dispozícii v *Príručke sobotnej školy*[14]. Táto príručka poskytuje tiež informácie o externom oddelení sobotnej školy, ktoré sa stará o tých, ktorí sa na sobotnej škole v zbore nemôžu zúčastniť.

Učitelia sobotnej školy – Všetkých učiteľov sobotnej školy navrhuje výbor sobotnej školy a schvaľuje výbor zboru. Vybraní učitelia majú mať predpoklady učiť a majú byť ochotní sa ďalej vzdelávať a rozvíjať svoje učiteľské schopnosti. Majú sa starostlivo pripravovať, pravidelne a včas prichádzať do sobotnej školy a byť príkladom v každodennom štúdiu lekcií sobotnej školy.

Výbor by mal zvlášť starostlivo vyberať učiteľa pre deti a mládež, predovšetkým z tých ľudí, ktorí vnímajú potreby detí a mládeže a sú schopní tieto potreby napĺňať. Každý, kto sa zapája do práce s deťmi, musí spĺňať podmienky, ktoré

[14] The Sabbath School Handbook – táto príručka v slovenskom preklade zatiaľ neexistuje.

určuje cirkev alebo miestna legislatíva (napr. potrebný certifikát alebo potvrdenie o spôsobilosti). Predstavitelia zboru by sa teda mali obrátiť na príslušné združenie, aby im poskytlo informácie, ktoré požiadavky sú v ich podmienkach nutné. (Poznámka č. 8, str. 169.) Všetci učitelia sobotnej školy by mali byť povzbudzovaní k účasti na školeniach a kurzoch ponúkaných oddelením sobotnej školy pri združení. Oddelenie sobotnej školy by malo organizovať každý týždeň stretnutie učiteľov.

S vedomím toho, že *„iba* ľudia, *ktorí utvrdili svoju myseľ pravdami Biblie, obstoja v poslednom veľkom spore"* (GC 593,594), by mali predstavitelia sobotnej školy povzbudzovať k pravidelnému a systematickému štúdiu Božieho Slova. Zmyslom lekcií sobotnej školy (Štúdium *Biblie*), ktoré vydáva Generálna konferencia alebo divízia, je povzbudiť ku každodennému zamysleniu nad Bibliou. Práve táto prax silne prispieva k udržiavaniu jednoty celosvetovej cirkvi. Každý člen má mať prístup k týmto študijným materiálom zodpovedajúcim jeho vekovej kategórii. Rovnako by mal mať každý vedúci a učiteľ k dispozícii potrebné pomôcky, ktoré pre tento účel vydáva Generálna konferencia alebo divízia.

Čas, ktorý majú učitelia vymedzený na štúdium v triede, by mal byť minimálne tridsať minút.

Materiály – Informácie o materiáloch a pomôckach pre činnosť oddelenia sú uvedené v Poznámke č. 15, str. 171.

ODDELENIE OSOBNEJ SLUŽBY

Oddelenie osobnej služby zaisťuje materiály a vychováva členov k tomu, aby sa svojím úsilím pripojili k práci kazateľov a zborových činovníkov pri zvestovaní evanjelia. Oddelenie nesie tiež hlavnú zodpovednosť za programy na pomoc núdznym.

Výbor oddelenia osobnej služby – Výbor oddelenia osobnej služby, ktorý by sa mal stretávať aspoň raz mesačne, organizuje misijné aktivity zboru a pracuje pod vedením výboru zboru. Medzi jeho členov má patriť kazateľ, starší zboru, pokladník a vedúci ďalších oddelení, ktoré sú v zbore aktívne. Výbor osobnej služby môže podľa potreby vytvoriť podvýbory a poverovať ich plnením určitých úloh. Podvýbory podávajú svoje návrhy a správy výboru oddelenia osobnej služby. Výbor oddelenia osobnej služby a jeho vedúci sú zodpovední za organizovanie služby a činnosti malých skupiniek.

Činovníci oddelenia osobnej služby – Zbor volí činovníkov oddelenia osobnej služby, vrátane vedúceho (podľa potreby aj jeho zástupcov) a tajomníka.

Vedúci tohto oddelenia, ktorý je zároveň aj predsedom výboru oddelenia osobnej služby, má vychovávať a viesť zbor k aktívnej misijnej službe. Každý mesiac pri zvláštnej sobotnej bohoslužbe zameranej na misijné poslanie a na

členských zhromaždeniach podáva správu o misijnej činnosti a evanjelizačných aktivitách zboru. Zvolení zástupcovia vedúceho môžu koordinovať organizáciu biblického korešpondenčného kurzu, biblickú evanjelizáciu, distribúciu literatúry, verejné zbierky, činnosť malých skupiniek, vzdelávanie členov k službe a ďalšie misijne zamerané aktivity.

Tajomník tohto oddelenia slúži ako zástupca cirkevného vydavateľstva pre všetky oddelenia zboru. Úzko spolupracuje s vedúcim oddelenia osobnej služby pri príprave evanjelizačných programov zboru.

Iniciatíva „Adventistickí muži" – Adventistickí muži sú jednou z podporných aktivít oddelenia osobnej služby. Zameriava sa na laickú kazateľskú službu, duchovnú službu vo väzniciach, dobročinnú službu a pomoc núdznym.

Koordinátor biblického korešpondenčného kurzu – Koordinátor biblického korešpondenčného kurzu organizuje aktivity kurzu konané pre verejnosť. Pri svojej práci úzko spolupracuje s kazateľom, s koordinátorom pre prácu so záujemcami a s vedúcim oddelenia osobnej služby.

Vedúci Adventistickej dobročinnej a sociálnej služby[15] – Vedúci dobročinnej a sociálnej služby, prípadne aj jeho zástupca a tajomník-pokladník sú volení zborom (pozri Poznámku č. 16, str…). Táto organizácia sa venuje zberu a príprave šatstva, potravín a iných potrebných vecí pre ľudí v núdzi, a úzko tak spolupracuje s oddelením Adventistickí muži, s diakonmi a diakonkami a ďalšími oddeleniami zboru v ich misijnom pôsobení v spoločnosti. Zameriava sa na zisťovanie špecifických potrieb a na ich naplňovanie aktivitami ako sú vzdelávacie semináre, rôzne aktivity pre rozvoj, návštevy, poradenstvo a ďalšie činnosti dôležité pre spoločnosť. Vedúci Adventistickej dobročinnej a sociálnej služby je členom výboru oddelenia osobnej služby a výboru zboru. Ak zbor prevádzkuje vlastné centrum komunitných služieb, potom na jeho činnosť dohliada výbor oddelenia osobnej služby. Ten určí aj vedúceho tohto centra, ktorý je zároveň aj členom výboru oddelenia osobnej služby a výboru zboru.

Materiály – Materiálom a podkladom pre činnosť oddelenia sa detailne venuje Poznámka č. 16, str. 172.

SPISY DUCHA PROROCTVA

Písmo dosvedčuje, že jeden z darov Ducha Svätého je proroctvo. Tento dar je identifikačným znakom cirkvi ostatku a veríme, že sa prejavil v službe Ellen Whiteovej. Jej spisy prehovárajú s prorockou autoritou a poskytujú cirkvi útechu,

[15] V anglicky hovoriacom prostredí sa používa pre sociálnu službu zborov označenie „Dorcas Society". V našich zboroch táto činnosť fungovala pod označením „Tabita".

vedenie, rady a usmernenie. Z nich jasne vyplýva, že Biblia je meradlom, ktorým má byť skúšané všetko učenie a skúsenosť. (4 Moj 12,6; 2 Kron 20,20; Ámos 3,7; Joel 2,28.29; Sk 2,14–21; 2 Tim 3,16.17; Žid 1,1–3; Zj 12,17; 22,8.9)

Koordinátor pre spisy Ellen Whiteovej – Zbor si zvolí koordinátora pre spisy Ellen Whiteovej so zodpovednosťou predstavovať dôležitosť a správne používanie spisov ducha proroctva. Koordinátor spolupracuje s činovníkom zboru zodpovedným za predaj literatúry.

ODDELENIE KRESŤANSKÉHO SPRÁVCOVSTVA

Oddelenie kresťanského správcovstva povzbudzuje členov cirkvi k tomu, aby ako odpoveď na Božiu milosť odovzdali Pánovi do služby všetko, čo od neho majú. Naša zodpovednosť za dobré spravovanie toho, čo nám bolo zverené, zahŕňa viac než oblasť peňazí. Týka sa napr. správnej starostlivosti o telesné i duševné zdravie, správneho využívania svojho času, schopností, duchovných darov, vplyvu či vzťahov, reči, starostlivosti o životné prostredie a hmotný majetok. Oddelenie pomáha členom zapojiť sa do Božieho diela a podieľať sa na napĺňaní svojho poslania správnym zapojením všetkých darov, prostriedkov a možností, ktoré nám na to dal.

Keď Boží Duch začne pôsobiť v našom živote, potom *„ľudia naplnení Kristovou láskou sa budú riadiť príkladom toho, ktorý sa kvôli nim stal chudobným, aby oni jeho chudobou zbohatli. Všetky dary prijaté od Boha, ako sú peniaze, čas alebo moc, budú považovať len za prostriedky na povznesenie diela evanjelia“.* (AA 71)

Vedúci oddelenia kresťanského správcovstva – Vedúci tohto oddelenia by mal sám žiť podľa princípov múdreho kresťanského správcovstva a rozumieť duchovnému i finančnému rozmeru služby cirkvi. Spolupracuje s vedúcim oddelenia kresťanského správcovstva pri združení, s miestnym kazateľom a výborom zboru. Zároveň plní úlohu spojovacieho článku medzi oddelením kresťanského správcovstva pri združení a miestnym zborom.

Materiály – Materiálom a podkladom pre činnosť oddelenia sa detailne venuje Poznámka č. 17, str. 172.

ODDELENIE SLUŽBY ŽIEN

Oddelenie služby žien bolo vytvorené preto, aby povzbudzovalo, podporovalo a motivovalo ženy v ich každodennom živote ako nasledovníčky Ježiša Krista a členky jeho cirkvi.

Cieľom oddelenia je:

1. Posilňovať duchovný rast a duchovné oživenie.

2. Zdôrazňovať, že ženy majú ako Bohom stvorené a vykúpené bytosti nesmiernu cenu.

3. Pripraviť ich pre službu a ukázať pohľad žien na záležitosti cirkvi.

4. Napĺňať široké spektrum potrieb žien na základe multikultúrneho a multietnického hľadiska.

5. Spolupracovať s ostatnými oddeleniami v záujme služby žien a pre ženy.

6. Rozvíjať dobrú spoluprácu medzi ženami v celosvetovej cirkvi, ktorá vedie k priateľstvu, vzájomnej podpore a kreatívnej výmene podnetov a informácií.

7. Viesť a povzbudzovať ženy, vytvárať prostredie pre ich zapojenie v cirkvi.

8. Hľadať spôsoby a prostriedky ako povzbudiť každú ženu, aby využila svoje dary na rozvíjanie globálneho poslania cirkvi.

Výbor a vedúca oddelenia služby žien – Vedúca oddelenia služby žien má za úlohu rozvíjať špecifické aktivity, ktoré budú napomáhať rozvoj a zapojenie žien do služby. Vedúca oddelenia predsedá výboru oddelenia služby žien, prináša návrhy a spracováva plány, ktoré rozširujú možnosti zapojenia žien do služby cirkvi.

Vedúca je tiež členkou výboru zboru a zahŕňa aktivity a programy pre ženy do širšieho programu zboru. K jej zodpovednostiam patrí informovať zbor o prínose oddelenia služby žien pre život zboru. Pomôcky a materiály, prípadne školenia, pre ňu zabezpečuje vedúca oddelenia služby žien pri združení.

Vedúca oddelenia služby žien má byť žena citlivej povahy, so záujmom o druhých ľudí, má sa zaujímať o službu a potreby žien, má mať vyvážené postoje, schopnosť povzbudzovať iné ženy k rozvíjaniu ich duchovných darov, a schopnosť pracovať so ženami, kazateľom i výborom zboru.

Výbor oddelenia služby žien napomáha rozvoj tohto oddelenia v zbore. Výbor majú tvoriť ľudia, ktorí sa zaujímajú o široké spektrum potrieb a odvetvia služieb žien, ľudia rôzneho obdarovania a skúseností.

Materiály – Materiálom a podkladom pre činnosť oddelenia sa detailne venuje Poznámka č. 18, str. 172.

ODDELENIE ADVENTISTICKEJ MLÁDEŽE

Jednotlivé organizácie, ktoré pracujú s mládežou, v rámci cirkvi úzko spolupracujú s oddelením mládeže pri združení.

Oddelenie mládeže – Zbor pracuje s mládežou a pre ňu prostredníctvom oddelenia adventistickej mládeže. Pod vedením oddelenia mládeže sa majú mladí ľudia v spolupráci s celosvetovou cirkvou spoločne usilovať o vytváranie štruktúr a programov pre mládež, ktoré umožnia rozvoj duchovnej, duševnej i fyzickej oblasti ich života, rozvíjať vzájomné kresťanské vzťahy a aktívne sa zapojiť do evanjelizačného úsilia celosvetovej cirkvi. Zmyslom tejto práce je zapojiť mladých ľudí do aktivít, ktoré im umožnia byť aktívnymi členmi cirkvi a pripravia ich pre kresťanskú službu. V snahe naplniť učenícky model cirkvi je cieľom oddelenia mládeže *priviesť* mladých ľudí do spásneho vzťahu s Kristom, *posilniť* v nich dôveru v jeho Slovo, aby odrážali charakter podobný Kristovi, *vzdelávať* ich ako slúžiť cirkvi a spoločnosti využitím ich duchovných darov a *vyslať* ich, aby oslovili spoločnosť v moci Ducha Svätého.

Poslanie oddelenia mládeže – Viesť mladých ľudí k prežívaniu zachraňujúceho vzťahu s Ježišom Kristom a pomôcť im prijať jeho pozvanie k učeníctvu.

Motto oddelenia mládeže – „Láska Kristova nás ženie." (2 Kor 5,14)

Cieľ oddelenia mládeže – V mojej generácii niesť adventné posolstvo celému svetu.

Záväzok oddelenia mládeže – Z lásky k Pánu Ježišovi sľubujem, že sa budem podieľať na službe mládeže a robiť, čo bude v mojich silách, aby som pomáhal ostatným a podieľal sa na dokončení diela evanjelia na celom svete.

Programy oddelenia mládeže sú určené pre tri veľké vekové kategórie: mladšia mládež (Adventurers: vek 6–9 a Pathfinder: vek 10–15), staršia mládež (Ambassadors: vek 16–21 a mladí dospelí (Young Adults): vek 22–30 plus) a študenti na vysokých školách (Public Campus Students): vek 18–30 plus.

V ČeskoSlovenskej únii používame rozdielne rozdelenie vekových kategórií detí a mládeže:

Oddelenie detí – vek do 15 rokov (základné formy činnosti – Klub Pathfinder, detská sobotná škola)

Oddelenie mládeže – vek 16 až 30 plus (základné formy činnosti – aktivity mládeže, sobotná škola mládeže, INRI Road)

Programy oddelenia detí a mládeže sú rozdelené podľa veku takto: predškolné deti (3–6 rokov), I. stupeň základnej školy (6–10 rokov), II. stupeň základnej školy (program „Pathfinder", vek 11–15 rokov), mladšia mládež (študenti – vek 16–21 rokov), staršia mládež (mladí dospelí – vek 22–30 plus).

V rámci tohto oddelenia existujú špecifické podskupiny ako je napríklad mladšia mládež (15–18) aktívna v oddelení detí – Klub Pathfinder. Potom sú to vysokoškolskí študenti (18+), ktorí majú program INRI Road. Aktualizovanú verziu Cirkevnej príručky týkajúcu sa organizácie a činnosti mládeže v našich podmienkach nájdete na konci kapitoly)

Boh povedal Mojžišovi: *„Slová, ktoré ti dnes prikazujem, budú v tvojom srdci. Budeš ich vštepovať svojim synom a budeš hovoriť o nich, či budeš sedieť vo svojom dome, či budeš kráčať cestou, či budeš líhať, alebo vstávať. Priviažeš si ich ako znamenie na ruku, budeš ich mať ako pásku na čele medzi očami."* (5 Moj 6,6–8)

Apoštol Pavol dodáva: *„Nikto nech tebou nepohŕda pre tvoju mladosť. Ale ty sa staň pre veriacich vzorom v reči, správaní, láske, vo viere a mravnej čistote."* (1 Tim 4,12)

„Dnes máme armádu mládeže, ktorá, ak bude správne vedená a povzbudzovaná, môže mnoho vykonať… Prajeme si, aby bola Bohom požehnaná. Chceme, aby pracovala na základe dobre pripravených plánov a aby pomáhala ďalším mladým ľuďom." (General Conference Bulletin, 29. a 30. 1. 1893, s. 24)

„Ak mladí ľudia odovzdajú svoje srdce Bohu, naša zodpovednosť za nich sa tým nekončí. Musíme ich získať pre Božie dielo a viesť k presvedčeniu, že Pán od nich očakáva, aby niečo vykonali pre rozvoj jeho veci. Nestačí im ukazovať, ako veľa toho treba urobiť, ale vyzývať ich, aby sa do práce aktívne zapojili. Naučme ich, ako majú pre svojho Majstra pracovať. Vychovávajme, usmerňujme a pripravujme ich, aby si osvojili najlepšie metódy na získanie ľudí pre Krista. Učme ich, aby nenútene a zo srdca pomáhali svojim mladým priateľom. Systematicky im pripomínajme potreby a účel rôznych odvetví evanjelizácie, na ktorých sa môžu zúčastniť. Učme ich a pomáhajme im. Tak sa naučia pracovať pre Boha." (GW 210)

„S takouto armádou pracovníkov, akou môže byť naša správne vedená mládež, možno priniesť posolstvo o ukrižovanom, zmŕtvychvstalom a čoskoro prichádzajúcom Spasiteľovi zakrátko celému svetu." (MYP 196)

V každom zbore má aktívne fungovať oddelenie mládeže. Je dôležité, aby sa program mládeže neoddeľoval od ostatnej činnosti zboru. Okrem účasti v mládežníckej organizácii majú byť mladí ľudia zapojení do činnosti a zodpovednosti vo všetkých oblastiach života zboru. Môžu byť volení napr. za starších zboru, diakonov a diakonky, a spolupracovať tak so skúsenejšími činovníkmi a učiť sa od nich.

„Boh potrebuje mladú silu, horlivosť a odvahu. Vybral si mladých ľudí, aby napomáhali pokrok jeho diela. Plánovať s jasnou mysľou a realizovať veci odvážnou rukou si vyžaduje čerstvé a neopotrebované sily. Boh vyzýva mladých mužov a ženy, aby mu dali svoju mladosť, aby svojimi silami, jasným myslením a odhodlaným konaním prinášali slávu Bohu a spasenie blížnym." (GW 67)

Výbor oddelenia mládeže – Výbor oddelenia mládeže v rámci zboru zastrešuje a zodpovedá za plánovanie jednotlivých aktivít a činností súvisiacich s mládežou. (Pozri str. 128–129.) Tvoria ho títo zborom volení činovníci: vedúci oddelenia Mladí dospelí (Young Adults), koordinátor pre prácu so študentmi na vysokých školách, vedúci Klubu Ambassador, Klubu Pathfinder a Klubu Adventurer, a tiež vedúci osobnej služby, oddelenia sobotnej školy mládeže, vedúci oddelenia detí, vedúci oddelenia zdravia, vedúci Klubu Ambassador a Klubu Pathfinder a Klubu Adventurer, riaditeľ cirkevnej školy, poradca mládeže a kazateľ. Vedúci mládeže, vedúci klubu Ambasador, vedúci klubu Pathfinder, vedúci klubu Adventurer a koordinátor práce so študentmi sú členmi výboru zboru.

Ak nie sú v zbore oddelenie Klubu Ambassador a oddelenie pre dospelú mládež (Young Adults), alebo do času, keď budú tieto oddelenia vytvorené, výbor oddelenia mládeže poverí oddelenie pre staršiu mládež vytvoriť aktivity aj pre mládež, ktorá patrí do dvoch vyššie menovaných oddelení.

V častiach sveta, kde oddelenie Pathfinder ani Adventurer nepôsobí, alebo do času, keď budú tieto oddelenia v oblasti vytvorené, výbor oddelenia mládeže bude pripravovať príslušné aktivity pre mladšiu mládež.

Vedúci mládeže môže predsedať výboru oddelenia adventistickej mládeže. Výbor sa má schádzať podľa potreby, rozvíjať krátkodobé i dlhodobé plány a ciele pre efektívnu službu. (Poznámka č. 19, str. 173.)

Výbor oddelenia mladšej mládeže – Výbor oddelenia mladšej mládeže zodpovedá za aktivity mladšej mládeže a pracuje v spolupráci s výborom oddelenia mládeže.

Zbor do oddelenia mladšej mládeže volí týchto činovníkov: vedúci, zástupca vedúceho, tajomník-pokladník a vedúci spevu a hudby. Táto skupina tvorí jadro výboru oddelenia mladšej mládeže, ktorá potom volí ďalších činovníkov zodpovedných za jednotlivé aktivity oddelenia.

Bolo by dobré, keby zbory mali tiež svoje oddelenie (a výbor) pre staršiu mládež, v rámci ktorého je možné zamerať sa na evanjelizačné plány a otázky, ktoré rieši táto veková kategória. Do tejto skupiny môžu byť zahrnutí členovia klubu Ambassador, študenti vysokých škôl a ich vrstovníci, ktorí už pracujú. Na stretnutiach týchto mladých ľudí majú starší možnosť odovzdávať svoje skúsenosti mladším.

Oddelenie pre prácu so študentmi na vysokých školách (Public Campus Ministries) – Oddelenie pre prácu so študentmi na školách podporuje činnosť

oddelenia mládeže a v spolupráci so združením Amicus vytvára vízie a strategické plány pre službu v prospech adventistických študentov (vo veku od 18–30+), ktorí študujú na vysokých školách alebo univerzitách, ktoré nezriadila naša cirkev.

Vedúci/koordinátor oddelenia pre prácu so študentmi na vysokých školách – Cirkev môže menovať vedúceho alebo koordinátora oddelenia pre prácu so študentmi na vysokých školách, ktorý v spolupráci a s podporou výboru oddelenia mládeže rozvíja aktivity cielené na naplňovanie špecifických potrieb vysokoškolských študentov v inštitúciách, ktoré nie sú zriadené Cirkvou adventistov siedmeho dňa.

Klub Ambassador – Klub Ambassador ponúka špecializovaný program zameraný na potreby mladých ľudí vo veku 16 až 21 rokov. Mladým ľuďom v tomto veku ponúka štruktúrovanú organizáciu a propaguje ich aktívne zapojenie do života cirkvi na miestnej i svetovej úrovni. Zámerom klubu je posilniť a podporiť službu mladých ľudí v cirkvi. Vedie ich k prežívaniu osobného vzťahu s Kristom, pomáha im rozvíjať životný štýl, ktorý je v súlade s vieroučnými princípmi Cirkvi adventistov siedmeho dňa, poskytuje možnosť rozvíjať rôzne odborné záujmy a ponúka im bezpečný priestor na utváranie a budovanie dlhodobých priateľstiev. Aktivity klubu musia byť v súlade pravidlami príslušného združenia a múdro koordinované s ostatnými aktivitami mládeže v miestnom zbore.

Výbor Klubu Ambassador – Výbor Klubu Ambassador zodpovedná za aktivity klubu a funguje s spolupráci s výborom oddelenia mládeže. Zbor do oddelenia mladšej mládeže volí týchto činovníkov: vedúceho, zástupcu vedúceho, tajomníka-pokladníka a vedúceho hudby a spevu. Táto skupina tvorí jadro výboru oddelenia mladšej mládeže, ktorý volí ďalších činovníkov zodpovedných za jednotlivé aktivity oddelenia.

Klub Pathfinder – Klub Pathfinder je cirkevný program, ktorý v kontexte duchovného rozvoja a evanjelizačného zamerania ponúka deťom a mládeži od 10 do 15 rokov možnosť uplatniť túžbu po dobrodružstve a poznávaní. Zahŕňa starostlivo pripravené aktivity v prírode, jej poznávanie, rozvoj zručností a priestor pre koníčky a záujmy.

Výbor Klubu Pathfinder – Vedúci Klubu Pathfinder a jeho zástupcovia sú volení zborom. (Pozri str. 101–102, 174.) Ak sú zvolení dvaja zástupcovia, mal by to byť jeden muž a jedna žena. Jeden z nich môže potom slúžiť ako tajomník a pokladník.

Do vodcovského tímu oddelenia Klubu Pathfinder môžu patriť aj odborní inštruktori a radcovia, ktorí sú zodpovední za šesť až osemčlenné oddiely.

Materiály k tejto práci poskytuje vedúci oddelenia mládeže pri združení. Každý, kto je zapojený do práce s maloletými musí spĺňať všetky požiadavky,

ktoré cirkev i zákony danej krajiny pre tento typ práce vyžadujú (napr. potrebný certifikát alebo potvrdenie o spôsobilosti). Predstavitelia jednotlivých zborov by sa mali vždy obracať na združenie pre konzultáciu, aké overenia či potvrdenia sú potrebné a nevyhnutné. (Poznámka č. 8, str. 173–174.)

Klub Adventurer – Klub Adventurer je cirkevný program zameraný na rodičov a ich deti vo veku 4 až 9 rokov. Jeho cieľom je stimulovať detskú zvedavosť, preto ponúka vekovo zodpovedajúce voľnočasové aktivity pre rodičov i deti, zamerané na rozvoj zručnosti, poznávanie Božieho stvorenia, a ďalšie činnosti zodpovedajúce záujmom detí v tomto veku. Všetky aktivity sledujú aj duchovné hľadisko a pripravujú deti pre zapojenie sa do ďalších zborových programov, ako je napr. Klub Pathfinder.

Výbor Klubu Adventurer – Vedúci Klubu Adventurer a jeho zástupcovia sú volení zborom. (Pozri str. 101–102.) Ďalších spolupracovníkov si volí organizačný tím klubu.

Materiály na prácu poskytuje vedúci oddelenia mládeže pri združení. Každý, kto je zapojený do práce s maloletými musí spĺňať všetky požiadavky, ktoré cirkev i zákony danej krajiny pre tento typ práce vyžadujú (napr. potrebný certifikát alebo overenie jeho minulosti). Predstavitelia jednotlivých zborov by sa mali vždy obracať na združenie pre konzultáciu, aké overenia či potvrdenia sú potrebné a nevyhnutné. (Poznámka č. 8, str. 169.)

Činovníci oddelenia adventistickej mládeže – Vedúci všetkých piatich organizačných zložiek pre prácu s mládežou majú svojím životom ukazovať na Boží charakter, a prejavovať nielen záujem o šírenie evanjelia, ale aj nákazlivé nadšenie. Päť vedúcich je členmi zborového výboru. Aby motivovali ostatných mladých ľudí k spolupráci a prijatiu zodpovednosti, musia často sám ustúpiť do úzadia – a takto viesť, radiť a povzbudzovať mládež, a pomáhať im získať skúsenosti a radosť z úspechov. Vedúci sledujú postoje a názory mládeže a snaží sa zapojiť každého vhodného jednotlivca do aktivít oddelenia mládeže.

Vedúci sú v blízkom kontakte s kazateľom, s príslušnými poradcami a vedúcim oddelenia mládeže pri združení. Snažia sa využiť všetky príležitosti na ďalšie vzdelávanie a viesť svoje oddelenia mládež k dobrej spolupráci so zborom a združením.

Zástupcovia vedúcich (ak sú určení) pomáhajú vedúcim a v ich neprítomnosti preberajú zodpovednosť za vedenie. Príslušné výbory ich môžu poveriť ďalšími zodpovednosťami.

Tajomníci-pokladníci vedú záznamy o aktivitách oddelenia mládeže, odosielajú vedúcemu oddelenia mládeže pri združení mesačné správy (pomocou určeného formulára), a povzbudzujú mladých ľudí, aby sa s celým zborovým spoločenstvom delili o skúsenosti zo svojej svedeckej činnosti.

Ich zástupcovia (ak sú určení) im pomáhajú podľa vzájomnej dohody s ich prácou.

Poradca oddelenia adventistickej mládeže – Môže ním byť starší zboru alebo iná vhodná osoba vo výbore zboru, ktorá dobre rozumie cieľom oddelenia mládeže, má pochopenie pre mladých ľudí a vníma potrebu zapojiť mladých ľudí do služby zboru. Slúži ako poradca činovníkov oddelenia mládeže a pravidelne sa s nimi stretáva pri zasadnutí výboru oddelenia mládeže.

Vedúci oddelenia má byť v úzkom kontakte s vedúcim oddelenia mládeže pri združení, má ho informovať o všetkých zmenách činovníkov mládeže a ďalších súvisiacich veciach. Má sa zúčastniť na kurzoch pre prácu s mládežou pri združení spolu s vedúcimi oddelenia mládeže, aby mohol vnímať rozvoj služieb pre mladých. Kvôli kontinuite je vhodné, aby tento poradca mohol zastávať svoju služobnosť po niekoľko období.

Každý, kto je zapojený do práce s maloletými musí spĺňať všetky požiadavky, ktoré cirkev i zákony danej krajiny pre tento typ práce vyžadujú (napr. potrebný certifikát alebo overenie jeho minulosti). Predstavitelia jednotlivých zborov by sa mali vždy obracať na združenie pre konzultáciu, aké overenia či potvrdenia sú potrebné a nevyhnutné. (Poznámka č. 8, str. 169.)

Materiály – Materiálom a podkladom pre činnosť oddelenia sa detailne venuje Poznámka č. 20, str. 173.

UVEDENIE DO SLUŽOBNOSTI

Všetci novozvolení činovníci zboru môžu byť do služby uvedení v rámci zvláštnej časti bohoslužby, ktorú vedie ordinovaný kazateľ alebo kazateľ s povolením. Ak nemôže byť kazateľ prítomný, bohoslužbu uvedenia do služobnosti môže viesť starší zboru, ak sa však netýka uvedenia do služby starších, diakonov a diakoniek. Ak zbor usporiada verejné uvedenie do služobnosti, potom by sa malo týkať vedúcich všetkých zborových oddelení a organizácií.

ORGANIZÁCIA A ČINNOSŤ MLÁDEŽE V ČESKOSLOVENSKEJ ÚNII

Výbor oddelenia detí a mládeže *– Výbor oddelenia detí a mládeže v rámci zboru zastrešuje a zodpovedá za plánovanie jednotlivých aktivít a* činností *súvisiacich s mládežou. Tvoria ho títo zborom volení* činovníci: *vedúci oddelenia detí (Klub Pathfinder), vedúci mládeže, vedúci oddelenia sobotnej* školy *a sobotnej* školy *mládeže, kazateľ, (poprípade koordinátor práce so študentmi na vysokých školách), a tiež vedúci osobnej služby, vedúci oddelenia zdravia.*

Vedúci oddelenia detí alebo oddelenia mládeže, ktorý je zároveň členom *výboru detí a mládeže, predsedá tomuto výboru. Výbor sa má schádzať podľa potreby, rozvíjať krátkodobé i dlhodobé plány a ciele pre efektívnu službu.*

Výbor oddelenia mládeže *– Výbor oddelenia mládeže zodpovedá za aktivity mladšej mládeže a pracuje v spolupráci s výborom oddelenia detí a mládeže.*

Zbor do oddelenia mládeže volí týchto činovníkov: vedúceho, zástupcu vedúceho, tajomníka-pokladníka a vedúceho spevu a hudby. Táto skupina tvorí jadro výboru oddelenia mládeže, ktorá potom volí ďalších činovníkov zodpovedných za jednotlivé aktivity oddelenia.

Oddelenie pre prácu so študentmi na vysokých školách (INRI Road) *– Oddelenie pre prácu so študentmi na vysokých školách podporuje činnosť oddelenia mládeže a vytvára vízie a strategické plány pre službu v prospech adventistických študentov (vo veku od 18–30+), ktorí študujú na vysokých školách alebo univerzitách, ktoré nezriadila naša cirkev.*

Vedúci/koordinátor oddelenia pre prácu so študentmi na vysokých školách *– Cirkev môže menovať vedúceho alebo koordinátora oddelenia pre prácu so študentmi na vysokých školách, ktorý po konzultácii a s podporou výboru oddelenia mládeže rozvíja aktivity cielené na napĺňovanie špecifických potrieb vysokoškolských študentov v inštitúciách, ktoré nie sú zriadené Cirkvou adventistov siedmeho dňa.*

Klub Pathfinder *– Klub Pathfinder je cirkevný program, ktorý v kontexte duchovného rozvoja a evanjelizačného zamerania ponúka deťom a mládeži od 3 do 15 rokov možnosť uplatniť túžbu po dobrodružstve a poznávaní. Zahŕňa starostlivo pripravené aktivity v prírode, jej poznávanie, rozvoj zručností a priestor pre koníčky a záujmy.*

Výbor Klubu Pathfinder *– Vedúci Klubu Pathfinder a jeho zástupcovia sú volení zborom. Ak sú zvolení dvaja zástupcovia, mal by to byť jeden muž a jedna žena. Jeden z nich môže potom slúžiť ako tajomník a pokladník. Vedúci je členom výboru zboru a výboru oddelenia mládeže.*

Do vodcovského tímu oddelenia Klubu Pathfinder môžu patriť aj odborní inštruktori a radcovia, ktorí sú zodpovední za šesť až osemčlenné oddiely.

Materiály k tejto práci poskytuje vedúci oddelenia detí (Klub Pathfinder) pri združení.

Každý, kto je zapojený do práce s maloletými musí spĺňať všetky požiadavky, ktoré cirkev i zákony danej krajiny pre tento typ práce vyžadujú (napr. potrebný certifikát alebo potvrdenie o spôsobilosti). Predstavitelia jednotlivých zborov by sa mali vždy obracať na združenie pre konzultáciu, aké overenia či potvrdenia sú potrebné a nevyhnutné. (Poznámka č. 8, str. 169.)

10. KAPITOLA

VOĽBY

Voľba činovníkov zboru, ktorí by vykonávali svoju prácu s modlitbou, dôsledne a kompetentne, je veľmi dôležitou záležitosťou. Táto kapitola sa venuje procedúre zborových volieb od určenia menovacieho výboru po doplnenie uvoľnených miest pre služobnosti v medziobdobí.

MENOVACÍ VÝBOR A PROCES VOLIEB

Činovníci sú volení každý rok alebo každé dva roky (pozri str. 70) na základe návrhu menovacieho výboru. Vo výnimočnom prípade a po konzultácii so združením môže byť funkčné obdobie činovníkov zboru predĺžené o rok. Ten je predložený zboru, ktorý potom hlasuje o navrhnutých menách. Tento postup umožňuje, aby bolo pred voľbami starostlivo prehodnotený každý návrh na činovníka a aby sa predišlo prejavom súperenia, ktoré môžu vzniknúť pri menovaní z pléna.

Menovací výbor musí starostlivo zvážiť potreby zboru a spôsobilosť členov, ktorí majú pracovať v rôznych služobnostiach. Preto nie sú činovníci navrhovaní z pléna ani tajným lístkovým spôsobom.

Zbor sa môže rozhodnúť na základe svojich potrieb vytvoriť stály menovací výbor. V takom prípade ustanoví výbor, ktorý bude fungovať celoročne a navrhovať nominantov na uvoľnené miesta alebo doplniť regulárne služobnosti uvedené v Cirkevnej príručke.

Zvyčajne tvorí v malých zboroch menovací výbor päť členov a vo väčších zboroch zodpovedajúci väčší počet. Každý zbor má právo rozhodnúť, koľko členov bude mať menovací výbor. Táto otázka by sa mala výborom zboru starostlivo zvážiť skôr ako je zboru predložený určitý návrh. Treba dbať o to, aby oznámenie náležitého odporúčania výboru zabralo čo najmenej času zo sobotného zhromaždenia.

Kvórum – kvórum pre menovací výbor môže zbor určiť v čase jeho ustanovenia. (Pozri str. 123, 126.)

Kedy a ako je vytvorený menovací výbor – Menovací výbor má byť vytvorený na začiatku posledného štvrťroka funkčného obdobia činovníkov zboru. Návrh sa podáva najmenej tri týždne pred poslednou sobotou funkčného obdobia, okrem prípadu, keď bol zvolený stály menovací výbor, ktorý funguje počas celého roka

Kazateľ, ktorému je zverená zodpovednosť za miestny zbor, alebo v jeho neprítomnosti starší zboru, má zoznámiť zbor s plánovanými voľbami. Zbor potom určí organizačný výbor[16], ktorý je zodpovedný za návrh zloženia menovacieho výboru. Organizačný výbor má byť vybraný jedným z dvoch nasledujúcich spôsobov:

1. Priamym navrhovaním, ústnym alebo písomným, z pléna. Ak je prijatá táto metóda, nie je možné, aby jeden člen navrhol viac ako jednu osobu. Nie je prípustné, aby jednotlivec alebo malá skupina členov diktovali celému zboru svoju vôľu. Treba urobiť všetko pre to, aby v organizačnom výbore bolo spravodlivé zastúpenie. Je tiež potrebné vyhnúť sa všetkému, čo má náznaky taktizovania a vypočítavosti. Kazateľ zodpovedný za miestny zbor slúži ako predseda tohto výboru. Ak by zbor nebol ešte zverený do starostlivosti konkrétneho kazateľa, potom výbor zboru určí z členov organizačného výboru jedného človeka ako predsedu. Veľkosť organizačného výboru by mala byť úmerná veľkosti zborového výboru plus päť alebo sedem ďalších ľudí.

2. Hlasovaním zmocniť výbor zboru, aby spolu s piatimi alebo siedmimi ďalšími osobami navrhnutými z pléna (pozri predchádzajúci odsek) plnil funkciu organizačného výboru. Ak bude prijatý tento spôsob, predseda výboru zboru za normálnych okolností slúži aj ako predseda organizačného výboru (pozri str. 28.29). V prípade ustanovenia stáleho menovacieho výboru, výbor zboru môže dať návrh na doplnenie uvoľnených miest v služobnostiach, alebo organizačný výbor môže vytvoriť pre menovací výbor nový zoznam služobností, ktorý sa potom predloží na odsúhlasenie členskému zhromaždeniu.

Ďalej sa postupuje nasledovne:

1. Zbor hlasovaním vytvorí organizačný výbor navrhnutý jedným z dvoch vyššie uvedených spôsobov.

2. Organizačný výbor navrhne zboru členov menovacieho výboru, vrátane tajomníka (zapisovateľa). Je potrebné urobiť všetko pre to, aby v menovacom výbore bolo spravodlivé zastúpenie, ktoré reprezentuje široká škála vekových skupín oboch pohlaví. V menovacom výbore nesmú byť viac ako dvaja členovia tej istej najbližšej rodiny (rodičia, súrodenci, manželia, deti).

[16] nazývaný tiež prípravný alebo navrhovací výbor

3. Zbor hlasovaním určí zloženie menovacieho výboru a zapisovateľa.

4. Kazateľ zodpovedný za miestny zbor je členom menovacieho výboru z titulu svojej funkcie a slúži ako jeho predseda. Ak by sa kazateľ rozhodol nebyť predsedom, alebo ak pre zbor ešte nebol určený kazateľ, organizačný výbor odporučí, aby jeden z navrhnutých členov menovacieho výboru slúžil ako predseda tohto výboru.

5. Menovací výbor sa schádza a pripravuje zoznam činovníkov zboru, ktorý predloží zboru na schválenie.

6. Zbor hlasovaním zvolí činovníkov na nasledujúce funkčné obdobie, ktorí slúžia až do ich prípadnej rezignácie, výmeny alebo do začiatku nového funkčného obdobia.

Kto môže byť členom menovacieho výboru – Za členov menovacieho výboru môžu byť vybraní len riadni členovia cirkvi. Majú to byť ľudia s dobrým úsudkom a predovšetkým tí, ktorým leží na srdci blaho a prospech cirkvi.

Práca menovacieho výboru – Čo najskôr po zvolení má určený predseda zvolať menovací výbor. S úprimnou prosbou o Božie vedenie má výbor začať svoju prácu a pripraviť zoznam mien činovníkov. Má vyberať z riadnych členov a navrhovať ich pre jednotlivé služobnosti. Požadovaným predpokladom pre vykonávanie zborovej služobnosti je verné odvádzanie desiatkov. Kazateľ alebo predseda menovacieho výboru preto v spolupráci s pokladníkom zboru zabezpečia, aby boli navrhnutí len členovia, ktorí sú takto spôsobilí pre svoju služobnosť. Aj tento postup sa však musí vykonávať citlivo, s ohľadom na dôverný charakter takýchto informácií.

Navrhnuté mená činovníkov budú predstavené buď pri sobotnom zhromaždení alebo pri zvláštnom členskom zhromaždení. Pri výbere sa menovací výbor môže radiť s inými členmi, ktorí sú dobre informovaní. Tento výbor nemá kompetenciu menovať ani kazateľa ani pomocného kazateľa zboru. Tí sú určení združením.

Počet činovníkov, ktorých menovací výbor navrhuje, sa môže líšiť úmerne veľkosti daného zboru. Veľký zbor potrebuje viac činovníkov, kým menší ich bude voliť menej. Menovací výbor sa zaoberá všetkými vedúcimi služobnosťami okrem učiteľov sobotnej školy, ktorí sú odporúčaní výborom oddelenia sobotnej školy a potom schválení výborom zboru. (Poznámka č. 1, str. 173.174 – zoznam činovníkov, ktorých možno zvoliť.)

Menovací výbor musí hovoriť s navrhovanými činovníkmi – Keď boli pre rôzne úlohy navrhnutí verní a úprimní členovia miestneho zboru (prípadné výnimky musí schváliť príslušné združenie – pozri str. 71, „Služobnosť sa vzťahuje

iba k miestnemu zboru"), majú ich vhodní členovia menovacieho výboru informovať o ich menovaní a zaistiť ich súhlas k voľbe do danej služobnosti.

Menovací výbor je povinný vypočuť členov zboru – Ak si praje niektorý člen zboru dostaviť sa pred menovací výbor s úmyslom podať návrhy alebo námietky, výbor mu musí dať príležitosť. Po jeho odchode zo zasadacej miestnosti majú byť jeho pripomienky prerokované, a prípadne sa o nich podá zboru správa.

Zasadnutia menovacieho výboru sú dôverné –Ak člen menovacieho výboru mimo zasadnutia výboru odovzdáva akékoľvek osobné alebo citlivé informácie, o ktorých sa diskutovalo, porušuje kresťanskú etiku a ducha „zlatého pravidla" (Mat 7,12). Nedodržanie tejto zásady je dôvodom na vylúčenie takéhoto člena z ďalších zasadnutí menovacieho výboru. Ak vznikne potreba opýtať sa niekoho mimo menovací výbor, má tak urobiť predseda výboru.

Predloženie návrhu zboru – Menovací výbor prednáša návrh celému zboru, nie výboru zboru. Ten nemá v tejto záležitosti žiadnu právomoc. Správa menovacieho výboru môže byť predstavená pri sobotnej pobožnosti alebo pri zvlášť zvolanom členskom zhromaždení.

Keď je menovací výbor pripravený predniesť návrh, jeho predseda o tom zbor náležite informuje. Návrh menovacieho výboru má byť členom predstavený buď písomne alebo prednesený zapisovateľom menovacieho výboru. Predseda potom oznámi, že sa o návrhu bude hlasovať o jeden alebo dva týždne.

Každý člen by sa mal zúčastniť na voľbách činovníkov zboru. Pre voľbu je nutná väčšina hlasov prítomných a hlasujúcich členov.

Námietky proti návrhu menovacieho výboru – Členovia zboru môžu vzniesť námietky proti návrhu menovacieho výboru. Každá takáto námietka musí byť osobne prednesená menovaciemu výboru pred druhým čítaním návrhu. Termín stretnutia s menovacím výborom je potom dohodnutý prostredníctvom predsedu menovacieho výboru alebo kazateľa. Existuje aj možnosť, že pri druhom čítaní návrhu môže niekto z členov zboru navrhnúť, aby bol celý návrh bez diskusie vrátený menovaciemu výboru na ďalšie posúdenie. Je bežnou praxou, že predseda menovacieho výboru tento návrh prijme. Ak je však takáto žiadosť podaná ako návrh, nie je možné o nej diskutovať, ale rozhoduje sa o nej hlasovaním. Predseda menovacieho výboru má oznámiť kedy a kde sa výbor stretne, aby prerokoval prípadné námietky členov. Na zasadnutie sa potom dostavia tí, ktorí chcú predniesť námietky, alebo každý, kto si to praje. Ak sa člen, pre ktorého námietky boli voľby odložené, nedostaví pred menovací výbor, bude sa to považovať za vážny priestupok.

Po starostlivom zvážení prednesených námietok menovací výbor posúdi, či je alebo nie je odôvodnené vykonať zmeny v odporučení menovacieho výboru

členskému zhromaždeniu. Pri ďalšom predstavení návrhu o ňom zbor opäť hlasuje.

Nikdy nemajú byť vznášané proti ktorémukoľvek menu malicherné alebo nepodložené námietky. Ak sú však vážne dôvody na zmenu niektorého navrhovaného činovníka, majú byť menovaciemu výboru oznámené.

Doplnenie uvoľnených služobností – Ak sa uvoľní služobnosť počas funkčného obdobia v dôsledku úmrtia, presťahovania, vzdania sa služobnosti alebo z akéhokoľvek iného dôvodu, a ak nie je zvolený stály menovací výbor, ktorý by dal návrh na uvoľnené služobnosti, navrhne výbor zboru nástupcu pre uvoľnené miesto pre zostávajúce obdobie a predloží návrh zboru na hlasovanie.

VOĽBA DELEGÁTOV NA KONFERENCIU ZDRUŽENIA

Administratívna autorita v rámci združenia vychádza z jeho ústavy. Zbory si volia delegátov, ktorí ich na konferencii združenia zastupujú. Konferencia združenia volí činovníkov združenia, udeľuje kazateľské poverenia a povolenia (ak ústava združenia nedeleguje túto zodpovednosť na výbor združenia), podľa potreby navrhuje zmeny ústavy a dopĺňa predpisy a nariadenia a prerokováva ďalšie potrebné záležitosti. Jednou z najdôležitejších úloh je voľba výboru združenia, ktorý rozhoduje o všetkých otázkach súvisiacich s bežným chodom združenia v období medzi konferenciami. Tomuto výboru je delegovaná právomoc a autorita zastupovať všetky zbory združenia.

Voľba delegátov – Súčasťou Božieho plánu je, aby členovia zvolení za delegátov boli dôveryhodní, skúsení a osvedčení, „schopní uvažovať o súvislostiach medzi príčinami a následkami“, pretože ich úlohou je „vytýčiť plány, podľa ktorých bude dielo pokračovať v budúcnosti“. (Pozri 9T 262.)

Počet delegátov z každého zboru na konferenciu združenia je určený ústavou združenia. Keď sa blíži termín voľby delegátov, kazateľ alebo starší zboru po dohode s kazateľom má predložiť túto záležitosť zboru. Na menovanie delegátov môže byť ustanovený zvláštny výbor alebo možno o ich nomináciu požiadať výbor zboru. V týchto záležitostiach nemožno pripustiť žiadne taktizovanie ani vypočítavosť. Ako delegáti majú byť volení muži a ženy, ktorí sa vyznačujú zbožnosťou a vernosťou k Božiemu dielu a sú schopní sa na zasadnutí konferencie zúčastniť.

Keď zvláštny výbor alebo výbor zboru ukončí svoju prácu, predloží zboru mená navrhnutých členov. Zbor potom o návrhu hlasuje. Žiaden činovník zboru nie je delegátom z titulu svojej funkcie. Po voľbe tajomník zboru vyplní príslušné poverovacie listiny delegátov a odošle ich tajomníkovi združenia. Zvolení delegáti sa stávajú zástupcami zboru, aby spolu s delegátmi z ostatných zborov prerokovali body agendy na blížiacej sa konferencii.

Delegáti na zasadnutie únijnej konferencie sú volení združením, nie zbormi. Delegáti na zasadnutie Generálnej konferencie sú volení divíziami a úniami.

Povinnosti delegátov – Delegáti na konferencii združenia nemajú zastupovať iba zbor alebo združenie. Majú posudzovať dielo ako celok a pamätať na to, že sú zodpovední za prospech Božieho diela v celej jeho šírke. Nie je prípustné, aby sa zástupcovia zborov alebo združení organizovali alebo pokúšali hlasovať ako jednotka. Rovnako je neprijateľné, aby sa zástupcovia veľkého zboru alebo združenia pokúšali svojou početnou prevahou určovať smer a priebeh konferenčného zasadnutia. Každý delegát má byť citlivý na vedenie Ducha Svätého a hlasovať podľa osobného presvedčenia. Činovník alebo predstaviteľ zboru či združenia, ktorý by sa pokúšal ovplyvňovať a riadiť hlasovanie skupiny delegátov, musí byť považovaný za nespôsobilého zastávať v cirkvi svoju služobnosť.

Zodpovednosť predstaviteľov združenia – Miestny zbor nemá nijakú právomoc mimo rámec vlastného spoločenstva. Spája sa s inými zbormi v združení a spoločne zverujú autoritu a zodpovednosť predstaviteľom združenia a výboru združenia, aby v období medzi konferenciami viedli činnosť združenia. Títo činovníci sú zodpovední združeniu ako celku, nie miestnemu zboru.

Výbor združenia – Členovia výboru združenia sú volení preto, aby zastupovali dielo cirkvi v celom združení, nielen v miestnom zbore, oblasti alebo inštitúcii. Každý člen výboru má podporovať všetko, čo je v záujme rozvoja Božieho diela vo všetkých častiach daného územia, a rozhodovať sa po dôkladnej modlitbe a preskúmaní všetkých hľadísk. Rozhodnutie výboru nemôže byť kontrolované ani ovplyvňované žiadnym zborom, skupinou alebo jednotlivcom.

11. KAPITOLA

BOHOSLUŽBY A OSTATNÉ ZHROMAŽDENIA

VŠEOBECNÉ ZÁSADY

Apoštol Ján vo svojom evanjeliu zaznamenal Ježišove slová, že „praví ctitelia budú vzývať Boha v Duchu a v pravde". (Ján 4,23)

„Hoci Boh nebýva v chrámoch postavených rukami, zhromaždenia svojho ľudu poctieva svojou prítomnosťou. Boh sľúbil, že svojich vyznávačov navštívi svojím Duchom tam, kde sa schádzajú a kde ho hľadajú, kde mu vyznávajú hriechy a kde sa jeden za druhého modlia. Tí, ktorí sa schádzajú, aby velebili Boha, musia sa zrieknuť každej formy zla. Ak Boha nectia v Duchu, pravde a v kráse svätosti, ich zhromaždenie nemá nijakú cenu." (PK 26)

Účel bohoslužieb a zhromaždení – Účelom bohoslužieb a zborových zhromaždení je oslavovať Boha za jeho stvoriteľské činy a všetko požehnanie, ktoré plynie zo spasenia; chápať jeho slovo, učenie a zámery; vytvárať spoločenstvo postavené na viere a láske; svedčiť o vlastnej viere v zmierujúcu obeť Pána Ježiša na kríži, učiť sa, ako naplniť poverenie evanjelia, že máme získavať učeníkov po celom svete (Mat 28,19.20).

Úcta k miestu bohoslužby – *„Pre pokorného veriaceho človeka je Boží dom na zemi bránou do neba. Oslavné piesne, modlitby a slová Božích služobníkov sú nástroje, ktoré Boh určil na prípravu Božieho ľudu na zhromaždenie v nebi – vznešenú bohoslužbu, na ktorej sa nezúčastní nič poškvrňujúce.*

Z úcty, akú mal starozmluvný Boží ľud k pozemskej svätyni, sa kresťania môžu naučiť, ako si vážiť miesto, kde sa Pán stretáva so svojím ľudom… Boh sám ustanovil poriadok bohoslužby a povýšil ju nad všetko všedné.

Domov je svätyňou rodiny. Les alebo tichá izbička môžu byť najvhodnejším miestom na osobnú pobožnosť, modlitebňa je však svätyňou pre zhromaždenie. Čas, miesto a spôsob bohoslužby by sa mali riadiť podľa určených pravidiel. S tým, čo je sväté a čo patrí k bohoslužbe, sa nesmie zaobchádzať nedbalo a ľahostajne." (5T 491)

Veďme deti k úcte – *„Rodičia, vštepujte do mysle svojich detí kresťanské zásady. Pomôžte im, aby prijali Pána Ježiša do svojho života. Veďte ich k úcte voči Božiemu domu a pomôžte im, aby doň prichádzali s pripraveným srdcom a pokornými myšlienkami:‚Toto je dom Boží, on je tu prítomný. Musím mať čisté myšlienky a sväté pohnútky. V mojom srdci nesmie byť pýcha, závisť, žiarlivosť, domýšľavosť, nenávisť a klam, pretože prichádzam do prítomnosti svätého Boha. Je to miesto, kde sa Boh stretáva so svojím ľudom a žehná ho. Vznešený a svätý Boh, ktorý prebýva vo večnosti, sa na mňa pozerá a vidí moje skutky, skúma moje srdce a číta najskrytejšie myšlienky.“* (5T 494)

Úcta v mieste bohoslužby – *„Keď veriaci vstupujú do zhromaždenia, majú sa správať dôstojne a v tichosti zaujať svoje miesta… Všedné rozhovory, šepkanie a smiech by sa v dome bohoslužby nemali tolerovať, a to ani pred pobožnosťou, ani po nej. Z prítomných má vyžarovať úprimná zbožnosť a úcta.*

Ak niektorí členovia musia niekoľko minút čakať na začiatok zhromaždenia, nech v tichom rozjímaní prejavia ducha pobožnosti, nech v modlitbe pozdvihnú svoje srdce k Bohu a nech prosia, aby bohoslužba bola pre nich zvláštnym požehnaním a priviedla ďalších k presvedčeniu a obráteniu. Zhromaždení veriaci majú pamätať, že sú tu prítomní nebeskí poslovia. Svojou nepokojnosťou a zanedbávaním chvíľ na rozjímanie a modlitbu sa pripravujeme o spojenie s Bohom. Skúmajme preto svoj duchovný stav a svoje srdce vystavme Slnku spravodlivosti. Ak ľudia prichádzajú do domu bohoslužby s pravou úctou voči Pánovi a uvedomujú si, že sú v Božej prítomnosti, dokážu to tichým správaním. Šepot, smiech a rozprávanie, ktoré nie sú na verejnom mieste ničím hriešnym, by sa nemali tolerovať v dome, kde sa uctieva Boh. Pripravme svoju myseľ na počutie Božieho slova, aby sa hlboko dotklo našich sŕdc.“ (5T 492)

Prívetivosť voči hosťom – „Nezabúdajte na pohostinnosť, lebo takto prijali niektorí ako hostí aj anjelov, a ani o tom nevedeli.“ (Žid 13,2) V každom zbore by sa mal pestovať duch prívetivosti k hosťom, čo je základná cnosť kresťanského života a kresťanskej skúsenosti. Nič neotupuje duchovný život zboru tak, ako chladné, formálne ovzdušie, ktoré vyháňa pohostinnosť a marí kresťanské spoločenstvo. V zhromaždení by mali byť určení tí, ktorí budú priateľsky vítať návštevníkov, ktorí sa chcú zúčastniť na bohoslužbách.

HUDBA A SPEV PRI BOHOSLUŽBÁCH

Sila a vplyv hudby – *„Hudba môže do značnej miery ovplyvniť k dobru. Tento spôsob bohoslužby však nevyužívame dostatočne. Ľudia zvyčajne spievajú živelne alebo na žiadosť niekoho. Inokedy speváci nie sú sprevádzaní hudobnými nástrojmi, spievajú nesprávne, čím hudba stráca svoj účinok na mysle prítomných. Spev má mať svoju krásu, pátos a silu. Pozdvihnite svoje hlasy v piesňach chvály a odovzdania. Nech je váš spev podľa možnosti sprevádzaný hudobnými nástrojmi, aby k Bohu stúpala nádherná melódia ako príjemná obeť.“* (4T 71)

Spievajte zo srdca a s porozumením – *„Boží služobníci v snahe získať ľudí nemajú používať svetské spôsoby. Pri zhromaždeniach nemajú využívať služby neveriacich spevákov a domnievať sa, že divadelným vystúpením prebudia u ľudí záujem. Ako môžeme čakať, že tí, ktorí*

nemajú záujem o Božie slovo a nikdy ho nečítali s úprimnou túžbou porozumieť jeho pravdám, budú spievať zo srdca? Ako sa môže ich srdce pripojiť k slovám posvätnej piesne? Ako sa môže nebeský chór pripojiť k hudbe, ktorá je len formálna?

Spievať nemajú vždy len niektorí členovia. Tak často, ako je to len možné, má spievať celé zhromaždenie." (4T 143.144)

KAZATEĽNICA NIE JE MIESTOM NA PREZENTOVANIE VLASTNÝCH NÁZOROV

Žiaden kazateľ, starší zboru alebo iná osoba nemajú právo urobiť z kazateľnice verejné miesto na obhajovanie sporných názorov na body viery alebo organizačné otázky.

Preskúmanie „nového svetla" – Ak sa niekto domnieva, že má „nové svetlo", odlišné od prijatého názoru cirkvi, má hľadať radu u zodpovedných vedúcich.

„Na tých, ktorí prijali svetlo pravdy, číha tisíce skrytých pokušení. Bezpeční sme iba vtedy, keď nové učenie či nový výklad Písma neprijmeme bez toho, aby sme ho predtým predložili skúseným bratom. Predneste im ho v pokornom, učenlivom duchu s vážnou modlitbou. Ak vo vašom názore svetlo nenájdu, podriaďte sa ich úsudku, pretože,záchrana je tam, kde je mnoho radcov,." (5T 293) (Pozri tiež Sk 15,1–32.)

Takto konala prvotná cirkev. Keď vznikol v Antiochii názorový rozpor na dôležitú otázku, veriaci vyslali zástupcov do Jeruzalema, kde otázku predložili na zváženie apoštolom a starším. Rozhodnutie tejto rady veriacich v Antiochii radostne prijali, a tak bola v cirkvi zachovaná jednota a bratská láska.

Nechápme predchádzajúcu Božiu radu ako snahu niekoho odradiť od usilovného štúdia Písma. Rozumejme jej skôr ako ochrane pred klamnými teóriami a bludnými náukami, ktoré by mohli preniknúť do cirkvi. Boh si praje, aby jeho deti verne hľadali svetlo a pravdu v jeho Slove, ale nechce, aby boli zvedené na scestie falošnými náukami. Biblia je studnica pravdy. „Božie slovo ponúka väčšie bohatstvo než všetky náleziská zlata a poklady tohto sveta." (COL 104) Toto bohatstvo máme usilovne hľadať.

„Zahliadli sme len záblesk Božej slávy, nekonečného poznania a múdrosti. Dosiaľ sme pracovali akoby na povrchu, kým žily bohaté na zlato sa nachádzajú hlboko pod ním. Tieto poklady odmenia úsilie toho, kto ich bude hľadať. Ak ich chceme objaviť, musíme sa prekopávať stále hlbšie. Človek môže získať bohatstvo Božieho poznania len úprimnou vierou." (KP 83)

„Nové svetlo objaví v Božom slove ten, kto má živé spojenie so Slnkom spravodlivosti. Nech si nikto nemyslí, že už neexistuje pravda, ktorá by mohla byť ešte zjavená. Človek, ktorý usilovne a v modlitbe hľadá pravdu, bude nachádzať drahocenné pravdy svetla, ktoré stále vyžarujú

z Božieho slova. Ešte stále je rozptýlených mnoho drahokamov, ktoré máme nájsť a zhromaždiť, aby sa stali vlastníctvom ostatku Božieho ľudu.“ (CS 34)

Keď zo stránok Písma zažiari nové svetlo a odmení človeka, ktorý vážne túži po pravde, neruší svetlo staré. Naopak, spája sa s ním a žiari oveľa silnejšie. Preto je chodník „spravodlivých ako úsvit, ktorého jas rastie až do bieleho dňa“. (Prísl 4,18)

Aj keď veriaci má byť vždy ochotný prijať nové svetlo, nesmie nikdy poslúchnuť hlas, akokoľvek zbožný a príjemný, ktorý by ho odvádzal od základných biblických náuk.

„Nemáme prijímať tých, čo prichádzajú s posolstvom, ktoré odporuje bodom našej vierouky. Zbierajú množstvo textov Písma a dokazujú nimi svoje teórie. V posledných päťdesiatich rokoch sa to stále opakovalo. Aj keď je Písmo Božím slovom a máme ho rešpektovať, predsa je takýto výklad, ktorý hýbe hoci len jediným pilierom zo základu, ktorý Boh oných päťdesiat rokov udržoval, veľkou chybou. Kto to tak robí, nepozná úžasný prejav Ducha Svätého, ktorý prepožičal moc a silu predošlým posolstvám, ktoré boli Božiemu ľudu zvestované.“ (CW 32)

DÔLEŽITOSŤ ZACHOVANIA JEDNOTY

Je dôležité, aby sme zachovali „jednotu viery“ (Ef 4,13); práve tak je dôležité, aby sme sa usilovali o „zachovanie jednoty Ducha vo zväzku pokoja“ (verš 3). Takáto jednota si vyžaduje obozretnosť a koordináciu s vedúcimi v cirkvi.

„Boh vedie ľud z tohto sveta na výšinu večnej pravdy Božích prikázaní a viery Ježišovej. Svoj ľud vychováva a usmerňuje. Takto vedení ľudia nebudú zastávať rôzne názory, nebudú veriť rozdielne a mať úplne opačné názory, nebudú kráčať nezávisle od tela. Boh dal cirkvi rozmanitosť darov, aby všetci dospeli k jednote viery. Ak sa človek drží svojich názorov na biblické pravdy a neberie ohľad na mienku bratov a svoj postoj ospravedlňuje tvrdením, že má právo na vlastný názor, ktorý potom vnucuje ostatným, ako môže naplniť to, o čo sa modlil Ježiš Kristus? A keď vstane ďalší a potom zas ďalší a každý bude tvrdiť, že má právo veriť a hovoriť, ako sa mu páči bez ohľadu na to, ako verí cirkev, kde je potom súlad, aký vládne medzi Kristom a jeho Otcom a za ktorý sa Kristus modlil, aby bol medzi jeho bratmi? Aj keď každý z nás má pred Bohom vlastnú prácu a vlastnú zodpovednosť, nemáme sa pridržať svojho úsudku bez ohľadu na mienku a názory našich bratov, pretože to by spôsobilo v cirkvi zmätok. Povinnosťou kazateľov je rešpektovať úsudok bratov, no ich vzájomné vzťahy, ako aj to, čo učia, musí byť otestované Božím zákonom a svedectvom. Ak sú ich srdcia ochotné učiť sa, nenastanú medzi nimi rozdelenia. Niektorí majú sklon odporovať poriadku a odvracajú sa od veľkých míľnikov viery. Pán však pôsobí na svojich služobníkov, aby boli jedno v učení a v duchu…“ (TM 29, 30)

Vzhľadom na uvedené výroky je zrejmé, že miesto za kazateľnicou musí byť vyhradené na zvestovanie právd Božieho slova, na predstavovanie plánov a metód, ktoré cirkev prijala pre pokrok Božieho diela. (Pozri str. 28.29, 115.116.)

Oprávnení rečníci v našich zboroch – Iba rečníci hodní dôvery v súlade s pravidlami združenia smú byť pozvaní miestnym kazateľom za kazateľnicu. Aj miestni starší alebo výbor zboru môžu pozvať rečníkov kázať, vždy však po konzultácii s kazateľom a v súlade s pravidlami združenia. Jednotlivcom, ktorí už nie sú členmi cirkvi alebo tým, ktorým bolo uložené disciplinárne opatrenie, nemá byť umožnený prístup za kazateľnicu. Môžu nastať okolnosti, keď je vhodné, aby naše zhromaždenie oslovili vládni činitelia alebo iné úradné osoby. Nikto iný nemá za kazateľnicu prístup, ak nezískal povolenie od združenia. Povinnosťou každého staršieho zboru, kazateľa a predsedu združenia je dohliadať, aby sa táto zásada dodržiavala. (Pozri str. 28.29, 115.116.)

SOBOTNÁ ŠKOLA A BOHOSLUŽBA

Sobotná škola, ktorá je jedným z najdôležitejších bohoslužobných stretnutí, býva niekedy označovaná ako „cirkev pri štúdiu". Sobotu čo sobotu naši členovia a tisíce priateľov navštevujú sobotnú školu, aby systematicky študovali Božie Slovo. Členov cirkvi treba povzbudzovať, aby sami sobotnú školu navštevovali a privádzali ďalších návštevníkov.

Každá sobotná škola by mala zabezpečiť primeraný program pre všetky vekové skupiny, pre každého účastníka sobotnej školy. Pomôcky pre rôzne skupiny sobotnej školy zabezpečuje združenie, únia a divízia.

Sobotná škola by mala propagovať miestne i celosvetové misijné aktivity, zahŕňať do svojho programu misijnú zbierku a dávať významný časový priestor štúdiu Biblie. (Poznámka č. 1, str. 175.)

Oznamy a predstavenie činnosti oddelení – Dĺžka a charakter oznamov a informácií, ktoré zaznievajú pri sobotných bohoslužbách, by mali byť starostlivo zvážené. Ak sa týkajú záležitostí, ktoré nesúvisia so sobotnou bohoslužbou alebo s dielom zboru a cirkvi, mali by sa im kazatelia i činovníci zboru vyhnúť, a udržať tak náležitého ducha bohoslužby a prežívania sobotného dňa.

Mnohé zbory pripravujú tlačených spravodajcov s programom bohoslužby a potrebnými oznamami pre ďalší týždeň. Spravodajca potom minimalizuje a niekedy aj úplne odstraňuje potrebu ústnych oznámení. Ak takéto materiály nie sú k dispozícii, mnohé zbory predstavia dôležité informácie ešte pred začiatkom bohoslužby. (Poznámka č. 2, str. 175.)

Za zváženie stojí aj priestor pre jednotlivé oddelenia, ktoré môžu predstaviť svoje programy, ale je potrebné múdro hospodáriť s časom, ktorý by mal byť vyhradený štúdiu a kázaniu Božieho Slova.

Bohoslužba s kázaním – Sobotná bohoslužba s kázaním je najdôležitejšia zo všetkých zhromaždení zboru. Každý týždeň sa schádzajú členovia zboru, aby sa spojili v uctievaní Boha v duchu chvály a vďakyvzdania, aby počuli Božie slovo, získali silu a Božiu milosť k životnému boju a učili sa, ako sa majú podľa Božej

vôle zapojiť do evanjelizácie. Celá pobožnosť sa má vyznačovať úctou, jednoduchosťou a dobrou organizáciou.

Potreba riadnej prípravy – *„Nie je našou povinnosťou venovať všetok um a vedomosti na patričnú prípravu bohoslužobných zhromaždení, aby vykonali čo najviac dobra a zanechali naozaj ten najlepší dojem na všetkých zúčastnených?“* (RH 14. 4. 1885, str. 225).

„Náš Boh je láskyplný, milosrdný Otec. Slúžiť mu by sme nemali pokladať za niečo smutné a tiesnivé. Uctievať Pána a konať jeho dielo by pre nás malo byť radosťou… Ukrižovaný Kristus má byť témou našich úvah a dôvodom našich najradostnejších pocitov… Prejavom svojej vďačnosti sa približujeme k chválorečeniu nebeských zástupov.‚Kto obetuje vďaku, ten ma ctí,‘ povedal Boh. Prichádzajme teda k svojmu Stvoriteľovi úctivo a radostne s ‚chválospevom a zvukom piesne‘ (Ž 50,23; Iz 51,3).“ (CK 103.104)

Forma bohoslužby – Sobotná dopoludňajšia bohoslužba má dve základné časti: zborové spoločenstvo vzdáva Bohu chválu a úctu vyjadrenú piesňami, modlitbou a darmi, a zároveň počúva posolstvo z Božieho slova. (Poznámka č. 3, str. 176.)

Pre verejnú bohoslužbu nie je stanovená presná forma alebo poradie. Kratšia podoba bohoslužby zvyčajne lepšie zodpovedá bohoslužobnému duchu. Je potrebné vyhnúť sa dlhým úvodom. Úvodné body v nijakom prípade nesmú uberať čas potrebný na uctievanie Boha a na kázanie Božieho slova. (Odporúčaný program bohoslužby – Poznámka č. 2, str. 175.)

Misijná bohoslužba – Prvá sobota mesiaca býva označovaná za misijnú sobotu. Zameriava sa na laickú evanjelizačnú prácu a počas nej môžu byť predstavené plány a aktivity oddelení zboru. *„Boh nám zveril tu najposvätnejšiu úlohu, potrebujeme sa stretávať a spoločne učiť, aby sme toto dielo mohli vykonať.“* (6T 32) (Poznámka č. 4, str. 176.177.)

Verejná modlitba – *„Kristus vštepoval svojim učeníkom zásadu, že ich modlitby majú byť krátke; majú v nich vyjadriť len to, čo chcú, nič viac… jedna alebo dve minúty stačia na obvyklú modlitbu.“* (2T 581)

„Tí, čo sa modlia alebo verejne hovoria, majú použiť vhodné slová a hovoriť jasným, zreteľným hlasom. Správne vyjadrená modlitba je moc v prospech dobra. Je to jeden z prostriedkov, ktoré Pán používa, aby ľuďom zjavil vzácne poklady pravdy. Modlitba však nie je vždy tým, čím by mala byť, pretože niektorí ju vyjadria nesprávnym spôsobom. Satan sa teší, keď sú modlitby vyslovené tak, že ich takmer nikto nepočuje. Boží ľud sa má naučiť hovoriť a modliť tak, aby vhodne predstavoval veľké pravdy, ktoré vlastní. Svedectvo a modlitby nech sú jasné a zreteľné! Tak bude Boh oslávený.“ (6T 382)

Ponuka kresťanskej literatúry v sobotu – Sobota je vhodný čas, keď tajomník oddelenia osobnej služby môžu ponúknuť a odovzdať členom potrebnú

literatúru. Treba sa však vyhnúť nežiaducim praktikám, ktoré by odvádzali pozornosť od skutočnej bohoslužby a úcty pred Bohom.

VEČERA PÁNOVA

V Cirkvi adventistov siedmeho dňa sa Večera Pánova slávi zvyčajne raz za štvrťrok. Táto bohoslužba zahrnuje obrad umývania nôh a prijímanie symbolov Kristovho tela a krvi. Má to byť najsvätejšia a najradostnejšia udalosť pre zhromaždenie, kazateľa aj staršieho zboru. Táto slávnosť býva zvyčajne súčasťou pravidelnej sobotnej bohoslužby, ale môže byť naplánovaná aj na iný čas.

Obrad umývania nôh – *„Keď potom učeníkom umyl nohy, povedal:‚Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám.‘ (J 13,15) Týmito slovami Kristus nemienil len obyčajný zdvorilostný úkon. Šlo o viac než len o zmytie prachu z hosťových nôh. Kristus tu ustanovil náboženský úkon. Pánovým činom sa tento obrad pokory stal posvätným ustanovením. Učeníci ho mali zachovávať, aby si vždy pripomínali, čo im povedal o pokore a službe. Tento obrad je Kristom ustanovenou prípravou na vysluhovanie Večere Pánovej. Srdce nemôže mať spoločenstvo s Kristom, kým je v ňom pýcha, škriepky a spory o popredné miesto. Nie sme pripravení prijímať jeho telo a krv. Z Ježišovho rozhodnutia je teda úkon pokory na začiatku.“* (TV 456)

„Keď sa Ježiš opásal, aby im z nôh zmyl prach, chcel im vlastne umyť srdcia, zbaviť ich odcudzenia, žiarlivosti a pýchy. To bolo dôležitejšie ako im z nôh zmyť prach. Pôvodne nebol nikto z nich pripravený na spoločenstvo s Kristom. Kým neboli pokorní a láskaví, neboli pripravení mať účasť na veľkonočnej večeri a pamätnej službe, ktorú Kristus hodlal ustanoviť. Ich srdcia museli byť očistené. Pýcha a sebecké záujmy plodia nezhody a nenávisť, ale to všetko Kristus zmyl, keď im umýval nohy. Začali inak zmýšľať. Pri pohľade na nich mohol Ježiš povedať:‚Ste čistí.‘ (J 13,10)“ (TV 454)

Duchovný zážitok, ktorý je jadrom a podstatou umývania nôh, pretvára tento obyčajný úkon na posvätný obrad. Obsahuje posolstvo o odpustení, prijatí, uistení a spolupatričnosti – toto posolstvo Ježiš Kristus oznamuje predovšetkým veriacemu, zároveň si ho veriaci odovzdávajú navzájom. Toto posolstvo sa prežíva v atmosfére pokory.

Večera Pánova – Anjeli oslavujú Ježiša ako Vykupiteľa sveta, ktorý je svätý. A ak je Ježiš Kristus svätý, sú sväté tiež symboly, ktoré predstavujú jeho telo a krv. Keďže sám Pán zvolil symboly s hlbokým významom, nekvasený chlieb a plod vinnej révy, a použil najjednoduchšie prostriedky aj pre umývanie nôh učeníkom, mali by sme veľmi opatrne používať alternatívne symboly a prostriedky (okrem núdzových a mimoriadnych situácií), aby sa nestratil pôvodný význam obradu. Rovnako v programe bohoslužby a tradičnej úlohy kazateľov, starších, diakonov a diakoniek pri Večeri Pánovej by sme mali byť opatrní, aby náhrady a novoty neprispeli k zovšedneniu toho, čo je posvätné.

Večera Pánova je dnes práve taká svätá, ako bola v dobe, keď ju Pán Ježiš ustanovil. Ježiš Kristus je vždy prítomný, keď sa oslavuje tento posvätný úkon. *„Práve pri*

príležitostiach, ktoré sám ustanovil, sa Kristus stretáva so svojím ľudom a posilňuje ho svojou prítomnosťou.“ (DA 656)

Nekvasený chlieb a nekvasené víno (hroznová šťava) – *„Kristus sedí pri stole s veľkonočnou večerou. Pred sebou má obvyklý nekvasený chlieb. Na stole je aj veľkonočné nekvasené víno. Pán používa pripravené jedlo a nápoj ako symbol svojej nepoškvrnenej obete. Kvas, symbol hriechu a smrti, nemohol v nijakej podobe predstavovať bezúhonného a nepoškvrneného baránka‘ (1 Pet 1,19).“* (TV 457.458)

Ani „kalich“ ani chlieb neobsahovali nič kvasené, pretože Židia v predvečer prvého dňa Veľkej noci odstránili zo svojich domovov všetok kvas, všetko kvasené (fermentované). (2 Moj 12,15.19; 13,7) Preto pri Večeri Pánovej môžeme používať len nekvasenú hroznovú šťavu a nekvasený chlieb. Z tohto dôvodu musíme tieto symboly pripravovať veľmi starostlivo. V krajinách, kde sa dá hroznová šťava (mušt) alebo koncentrát získať len veľmi ťažko, dá združenie pokyny, ako túto situáciu riešiť, alebo ju pomôže zabezpečiť.

Pripomienka ukrižovania – *„Keď prijímame chlieb a kalich, symboly Kristovho ukrižovaného tela a preliatej krvi, v duchu sa pripájame k onej poslednej večeri vo vrchnej sieni. Akoby sme prechádzali záhradou posvätenou utrpením toho, ktorý niesol hriechy sveta. Sme svedkami boja, ktorého víťazstvo je základom nášho zmierenia s Bohom. Smieme hľadieť na ukrižovaného Krista.“* (TV 464)

Zvesť o druhom príchode – *„Večera Pánova je svedectvom o Kristovom druhom príchode, túto nádej mala oživovať v mysli učeníkov. Kedykoľvek sa zišli, aby si pripomínali jeho smrť, spomínali, ako vzal kalich, poďakoval a podával im ho so slovami: Pite z neho všetci! Lebo toto je moja krv zmluvy, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov. Vravím vám však, že odteraz už nebudem piť z tohto plodu viniča až do toho dňa, keď ho budem s vami piť nový v kráľovstve svojho Otca,. (Mat 26,27–29) V súžení ich potešovala nádej návratu ich Pána. Nevýslovne vzácna im bola myšlienka: ‚Vždy, keď budete jesť tento chlieb a piť tento kalich, zvestujete Pánovu smrť, kým nepríde‘ (1 Kor 11,26).“* (TV 462)

Oznam o Večeri Pánovej – Večera Pánova sa môže právom stať súčasťou ktorejkoľvek kresťanskej bohoslužby. Aby sme však Večeru Pánovu primerane zdôraznili a sprístupnili čo najväčšiemu počtu členov zboru, konáme ju ako súčasť sobotného dopoludňajšieho zhromaždenia, najlepšie predposlednú sobotu v každom štvrťroku.

V sobotu, ktorá predchádza Večeri Pánovej, má byť zdôraznená dôležitosť blížiacej sa slávnosti. Členovia majú byť vyzvaní, aby sa pripravili a urovnali medzi sebou všetky nevyriešené problémy. Keď o týždeň prídu k stolu Pána, môžu mať z pobožnosti primerané požehnanie. Neprítomným členom zboru treba tiež oznámiť konanie Večere Pánovej a pozvať ich, aby sa na nej zúčastnili.

Konanie Večere Pánovej, dĺžka obradu – Čas nie je tým najdôležitejším prvkom, na ktorý by sme mali brať ohľad pri plánovaní Večere Pánovej. Napriek tomu môžeme zvýšiť návštevnosť a prehĺbiť duchovný účinok tým, že z programu bohoslužby v tú sobotu vynecháme všetky prvky, ktoré nie sú nevyhnutné, odstránime zbytočné zdržiavanie pred a po obrade umývania nôh. Diakonky pripravia symboly Večere Pánovej na stôl ešte pred začiatkom pobožnosti.

Prípravná časť – Úvodná časť pobožnosti by mala obsahovať len nevyhnutné oznamy, spoločnú pieseň, modlitbu, zbierku a krátke kázanie pred obradom umývania nôh.

Umývanie nôh – Každý zbor musí naplánovať a pripraviť umývanie nôh tak, aby mohli byť naplnené potreby členov. (Poznámka č. 5, str. 177.)

Chlieb a víno – Po umývaní nôh sa členovia opäť zhromaždia v modlitebni, aby prijali chlieb a víno. (Poznámka č. 6, str. 177.)

Oslava Boha – Večera Pánova má byť vždy slávnostným, nie ponurým zážitkom. Zlo bolo napravené, hriechy boli odpustené, viera bola posilnená, je to čas pre oslavu Boha. Voľme preto radostné a oslavné piesne a hudbu. Obrad môžeme ukončiť vhodným hudobným prednesom alebo spoločným spevom piesne, záverečným požehnaním a prepustením zhromaždenia. Keď zhromaždenie opúšťa modlitebňu, v mnohých zboroch sa vyberajú dary pre chudobných.

Po skončení pobožnosti diakoni a diakonky upravia stôl a odložia nádoby. S úctou a vhodným spôsobom sa postarajú o zvyšný chlieb a víno, ale v nijakom prípade ich neposkytnú na konzumáciu alebo na iné bežné použitie.

Kto sa môže zúčastniť – Cirkev adventistov siedmeho dňa pokladá spoločenstvo pri Večeri Pánovej za otvorené. Účasť môže mať každý, kto svoj život odovzdal Ježišovi Kristovi. Deti sa učia chápať význam tohto obradu tak, že sledujú, ako ho prežívajú tí, ktorí majú účasť. Až keď sa oboznámia s biblickým učením a svoj život odovzdajú pri krste Pánovi Ježišovi, sú pripravené zúčastniť sa na Večeri Pánovej.

„Kristov príklad nepripúšťa výlučnosť pri Večeri Pánovej. Je pravda, že zjavný hriech vinníka vylučuje. O tom Duch Svätý jasne hovorí (1 Kor 5,11), súdiť však nad to neprislúcha nikomu. Boh nepoveril ľudí, aby rozhodovali o tom, kto sa na týchto slávnostných chvíľach môže zúčastniť. Veď kto pozná ľudské srdce? Kto vie odlíšiť kúkoľ od pšenice?‚Nech teda človek skúma sám seba, a tak je z toho chleba a pije z kalicha.' Lebo,kto by teda jedol chlieb alebo pil Pánov kalich nehodne, previní sa proti Pánovmu telu a krvi.‚.‚Lebo kto je a pije, a nerozoznáva telo, ten si je a pije odsúdenie.' (1 Kor 11,28.27.29)

Môžu sem prísť aj ľudia, ktorí srdcom neslúžia pravde a svätosti, ale chcú sa na slávnosti zúčastniť. Nemali by sme im v tom brániť. Prítomní sú svedkovia, ktorí kedysi videli, ako Ježiš umýval nohy svojim učeníkom i Judášovi." (TV 461)

Každý člen sa má zúčastniť – *„Nikto by sa nemal zriekať stolovania pre prípadnú účasť niekoho nehodného. Každý učeník je povolaný k verejnej účasti a tým aj k vyznaniu, že prijíma Krista za svojho osobného Spasiteľa. Práve pri týchto príležitostiach sa Kristus stretáva so svojím ľudom a posilňuje ho svojou prítomnosťou. Azda aj srdce a ruky tých, čo prisluhujú Večeru Pánovu, sú nehodné, no napriek tomu Kristus slúži veriacim svojou prítomnosťou. Ktokoľvek prichádza s pohľadom viery upretým na neho, bude hojne požehnaný. Všetci, čo zanedbávajú tieto chvíle nebeského spoločenstva, utrpia stratu. Právom možno o nich povedať: ‚Nie všetci ste čistí.'"* (TV 461.462)

Kto smie vysluhovať Večeru Pánovu – Obrad Večere Pánovej smie vysluhovať ordinovaný kazateľ alebo ordinovaný starší zboru. Diakoni, hoci sú vysvätení, nemôžu viesť tento obrad.

Večera Pánova pre chorých – Ak sú niektorí členovia chorí alebo sa z nejakého iného dôvodu nemôžu zúčastniť na Večeri Pánovej v modlitebni, môže pre nich kazateľ alebo starší zboru (prípadne spolu s diakonom či diakonkou) vykonať tento obrad u nich doma.

MODLITEBNÉ ZHROMAŽDENIA

Modlitebné zhromaždenia majú byť zaujímavé – *„Modlitebné zhromaždenia by mali byť tými najpútavejšími stretnutiami, zvyčajne sú však veľmi slabo pripravené. Mnohí prichádzajú na kázanie, no zanedbávajú modlitebné stretnutia. Musíme prosiť Boha o múdrosť ako pripravovať a viesť modlitebné zhromaždenia tak, aby boli zaujímavé a príťažlivé. Ľudia dychtia po chlebe života. Ak ho nájdu na modlitebných stretnutiach, budú prichádzať, aby ho prijali.*

Dlhé, rozvláčne reči a modlitby nie sú vhodné na žiadne stretnutie, a zvlášť nie na spoločné zhromaždenia. Tým, ktorí sú ochotní a pripravení stále hovoriť, sa dovolí, aby vytlačili nesmelých a utiahnutých. Obyčajne to však býva tak, že tí, čo sú najpovrchnejší, hovoria najviac. Ich modlitby sú dlhé a mechanické. Unavujú anjelov i ľudí, ktorí ich počúvajú. Naše modlitby by mali byť krátke a vecné. Ak niekto cíti potrebu modliť sa dlho, nech počká, kým bude osamote vo svojej komôrke. Otvorme Božiemu Duchu svoje srdcia a on z neho odstráni každú suchú formálnosť." (4T 70.71)

Úspešnosť a zmysluplnosť modlitebných zhromaždení je podmienená vynaložením mimoriadneho úsilia. Zhromaždenie sa má začať včas aj v prípade, že sú prítomné len dve alebo tri osoby. Jeho súčasťou môže byť krátke (pätnásť až dvadsať minútové) štúdium či zamyslenie nad časťou z Písma, prípadne z prorocky

inšpirovaných spisov Ellen G. Whiteovej, modlitba, osobné svedectvá a prosba o požehnanie.

Každý týždeň obmieňajme program modlitebného zhromaždenia.

Ak sa nemôžu členovia zboru zhromaždiť na modlitebné zhromaždenie na zvyčajnom mieste, možno ho zorganizovať s veľkým úžitkom aj v domácich skupinkách.

ČLENSKÉ ZHROMAŽDENIA

Miestny zbor má v štruktúre Cirkvi adventistov siedmeho dňa presne vymedzené postavenie. V rámci tohto postavenia je členské zhromaždenie najvyššou autoritou na úrovni zboru (pozri str. 24). Riadni členovia majú byť povzbudzovaní, aby sa na zhromaždeniach zúčastňovali a majú právo na nich hlasovať. Člen, voči ktorému bolo uplatnené disciplinárne konanie, na tomto stretnutí nemôže hovoriť ani hlasovať.

Členské zhromaždenia sa majú konať aspoň raz za rok. Zvoláva ich kazateľ, alebo po dohode s ním výbor zboru. Konanie členského zhromaždenia má byť oznámené na pravidelnej sobotnej bohoslužbe jeden alebo dva týždne vopred, s upresnením miesta a času jeho konania. Zhromaždenie vedie kazateľ, starší, ktorého vyberie kazateľ, v niektorých prípadoch predseda združenia alebo jeho zástupca, ktorí slúžia ako predsedajúci členského zhromaždenia.

Každý zbor si stanoví kvórum, t. z. minimálny počet prítomných na členskom zhromaždení, aby bolo uznášaniaschopné.

Na základe povolenia udeleného združením (ktoré poskytne aj podrobnejšie pokyny týkajúce sa základných princípov a technických záležitostí) a so súhlasom zboru sa členovia môžu zúčastňovať členských zhromaždení aj prostredníctvom online konferencie alebo iného podobného komunikačného prostriedku, ktorý umožňuje, aby všetky zúčastnené strany mohli spolu komunikovať v rovnakom čase. Takáto účasť na členskom zhromaždení sa považuje za osobnú účasť. Zástupné hlasovanie alebo hlasovanie listom nie je prípustné.

Významné otázky života zboru je potrebné rozhodovať v rámci pravidelného alebo zvlášť zvolaného členského zhromaždenia.

Členské zhromaždenie má vyššiu autoritu než zborový výbor a môže výboru prideliť niektoré ďalšie zodpovednosti nad rámec toho, čo uvádza Cirkevná príručka. (Pozri str. 124–128.)

Program členského zhromaždenia má zahŕňať správy o činnosti zboru. Aspoň raz za rok sa má do programu zaradiť prehľad všetkých aktivít miestneho zboru. Na ich základe má byť potom predstavený plán na ďalší rok, vrátane ročného rozpočtu zboru, ktorý má byť predložený členskému zhromaždeniu na odsúhlasenie. Ak je to možné, majú byť správy a plány na ďalší rok predložené členom v písomnej forme. (Poznámka č. 7, str. 178.179.)

V záujme zachovania tesnej súčinnosti medzi zborom a združením by si mal zbor vyžiadať pri riešení všetkých závažnejších otázok radu od predstaviteľov združenia.

Predstavitelia združenia a únie (predseda, tajomník, hospodár), alebo nimi poverení zástupcovia, sa môžu zúčastniť na každom členskom zhromaždení v svojej oblasti, nemajú však hlasovacie právo, ak im ho zbor neudelí. Toto povolenie však nepotrebuje predstaviteľ združenia alebo únie, ktorý je zároveň členom tohto zboru.

ZBOROVÝ VÝBOR A JEHO STRETNUTIA

Definícia a funkcia – Každý zbor musí mať funkčný zborový výbor, ktorého členovia boli zvolení členským zhromaždením. Jeho hlavným poslaním je vytvorenie plánu aktívneho učeníctva, ktorý zahrnuje duchovnú starostlivosť o zbor a prípravu a rozvíjanie evanjelizačných aktivít.

Zborový výbor nesie zodpovednosť za plán aktívneho učeníctva, evanjelizáciu vo všetkých formách a fázach, duchovnú starostlivosť a vedenie členov, zachovanie čistoty učenia, dodržiavanie kresťanských zásad, odporúčanie o prijatí alebo prepustení členov, dohľad nad financiami zboru, starostlivosť o zborový majetok a jeho ochranu a koordináciu zborových oddelení.

Evanjelijný príkaz Pána Ježiša nám ukazuje, že privádzať učeníkov – poslanie, ktorá zahŕňa krstenie a učenie – je prvoradou úlohou cirkvi (Mat 28,18–20). Preto má byť naplnenie tohto poverenia aj prioritou zborového výboru, ktorý je hlavným orgánom miestneho zboru. Ak výbor venuje svoj prvoradý záujem a všetky sily na zapojenie každého člena do zvestovania evanjelia a privádzanie učeníkov, odstráni sa väčšina zborových problémov alebo sa im predíde. Silný pozitívny vplyv sa potom prejaví v duchovnom živote a v raste členov.

Kristova láska k cirkvi má byť jeho nasledovníkmi zjavovaná vo vnútri spoločenstva. Skutočné učeníctvo nezahŕňa len biblické učenie, ale aj zapálenú oddanosť milovať našich spoluveriacich nepodmienečnou láskou. To bolo jadrom Kristovho posolstva adresovaného učeníkom, keď stál pred utrpením na kríži (Ján 154,9–13). Ježišov príkaz učeníkom „milujte sa navzájom" sa týka aj nás. Výstižný pohľad na túto historickú scénu, ktorý prináša E. G. Whiteová, má pre nás stále zásadný význam: „Táto láska je dôkazom ich učeníctva." (DA 677.678)

Získavanie učeníkov – poslaním cirkvi je získavať učeníkov Ježiša Krista, ktorí žijú ako jeho milujúci svedkovia a zvestujú všetkým ľuďom večné evanjelium trojanjelského posolstva ako prípravu na jeho príchod (Mat 28,18–20; Sk 1,8; Zj 14,6–12). Zmyslom existencie cirkvi ako Kristovho tela je získavať učeníkov, aby pokračovali v živom vzťahu s Kristom a jeho cirkvou, ktorý prináša bohaté ovocie služby.

Získavanie učeníkov je postavené na stálom, celoživotnom vzťahu s Kristom. Veriaci „zostáva v Kristovi" (Ján 15,8), jeho učeníctvo prináša bohaté ovocie

zdieľaním Krista s ostatnými a vedie členov k tomu, aby sa podobne stali vernými učeníkmi.

Cirkev individuálne aj kolektívne nesie zodpovednosť za to, že každý člen cirkvi zostáva časťou Kristovho tela.

Členovia výboru zboru – Výbor je volený členmi zboru v riadnych voľbách zborových činovníkov. (Pozri str. 69.70.) Okrem kazateľov, ktorí sú v zbore ustanovení príslušným združením, si zbory volia výbor zložený z týchto činovníkov:

starší zboru
prvý diakon
prvá diakonka
pokladník
tajomník
koordinátor práce so záujemcami
koordinátor „Adventistických mužov“
koordinátor ASLSP
vedúci adventistickej mládeže
  vedúci Klubu Adventurer
  vedúci Klubu Ambassador
  vedúci Klubu Pathfinder
  koordinátor práce so študentmi
  vedúci oddelenia mládeže
koordinátor biblického korešpondenčného kurzu
tajomník pre výchovu/riaditeľ cirkevnej školy
koordinátor oddelenia hudby a spevu
koordinátor oddelenia knižnej evanjelizácie
vedúci a tajomník oddelenia osobnej služby
vedúci dobročinnej a sociálnej služby
vedúci Klubu Adventurer
vedúci Klubu Ambassador
vedúci Klubu Pathfinder
vedúci oddelenia mládeže
vedúci oddelenia komunikácie
vedúci oddelenia detí
vedúci oddelenia kresťanského správcovstva
vedúci oddelenia náboženskej slobody
vedúci oddelenia kresťanského domova
vedúci oddelenia služby žien
vedúci oddelenia sobotnej školy
vedúci oddelenia výchovy
vedúci oddelenia zdravia

V niektorých prípadoch, v závislosti od veľkosti zboru, nemusia byť vo výbore zastúpení všetci činovníci zo zoznamu, a naopak, možno niekoho doplniť. Kazateľ ustanovený združením k pastierskej službe v zbore je vždy členom výboru zboru.

Činovníci – Predsedom zborového výboru je kazateľ ustanovený združením. Ak kazateľ nechce viesť výborové rokovanie alebo sa na ňom nemôže zúčastniť, môže poveriť staršieho zboru, aby mu dočasne predsedal.

Tajomník zboru je zapisovateľom výboru, vypracováva a uchováva zápisy z výborových rokovaní.

Zasadnutie výboru – Pretože práca zborového výboru je dôležitá pre život a zdravý rast zboru, výbor by sa mal stretávať najmenej raz do mesiaca, prípadne aj častejšie. Je dobré stanoviť pravidelný čas zasadnutia na rovnaký týždeň a na rovnaký deň v mesiaci.

Zasadnutia zborového výboru sa oznamujú na pravidelnom sobotnom zhromaždení a všetci členovia výboru sú nabádaní, aby sa na zasadnutí zúčastnili.

Zbor určí na riadnom členskom zhromaždení minimálny počet členov zborového výboru, ktorí musia byť prítomní na zasadnutí (kvórum), aby bolo jeho zasadnutie uznášaniaschopné. Kde to dovoľujú miestne zákony, členovia výboru sa môžu zúčastniť na zasadnutí aj prostriedkami elektronickej konferenčnej platformy alebo podobnej komunikácie tak, aby všetci prítomní mohli navzájom komunikovať v rovnakom čase. Účasť týmito prostriedkami sa pokladá za rovnocennú s osobnou prítomnosťou na zasadnutí.

Zástupné hlasovanie alebo hlasovanie listom nie je prípustné.

ÚLOHY VÝBORU ZBORU – ZBOROVÝ VÝBOR JE ZODPOVEDNÝ ZA:

1. Zaistenie plánu aktívneho učeníctva, ktorý zahŕňa duchovnú starostlivosť o členov a evanjelizáciu. Toto je najdôležitejšia oblasť, na ktorú má výbor zboru sústrediť svoju pozornosť.

2. Vzdelávanie a povzbudzovanie všetkých členov k osobnému a dynamickému vzťahu s Ježišom Kristom – ku vzťahu, ktorý zahrnuje modlitbu, štúdium Biblie, navštevovanie sobotnej školy, zdieľanie svojej viery, cielený duchovný rast a používanie svojich schopností a duchovných darov v cirkvi i spoločnosti.

3. Sledovanie zoznamu členov a vytváranie plánu, ako obnoviť kontakt a získať späť tých, ktorí opustili cirkev. Zdravý zbor má mať svoj plán, ako pomôcť každému členovi, aby sa mohol svojimi schopnosťami a duchovnými darmi podieľať na spoločnej službe. Okrem toho by zbor mal mať pripravenú stratégiu, ako udržať, prípadne získať späť bývalých či neaktívnych členov, a to (1) na základe

pravidelného pastoračného auditu zoznamu členov a (2) pomocou zámerne cielených aktivít v prospech týchto ľudí (pozri str. 172–178).

4. Evanjelizácia v oblasti zboru. Raz za štvrťrok môže byť celé zasadnutie zborového výboru venované plánovaniu evanjelizácie. Výbor preštuduje odporúčania združenia týkajúce sa evanjelizačných programov a metód. Rozhodne, ako sa môžu tieto odporúčania uplatniť v zbore. Kazateľ a výbor zboru vytvárajú a rozvíjajú plány pre verejnú evanjelizáciu.

5. Koordinuje misijne zamerané aktivity všetkých oddelení zboru. Každé z týchto oddelení rozvíja plány pre misiu vo svojej oblasti. Koordinácia je zásadná pre to, aby sme sa vyhli konfliktom v načasovaní aktivít, súpereniu pri získavaní dobrovoľných pomocníkov a dosiahli čo najlepšie výsledky. Každé oddelenie predloží svoje plány zborovému výboru na schválenie. Jednotlivé oddelenia podávajú zborovému výboru správu o postupe a výsledkoch programu. Zborový výbor môže oddeleniam navrhnúť, ako majú ich programy prispieť k príprave, realizácii a následnej práci pri verejnej evanjelizácii.

6. Povzbudzuje oddelenie osobnej služby v zbore. Pomáha mu zapojiť každého člena a deti v zbore do osobnej evanjelizácie. Zbor by mal viesť vzdelávacie semináre o rôznych formách osobnej evanjelizácie.

7. Aby sme mali istotu, že každý záujemca o posolstvo, vyhľadaný akýmkoľvek spôsobom, bol osobne a okamžite skontaktovaný s určeným členom, spolupracuje zborový výbor so zborovým koordinátorom pre prácu so záujemcami.

8. Povzbudzuje každé oddelenie, aby aspoň raz za štvrťrok podávalo správu týkajúcu sa duchovnej starostlivosti a evanjelizácie zborovému výboru a členom zboru na členskom alebo sobotnom zhromaždení.

9. Prijímanie pravidelných správ. Zborový výbor sa podrobne zaoberá životom a pôsobením zboru a dostáva od pokladníka pravidelné správy o stave zborových financií. Aj ostatní činovníci majú pravidelne podávať správy o práci v oblasti, za ktorú sú zodpovední.

10. Propagovanie adventistického vzdelávania.

Podvýbory a komisie – Zborový výbor by nemal pripustiť, aby akákoľvek iná činnosť brzdila plánovanie a prípravu evanjelizácie. Ak si nejaká činnosť vyžaduje príliš veľa času, môže výbor vytvoriť podvýbor alebo komisiu, ktorá by sa starala o špecifickú oblasť zborovej práce, ako sú napríklad financie alebo projekty cirkevných stavieb. Tieto podvýbory alebo komisie potom podávajú odporučenia zborovému výboru. (Poznámka č. 8, str. 179.)

FINANČNÝ VÝBOR

Každý zbor má mať finančné plány a zostavovanie rozpočtu zamerané na plnenie poslania cirkvi. Ich forma a spôsob vedenia majú umožniť detailný náhľad do finančného plánovania a položiek rozpočtu. V niektorých prípadoch toto vedenie môže mať podobu finančného výboru. V iných prípadoch, v menších zboroch, tento proces môže riadiť priamo výbor zboru. Ak zbor ustanoví pre finančné hospodárenie samostatný výbor, medzi jeho zodpovednosti bude patriť kontrola rozpočtových požiadaviek, ročného prevádzkového rozpočtu, ako aj finančná situácia zboru podľa záznamov vo finančných výkazoch. Schválenie rozpočtu a kontrola finančných výkazov bude potom odporučená výboru zboru a členskému zhromaždeniu na odsúhlasenie.

STRETNUTIA SPRÁVNEJ RADY ŠKOLY

V zboroch, ktoré spravujú vlastnú cirkevnú školu, riadi prácu školy zvyčajne správna rada školy. Zvolený predseda riadi zasadnutie tohto výboru. Zvolený tajomník výboru vedie zápisy o rokovaniach a rozhodnutiach výboru. Výbor sa má schádzať v pravidelných časových intervaloch. Predseda môže zvolať mimoriadne zasadnutie, ak to vyžadujú okolnosti. Niektoré zbory dávajú prednosť tomu, aby funkciu správnej rady školy prevzal zborový výbor alebo ním určená komisia.

STRETNUTIA ZDRUŽENIA PRE RODINU A ŠKOLU

Združenie pre rodinu a školu by sa malo stretávať každý mesiac, aby koordinovalo aktivity školy, rodín a zboru. Má venovať pozornosť vzdelávaniu rodičov, pomáhať škole, aby mala k dispozícii všetko potrebné – dostatok vychovávateľov, knihy, učebné pomôcky a vybavenie. Materiály, ktoré pomáhajú vedúcim Združenia pre rodinu a školu v ich práci, možno získať z oddelenia výchovy pri združení.

STRETNUTIA MLÁDEŽE

Vedúcich jednotlivých skupín, ktoré sa venujú v zbore mladým ľuďom, by mali plánovať pravidelné stretávania, ktoré by mládeži ponúkli zmysluplné aktivity s dôrazom na budovanie vzťahu k cirkvi a prípravu pre užitočnú službu. (Pozri str. 99–106.)

Stretnutia oddelenia staršej mládeže (Senior Youth Ministries Meetings) Kluby Ambassadors a Young Adults) – Stretnutia oddelenia staršej mládeže by sa mali konať pravidelne a zameriavať sa na duchovný, duševný i fyzický rozvoj mladých ľudí v zbore, vzájomný kresťanský vplyv aj aktívny evanjelizačný program,

ktorý je v súlade s celkovým plánom miestneho zboru. Výbor oddelenia mládeže povzbudzuje a koordinuje aktivity aj ďalších mládežníckych organizácií. (Poznámka č. 9, str. 179.)

Stretnutia oddelenia pre prácu so študentmi na vysokých školách (Public Campus Ministries Meetings) – V mieste, kde zbor menoval koordinátora práce so študentmi na vysokých školách, by sa mali v spolupráci a s podporou oddelenia mládeže organizovať stretnutia cielené na napĺňanie špecifických potrieb vysokoškolských študentov.

Stretnutia adventistickej mladšej mládeže (Junior Youth Ministries) Kluby Adventurers a Pathfinders – Stretnutia sa svojím zámerom podobajú stretnutiam oddelenia staršej mládeže, ale týkajú sa mladšej vekovej kategórie.

Klub ponúka špeciálny program pre deti predškolského a mladšieho školského veku v zbore. Má za úlohu posilniť zapojenie rodičov do rozvoja malých detí. Klub Pathfinder ponúka špeciálne aktivity zamerané na celostný rozvoj detí vo veku 10 až 15 rokov. Stretnutia a ďalšie aktivity klubov sa konajú v súlade s programom združenia, ako je to uvedené v príručke klubu a v súčinnosti s ostatnými oddeleniami zboru, ktoré sa zameriavajú na mládež, deti a rodiny.

12. KAPITOLA

FINANCIE

Podľa biblického plánu sú na podporu Božieho diela určené desiatky a dary, ktoré prináša jeho ľud. Hospodin povedal: „Prinášajte celé desiatky do zásobárne…“ (Mal 3,10) Cirkev adventistov siedmeho dňa sa riadila touto zásadou od svojho vzniku.

Biblia a inšpirované spisy Ducha proroctva nám ponúkajú nádherný obraz dávania ako súčasti bohoslužby. „Každý tak, ako si umienil v srdci: Nie s nevôľou alebo z donútenia, lebo ochotného darcu miluje Boh. Veď Boh má moc rozhojniť vo vás všetku milosť, aby ste mali vždy a vo všetkom všetkého dostatok na každý dobrý skutok.“ (2 Kor 9,7.8)

„Ľud mal odovzdávaním desiatkov poznať významnú pravdu, že zdrojom všetkého požehnania je Boh a jemu patrí vďačnosť človeka za všetko dobré, čo z Božej prozreteľnosti smie prijať.“ (PP 393)

„Dávaním desiatkov a darov uznávame, že patríme Bohu, pretože nás stvoril, a tiež uznávame, že mu patríme, pretože nás vykúpil. Pretože Kristus je zdrojom našej sily, máme Bohu prinášať tieto obete. Majú nám stále pripomínať, že Bohu patríme, pretože nás vykúpil a má na nás po všetkých stránkach nárok.“ (6T 479)

„Desiatok je svätý; Boh si ho vyhradil pre seba. Má byť prinesený do jeho pokladnice a použitý na podporu pracovníkov evanjelia v jeho diele.“ (9T 249)

„Boh dal svojmu ľudu systém, ako zhromaždiť potrebné prostriedky, aby dielo mohlo byť sebestačné. Boží desiatkový systém je vo svojej jednoduchosti a spravodlivosti úžasný. Každý ho môže vo viere a s odvahou prijať, pretože pochádza od Boha. Spája sa v ňom jednoduchosť a užitočnosť. Na to, aby ho človek mohol uplatniť, sa nevyžadujú hlboké poznatky a chápanie. Každý človek môže cítiť, že má podiel na pokroku vzácneho diela spasenia. Každý muž, každá žena, každý mladý človek sa môže stať Božím pokladníkom, nástrojom, ktorý napĺňa požiadavky na finančné zdroje. Ako to povedal apoštol Pavol: ‚Nech jeden každý z vás uloží u seba odkladajúc podľa toho, ako sa komu darí…,‘“ (3T 388.389)

„Boh určil, že zvestovanie evanjelia závisí od práce a darov jeho ľudu. Pánovo dielo sa šíri pomocou dobrovoľných darov a desiatkov. Z prostriedkov, ktoré sú nám zverené, Boh žiada určitý diel – desatinu. Zostáva však na človeku, či chce, alebo nechce dať viac než to." (SA 48)

„Okrem desiatkov Boh požaduje aj prvotiny z každého nášho zisku. Vyhradil si ich preto, aby jeho dielo na zemi malo dostatočnú podporu… Keby všetci verne dávali desiatky a venovali Pánovi prvotiny zo všetkého prírastku, bolo by dostatok finančných prostriedkov pre jeho dielo." (6T 384)

„Otázka dávania nemá byť len záležitosťou momentálneho pocitu. Boh nám dal jasné inštrukcie, ako to robiť. Určil desiatky a dary ako súčasť našej povinnosti voči nemu. Túži po tom, aby sme dávali pravidelne a systematicky… Po oddelení desiatku máme pripraviť aj svoje dary podľa toho, ako sa nám darí." (RH, 9. máj 1893)

„Boh dal konkrétne smernice, ako sa majú desiatky použiť. Nechce, aby jeho dielo brzdil nedostatok prostriedkov. Aby sme nekonali náhodilo a nedopúšťali sa chýb, určil naše povinnosti v tejto otázke veľmi jasne. Časť, ktorú Boh rezervoval pre seba, sa nemá použiť na iný účel než na ten, ktorý určil Boh. Nech sa nikto necíti slobodný nedávať desiatky alebo ich používať podľa vlastného uváženia. Človek nemá právo ani v naliehavých prípadoch použiť tieto prostriedky pre seba, ako to sám považuje za vhodné, aj keby to bolo niečo, čo pokladá za Božie dielo." (9T 247)

„Ak Ježiša milujeme, radi budeme preňho žiť, prejavovať mu vďačnosť a ochotne aj preňho pracovať." (KP 30)

„Náš nebeský Otec neprišiel s plánom systematického dávania preto, aby sa sám obohatil, ale aby mohol ľuďom ešte viac požehnať. Vedel, že práve takýto systém dávania človek potrebuje." (3T 405)

KRESŤANSKÉ SPRÁVCOVSTVO

Kresťania sú Boží správcovia, ktorým je zverený Boží majetok. Ako Boží spolupracovníci sú zodpovední za spravovanie jeho majetku v súlade s jeho smernicami a princípmi. Božie Slovo upozorňuje: „Od správcov sa nežiada nič iné, len aby sa každý preukázal ako verný" (1 Kor 4,2), žil podľa jeho vôle a uctieval ho celým svojím životom (Rim 12,1–3; 1 Moj 12,2.3). Otázka správcovstva zahrnuje mnohé oblasti kresťanského života, ako sú náš čas, vplyv a služba. Hospodárenie s finančnými prostriedkami je veľmi dôležitou časťou správcovstva a týka sa každého člena cirkvi. Zahrnuje uznanie Božej zvrchovanosti – Boh je vlastníkom všetkého a udeľuje nám svoju milosť. Ak rastieme v porozumení týchto zásad, oceníme plnšie spôsob, ako v našom živote pôsobí Božia láska.

Kým táto stránka kresťanského správcovstva sa predovšetkým týka nášho materiálneho vlastníctva, veľmi silno ovplyvňuje našu kresťanskú skúsenosť. Pán žiada určité veci od nás, aby mohol určité veci urobiť pre nás. Naša oddanosť

a poslušnosť Božím požiadavkám stavia túto časť hospodárenia na vysokú duchovnú úroveň. Boh si nič nevynucuje. Nenúti nás, aby sme mu slúžili, alebo mu prejavovali vďačnosť darmi. No usporiadal veci tak, že ak s ním v tejto oblasti spolupracujeme, naplní naše srdce bohatým duchovným požehnaním.

„Boh si praje, aby všetci jeho správcovia svedomito plnili jeho nariadenia. Božie plány nemajú nahrádzať skutkami milosrdenstva, darmi alebo obeťami, ktoré dávajú kedy a ako to sami považujú za vhodné. Ak sa človek snaží poopraviť Boží plán a vymýšľa si ako náhradu za splnenie Božích požiadaviek to, že ukazuje na svoje dobré pohnútky pri tej či onej príležitosti, nesvedčí to o múdrosti. Boh vyzýva všetkých, aby svoj vplyv použili v prospech jeho zámerov. Boh zjavil svoj plán a všetci, ktorí s ním chcú spolupracovať, musia tento plán plniť a nesnažiť sa vylepšovať ho.“ (9T 248)

DESIATOK

Členovia cirkvi sú nabádaní, aby ako svoju odpoveď za dar spasenia (Rim 6,23; Ef 2,8–10) v súlade s biblickým plánom (3 Moj 27,30) verne odovzdávali desiatky do pokladnice cirkvi, to znamená jednu desatinu zo všetkého svojho príjmu.

Desiatky nepoužíva miestny zbor, ale odosiela ich na združenie. Takto idú desiatky zo všetkých zborov na účet združenia, ktoré opäť podľa stanovených pravidiel posiela určitú percentuálnu čiastku vyššej organizačnej zložke cirkvi. Tak môžu byť kryté výdavky na Božie dielo v patričných oblastiach zodpovednosti a činnosti.

Tento poriadok bol stanovený preto, aby sa zbierali a rozdeľovali prostriedky na celom svete pre financovanie misijných a evanjelizačných aktivít a ďalších služieb cirkvi. Finančná a hospodárska oblasť diela je veľmi dôležitá. Nemožno ju oddeliť od zvestovania posolstva o spasení, je jeho neoddeliteľnou súčasťou.

Systematická podpora a jednota – Božie Slovo vyzýva všetkých veriacich, aby verne a systematicky prinášali Bohu svoje desiatky a dary. Finančný systém cirkvi má širší zámer, než to vyplýva z našich finančných a štatistických správ. Systém, v ktorom sa delia prostriedky s oblasťami na celom svete, ako je to ustanovené pravidlami Generálnej konferencie, je výrazným prvkom, ktorý zjednocuje duchovné dielo cirkvi na celom svete.

Ako sa majú desiatky používať – Desiatky sa majú pokladať za sväté prostriedky určené na službu evanjelia a zvestovanie biblického posolstva, na udržiavanie administratívy združenia, starostlivosť o zbory a na misijnú činnosť. Desiatky sa nemajú používať na iné účely, ako napríklad na platenie dlhov zborov a inštitúcií alebo na stavebnú činnosť, okrem špecifických výnimiek určených Pracovnými predpismi Generálnej konferencie. (Poznámka č. 1, str. 179.)

„Pán mi dal pre náš ľud veľmi jasné a zreteľné posolstvo. Bola som vyzvaná, aby som im vytkla chybu, ktorej sa dopúšťajú tým, že desiatky používajú na rôzne účely, ktoré, aj keď samy osebe sú dobré, nie sú tým účelom, na ktorý Pán povedal, že sa desiatky majú používať. Tí, čo takto používajú desiatky, opúšťajú Pánove nariadenia. Boh ich bude za to súdiť." (9T 248)

Ako sa platia desiatky – Desiatok patrí Pánovi a ako prejav úcty voči Bohu sa má odviesť do pokladnice združenia prostredníctvom zboru, do ktorého člen patrí. V mimoriadnych prípadoch sa má člen poradiť s predstaviteľmi združenia.

Pracovníci združenia a zboroví činovníci majú byť príkladom v dávaní desiatkov – Očakáva sa, že starší spolu s ďalšími činovníkmi zboru, podobne ako kazatelia a zamestnanci združenia a inštitúcií budú v dávaní desiatkov dobrým príkladom. Kto túto zásadu nepraktizuje, nemôže ďalej pôsobiť ako činovník zboru alebo zamestnanec združenia.

DARY

Okrem odovzdávania desiatkov Písmo zdôrazňuje našu povinnosť a zodpovednosť prinášať Pánovi naše dary. Tieto dary máme dávať s radosťou a systematicky ako prejav našej úcty a vďačnosti za všetko, čím nás Boh požehnal – či sú to veci malé alebo veľké. Prinášanie týchto darov je prejavom našej láskyplnej obetavosti a vďačnosti, ku ktorej nás vedie Duch Svätý. Text Mal 3,8–12 nás varuje pred zadržiavaním darov a desiatkov a povzbudzuje nás k vernosti s dôverou, že Boh splní svoj sľub a dá nám svoje hojné požehnanie. Hneď od vzniku Cirkvi adventistov siedmeho dňa veriaci prinášali svoje dobrovoľné dary na podporu Božieho diela, čo tomuto dielu prinieslo veľkú prosperitu a požehnanie.

Cirkev používa tri možné systémy dávania darov: *kombinovaný systém zbierok*, *ročný kalendár zbierok* a *osobný plán dávania*. Každý výbor divízie sa môže rozhodnúť, ktorý z týchto systémov bude na svojom území používať.

Pravidelné a systematické dary – Pravidelné a systematické dary sa dávajú po každom príjme alebo zisku (Prísl 3,9) ako prejav uctievania a vďačnosti za Božie požehnanie. Ide o takú časť z príjmu alebo zisku, pre akú sa darca sám rozhodol (5 Moj 16,17; 1 Kor 16,2). Takéto uctievanie Boha finančnými prostriedkami začína desiatkami a podporou cirkvi pravidelnými a systematickými darmi. Tieto dary je vhodné rozdeľovať rovnomerne tak, aby bolo možné pokryť všetky misijné potreby cirkvi – a to na miestnej, regionálnej aj medzinárodnej úrovni (Sk 1,8).

V oblastiach, kde sa používa *kombinovaný systém zbierok*, je vhodné, aby veriaci pri svojich pravidelných daroch priamo neurčovali oblasť ich využitia, aby ich cirkev mohla rovnomerne rozdeľovať (podľa vopred stanovených pravidiel) na pokrytie všetkých misijných potrieb cirkvi – a to na miestnej, regionálnej aj

medzinárodnej úrovni (Sk 1,8). Všetky takéto inak neurčené dary, vrátane zbierok sobotnej školy, budú rozdelené podľa rovnakých pravidiel (pozri str. 91–92).

„Zbory, ktoré svojou systematickou dobrovoľnou štedrosťou najviac podporujú Božie dielo, najviac tiež prosperujú v duchovnej oblasti." (3T 405)

„Keby sa každý jednotlivec dôsledne zapojil do plánu systematickej finančnej podpory [Božieho diela], spoločná pokladnica by mala neustály prísun finančných prostriedkov, ktoré by boli sprevádzané ochotou a dobročinnosťou veriacich." (3T 389)

Iné dary – Z času na čas sa zbierajú aj iné dary pre celosvetovú evanjelizáciu, pre celocirkevné a miestne projekty. Takéto zbierky by však mali byť radšej obmedzené, aby neznižovali zmysel a prínos pravidelného a systematického dávania. V prípade takýchto darov majú byť vyzbierané prostriedky použité na konkrétny účel, pre ktorý boli darované. Takého výnimočné zbierky majú byť vyhlásené nad rámec pravidelných a systematických darov prinášaných prostredníctvom miestnych zborov. (Ďalšie informácie o zbierkach sobotnej školy pozri na str. ……)

Zvláštne dary pre jednotlivé oblasti – Finančná podpora celosvetového diela cirkvi je založená na rozpočtovom systéme. Finančné prostriedky sa prideľujú jednotlivým oblastiam na základe schválených rozpočtov. Je to úsporný a dôsledný spôsob rozdeľovania peňažných zdrojov, ktorý každej oblasti zabezpečuje spravodlivé rozdelenie príjmov.

Ak niektorá oblasť alebo odvetvie diela získajú mimoriadne prostriedky nezahrnuté do rozpočtu, je to na úkor iných oblastí. Ak sa takýmto spôsobom začne nový projekt a jeho ďalšie náklady nebudú zahrnuté do riadneho rozpočtu, hrozí nebezpečenstvo, že po vyčerpaní daru projekt zanikne. Tým by však iné oblasti, možno s ešte väčšími potrebami, ale bez možnosti propagovať ich, nedostali spravodlivý diel, pretože ten by bol odvedený na projekt, ktorý sa začal realizovať z mimoriadnych prostriedkov.

Skúsenosti opakovane ukázali na pravdivosť a múdrosť, ktorá spočíva v nabádaní členov cirkvi, aby štedro a verne dávali obete a dary schváleným spôsobom, s pokojným vedomím, že každá oblasť má z týchto darov úžitok.

Pomoc núdznym a ľuďom v tiesni – Na podporu členov cirkvi, ktorí nutne potrebujú pomoc, sa konajú zbierky pre chudobných a núdznych. Ak je to možné, má byť vo fonde rezerva pre naliehavé prípady. Zbor by mal byť pripravený pomôcť všetkým, ktorí trpia núdzou. Zborový výbor môže z tohto rezervného fondu uvoľniť prostriedky pre núdznych a pomôcť tak zdravotnému a dobročinnému dielu, ktoré zbor koná pre rodiny v oblasti svojej pôsobnosti.

Rozpočet zboru na vlastné výdavky – Najprijateľnejším spôsobom na pokrytie výdavkov miestneho zboru je zostavenie plánovaného rozpočtu. Pred začiatkom nového roku má vedenie zboru starostlivo vypracovať rozpočet výdavkov

spojených s činnosťou zboru v nasledujúcom roku. Rozpočet má zahrnovať všetky opravy, kúrenie, osvetlenie, mzdu správcu (ak je platený), výdavky cirkevnej školy a plat učiteľa, sociálnu výpomoc atď. (Poznámka č. 2, str. 180 – príklad možného rozpočtu.)

Rozpočet sa má predložiť zboru na posúdenie a schválenie. Zároveň má byť vypracovaný plán, ako budú počas roku tieto výdavky kryté zodpovedajúcimi príjmami. Peňažné prostriedky na zabezpečenie zborových výdavkov možno získať darmi a osobnými záväzkami členov. Každý člen má podľa svojich finančných možností podporovať miestny zbor i celé dielo cirkvi.

Oznamovanie desiatkov a darov – Odovzdávanie desiatkov a prinášanie darov je zásadnou súčasťou bohoslužby. Je preto potrebné venovať náležitú pozornosť oznamovaniu zbierok a odovzdávaniu desiatkov v rámci sobotnej školy, hlavnej bohoslužby a tam, kde je to možné, aj prostredníctvom zborových spravodajcov či iných komunikačných kanálov. Pri takýchto príležitostiach by mali byť prezentované princípy biblického správcovstva, jasná súvislosť medzi dávaním a misiou, hodnota a význam pravidelného a systematického dávania, ale aj požehnania vyplývajúce z vernosti. Potrebné informačné materiály sú dostupné prostredníctvom oddelenia adventistickej misie a správcovstva pri miestnych združeniach.

VŠEOBECNÉ POKYNY

Regulácia výziev na finančnú podporu – Nasledujúce pravidlá regulujú možnosti získavania finančných prostriedkov inou než štandardnou cestou:

1. Združenie, zbor alebo inštitúcia nesmú bez porady a dohody plánovať projekt, ktorý vyžaduje príjem prostriedkov z územia mimo svojej oblasti. Každý príjem peňazí v rámci vlastného územia musí byť v súlade so zásadami združenia, únie a Generálnej konferencie. Zamestnancom cirkvi, ktorí zastupujú záujmy v jednej oblasti, nie je dovolené vyberať prostriedky pre dielo v ktorejkoľvek inej oblasti alebo inom združení bez dohody a písomného povolenia činovníkov príslušného združenia.

2. Aby zbory boli chránené pred neoprávneným, podvodným a našim zásadám nezodpovedajúcim zbierkam finančných prostriedkov, ktoré nemajú spojitosť s cirkvou adventistov, je nutné postupovať podľa nasledujúcich zásad a metód:

a) Kazatelia a zboroví činovníci nesmú dovoliť, aby niekto, kto nemá odporučenie alebo poverenie príslušného združenia, vyzýval z kazateľnice na vykonanie akejkoľvek zbierky v zbore. (Pozri str. 116.117.) Bez tohto poverenia nie je dovolené žiadne vyberanie peňazí, či už verejné alebo súkromné.

b) Všetky peniaze, ktoré boli na výzvu zozbierané na akýkoľvek účel, musia prejsť predpísanou cirkevnou účtovnou evidenciou.

c) Činovníci združenia a zboru musia podniknúť kroky potrebné na zamedzenie neoprávnených a nelegálnych verejných zbierok.

3. Len celocirkevne schválené a organizované akcie, ako napríklad verejná zbierka na dobročinnú prácu cirkvi mimo zbor, ku ktorej patria oficiálne propagačné letáky a poverenie, môžu byť realizované v prospech vnútornej a vonkajšej misie. Únia a združenie musia podniknúť potrebné kroky, aby sa zamedzilo akémukoľvek porušeniu týchto smerníc.

Pochybné spôsoby získavania finančných prostriedkov – Miestne zbory musia vždy zaujať rozhodné stanovisko proti všetkým pochybným metódam získavania finančných prostriedkov.

„Akým spôsobom sa snažia mnohé zbory vyberať peniaze na náboženské účely? Organizujú predajné výstavy, večierky, dobročinné bazáre, dokonca sa uchyľujú k lotérii a podobným nápadom. Neraz je miesto oddelené na bohoslužbu znesvätené hodovaním, kupovaním, predávaním a hlučnou zábavou. Z mysle mladých ľudí sa tak vytráca úcta k Božiemu domu a dôstojnosť bohoslužieb. Oslabuje sa sebaovládanie. Vzmáha sa sebectvo, chuť a záľuba v predvádzaní sa. Čím viac sa im oddávame, tým sú silnejšie." (9T 91)

„Čím väčší je rozmach diela, tým prichádza viac výziev o pomoc. Aby kresťania mohli týmto požiadavkám vyhovieť, mali by uposlúchnuť príkaz: ‚Prinášajte celé desiatky do zásobárne.' (Mal 3,10) Keby všetci vyznavači kresťanstva verne prinášali Bohu desiatky a obete, Božia pokladnica by bola plná. Potom by na získavanie prostriedkov na podporu evanjelia nebolo potrebné konať výstavy, lotérie či iné podobné spoločenské podujatia." (SA 202)

Desiatky a dary nie sú osobným vkladom – Desiatky a dary odovzdané cirkvi netvoria peňažný vklad, ktorým by mohol darca kedykoľvek opäť disponovať. Tieto peniaze môžu byť použité len na účely, na ktoré boli darované.

Financovanie cirkevných stavieb – Zbory, ktoré pomýšľajú na kúpu alebo stavbu nových budov, prípadne iným spôsobom chcú finančne zaťažiť členov zboru, sa musia vopred poradiť s predstaviteľmi združenia. Ak výbor združenia a únie nedal súhlas a nepotvrdil, že predpokladané finančné krytie je v súlade s platnými smernicami a potrebami cirkvi, nesmie zbor pri kúpe alebo stavbe cirkevnej budovy vytvárať finančné záväzky alebo začať stavebnú činnosť. Pri poskytovaní finančných rád výbor združenia berie do úvahy počet členov zboru, jeho finančné možnosti a umiestnenie budovy.

Použitie finančných prostriedkov a zodpovednosť za ne – Získavanie prostriedkov a hospodárenie s nimi v Božom diele je svätou zodpovednosťou. Správny postup, ktorým sa tieto prostriedky tvoria, vychádza z darov jednotlivých členov miestnemu zboru, kde ich pokladník prijíma a eviduje. (Pozri str. 79–82.) Pokladník hospodári s prostriedkami určenými na účely miestneho zboru. Finančné prostriedky pre združenie alebo na všeobecné účely odosiela pokladník zboru na združenie. Pokladník združenia spravuje finančné prostriedky združenia a posiela na úniu prostriedky určené pre potreby únie alebo na všeobecné účely. Všetci pokladníci, od miestneho zboru až po Generálnu konferenciu, pracujú podľa pokynov výboru zboru alebo výborov príslušných organizačných zložiek. Nemajú právo poskytnúť finančné prostriedky samostatne bez rozhodnutia príslušných výborov.

Audit hospodárenia – Všetky účtovné doklady, od účtovných záznamov a dokladov miestneho zboru až po účtovné záznamy Generálnej konferencie, sú kontrolované určenými revízormi (audítormi). Auditu podlieha aj účtovná evidencia všetkých cirkevných inštitúcií. Toto pravidlo zabezpečuje maximálnu bezpečnosť pri hospodárení s finančnými prostriedkami. (Pozri str. 82.)

Transparentnosť a zodpovednosť – Zbor by mal pripravovať štvrťročné správy, ktoré budú predstavené členom zboru. Tieto správy by mali obsahovať informácie o riadnom hospodárení so zborovými prostriedkami, o použití prostriedkov na aktivity súvisiace s misiou, ale aj svedectvo o tom, že tieto prostriedky prispievajú k prospechu a pokroku misijnej činnosti cirkvi. Okrem toho by mal zbor predstaviť členom aj výročnú správu, z ktorej bude zrejmé, aký podiel členov systematicky odvádza desiatky a prináša dary.

13. KAPITOLA

ZÁSADY KRESŤANSKÉHO ŽIVOTA

POVOLANIE K VYSOKEJ ÚROVNI V JEŽIŠOVI KRISTOVI

Kresťanský život nevyžaduje len mierne úpravy alebo zlepšenia, ale zásadnú premenu ľudskej povahy. To znamená zomrieť sebe a hriechu a byť vzkriesený k novému životu ako nový človek v Ježišovi Kristovi.

Srdce kresťana sa vierou stáva príbytkom Ježiša Krista. Uskutočňuje sa to tým, že *„premýšľame o Kristovi, hľadíme naň a milujeme svojho drahého Spasiteľa ako najlepšieho a najváženejšieho priateľa, ktorého nechceme nijako zarmútiť alebo uraziť. Len tak môžu kresťania prežívať „spoločenstvo jeho božskej prítomnosti". Keď si uvedomujeme túto prítomnosť, „naše myšlienky sa poddávajú Ježišovi Kristovi" a naše životné zvyky sa prispôsobujú jeho meradlám".* (TM 387.388)

Máme pamätať na to, že *„žiaden iný vplyv sa ako štít pred pokušením a na povzbudenie k čistote a pravdivosti nemôže vyrovnať vedomiu Božej prítomnosti".* (VYCH 220)

„Nič z nášho správania neunikne jeho pozornosti. Pred Najvyšším nemôžeme skryť svoje cesty… Každý čin, každé slovo, každá myšlienka je tak zreteľne zaznamenaná, akoby na celom svete bola len jedna osoba a pozornosť nebies bola sústredená na ňu." (PP 217, 218)

Boh miluje všetkých ľudí, predovšetkým svoje deti. Jeho ucho vždy počuje volanie Božieho ľudu, tých, čo sa odvrátili od sveta a odovzdali sa mu. Z tohto posvätného vzťahu pramení rešpekt a úcta, ktoré sa prejavujú vždy a všade.

Ako kresťania sme členmi kráľovskej rodiny, deťmi nebeského kráľa. Preto by sme nemali vysloviť žiadne slovo, vykonať nijaký skutok, ktorý by spôsobil zneuctenie „onoho dôstojného mena, podľa ktorého sa voláme". V každom období života by sme mali „starostlivo študovať jeho božský i ľudský charakter a stále sa pýtať: Čo by na mojom mieste urobil Kristus? To by malo byť meradlom našej služby". (CZ 353.354)

Prostredníctvom cirkvi ostatku chce Boh podať konečný dôkaz celému vesmíru o tom, že evanjelium má dostatočnú moc zachrániť ľudí z moci hriechu. Dnes je potrebné, aby sme ako členovia tejto cirkvi znovu zdôrazňovali vysoké požiadavky kresťanského správania a aby sme obnovili svoju oddanosť týmto Bohom

daným zásadám. Všetci by mali dosiahnuť vysokú úroveň kresťanského života a oddeliť sa od sveta. Dôležité je preto zdôrazňovať Pánovo napomenutie:

„Nemilujme svet, ani to, čo je vo svete. Ak niekto miluje svet, nie je v ňom Otcova láska." (1 Ján 2,15)

ŠTÚDIUM BIBLIE A MODLITBA

Duchovný život udržiavame duchovným pokrmom. Ak má naše posvätenie napredovať k dokonalosti, osobné štúdium Písma a modlitba sa musia stať pravidelnou súčasťou nášho života. V čase, keď tlačiarenské stroje chŕlia do sveta záplavu kníh, keď je éter naplnený tisíckami rôznych hlasov, ktoré nás vyzývajú, aby sme ich počúvali, je našou povinnosťou zavrieť oči i uši pred mnohým, čo sa snaží preniknúť do našej mysle, a venovať sa Božej knihe, knihe kníh, knihe života. Ak prestaneme byť ľudom Biblie, budeme stratení a naše poslanie sa minie cieľa. Len ak budeme denne prosiť Boha v modlitbách a načúvať jeho hlasu, ktorý k nám prehovára z Písma, môžeme dúfať, že budeme žiť život „ukrytý s Kristom v Bohu" (Kol 3,3) a splníme zverenú úlohu.

Modlitba je dvojsmerný rozhovor. Veriaci človek načúva Bohu a hovorí s ním.

„Modlitba je otvorením srdca Bohu ako priateľovi. Úprimnou modlitbou sa dostávame do spojenia s mysľou Nekonečného. Bez ustavičnej modlitby a ostražitosti sme v nebezpečenstve, že zľahostajnieme a odchýlime sa od správnej cesty." (CK 62.65.63)

Domov je základným kameňom cirkvi a kresťanský domov je domom modlitby. „Otcovia a matky, i keď ste preťažení rôznymi povinnosťami, nezabúdajte zhromažďovať svoju rodinu pri Božom oltári… Kto chce byť trpezlivý, láskavý a radostný, musí sa modliť." (CZ 278)

NÁŠ VZŤAH K OKOLITÉMU SVETU

Aj keď naša „otčina je v nebesiach, odkiaľ očakávame aj Spasiteľa" (Fil 3,20), ako súčasť ľudskej spoločnosti sme ešte stále vo svete a spolu s blížnymi máme v bežných životných problémoch určité povinnosti. Kdekoľvek žijeme, máme byť ako Božie deti známi ako dobrí občania svojou čestnosťou a úsilím o spoločné blaho. Aj keď sa naše najdôležitejšie povinnosti týkajú cirkvi a jej poslania kázať evanjelium Božieho kráľovstva celému svetu, sme povinní svojou službou a prostriedkami, ak je to možné a v zhode s našimi zásadami, podporovať všetky snahy o sociálnu spravodlivosť. Aj keď musíme stáť bokom od všetkých politických a sociálnych sporov, máme vždy pokojne a pevne zastávať nekompromisné stanovisko vo veci práva a spravodlivosti v občianskych záležitostiach, no pritom sa prísne držať svojho náboženského presvedčenia. Našou kresťanskou povinnosťou je byť lojálnymi občanmi štátu a dávať „cisárovi, čo je cisárovo, a Bohu, čo je Božie". (Mat 22,21)

ZACHOVÁVANIE SOBOTY

Sobota je znamením Božej lásky k človeku. Je pamätníkom Božej moci prejavenej pri stvorení, a tiež znamením Božej moci, ktorá sa prejavuje znovustvorením a posvätením života. (Ez 20,12) Zachovávanie soboty je dôkazom našej vernosti Bohu a nášho spoločenstva s ním.

Sobota má v živote adventistov siedmeho dňa jedinečné postavenie. Siedmy deň týždňa, od západu slnka v piatok večer do západu slnka v sobotu večer (3 Moj 23,32), je Boží dar, znamenie jeho milosti v čase. Je to prednosť, zvláštne stretnutie s Pánom, ktorý miluje nás a ktorého milujeme my, svätý čas oddelený večným Božím zákonom, deň radosti určený na oslavu Boha a spoločenstvo s inými ľuďmi (Iz 58,13). Veriaci človek uvíta sobotu s radosťou a vďačnosťou.

„Urobte zo soboty skutočne ten najkrajší a najpožehnanejší deň z celého týždňa." (FLB 36)

„Sobota… je Božím časom, nie naším; keď to nerešpektujeme, okrádame tým vlastne Boha… Boh nám dal celých šesť dní, v ktorých môžeme vykonávať svoju prácu, a pre seba si vyhradil len jeden deň. Má to byť deň, ktorý nám prinesie požehnanie; deň, kedy máme odložiť naše svetské záležitosti a zamerať svoje myslenie na Boha a na nebo." (HP 152)

„Naše deti by sme svojím postojom nemali priviesť k domnienke, že v sobotu sa nemôžu radovať a tráviť čas vonku. To je holý nezmysel. Kristus v sobotu často bral svojich učeníkov k jazeru a tam ich učil. Jeho sobotné kázania nezaznievali vždy len medzi štyrmi stenami budov." (HP 152)

„Požiadavkám námahy však Boh položil medze. Nad sobotou drží svoju milostivú ruku. Vo svoj vlastný deň dáva rodine príležitosť na spoločenstvo s ním, s prírodou a medzi sebou navzájom." (VYCH 214.215)

Sobotný čas patrí Bohu a jemu má byť venovaný. Vzdaj mu česť tým, že v sobotu „sa nevydáš na svoje cesty a nebudeš robiť to, čo sa ti páči a viesť plané reči". (Iz 58,13) Zhromažďujme sa pri západe slnka v rodinnom kruhu, uvítajme sobotu modlitbou a spevom. Ukončme tento deň tiež modlitbou a prejavom vďačnosti za obdivuhodnú Božiu lásku. Sobota je zvláštnym dňom bohoslužby doma i v zbore, dňom radosti pre nás i pre naše deti, dňom, v ktorom sa viac než inokedy učíme o Bohu z Biblie a z veľkej knihy prírody. Je to čas na návštevy chorých a prácu pre záchranu ľudí. Všetky záležitosti šiestich pracovných dní majú byť odložené. Nemáme konať nijakú prácu, ktorá nie je nevyhnutne nutná. V tento svätý Boží deň by nás nemali rozptyľovať ani svetské média.

„Sobota nemala byť dňom číreho ničnerobenia. Zákon zakazuje prácu v deň Pánov. V ten deň prestáva zárobková činnosť a nie je dovolené zábavné podnikanie či zisková aktivita. Ako Boh po stvorení prestal pracovať, odpočinul si v sobotu a požehnal ju, tak má aj človek

prerušiť starosti každodenného života a posvätné hodiny venovať zdravému odpočinku, bohoslužbe a dobročinným skutkom.“ (TV 135)

Správne usmernené činnosti, ktoré sú v súlade s duchom svätenia soboty, urobia tento požehnaný deň najšťastnejším a najlepším v celom týždni pre nás i pre naše deti – skutočnou predzvesťou nášho nebeského odpočinku.

ÚCTA K MIESTU BOHOSLUŽBY

Kresťania, ktorí si vážia Božiu všemohúcnosť, svätosť a lásku, budú vždy a za každých okolností prejavovať Bohu, jeho slovu a bohoslužbe hlbokú úctu.

„Ktokoľvek prichádza do Božej blízkosti, mal by sa správať pokorne a úctivo.“ (PP 183) Má si uvedomovať, že „hodina a miesto modlitby sú posvätené Božou prítomnosťou“. (GW 178) Nebude prichádzať do domu bohoslužby ľahostajne, ale bude premýšľať, modliť sa a vyhýbať sa zbytočným rozhovorom.

Rodičia by mali poučiť svoje deti, že „v Božom dome“ sa majú správať úctivo. (1 Tim 3,15) Pokiaľ ide o úctu k Bohu a k bohoslužbe, výchova a disciplína v detstve a mladosti doma, v sobotnej škole a v zbore, v značnej miere ovplyvnia ich postoj v nasledujúcich rokoch.

Kazateľ, ktorý vníma svätosť bohoslužby, bude svojím príkladom, slovami a správaním za kazateľnicou podporovať pravú úctu, jednoduchosť, poriadok a dôstojnosť v zbore.

ZDRAVIE A STRIEDMOSŤ

Naše telo je chrám Ducha Svätého. (1 Kor 6,9) „Keďže myseľ a duša nachádzajú svoje vyjadrenie prostredníctvom tela, je duševná i duchovná sviežosť závislá aj od telesnej sily a aktivity. Všetko, čo podporuje telesné zdravie, podporuje aj rozvoj silnej mysle a vyváženého charakteru.“ (VYCH 169)

Preto adventisti siedmeho dňa uplatňujú zásady zdravého životného štýlu v súlade so zdravotnými zásadami, ktoré v sebe zahrnujú telesné cvičenie, dýchanie, slnečný svit, čistý vzduch, správne užívanie vody, spánok a odpočinok. Z presvedčenia sa snažia stravovať zdravo, nosiť vhodný odev, dodržiavať dôležité hygienické návyky a voliť správne oddychové aktivity, a ochotne sa riadia zdravotnými zásadami sebaovládania a zdravého zloženia potravy. Preto neužívajú alkohol, tabak a ďalšie návykové látky. Snažia sa udržiavať si telesnú i duševnú rovnováhu tým, že sa vyhýbajú extrémom.

Zdravotná reforma a učenie o zdraví a striedmosti sú neoddeliteľnou súčasťou adventistického posolstva. Boh poučil svoj ľud prostredníctvom daru proroctva, že *„tí, čo zachovávajú jeho prikázania musia byť posvätení a striedmosťou v jedle a pití musia držať svoje telo a myseľ v čo najlepšom stave pre službu“.* (CH 132.133) *„Božím zámerom je, aby obnovujúci vplyv zdravotnej reformy bol súčasťou posledného veľkého úsilia pri hlásaní posolstva evanjelia.“* (MM 259)

Patríme Bohu telom, dušou i duchom. Našou náboženskou povinnosťou je preto dbať na zdravotné zákony, a to nielen pre vlastné blaho a šťastie, ale tiež preto, aby naša služba Bohu a blížnym bola efektívnejšia. Musíme ovládať svoju chuť. Boh dal človeku veľkú rozmanitosť potravín, ktoré môžu uspokojiť každú potrebu nášho tela. *„Ovocie, obilniny, orechy a zelenina, jednoducho upravené … tvoria s mliekom alebo smotanou najzdravšiu potravu."* (CTBH 47)

Ak budeme zachovávať zásady zdravej životosprávy, nebudeme cítiť potrebu používať povzbudzujúce prostriedky. Zákon prírody nám nedovoľuje používať opojné látky a narkotiká akéhokoľvek druhu. Od samého začiatku bolo podmienkou členstva v Cirkvi adventistov siedmeho dňa odmietanie liehovín a tabaku. (Pozri str. 44, 59, 90, 164.)

Boh nám dal veľké svetlo o zdravotných zásadách. Moderné vedecké výskumy tieto zásady potvrdzujú.

ODEV

Ako adventisti siedmeho dňa sme boli povolaní zo sveta. Pravé náboženstvo musí mať určujúci vplyv na každú oblasť nášho života. Naše návyky musia prameniť z našich zásad, nie z príkladu sveta, ktorý nás obklopuje. Zvyky a móda sa môžu časom meniť, no zásady správneho života zostávajú rovnaké. Už na začiatku dejín cirkvi adventistov Ellen G. Whiteová napísala, že múdry kresťanský prístup k obliekaniu bude *„chrániť Boží ľud pred zhubným vplyvom sveta, podporovať fyzické a duchovné zdravie"* (4T 634). Radila tiež, aby sme sa pri odievaní vyhýbali prehnanej výstrednosti a prílišným ozdobám, extravagancii a módnym extrémom, ktoré by neboli v súlade s princípom zdravej skromnosti, a aby náš odev bol pokiaľ možno kvalitný, účelný a vhodne farebne zladený. Krása, skromná elegancia a primeraná, prirodzená jednoduchosť sú najlepšími charakteristikami odevu kresťana (pozri MYP 351.352).

Boží ľud má stáť vždy na strane tých, ktorí sú v otázke módy skôr konzervatívni, a nedovolia, aby „ich myseľ bola naplnená otázkami obliekania" (Ev 273).

„Našej viere zodpovedá jednoduchý odev bez honosných ozdôb a šperkov akéhokoľvek druhu." (3T 366) Písmo jasne hovorí, že nosenie šperkov nie je v súlade s Božou vôľou. Apoštol Pavol vyzýva kresťanov, „nech sa ozdobujú slušným odevom s cudnosťou a zdržanlivosťou, bez výstredných účesov, bez zlata a perál, bez drahocenných šiat" (1 Tim 2,9). Nosenie ozdôb a klenotov vzbudzuje pozornosť, čo nezodpovedá kresťanskému sebazapreniu a skromnosti.

V niektorých krajinách a kultúrach sa považuje za dôležité nosiť snubný prsteň. V myslení ľudí je to znamenie vernosti. V takomto prípade nemožno snubný prsteň považovať za ozdobu. Za takýchto okolností nemáme právo tento zvyk odsudzovať.

Pamätajme, že o pravom kresťanskom charaktere nesvedčí „vonkajšia ozdoba", ale „to, čo je skryté – vnútorný človek srdca, neporušiteľný, krotký a mierny duchom, vzácny pred Bohom" (1 Pet 3,3.4). Treba sa tiež vyhýbať takému

používaniu kozmetiky, ktoré by sa vymykalo dobrému vkusu a zásadám kresťanskej skromnosti.

Ak chceme správne reprezentovať Krista, nášho Pána, mal by sa celý náš život vyznačovať čistotou a spôsobmi, ktorým sa učíme od Ježiša. Kresťanskí rodičia majú zdôrazňovať tieto veci a svojím príkladom, slovom a autoritou viesť deti k skromnému odievaniu, aby si tak získali úctu a dôveru ľudí, ktorí ich poznajú. V otázke obliekania sa máme riadiť zásadou skromnosti a nosiť vkusné šaty, skôr konzervatívneho štýlu.

JEDNODUCHOSŤ

Od samého vzniku bola jednoduchosť základným znakom Cirkvi adventistov siedmeho dňa. V tomto duchu by sme mali pokračovať. Vzostup výstrednosti v náboženstve ide vždy ruka v ruke s úpadkom duchovnej úrovne. Ako bol

„Ježišov život v ostrom protiklade" k honosnosti jeho doby (VYCH 66), tak aj jednoduchosť a moc nášho posolstva musia byť v jasnom protiklade k svetskej výstrednosti našich dní. Pán odsudzuje „zbytočné, márnotratné utrácanie peňazí na uspokojovanie pýchy a pestovanie honosnosti" (TM 179). V súlade s týmito zásadami sa majú naše slávnosti, svadby a všetky zhromaždenia vyznačovať jednoduchosťou, prostotou a hospodárnosťou.

MODERNÉ MÉDIA

Podobne ako telo, aj duchovný život človeka potrebuje zdravú stravu, aby sa obnovoval a posilňoval (2 Kor 4,6). Myseľ človeka je obrazom jeho osobnosti. To, čím „živíme" našu myseľ je veľmi dôležité pre rozvoj charakteru a naplnenie životných cieľov. Preto musíme starostlivo dbať na svoje duševné návyky. To, čo čítame, počúvame alebo sledujeme, či už v knihách alebo časopisoch, v rádiu, televízii, na internete alebo prostredníctvom iných moderných médií, formuje a ovplyvňuje náš charakter.

Knihy a iná literatúra patria medzi najcennejšie prostriedky výchovy a kultúry. Musíme ich však dobre voliť a správne používať. Existuje veľké množstvo dobrej literatúry, ale zároveň aj záplava zlej literatúry, často veľmi príťažlivej, ktorá však škodí našej mysli a mravom. Skutočné i vymyslené príbehy naplnené divokým dobrodružstvom a mravnou uvoľnenosťou, ktoré sú rôznymi médiami prezentované, nie sú vhodné pre kresťanov v žiadnom veku.

„Tí, čo obľubujú vzrušujúce, napínavé čítanie, ochromujú svoje duševné sily a okrádajú svoju myseľ o schopnosť vážne premýšľať a študovať." (CP 135) Ellen

G. Whiteová napísala, že okrem ostatných zlých následkov čítania vymyslených príbehov, takéto čítanie „oberá človeka o schopnosť premýšľať o veľkých úlohách, povinnostiach a zmysle života" a „vyvoláva nechuť k praktickým povinnostiam života". (CP 383)

Rádio, televízia a internet zmenili celkovú atmosféru nášho sveta a sprostredkúvajú nám ľahký kontakt so životom, spôsobom myslenia a s udalosťami na celom svete. Môžu byť významnými vzdelávacími prostriedkami, vďaka ktorým rozšírime svoje vedomosti, zoznámime sa so svetovými udalosťami, budeme sledovať zaujímavé diskusie a počúvať tú najkrajšiu hudbu.

Žiaľ, že moderné masovokomunikačné prostriedky prinášajú svojim poslucháčom takmer nepretržite herecké a ďalšie predstavenia pôsobiace vplyvmi, ktoré nie sú užitočné ani povznášajúce. Ak nebudeme dosť kritickí a rozhodní, vnesú do našich domovov program a zábavu lacného a nečistého druhu.

Bezpečie pre seba a svoje deti nájdeme v tom, že sa budeme s Božou pomocou riadiť napomenutiami apoštola Pavla: „Napokon, bratia, upriamte svoju myseľ na všetko, čo je pravdivé, čo je počestné, čo je spravodlivé, čo čisté, čo milé a čo je chvályhodné, ak je nejaká cnosť a nejaká chvála.“ (Fil 4,8)

REKREÁCIA A ZÁBAVA

Rekreácia je cieľavedomá obnova telesných a duševných síl. Silná, zdravá myseľ nebude túžiť po svetskej zábave, ale nájde obnovu síl v dobrej rekreácii.

„Mnohé z obľúbených zábav dnešného sveta sledujú ten istý cieľ ako pohanské zábavy dávnych čias a so záľubou sa na nich zúčastňujú aj mnohí z tých, čo sa pokladajú za kresťanov. Je naozaj len veľmi málo takých zábav, ktoré by satan nevyužil pre svoje zhubné zámery. Po celé stáročia využíval divadelné, operné a iné predstavenia s omamne očarujúcou hudbou a tancom na rozrecovanie vášní a obdivovanie ľudských nerestí. Hazardnými hrami strháva ochrannú hradbu zásad a otvára dvere uspokojovaniu zmyselných žiadostí. Pri každom spoločenskom podujatí, pri ktorom sa podnecuje márnivosť, kde sa holduje zmyselnému pôžitkárstvu a kde človek zabúda na Boha a zo zreteľa stráca záujmy večné, satan spútava svoju korisť povrazmi hriechu.“ (PP 343)

Musíme sa vyhnúť všetkej dramatickej tvorbe, ktorá názorne predvádza a do určitej miery aj propaguje hriechy a zločiny ako sú vraždy, cudzoložstvá, lúpeže a podobné zlo. Na tom všetkom leží diel zodpovednosti za terajší úpadok mravnosti. Namiesto toho môžeme nachádzať naozajstné potešenie vo veľkom svete Božej prírody a v kráse ľudskej činnosti a Božieho diela.

Iný druh zábavy, ktorá má takisto zlý vplyv, sú spoločenské tanečné večery – plesy, bály, tanečné zábavy. „Tanečná zábava je v súčasných dňoch školou skazenosti a kliatbou spoločnosti.“ (MYP 399) (Pozri 2 Kor 6,15–18; 1 Ján 2,15–17; Jak 4,4; 2 Tim 2,19–22; Ef 5,8–11; Kol 3,5–10.)

Odpočinok a rekreácia sú veľmi dôležité. No namiesto toho, aby sme sa pridávali k tým, ktorí „viac milujú rozkoše ako Boha“ (2 Tim 3,4), mali by sme sa usilovať o to, aby naše priateľské väzby a spôsob trávenia voľného času posilňovali náš vzťah ku Kristovi a jeho cirkvi.

HUDBA

„Hudba mala slúžiť posvätným účelom, mala podnecovať myšlienky o tom, čo je čisté, vznešené a povznášajúce, aby sa v srdci prebúdzala úcta a vďačnosť k Bohu." (PP 449) Pán Ježiš „spevom udržiaval spoločenstvo s nebom". (TV 43) Hudba je jedno z najväčších umení. Dobrá hudba neposkytuje len potešenie, ale povznáša tiež myseľ a prebúdza najlepšie vlastnosti. Boh často použil duchovné piesne, aby sa dotkol sŕdc hriešnikov a viedol ich k pokániu. Zlá hudba podkopáva mravné cítenie a sily človeka.

Musíme byť opatrní pri výbere hudby – ako doma, tak pri spoločných stretnutiach, v škole alebo v zhromaždení. Melódiám, ktoré majú povahu džezu, rocku alebo podobného štýlu, ako aj textom vyjadrujúcim nezmyselné a povrchné city, je dobré sa vyhýbať. (Pozri str. 91, 94–95, 145.)

ZÁVER

Uprostred nebezpečenstva posledných dní, keď cítime zodpovednosť za rýchle hlásanie poslednej ponuky záchrany celému svetu, stojíme tvárou v tvár Božiemu súdu, ktorý vyvrcholí nastolením spravodlivosti v celom vesmíre. Odovzdajme a zasväťme Bohu svoje telo, dušu i ducha. Rozhodnime sa dodržiavať vysoký štandard života, ktorým sa vyznačujú ľudia očakávajúci príchod svojho Pána.

14. KAPITOLA

MANŽELSTVO, ROZVOD A OPÄTOVNÝ SOBÁŠ

ROZVÍJANIE MEDZIĽUDSKÝCH VZŤAHOV

Boh nám dáva možnosť prežívať sociálne väzby a vzťahy, ktoré nám prinášajú radosť a potešenie. „Vo vzájomnom kontakte naše osobnosti rastú a zdokonaľujú sa a budujú sa úzke a pevné priateľstvá, ktoré vedú k jednote sŕdc a budujú atmosféru lásky, ktorá prináša radosť i v nebesiach.“ (6T 172)

Správne vzťahy medzi ženami a mužmi sú prospešné pre obe strany. Musia však byť postavené na primerane vysokej úrovni s ohľadom na spoločenské zvyklosti, ktoré nás majú chrániť. Satan sa totiž snaží zničiť všetko dobré, a jeho prekrútenie dobrých darov je často tragické.

V dnešnej dobe sa však ideály, ktoré majú udržiavať vzájomné vzťahy bezpečné a radostné, znevažujú a alarmujúcim spôsobom odmietajú. Pod vplyvom túžob, ktoré nie sú viazané ani obmedzované morálnymi a náboženskými princípmi, vzťahy medzi oboma pohlaviami vo veľkej miere degenerujú a vedú k neviazanej voľnosti, svojvôli a sexuálnym zvrátenostiam ako je incest alebo zneužívanie detí.

Miliony ľudí opustili biblické štandardy správneho konania a vymenili posvätný dar manželstva a rodičovstva za horké a tragické ovocie hriechu. Toto zlo nielenže rozbíja rodiny a tým aj spoločnosť, ale úpadok vážnosti rodiny má aj ďalšie nešťastné dôsledky. Zvlášť alarmujúce sú dôsledky, ktoré ničia životy detí a mladých ľudí.

Toto zlo sa stalo zjavnejším a čoraz viac ohrozuje Božie ideály a zámery s kresťanskými rodinami. Cudzoložstvo, pornografia, zneužívanie detí (vrátane sexuálneho zneužívania partnerov, detí i starších ľudí), incest a homosexuálne a lesbické praktiky sú jasným prevrátením Božieho pôvodného plánu a ilustrujú úpadok ľudstva. Dnes sú odmietané jasné biblické vyhlásenia (napr. 2 Moj 20,14; 3 Moj 18,22.29; 20,13; 1 Kor 6,9; 1 Tim 1,10; Rim 1,20–32) a sú nahradzované ľudskými názormi a domnienkami. Výsledkom je morálna neistota a zmätok.

Vo všetkých dobách a vo všetkých civilizáciách usiloval satan predovšetkým o to, aby ľudia zabudli, že Boh je ich Stvoriteľom, ktorý ich stvoril na svoj obraz, ako „muža a ženu“ (1 Moj 1,27).

Božie slovo nás varuje pred čoraz horšími dôsledkami ľudskej posadnutosti sexom a snahou uspokojiť vlastné zmyselné túžby. Kristus však prišiel, aby zničil satanovo dielo a obnovil vzťah ľudských bytostí s ich Stvoriteľom. Aj keď je náš život poznamenaný Adamovým pádom a otroctvom hriechu, v Kristovi môžeme prijať úplné odpustenie a možnosť vydať sa novou cestou úplného obnovenia. Vďaka krížu a moci Ducha Svätého môžeme byť všetci oslobodení zo zajatia hriešnych praktík a môže v nás byť obnovený obraz nášho Stvoriteľa.

Ako rodičia a tí, ktorým je zverená zodpovednosť za mladých ľudí, potrebujeme empaticky vnímať problémy, ktoré prežívajú, pokúsiť sa im ponúknuť kresťanské zázemie a duchovne sa im priblížiť tak, aby dokázali vnímať ideály, inšpiráciu a moc, ktoré kresťanstvo človeku ponúka.

Bez ohľadu na chyby, ktoré urobili naši rodičia alebo vrstovníci, je našou zodpovednosťou a prednosťou poznať a propagovať tie najvyššie ideály kresťanského pohľadu na vzťahy medzi mužmi a ženami. Prostredníctvom úprimného štúdia Biblie, poznávania Božieho stvorenia v prírode, starostlivosti o naše telo a zdravie, skutočného odhodlania, ale aj prostredníctvom vytrvalej modlitby a úprimnej, nesebeckej služby druhým môže byť posilnený náš kresťanský charakter, a môžeme tak pôsobiť povznášajúcim vplyvom v našej spoločnosti.

Spoločné stretávania mladšej, ale i staršej generácie majú byť príležitosťou na radostné spoločenstvo, ktoré bude duševne aj duchovne posilňovať, namiesto toho, aby viedlo len k lacnej zábave. Vhodnou a zmysluplnou náplňou takých stretnutí, ktoré prinesie požehnanie a všetkých posilní, môže byť dobrá hudba, zaujímavá konverzácia, príjemné oddychové aktivity, vhodné filmy, vybrané hry výchovnovzdelávacieho charakteru a predovšetkým spoločné plánovanie evanjelizačných aktivít. Oddelenie mládeže pri Generálnej konferencii vydalo informácie a praktické návrhy na vedenie takýchto spoločných stretnutí.

Najlepším miestom na vzájomné stretávania sú naše vlastné domovy. Vo veľkých centrách, kde nie je možné zorganizovať takéto stretnutia v domácnosti, a kde zbor nemá vhodné vlastné priestory, treba hľadať miesta, ktoré budú podporovať u účastníkov kresťanské hodnoty, a skôr sa vyhýbať populárnym komerčným centrám zábavy.

KLADNÝ VPLYV STARŠEJ GENERÁCIE

Obojstranne priateľský vzťah medzi staršími a mladými je jedným z najblahodarnejších vplyvov, ktoré môžu ovplyvniť život detí a mladých ľudí. *„Ak sa rodičom a učiteľom nepodarí nadviazať dostatočné úzke a dobré vzťahy s ich deťmi alebo žiakmi, môžu byť následky veľmi smutné.“* (CT 76) Dôležitou úlohou našich rodín, škôl a inštitúcií je dbať na zdravý morálny vývoj tých, za ktorých nesieme zodpovednosť. Ako rodičia by sme mali podporovať jasné stanovené pravidlá v inštitúciách, ktoré pracujú

s našimi deťmi a mladými ľuďmi, a podobné pravidlá stanoviť a rešpektovať aj doma. To sa však môže podariť len vtedy, ak sa naučíme prijímať deti ako našich priateľov a spoločníkov. To, akým prínosom a požehnaním pre nich bude blízke priateľstvo a podpora staršej generácie, vo veľkej miere závisí aj od postoja samotných mladých ľudí.

ZNÁMOSŤ

Slovom známosť býva označované obdobie, v ktorom sa muž a žena, ktorí k sebe cítia príťažlivosť, spolu bližšie zoznamujú a spoločne sa pripravujú na zamýšľaný vstup do manželstva.

„Tí, ktorí uvažujú o vstupe do manželstva, by mali dôkladne zvážiť všetky povahové rysy toho, s kým chcú spojiť svoj životný osud. Každý krok v ústrety manželskej zmluve by mal byť charakterizovaný skromnosťou, prostotou, úprimnosťou a skutočnou túžbou páčiť sa Bohu a žiť na jeho slávu. Manželstvo ovplyvňuje nielen náš súčasný život, ale aj ten, ktorý nás čaká po Ježišovom návrate. Úprimný kresťan nebude rozvíjať plány, s ktorými by Boh nemohol súhlasiť." (MH 359)

Nerešpektovanie týchto princípov v súvislosti so známosťou s možným budúcim partnerom môže viesť v živote kresťana k tragédii. Predpokladom pre šťastný a úspešný domov dvoch ľudí je zjednotenie manželov v oblasti ideálov a životných cieľov. Rozdielne pohľady na náboženstvo s najväčšou pravdepodobnosťou povedú k narušeniu rodinného šťastia a k zmätku a chybám pri výchove detí. Biblia preto radí: „Neťahajte cudzie jarmo s neveriacimi." (1 Kor 6,14)

„Rodinné puto je tým najbližším, najjemnejším a najposvätnejším spojením na svete. Boh si prial, aby tento zväzok bol pre ľudstvo požehnaním. A týmto požehnaním je vtedy, keď ľudia do manželstva vstupujú rozvážne, v bázni pred Bohom, a po dôkladnom zvážení zodpovednosti, ktorú tento zväzok zahŕňa." (AH 18)

Spoločná bohoslužba, prežívanie svätosti sobotného dňa, rekreácia, trávenie voľného času, hospodárenie s finančnými prostriedkami a výchova detí – to všetko sú dôležité prvky šťastných rodinných vzťahov. Rozdielne pohľady na tieto oblasti môžu viesť k narušeniu vzájomného vzťahu, k zmalomyseľneniu, a niekedy aj k úplnému odchodu od Boha. Preto je nevyhnutné, aby sa v rámci poradenstva, poskytovaného párom, ktoré zvažujú sobáš, venoval čas aj týmto otázkam.

„„Či idú dvaja spolu, ak sa nedohodli?" (Am 3,3). Šťastie a prospech manželstva závisí na jednote oboch partnerov. Veriaci a neveriaci však majú podstatne rozdielne názory, náklonnosti a ciele. Hoci veriaci človek zastáva čisté a správne zásady, vplyv neveriaceho partnera bude smerovať k tomu, aby ho odviedol od Boha." (PP 174)

Ellen G. Whiteová vo svojich inšpirovaných spisoch dôsledne varuje ako pred manželstvom medzi „veriacim a neveriacim“, tak aj pred zväzkom s tým, kto je síce kresťanom, ale „neprijal aktuálnu pravdu pre túto dobu“. (5T 364) Pravdepodobnosť, že manželstvo vydrží a rodinný život naplní Boží zámer, je ďaleko väčšia v situácii, keď sú spolu manželia spojení aj vďaka spoločným duchovným hodnotám a životnému štýlu. Preto cirkev jednoznačne neodporúča manželský vzťah medzi adventistami siedmeho dňa a príslušníkmi iných náboženstiev, a dôrazne nabáda svojich kazateľov, aby takéto páry nesobášili.

Cirkev uznáva, že je právom každého člena, aby rozhodnutie o tom, koho si nakoniec vyberie pre manželský život, urobil sám. Zároveň však cirkev dúfa, že ak sa člen cirkvi rozhodne pre sobáš s niekým, kto nie je členom cirkvi, potom tento pár bude chápať a rešpektovať, že kazateľ Cirkvi adventistov siedmeho dňa, ktorého úlohou je obhajovať a reprezentovať vyššie uvedené princípy, ich nemôže zosobášiť.

Ak niektorý člen vstúpi do takéhoto manželstva, cirkev mu má prejaviť svoju lásku a záujem, a usilovať sa o to, aby tento pár mohol smerovať k jednote v Kristovi.

PREDMANŽELSKÁ VÝCHOVA/PORADENSTVO

Pretože manželstvo je považované za najdôležitejší a najohrozenejší zo všetkých vzťahov, predmanželská výchova/poradenstvo má pomôcť párom, ktoré plánujú manželstvo, lepšie sa pripraviť na tento dôležitý krok v ich živote. Hlavným cieľom predmanželskej výchovy a poradenstva je pripraviť páry na výzvy, ktoré ich môžu v manželskom živote stretnúť. Slúžia na posilnenie a zlepšenie spokojnosti manželského života a zníženie rozvodovosti. Predmanželská výchova/poradenstvo majú byť vykonávané odborným poradcom alebo školeným jednotlivcom, vrátane školeným duchovným vedúcim. (Podrobnejšie informácie poskytuje Príručka pre starších zboru.)

MANŽELSTVO

Manželstvo je Božím zriadením. Boh ho ustanovil pred pádom do hriechu, keď všetko, vrátane manželstva, bolo „veľmi dobré“. (1 Moj 1,31) „Preto muž opustí svojho otca i svoju matku a priľne k svojej žene a budú jedným telom.“ (1 Moj 2,24) „Prvý manželský pár zosobášil Boh sám. Preto je Stvoriteľ vesmíru pôvodcom manželstva.‚Manželstvo nech majú všetci v úcte…‘ (Žid 13,4) Bol to jeden z prvých Božích darov človeku a je jedným z dvoch zriadení, ktoré si Adam po páde do hriechu odniesol so sebou za brány raja.“ (AH 25.26)

Podľa Božieho zámeru sa manželstvo Adama a Evy malo stať vzorom pre všetky budúce manželstvá. Pán Ježiš potvrdil tento pôvodný zámer slovami: „Či ste nečítali, že od počiatku,ich Stvoriteľ učinil ako muža a ženu?‘ a ‚preto opustí človek otca i matku a pripojí sa k svojej manželke a budú dvaja jedným telom‚.

A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, človek nech nerozlučuje." (Mat 19,4–6) Manželstvo, ktoré Boh takto ustanovil, je monogamný heterosexuálny vzťah medzi jedným mužom a jednou ženou.

Manželstvo je verejný, právne platný, celoživotný vzájomný záväzok muža a ženy, a tiež spoločný záväzok manželského páru pred Bohom. (Mar 10,2–9; Rim 7,2) Apoštol Pavol naznačuje, že oddanosť Ježiša Krista cirkvi je vzorom pre vzťah medzi manželmi. (Ef 5,31.32) Podľa Božieho zámeru mal byť manželský vzťah rovnako trvalý ako vzťah Ježiša Krista k jeho cirkvi.

Sexuálna intimita v manželstve je posvätný Boží dar pre ľudskú rodinu. Je neoddeliteľnou súčasťou manželstva a je určený výhradne pre manželstvo (1 Moj 2,24; Prísl 5,5–20). Intimita, ktorú podľa Božieho zámeru majú prežívať výlučne manžel a manželka, rozvíja rastúcu vzájomnosť a blízkosť, šťastie a bezpečie a umožňuje pokračovanie ľudského rodu.

Jednotu v manželstve dosahujú manželia vzájomným rešpektom a láskou. Ani jeden z nich nemá vyššie postavenie (Ef 5,21–28). „Manželstvo, zväzok na celý život, je symbolom spojenia medzi Kristom a jeho cirkvou. Vzťah, aký Pán Ježiš prejavil voči svojej cirkvi, je vzťah, aký si majú prejavovať manželia navzájom." (7T 46) Božie Slovo odsudzuje násilie v medziľudských vzťahoch. (1 Moj 6,11.13; Ž 11,5; Iz 58,4.5; Rim 13,10; Gal 5,19–21) Kristov duch vedie človeka, aby ostatných miloval a prijímal, snažil sa ich podporovať a rozvíjať, nie aby druhých zneužíval a ponižoval. (Rim 12,10; 14,19; Ef 4,26; 5,28.29; Kol 3,8–14; 1 Tes 5,11) Medzi nasledovníkmi Ježiša Krista nemá miesto tyranské ovládanie druhého a zneužívanie moci. (Mat 20,25–28; Ef 6,4) Násilie je s manželstvom a rodinou nezlučiteľné. (Pozri AH 343.)

„Ani manžel, ani manželka sa nemajú snažiť vládnuť. Pán nám dal zásady, ktorými by sme sa mali v tejto oblasti riadiť. Manžel má milovať manželku tak, ako Kristus miluje cirkev. Manželka má rešpektovať a milovať svojho manžela. Obaja majú pestovať ducha láskavosti a byť rozhodnutí druhého nikdy nezarmútiť a nezraniť." (7T 47)

Vstup hriechu do sveta zasiahol aj manželstvo. Keď Adam a Eva zhrešili, stratili jednotu, akú predtým prežívali s Bohom a navzájom (1 Moj 3,6–24). Ich vzťah poznačila vina, hanba, obviňovanie a bolesť. Kdekoľvek vládne hriech, tam sa prejavuje aj jeho negatívny dopad na manželstvo vrátane odcudzenia, nevery, zanedbávania, zneužívania, sexuálnych perverzií, ovládania jedného partnera druhým, násilia, rozchodu a rozvodu.

Manželstvá, ktoré tvoria viac než jeden muž a jedna žena, sú takisto dôsledkom hriechu v inštitúcii manželstva. Takéto manželstvá síce existovali už v starozmluvnej dobe, no nezodpovedajú Božím zámerom. Boží zámer s manželstvom vyžaduje, aby jeho ľud prekonal spôsoby správania bežné pre spoločnosť, ktoré sú však v rozpore s biblickým pohľadom.

Kresťanské poňatie manželstva zahŕňa nasledujúce myšlienky:

1. Obnova Božieho ideálu vďaka Kristovi – Vykúpením sveta z hriechu a jeho následkov sa Boh snaží obnoviť do pôvodnej podoby aj manželstvo. To isté Boh predpokladá v živote tých, ktorí sa znovuzrodili pre Božie kráľovstvo, srdce ktorých je posväcované Duchom Svätým a ktorých prvoradým životným záujmom je vyvýšiť Ježiša Krista. (Pozri 1 Pet 3,7; MB 64.)

2. Obnova jednoty a rovnosti vďaka Kristovi – Božie Slovo zdôrazňuje lásku a vzájomnú podriadenosť manželov (1 Kor 7,3; Ef 5,21). Manžel má byť hlavou podľa vzoru sebaobetavej lásky a služby, akú Ježiš Kristus prejavuje svojej cirkvi (Ef 5,24.25). Ako apoštol Pavol, tak i Peter hovoria o potrebe úcty vo vzťahu medzi manželmi (1 Pet 3,7; Ef 5,22.23).

3. Milosť pre všetkých – Boh chce obnoviť neporušenosť a zmieriť so sebou všetkých, ktorí nespĺňajú Božie meradlá (2 Kor 5,19). Zahrnuje to aj tých, ktorí prežili skúsenosť narušeného manželského vzťahu.

4. Úloha cirkvi – Mojžiš v Starej zmluve a apoštol Pavol v Novej riešia problémy spôsobené narušenými manželstvami. (5 Moj 14,1–5; 1 Kor 7,11) Na jednej strane obaja zvýrazňujú a potvrdzujú ideál, na druhej strane sa usilujú o pomoc a záchranu tých, čo nenaplnili Božie požiadavky. Podobne je aj dnes cirkev povolaná, aby vyvýšila a zdôraznila Boží ideál manželstva, a zároveň slúžila ako prostredie, ktoré uzdravuje, vedie k zmiereniu a odpusteniu, aby prejavila pochopenie a súcit tým, čo prežívajú bolesť.

ROZVOD

Rozvod je v rozpore s pôvodným zámerom, ktorý Boh sledoval ustanovením manželstva (Mat 19,3–8; Mar 10,2–9). Biblia však o ňom nemlčí. Keďže rozvody sa objavili ako jeden z dôsledkov pádu do hriechu, Biblia dáva nariadenia, ktoré mali obmedziť dôsledky rozvodov (5 Moj 24,1–4). Sústavne sa snaží vyvýšiť manželstvo a odhovára od rozvodu tým, že opisuje radosti manželskej lásky a vernosti (Prísl 5,18–20; Pies 2,16; 4,9–5,1), manželstvo pripodobňuje k vzťahu medzi Bohom a jeho ľudom (Iz 54,5; Jer 3,1), ukazuje možnosť odpustenia a obnovy manželstva (Hoz 3,1–3), ukazuje Boží odpor k rozvodu a biede, ktorú prináša (Mal 2,15.16). Pán Ježiš obnovil pôvodný pohľad na manželstvo ako na celoživotný zväzok medzi jedným mužom a jednou ženou, a medzi nimi a Bohom (Mat 19,4–6; Mar 10,6–9). Mnohé biblické nariadenia potvrdzujú manželstvo a snažia sa o nápravu problémov, ktoré oslabujú alebo ničia základy manželstva (Ef 5,21–33; Žid 13,4; 1 Pet 3,7).

Manželstvo stojí na princípoch lásky, vernosti, výlučnosti, dôvery a vzájomnej podpory, ktoré prejavujú obaja partneri v poslušnosti Bohu. (1 Moj 2,24;

Mat 19,6; 1 Kor 13; Ef 5,21–29; 1 Tes 4,1–7) Tam, kde dochádza k porušovaniu týchto zásad, je manželstvo ohrozené. Biblia uznáva, že tragické okolnosti môžu manželstvo zničiť.

Božia milosť je jediným liekom na narušené vzťahy v dôsledku rozvodu. Keď sa manželstvo rozpadne, máme povzbudiť bývalých manželov, aby preskúmali svoje doterajšie správanie a hľadali Božiu vôľu pre ich život. Boh ponúka zraneným útechu. Prijíma pokánie človeka, ktorý sa dopustil aj tých najničivejších hriechov, aj tých, ktoré spôsobili nenapraviteľné následky. (2 Sam 11–12; Ž 34,19; 86,5; Joel 2,12.13; Ján 8,2–11; 1 Ján 1,9)

Písmo uznáva ako dôvody na rozvod neveru a smilstvo (Mat 5,32), a odchod neveriaceho partnera z manželstva (1 Kor 7,10–15).

Biblia nedáva priame ponaučenia o opätovnom sobáši po rozvode. Napriek tomu slová Pána Ježiša zaznamenané u Mat 19,9 otvárajú možnosť nového manželstva pre toho z rozvedených manželov, ktorý v pôvodnom manželstve zostal verný, ale ktorého manžel alebo manželka porušil(a) manželský sľub.

POSTOJ CIRKVI K ROZVODU A OPÄTOVNÉMU SOBÁŠU

Cirkev berie vážne biblické učenie o manželstve a preto si uvedomuje, že mnohé manželstvá ani zďaleka nedosahujú ideál. Problém rozvodu a opätovného sobáša môžeme vidieť v pravom svetle len z pohľadu nebies a na pozadí udalosti zo záhrady Eden.

Hlavným zámerom svätého Božieho plánu pre tento svet bolo stvorenie bytostí na Boží obraz, ktoré mali mať deti, mali naplniť zem a žiť spolu v čistote, súlade a šťastí. Boh stvoril z Adamovho rebra Evu a dal ju Adamovi ako manželku. Tak bolo zriadené manželstvo – Boh je pôvodcom tejto inštitúcie, Boh tiež zosobášil prvý manželský pár. Keď Boh Adamovi zjavil, že Eva je kosť z jeho kostí a telom z jeho tela, Adam nemohol pochybovať, že obaja tvoria jedno telo. Ani jeden z prvých manželov nemal pochybnosti o tom, že podľa Božieho zámeru malo ich manželstvo trvať večne.

Cirkev sa bezvýhradne drží tohto chápania manželstva a domova a verí, že robiť ústupky v tomto postoji by znamenalo ustupovať od Božieho ideálu pre manželstvo. Presvedčenie, že manželstvo je Bohom zriadená inštitúcia, je založené na Písme. Naše uvažovanie o zložitých otázkach rozvodu a opätovného manželstva musíme trvalo a dôsledne porovnávať s ideálom, ktorý nám bol predstavený v záhrade Eden.

Cirkev je presvedčená o platnosti Božieho zákona, no verí aj v odpúšťajúcu Božiu milosť. Je presvedčená, že víťazstvo a spasenie môžu dosiahnuť aj tí, ktorí sa previnili rozvodom a uzavreli nové manželstvo, rovnako ako tí, ktorí prestúpili iné z Božích svätých ustanovení.

Ničím z toho, čo bude ďalej uvedené, nechceme znižovať Božiu milosť alebo odpustenie. V bázni Božej cirkev určuje pravidlá a zásady, ktorými sa musíme riadiť v prípade manželstva, rozvodu a opätovného sobáša.

Aj keď na počiatku Boh ustanovil manželstvo, uznávame, že dnes sú ľudia na zemi podriadení občianskym vládam. Berieme preto do úvahy, že manželstvo má Božiu i občiansku stránku. Božia stránka manželstva sa má riadiť Božími zákonmi, občianska zákonmi príslušnej krajiny.

V súlade s týmto poznaním predstavuje nasledujúce vyhlásenie postoj Cirkvi adventistov siedmeho dňa:

1. Keď Ježiš Kristus povedal: „Čo teda Boh spojil, človek nech nerozlučuje!“, stanovil tým pre cirkev v dobe milosti pravidlá, ktoré považujeme za nadradené svetským nariadeniam, ktoré nerešpektujú Boží zákon vymedzujúci vzťahy v manželstve. Pán Ježiš tým určil pre svojich nasledovníkov pravidlo, ktorým sa majú riadiť bez ohľadu na to, či svetské zákony alebo miestne zvyky umožňujú väčšiu voľnosť. „Ježiš v Reči na vrchu jasne oznámil, že rozviazanie manželského sľubu je neprípustné. Jedinou výnimkou môže byť porušenie manželského sľubu.“ (MB 68; Mat 5,32; 19,9)

2. Za neveru manželskému sľubu sa zvyčajne považovalo cudzoložstvo alebo smilstvo. Novozákonný termín preložený slovom smilstvo však označuje aj ďalšie sexuálne úchylky. (1 Kor 6,9; 1 Tim 1,9.10; Rim 1,24–27) Sexuálne perverzie ako je incest (krvismilstvo), zneužívanie detí, homosexuálne praktiky preto tiež považujeme za zneužívanie sexuality a znehodnocovanie Božieho zámeru pre manželstvo. Z tohto dôvodu ide o oprávnené dôvody na odluku alebo rozvod. Aj keď Písmo z vyššie uvedených príčin rozvod dovoľuje, podobne ako v prípade, že neveriaci partner opúšťa veriaceho (1 Kor 7,10–15), cirkev, rovnako ako všetky zainteresované strany, musí urobiť všetko, čo je v jej silách, aby došlo k zmiereniu a viesť manželov, aby si navzájom v Kristovom duchu prejavili ochotu odpustiť a obnoviť manželstvo. Cirkev sa musí správať k manželom láskavo a spasiteľným úsilím pomáhať v procese zmierenia.

3. V prípade, že zmierenie nie je možné, ten z manželov, ktorý zostal verný a ktorého partner porušil manželský sľub, má biblické právo požiadať o rozvod a tiež uzavrieť ďalšie manželstvo.

4. S partnerom, ktorý porušil manželský sľub (pozri vyššie uvedené body 1 a 2), zavedie zbor disciplinárne konanie. (Pozri str. 59–66.) Ak prejaví skutočné pokánie, nech voči nemu zbor radšej zavedie disciplinárne opatrenie na určitý čas, než by ho mal vylúčiť z cirkvi. Manželský partner, ktorý neprejavuje úplné a úprimné pokánie, bude z cirkvi vylúčený. Ak prípad spôsobil verejnú pohanu Božej veci a cirkvi, môže zbor, aby si udržal vysoký štandard a dobré meno, tohto človeka vylúčiť.

Zbor použije ktorékoľvek z uvedených disciplinárnych opatrení tak, aby naplnil obidva ciele sledované disciplinárnymi opatreniami – nápravu a záchranu.

Evanjelium Ježiša Krista vždy spája záchranné hľadisko disciplíny so skutočnou premenou hriešnika, aby sa stal novým stvorením v Ježišovi Kristovi.

5. Partner, ktorý porušil manželský sľub, a ktorý je rozvedený, nemá morálne právo uzavrieť ďalšie manželstvo, kým jeho partner, ktorý neporušil manželský sľub, zostáva slobodný a žije mravne bezúhonne. Ak partner, ktorý porušil manželský sľub, uzavrie ďalšie manželstvo a zostal členom cirkvi, bude vylúčený. Ak osoba, s ktorou uzavrie manželstvo, je členom cirkvi, bude takisto z cirkvi vylúčená.

6. Uznávame, že niekedy sa môžu vzťahy v manželstve narušiť do tej miery, že je lepšie, aby sa manželia od seba odlúčili. „Ženatým a vydatým však prikazujem – nie ja, ale Pán – aby sa žena neodlučovala od svojho muža. Ak by však aj odišla, nech ostane nevydatá, alebo nech sa zmieri so svojím mužom. A muž nech ženu neprepúšťa!“ (1 Kor 7,10.11) V mnohých takýchto prípadoch starostlivosť o deti, vyjasnenie majetkovoprávnych pomerov alebo dokonca osobná bezpečnosť vyžadujú, aby došlo k zmene právneho vzťahu medzi manželmi. V takýchto prípadoch je povolené to, čo sa v niektorých krajinách nazýva zákonná manželská odluka. V mnohých krajinách je to však možné dosiahnuť len rozvodom.

Ak nastala odluka alebo rozvod z dôvodu napr. fyzického násilia, bez toho, žeby došlo k nevere a porušeniu manželského sľubu (pozri vyššie uvedené body 1 a 2), nemá ani jeden z partnerov podľa Biblie právo uzavrieť ďalšie manželstvo, kým v medziobdobí druhý partner neuzavrel manželstvo, nedopustil sa cudzoložstva, smilstva alebo nezomrel. Ak člen cirkvi, ktorý sa rozviedol, uzavrie ďalšie manželstvo bez toho, aby mal na to biblické oprávnenie, bude vylúčený z cirkvi. Ak je osoba, s ktorou uzavrie manželstvo členom cirkvi, bude takisto z cirkvi vylúčená. (Pozri str. 59–66.)

7. Partner, ktorý porušil manželský sľub, rozviedol sa, bol vylúčený z cirkvi a uzavrel ďalšie manželstvo, alebo človek, ktorý sa rozviedol z iných dôvodov, ako je uvedené v bodoch 1 a 2 tejto kapitoly, uzavrel ďalšie manželstvo a bol vylúčený z cirkvi, nemôže byť znovu prijatý za člena cirkvi. Výnimky sú uvedené v nasledujúcich odsekoch.

8. Manželská zmluva je nielen posvätná, ale často aj veľmi komplexná, pretože sa dotýka napríklad aj detí. Preto v prípade, že by chcel previnilý človek požiadať o opätovné prijatie do cirkvi, majú byť jeho možnosti na vstup veľmi jasne regulované. Pred konečným prerokovaním má byť taká žiadosť predložená zborom prostredníctvom kazateľa výboru združenia na posúdenie. Výbor združenia odporučí, aké kroky má človek alebo ľudia, ktorí prejavujú pokánie, podniknúť, aby mohli byť znova prijatí do cirkvi.

9. Opätovné prijatie do cirkvi osôb vylúčených z dôvodov uvedených v predchádzajúcom odseku je možné len na základe nového krstu. (Pozri str. 48, 53.54.)

10. Ak človek, ktorý bol z cirkvi vylúčený, bol znovu do cirkvi prijatý, ako je to uvedené v odseku 8, je potrebné starostlivo chrániť jednotu a súlad v zbore tým, že takúto osobu nepoveríme vedúcou služobnosťou v zbore, predovšetkým takou, ktorá vyžaduje obrad ordinácie. Výnimky sú možné len po dôkladnom prerokovaní záležitosti s vedením združenia.

11. Kazateľ Cirkvi adventistov siedmeho dňa nesmie vykonať obrad nového sobáša osoby, ktorá podľa predchádzajúcich odsekov nemá biblické právo uzavrieť ďalšie manželstvo.

ZBOR A SLUŽBA RODINÁM

Cirkev ako Kristov nástroj spasenia má slúžiť členom vo všetkých ich potrebách a sýtiť každého tak, aby rástol k zrelej kresťanskej skúsenosti. Platí to predovšetkým vtedy, keď členovia stoja pre celoživotným rozhodnutím, akým je vstup do manželstva, alebo prežívajú takú bolestnú skúsenosť, akou je rozvod. Keď sa manželstvo ocitne v ohrození, obaja partneri, rovnako ako členovia zboru a rodiny, majú vynaložiť všetko úsilie na dosiahnutie zmierenia podľa Božích princípov pre nápravu narušených vzťahov. (Hoz 3,1–3; 1 Kor 7,10.11; 13,4–7; Gal 6,1)

Zbor alebo ďalšie organizačné zložky cirkvi môžu pomôcť členom budovať pevný kresťanský domov. K pomôckam, ktoré máme k dispozícii, patrí najmä: (1) predmanželský seminár pre tých, ktorí chcú uzavrieť manželstvo, (2) programy a semináre pre manželské páry a ich rodiny a (3) programy pre narušené rodiny a rozvedených členov.

Pastoračná podpora je veľmi dôležitá v oblasti prípravy a poučenia v prípade manželstva a uzdravovania a obnovy v prípade rozvodu. Pastoračný prístup v prípade rozvodu zahŕňa ako disciplinárne opatrenia, tak duchovnú podporu. Zahŕňa tiež poskytovanie dôležitých informácií o danom prípade, z ktorých môžu byť niektoré veľmi citlivé, preto s nimi treba zaobchádzať veľmi diskrétne. Toto etické hľadisko však samo o sebe nemôže byť dôvod, aby sa nezaviedli disciplinárne opatrenia uvedené v bodoch 1–11.

Členovia cirkvi majú odpustiť a znovu prijať tých, ktorí zlyhali, podobne ako Boh odpúšťa im. (Iz 54,5–8; Mat 6,14.15; Ef 4,32) Biblia nás vyzýva, aby sme s trpezlivosťou, súcitom a ochotou odpustiť slúžili tým, ktorí sa dopustili chyby. (Mat 18,10–20; Gal 6,1.2) V čase, keď členovi bolo uložené disciplinárne opatrenie alebo bol vylúčený z cirkvi, má zbor ako Bohom poverený nástroj vykonať všetko, aby s týmito ľuďmi udržiaval kontakt, ponúkal im starostlivosť a duchovnú podporu.

15. KAPITOLA

ZÁKLADNÉ VIEROUČNÉ VÝROKY CIRKVI ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

Adventisti siedmeho dňa prijímajú Bibliu za svoje jediné vyznanie viery a z nej odvodzujú základné vieroučné články. Ďalej uvedené vieroučné výroky sú výrazom toho, ako cirkev učenie Písma chápe a vyjadruje. K revízii týchto výrokov môže dôjsť na zasadnutí Generálnej konferencie, keď cirkev pod vedením Ducha Svätého dospeje k plnšiemu pochopeniu Písma alebo nájde výstižnejšie výrazy na vyjadrenie toho, čo učí sväté Božie Slovo.

1. PÍSMO SVÄTÉ

Písmo sväté, Starý i Nový zákon, je písané Božie slovo, ktoré bolo dané Božou inšpiráciou. Inšpirovaní autori hovorili a písali pod vplyvom Ducha Svätého. V tomto Slove Boh zveril ľudstvu poznanie potrebné na spasenie. Písmo Sväté je najvyšším, autoritatívnym a neomylným zjavením Božej vôle. Je meradlom charakteru, skúšobným kameňom skúsenosti, autoritatívnym základom učenia a spoľahlivým záznamom Božích skutkov v dejinách. (Ž 119,105; Prísl 30,5.6; Iz 8,20; Ján 17,17; 1 Tes 2,13; 2 Tim 3,16.17; Žid 4,12; 2 Pet 1,20.21)

2. TROJJEDINÝ BOH

Boh je jeden: Otec, Syn a Duch Svätý, jednota troch osôb od večnosti. Boh je nesmrteľný, všemohúci, vševediaci, zvrchovaný a všadeprítomný. Je nekonečný a presahuje ľudské chápanie. Napriek tomu je známy prostredníctvom svojho sebazjavenia. Bohu, ktorý je láska, patrí navždy večná úcta, sláva i služba všetkého tvorstva. (1 Moj 1,26; 5 Moj 6,4; Iz 6,8; Mat 28,19; Ján 3,16; 2 Kor 1,21.22;13,14; Ef 4,4–6; 1 Pet 1,2)

3. OTEC

Boh, večný Otec, je Stvoriteľ, Pôvodca, Udržiavateľ a zvrchovaný Vládca celého stvorenia. Je spravodlivý a svätý, milosrdný a milostivý, dlhozhovievajúci, plný neochvejnej lásky a vernosti. Moc a vlastnosti prejavené v Synovi a v Duchu Svätom sú tiež tými, ktoré má Otec. (1 Moj 1,1; 5 Moj 4,35; Ž 110,1; Ján 3,16; 14,9; 1 Kor 15,28; 1 Tim 1,17; 1 Ján 4,8; Zj 4,11)

4. SYN

Boh, večný Syn, sa stal človekom v Ježišovi Kristovi. Prostredníctvom neho boli stvorené všetky veci, zjavený Boží charakter, uskutočnilo sa spasenie ľudstva a svet je ním súdený. Večný pravý Boh sa v Ježišovi Kristovi stal tiež pravým človekom. Počatý z Ducha Svätého, narodil sa z Márie, panny. Žil a bol pokúšaný ako človek, a napriek tomu bol dokonalým stelesnením Božej spravodlivosti a lásky. Svojimi zázrakmi prejavil Božiu moc a preukázal, že je Boží zasľúbený Mesiáš. Dobrovoľne trpel a namiesto nás zomrel na kríži za naše hriechy. Vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesia a slúži v nebeskej svätyni v náš prospech. Znovu príde v sláve, aby navždy vyslobodil svoj ľud a obnovil všetky veci. (Iz 53,4–6; Dan 9,25–27; Luk 1,35; Ján 1,1–3.14; 5,22; 10,30; 14,1–3,9,13; Rim 6,23; 1 Kor 15,3.4; 2 Kor 3,18; 5,17–19; Fil 2,5–11; Kol 1,15–19; Žid 2,9–18; 8,1.2)

5. DUCH SVÄTÝ

Boh, večný Duch, spolupôsobil s Otcom a Synom pri stvorení, vtelení a vykúpení. Duch Svätý je osobou rovnako ako Otec a Syn. Inšpiroval pisateľov Biblie. Napĺňal Kristov život mocou. Pozýva a presviedča ľudí. Tých, ktorí ho poslúchnu, obnovuje a premieňa na Boží obraz. Poslaný Otcom a Synom, aby bol vždy s Božími deťmi, obdarúva cirkev duchovnými darmi, zmocňuje ju vydávať svedectvo o Kristovi a v súlade s Písmom ju uvádza do všetkej pravdy. (1 Moj 1,1.2; 2 Sam 23,2; Ž 51,11; Iz 61,1; Luk 1,35; 4,18; Ján 14,16–18.26; 15,26.27; 16,7–13; Sk 1,8; 5,3;10,38; Rim 5,5; 1 Kor 12,7–11; 2 Kor 3,18; 2 Pet 1,21)

6. STVORENIE

Boh zjavil v Písme spoľahlivú a historickú správu o svojej stvoriteľskej činnosti. Stvoril vesmír a v nedávnom šesťdňovom stvorení stvoril „nebesá i zem, more i všetko, čo je v nich a siedmeho dňa odpočíval“. Tak ustanovil sobotu ako trvalý pamätník svojho diela vykonaného a dokončeného v priebehu šiestich doslovných dní, ktoré spolu so sobotou predstavovali rovnakú jednotku času, ktorá je dnes nazývaná týždňom. Prvý muž a žena boli stvorení na Boží obraz ako vrcholné dielo stvorenia. Získali vládu nad svetom a zodpovednosť starať sa oň. Svet bol po dokončenom stvorení „veľmi dobrý“ a zvestoval Božiu slávu. (1 Moj 1;

2; 5; 11; 2 Moj 20,8–11; Ž 19,2–7; 33,6.9; 104; Iz 45,12.18; Sk 17,24; Kol 1,16; Žid 1,2; 11,3; Zj 10,6; 14,7)

7. PRIRODZENOSŤ ČLOVEKA

Muž a žena boli stvorení na Boží obraz, vybavení individualitou a schopnosťou slobodne myslieť a konať. Aj keď boli stvorení ako slobodné bytosti, sú závislí od Boha životom, dýchaním a všetkým ostatným. Každý človek je nedeliteľnou jednotou telesných, duchovných a duševných prejavov. Keď naši prví rodičia neposlúchli Boha, popreli svoju závislosť od neho a stratili tým svoje vznešené postavenie pod Božou vládou. Boží obraz v nich bol porušený, a stali sa korisťou smrti. Ich potomkovia dedia túto padlú prirodzenosť s jej následkami, rodia sa so slabosťami a náklonnosťami k zlému. Boh však v Kristovi zmieril svet so sebou a svojím Duchom obnovuje v smrteľných ľuďoch, ktorí robia pokánie, obraz ich Tvorcu. Stvorení na Božiu slávu sú povolaní milovať Boha, milovať sa navzájom a starať sa o svoje životné prostredie. (1 Moj 1,26–28; 2,7.15; 3; Ž 8,4–8; 51,5.10; 58,3; Jer 17,9; Sk 17,24–28; Rim 5,12–17; 2 Kor 5,19.20; Ef 2,3; 1 Ján 3,4; 4,7.8.11.20)

8. VEĽKÝ SPOR

Celé ľudstvo je vtiahnuté do veľkého sporu medzi Kristom a satanom, v ktorom ide o Boží charakter, Boží zákon a Božiu zvrchovanú vládu nad vesmírom. Tento spor sa začal v nebi, keď jedna zo stvorených bytostí, obdarená možnosťou voľby, sa začala povyšovať. Stala sa satanom, Božím odporcom, ktorý do odboja strhol časť anjelov. Zviedol Adama a Evu do hriechu, a tým uviedol ducha vzbury na našu zem. Hriech znetvoril Boží obraz v ľuďoch, narušil poriadok v stvorenom svete a zapríčinil skazu celej zeme potopou, ako to predstavuje historická správa v 1 Moj 1–11. Celé tvorstvo pozoruje náš svet, ktorý sa stal javiskom vesmírneho sporu, na konci ktorého bude Boh lásky obhájený. Na pomoc v tomto spore posiela Kristus svojmu ľudu Ducha Svätého a verných anjelov, ktorí majú veriacich viesť, chrániť a podporovať na ceste spasenia. (1 Moj 3; 6–8; Jób 1,6–12; Iz 14,12–14; Ez 28,12–18; Rim 1,19–32; 3,4; 5,12–21; 8,19–22; 1 Kor 4,9; Žid 1,14; 1 Pet 5,8; 2 Pet 3,6; Zj 12,4–9)

9. KRISTOV ŽIVOT, SMRŤ A ZMŔTVYCHVSTANIE

Jediný zmierujúci prostriedok za ľudský hriech Boh poskytol v Kristovom živote dokonalej poslušnosti Božej vôle, v jeho utrpení, smrti a zmŕtvychvstaní. Tí, ktorí verou prijímajú toto zmierenie, môžu mať večný život a celé tvorstvo môže lepšie chápať nekonečnú a svätú lásku Stvoriteľa. Toto dokonalé zmierenie obhajuje spravodlivosť Božieho zákona i Božiu láskyplnú povahu, pretože odsudzuje náš hriech a poskytuje nám odpustenie. Kristova smrť je zástupná a očisťujúca,

zmierujúca a premieňajúca. Kristovo zmŕtvychvstanie zvestuje Božie víťazstvo nad mocnosťami zla a tým, ktorí zmierenie prijímajú, zaručuje konečné víťazstvo nad hriechom a smrťou. Vyhlasuje vládu Ježiša Krista, pred ktorým sa skloní každé koleno na nebi i na zemi. (1 Moj 3,15; Ž 22,1; Iz 53; Ján 3,16; 14,30; Rim 1,4; 3,25; 4,25; 8,3.4; 1 Kor 15,3.4.20–22; 2 Kor 5,14.15.19–21; Fil 2,6–11; Kol 2,15; 1 Pet 2,21.22; 1 Ján 2,2; 4,10)

10. SKÚSENOSŤ SPASENIA

Z nekonečnej lásky a milosrdenstva Boh kvôli nám stotožnil s hriechom Krista, ktorý hriech nepoznal, aby sme sa v ňom smeli stať pred Bohom spravodlivými. Pod vplyvom Ducha Svätého si uvedomujeme svoju úbohosť, uznávame svoju hriešnosť, ľutujeme svoje previnenia a veríme v Ježiša ako Spasiteľa a Pána, ako zástupcu i vzor. Táto zachraňujúca viera, ktorá prijíma spasenie, vzniká pôsobením Božej moci prostredníctvom Písma a je darom Božej milosti. Prostredníctvom Krista sme ospravedlnení, prijatí za Božích synov a Božie dcéry a vyslobodení z nadvlády hriechu. Prostredníctvom Ducha sme znovuzrodení a posvätení. Duch obnovuje našu myseľ, do nášho srdca vpisuje Boží zákon lásky a dáva nám moc žiť svätým životom. Ak zostávame v ňom, stávame sa účastníkmi božskej prirodzenosti a máme istotu spasenia teraz i na súde. (1 Moj 3,15; Iz 45,22; 53; Jer 31,31–34; Ez 33,11; 36,25–27; Hab 2,4; Mar 9,23.24; Ján 3,3–8.16; 16,8; Rim 3,21–2 6; 5,6–10; 8,1–4.14–17; 10,17; 12,2; 2 Kor 5,17–21; Gal 1,4; 3,13.14.26; 4,4–7; Ef 2,4–10; Kol 1,13.14; Tít 3,3–7; Žid 8,7–12; 1 Pet 1,23; 2,21.22; 2 Pet 1,3.4; Zj 13,8)

11. RAST V KRISTOVI

Svojou smrťou na kríži Ježiš zvíťazil nad mocnosťami zla. Ako ten, ktorý počas svojej pozemskej služby premáhal démonov, zlomil ich moc a spečatil ich konečný osud. V Ježišovom víťazstve spočíva aj naše víťazstvo nad mocnosťami zla, ktoré sa nás pokúšajú stále ovládať, aj keď s Kristom žijeme v pokoji, v radosti a v istote jeho lásky. Teraz nás posilňuje Duch Svätý, ktorý v nás prebýva. Trvalé odovzdávanie Ježišovi ako Pánovi a Spasiteľovi nás oslobodzuje od bremien minulých hriechov. Nežijeme už v temnotách, v strachu zo zlých mocností, v nevedomosti a nezmyselnosti predošlého života. Ježiš, ktorý nás vyslobodil, nás povoláva, aby sme neustále rástli do podoby jeho povahy, aby sme s ním denne udržiavali spojenie v modlitbách, aby sme sa sýtili jeho Slovom, aby sme hlboko uvažovali o jeho Slove a jeho mocnej starostlivosti, aby sme ho chválili piesňami pri spoločných bohoslužbách a aby sme sa zapojili do misijného poslania cirkvi. Sme tiež povolaní nasledovať Kristov príklad v súcitnej službe napĺňania telesných, duševných, spoločenských, emocionálnych a duchovných potrieb ľudí. Keď sa budeme venovať službe lásky tým, ktorí žijú okolo nás a budeme svedkami o jeho spasení, jeho ustavičná prítomnosť

prostredníctvom Ducha Svätého premení každý okamih a každú úlohu na duchovnú skúsenosť. (1 Par 29,11; Ž 1,1.2; 23,4; Ž 77,11.12; Mat 20,25–28; 25,31–46; Luk 10,17–20; Ján 20,21; Rim 8,38.39; 2 Kor 3,17.18; Gal 5,22–25; Ef 5,19.20; 6,12–18; Fil 3,7–14; Kol 1,13.14; 2,6.14.15; 1 Tes 5,16–18.23; Žid 10,25; Jak 1,27; 2 Pet 2,9; 3,18; 1 Ján 4,4)

12. CIRKEV

Cirkev je spoločenstvo veriacich, ktorí vyznávajú Ježiša ako Pána a Spasiteľa. V nadväznosti na starozákonný Boží ľud sme povolaní zo sveta k spoločnej bohoslužbe, k vzájomnému spoločenstvu, k vzdelávaniu sa v Božom Slove, k sláveniu Večere Pánovej, k službe ľudstvu a celosvetovému zvestovaniu evanjelia. Cirkev prijíma svoju autoritu od Krista, ktorý je vteleným Slovom, zjaveným v Písme. Cirkev je Božia rodina. Jej členovia, ktorých Boh prijal za svoje deti, žijú na základe novej zmluvy. Cirkev je spoločenstvo viery, Kristovo telo, ktorého hlavou je sám Ježiš Kristus. Cirkev je nevesta, za ktorú Kristus zomrel, aby ju mohol posvätiť a očistiť. keď sa vráti ako Víťaz, budú pred neho postavení verní všetkých vekov, ktorých vykúpil svojou krvou, bude to slávna cirkev bez poškvrny a vrásky, svätá a bez úhony. (1 Moj 12,1–3; 2 Moj 19,3–7; Mat 16,13–20; 18,18; 28,19.20; Sk 2,38–42; 7,38; 1 Kor 1,2; Ef 1,22.23; 2,19–22; 3,8–11; 5,23–27; Kol 1,17.18; 1 Pet 2,9)

13. OSTATOK A JEHO POSLANIE

Univerzálnu cirkev tvoria všetci tí, ktorí skutočne veria v Krista. V posledných dňoch, v čase rozsiahleho odpadnutia, bol ostatok cirkvi povolaný zachovávať Božie prikázania a vieru Ježišovu. Tento ostatok oznamuje príchod hodiny súdu, zvestuje, že spasenie je možné len v Ježišovi Kristovi a hlása blízkosť jeho druhého príchodu. Toto zvestovanie symbolizujú traja anjeli zo 14. kapitoly Zjavenia. Súčasne prebieha v nebi súd a na zemi sú výsledkom zvestovania pokánie a náprava. Každý veriaci je povolaný k osobnej účasti na tomto celosvetovom svedectve. (Dan 7,9–14; Iz 1,9; 11,11; Jer 23,3; Mich 2,12; 2 Kor 5,10; 1 Pet 1,16–19; 4,17; 2 Pet 3,10–14; Júda 3,14; Zj 12,17; 14,6–12; 18,1–4.)

14. JEDNOTA KRISTOVHO TELA

Cirkev je jedno telo s mnohými údmi, ktoré Boh povoláva z každého národa, pokolenia, jazyka a ľudu. V Kristovi sme nové stvorenie. Nesmú nás deliť rasové, kultúrne, vzdelanostné a národnostné rozdiely alebo rozdiely medzi vysokými a nízkymi spoločenskými vrstvami, bohatými a chudobnými, medzi mužom a ženou. Všetci sme si rovní v Kristovi, ktorý nás jedným Duchom spojil so sebou a jedného s druhým, nestranne a bez výhrad si máme navzájom slúžiť. Vďaka zjaveniu Ježiša Krista v Písme máme podiel na rovnakej viere a nádeji a hlásame

všetkým jednotné svedectvo. Táto jednota má svoj zdroj v jednote trojjediného Boha, ktorý nás prijal za svoje deti. (Ž 133,1; Mat 28,19.20; Ján 17,20–23; Sk 17,26.27; Rim 12,4.5; 1 Kor 12,12–14; 2 Kor 5,16.17; Gal 3,27.29; Ef 2,13–16; 4,3–6, 11–16; Kol 3,10–15)

15. KRST

Krstom vyznávame svoju vieru v smrť a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista a svedčíme, že sme zomreli hriechu a chceme žiť novým životom. Takto uznávame Krista za Pána a Spasiteľa, stávame sa jeho ľudom a sme prijatí za členov jeho cirkvi. Krst je symbolom nášho spojenia s Kristom, odpustenia našich hriechov i toho, že sme prijali Ducha Svätého. Je potvrdením viery v Ježiša Krista, ako aj znamením pokánia a koná sa ponorením do vody. Krst nasleduje po dôkladnom vyučovaní z Biblie a prijatí jej učenia. (Mat 28,19.20; Sk 2,38; 16,30–33; 22,16; Rim 6,1–6; Gal 3,27; Kol 2,12.13)

16. VEČERA PÁNOVA

Večera Pánova je účasťou na symboloch Ježišovho tela a krvi ako vyjadrenie viery v neho, nášho Pána a Spasiteľa. V tomto prežívaní spoločenstva je prítomný Kristus, ktorý sa stretáva so svojím ľudom a posilňuje ho. Svojou účasťou radostne zvestujeme význam Kristovej smrti, kým nepríde. Príprava na túto Večeru zahŕňa skúmanie vlastného svedomia, pokánie a vyznanie hriechov. Kristus ustanovil umývanie nôh ako symbol nového očistenia a výraz ochoty vzájomne si slúžiť v kresťanskej pokore a zjednotiť svoje srdcia v láske. Večera Pánova je otvorená všetkým veriacim kresťanom. (Mat 26,17–30; Ján 6,48–63; 13,1–17; 1 Kor 10,16.17; 11,23–30; Zj 3,20)

17. DUCHOVNÉ DARY A SLUŽOBNOSTI

Boh udeľuje všetkým členom cirkvi v každej dobe duchovné dary, ktoré má každý člen s láskou použiť v službe pre spoločné dobro cirkvi a ľudstva. Pôsobením Ducha Svätého, ktorý obdarúva každého člena podľa svojej vôle, prejavujú sa tieto dary vo všetkých schopnostiach a služobnostiach, ktoré cirkev potrebuje na splnenie Bohom určených povinností. Podľa Písma patria medzi dary Ducha: viera, uzdravovanie, proroctvá, zvestovanie, vyučovanie, spravovanie, zmierovanie, milosrdenstvo, sebaobetavá služba, láskavá ochota pomáhať ľuďom a povzbudzovať ich. Niektorých členov cirkvi Boh povolal a Duchom uschopnil na splnenie pastoračných, evanjelizačných, apoštolských a učiteľských úloh, aby pripravil členov na službu, na vzdelanie cirkvi k duchovnej zrelosti, na podporu jednoty viery a poznania Boha. Ak používajú členovia tieto dary ako verní hospodári rozmanitej Božej milosti, je cirkev chránená pred ničivým vplyvom

falošného učenia, rastie Božím rastom a buduje sa vo viere a láske. (Sk 6,1–7; Rim 12,4–8; 1 Kor 12,9–11.27.28; Ef 4,8.11–16; 1 Tim 3,1–13; 1 Pet 4,10.11)

18. DAR PROROCTVA

Písmo dosvedčuje, že jedným z darov Ducha Svätého je dar proroctva. Tento dar je príznačný pre cirkev ostatku a veríme, že sa prejavil sa v diele E. G. Whiteovej. Jej spisy prehovárajú s prorockou autoritou a sú pre cirkev pomocou, usmernením, poučením i napomenutím. Jasne tiež potvrdzujú, že Písmo je meradlom, ktorým treba posudzovať každé učenie i každú skúsenosť. (4 Moj 12,6; 2 Par 20,20; Ám 3,7; Joel 2,28.29; Sk 2,14–21; 2 Tim 3,16.17; Žid 1,1–3; Zj 12,17; 19,10; 22,8.9)

19. BOŽÍ ZÁKON

Veľké zásady Božieho zákona sú vyjadrené v Desatore a Ježiš Kristus ich predstavil svojím životom. Vyjadrujú Božiu lásku, vôľu a úmysly týkajúce sa ľudského správania a vzťahov. Sú záväzné pre všetkých ľudí v každej dobe. Tieto príkazy sú základom Božej zmluvy s jeho ľudom i meradlom na Božom súde. Pôsobením Ducha Svätého odhaľujú hriech a prebúdzajú vedomie potreby Spasiteľa. Spasenie je len z milosti, nie zo skutkov, ale jeho ovocím je poslušnosť prikázaniam, ktorá rozvíja kresťanský charakter a dáva vnútorné uspokojenie. Je svedectvom našej lásky k Pánovi a nášho záujmu o spolublížnych. Poslušnosť viery dokazuje Kristovu moc premeniť život, a tým umocňuje kresťanské svedectvo. (2 Moj 20,1–17; 5 Moj 28,1–14; Ž 19,8–15; 40,8.9; Mat 5,17–20; 22,36–40; Ján 14,15; 15,7–10; Rim 8,3.4; Ef 2,8–10; Žid 8,8–10; 1 Ján 2,3; 5,3; Zj 12,17; 14,12)

20. SOBOTA

Milostivý Stvoriteľ po šiestich stvoriteľských dňoch odpočinul v siedmy deň a ustanovil sobotu pre všetkých ľudí ako pamiatku stvorenia. Štvrté prikázanie Božieho nezmeniteľného zákona vyžaduje zachovávanie siedmeho dňa ako dňa odpočinku, bohoslužby a služby v súlade s učením a konaním Ježiša Krista, Pána soboty. Sobota je dňom radostného spoločenstva s Bohom a medzi veriacimi navzájom. Je symbolom nášho vykúpenia v Kristovi, znamením nášho posvätenia, znakom našej oddanosti Bohu i predzvesťou večnej budúcnosti v Božom kráľovstve. Sobota je trvalým znamením večnej zmluvy medzi Bohom a jeho ľudom. Radostné zachovávanie tohto posvätného času od večera do večera (od západu do západu slnka) je oslavou Boha a jeho stvoriteľských aj vykupiteľských činov. (1 Moj 2,1–3; 2 Moj 20,8–11; 31,13–17; 3 Moj 23,32; 5 Moj 5,12–15; Iz 56,5.6; 58,13.14; Ez 20,12.20; Mat 12,1–12; Mar 1,32; Luk 4,16; Žid 4,1–11)

21. KRESŤANSKÉ SPRÁVCOVSTVO

Sme Božími správcami. Boh nám zveril čas i príležitosti, schopnosti i majetok, dary zeme i prírodné zdroje. Sme Bohu zodpovední za ich správne používanie. Božie vlastníctvo uznávame vernou službou Bohu a blížnym, odovzdávaním desiatku a dobrovoľných darov na zvestovanie evanjelia a na podporu a rozvoj cirkvi. Kresťanské správcovstvo je prednosť, ktorú nám Boh daroval, aby sme rástli v láske a víťazili nad sebectvom a lakomstvom. Kresťania majú radosť, keď majú iní prospech z ich verného hospodárenia. (1 Moj 1,26–28; 2,15; 1 Par 29,14; Hag 1,3–11; Mal 3,8–12; Mat 23,23; Rim 15,26.27; 1 Kor 9,9–14; 2 Kor 8,1–15; 9,7)

22. KRESŤANSKÝ SPÔSOB ŽIVOTA

Sme povolaní, aby sme žili zbožne, zmýšľali, cítili a konali vo všetkých oblastiach nášho osobného i spoločenského života v súlade so zásadami Písma. Aby Duch Svätý v nás mohol utvárať charakter nášho Pána, zúčastňujeme sa len na tom, bude podporovať kresťanskú čistotu, zdravie a radosť v našom živote. To znamená, že aj naše zábavy a činnosť vo voľnom čase sa riadia normami kresťanského vkusu a krásy. Pri všetkom rešpektovaní kultúrnych odlišností má byť náš odev jednoduchý, skromný a čistý, ako sa sluší na ľudí, ktorých krása nespočíva vo vonkajších ozdobách, ale v ozdobe šľachetného a tichého ducha. Máme sa rozumne starať o svoje telo ako o chrám Ducha Svätého. Okrem primeraného pohybu a odpočinku máme dodávať telu najzdravšiu stravu, akú môžeme pripraviť, a zdržiavať sa tých pokrmov, ktoré Písmo označuje za nečisté. Alkoholické nápoje, tabak, nezodpovedné užívanie drog a narkotík škodí nášmu telu, preto ich nemáme užívať. Namiesto toho sa máme zapojiť do všetkého, čo našu myseľ i telo podriaďuje Kristovi, ktorý má záujem o naše zdravie, radosť a šťastie. (1 Moj 7,2; 2 Moj 20,15; 3 Moj 11,1–47; Ž 106,3; Rim 12,1.2; 1 Kor 6,19.20; 10,31; 2 Kor 6,14–7,1; 10,5; Ef 5,1–21; Fil 2,4; 4,8; 1 Tim 2,9.10; Tít 2,11.12; 1 Pet 3,1–4; 1 Ján 2,6; 3J 2)

23. MANŽELSTVO A RODINA

Manželstvo ustanovil Boh v raji a Ježiš ho potvrdil ako celoživotné spojenie muža a ženy v spoločenstve lásky. Manželský sľub koná kresťan tak Bohu, ako aj svojmu životnému partnerovi. Do kresťanského manželstva by mali vstupovať len muž a žena rovnakého vyznania. Vzájomná láska, úcta, rešpekt a zodpovednosť sú spojivom tohto zväzku, ktorý má zrkadliť lásku, svätosť, dôveru a trvanlivosť vzťahu medzi Kristom a jeho cirkvou. O rozvode Ježiš Kristus učil, že ten, kto sa rozvádza (s výnimkou smilstva partnera) a uzatvára nový manželský zväzok, dopúšťa sa cudzoložstva. Aj keď niektoré rodinné zväzky nie sú ideálne, muž a žena, ktorí sa v Kristovi odovzdávajú v manželstve jeden druhému, môžu pod vplyvom Ducha

Svätého a starostlivosťou cirkvi dosiahnuť jednotu lásky. Boh žehná rodine a chce, aby si jej členovia vzájomne pomáhali k úplnej zrelosti. Upevňovanie súdržnosti rodiny je jedným z cieľov posolstva evanjelia pre poslednú dobu. Rodičia majú viesť svoje deti, aby milovali a poslúchali Boha. Svojím príkladom a slovami ich majú učiť, že Kristus je láskavý, vždy vľúdny a starostlivý sprievodca, ktorý si praje, aby sa stali časťami jeho tela, členmi Božej rodiny, ktorej súčasťou sú slobodní aj ľudia v manželskom zväzku. (1 Moj 2,18–25; 2 Moj 20,12; 5 Moj 6,5–9; Prísl 22,6; Mal 4,5.6; Mat 5,31.32; 19,3–9.12; Mar 10,11.12; Ján 2,1–11; 1 Kor 7,7.10.11; 2 Kor 6,14; Ef 5,21–33; 6,1–4)

24. KRISTOVA SLUŽBA V NEBESKEJ SVÄTYNI

V nebi je svätyňa, pravý svätostánok, ktorého staviteľom je Pán, a nie človek. V ňom Kristus slúži v náš prospech, sprístupňuje veriacim požehnanie svojej zmierujúcej obete, prinesenej raz navždy na kríži. Po svojom nanebovstúpení bol Kristus uvedený do úradu ako náš slávny Veľkňaz a začal prostrednícku službu, ktorej predobrazom bola služba veľkňaza v prvom oddelení pozemskej svätyne. V roku 1844, na konci prorockého obdobia 2300 dní (rokov), prešiel k druhej a záverečnej fáze svojej zmierujúcej služby, ktorej predobrazom bola služba veľkňaza v svätyni svätých v pozemskej svätyni. Je to dielo vyšetrujúceho súdu, ktorý je súčasťou záverečného odstraňovania všetkého hriechu. Predobrazom tejto skutočnosti bolo očisťovanie starodávnej židovskej svätyne v Deň zmierenia. V predobraznej službe bola svätyňa očistená krvou obetí zvierat, ale nebeské skutočnosti sa očisťujú dokonalou obeťou Ježišovej krvi. Vyšetrujúci súd odhaľuje nebeským bytostiam, kto z mŕtvych zosnul v Kristovi, a preto je v ňom uznaný hodným mať podiel na prvom vzkriesení. Tento súd tiež ukazuje, kto z živých zostáva v Kristovi, zachováva Božie prikázania a vieru Ježiša Krista, a preto je v ňom pripravený na vstup do večného kráľovstva. Tento súd obhajuje Božiu spravodlivosť, zachraňujúcu tých, ktorí veria v Ježiša Krista. Vyhlasuje, že ľudia, ktorí zostali Bohu verní, dostanú kráľovstvo. Dovŕšenie Kristovej služby v nebeskej svätyni bude pre ľudí pred druhým adventom znamenať ukončenie doby milosti. (3 Moj 16; 4 Moj 14,34; Ez 4,6; Dan 7,9–27; 8,13.14; 9, 24–27; Žid 1,3; 2,16.17; 4,14–16; 8,1–5; 9,11–28; 10,19–22; Zj 8,3–5; 11,19; 14,6.7; 20,12; 14,12; 22,11.12)

25. DRUHÝ PRÍCHOD JEŽIŠA KRISTA

Druhý príchod Ježiša Krista je kresťanskou nádejou cirkvi, slávnym vyvrcholením evanjelia. Spasiteľov príchod bude doslovný, osobný, viditeľný a celosvetový. Pri Kristovom návrate spravodliví mŕtvi budú vzkriesení a spolu so spravodlivými živými budú oslávení a vzatí do neba, kým nespravodliví zomrú. Naplnenie väčšiny proroctiev a súčasný stav sveta naznačujú, že Kristov príchod je blízko. Boh nám nezjavil čas tejto udalosti, ale nabáda nás, aby sme boli stále

pripravení. (Mat 24; Mar 13; Luk 21; Ján 14,1–3; Sk 1,9–11; 1 Kor 15,51–54; 1 Tes 4,13–18; 5,1–6; 2 Tes 1,7–10; 2,8; 2 Tim 3,1–5; Tít 2,13; Žid 9,28; Zj 1,7; 14,14–20; 19,11–21)

26. SMRŤ A VZKRIESENIE

Dôsledkom hriechu je smrť. Boh, ktorý jediný je nesmrteľný, však svojim vykúpeným dá večný život. Až do dňa príchodu Pána je smrť pre všetkých ľudí stavom nevedomia. Keď sa zjaví Kristus, ktorý je naším životom, vzkriesení spravodliví a živí spravodliví budú oslávení a uchvátení v ústrety svojmu Pánovi. Druhé vzkriesenie, vzkriesenie nespravodlivých, bude o tisíc rokov neskôr. (Jób 19,25–27; Ž 146,3.4; Kaz 9,5.6.10; Dan 12,2.13; Iz 25,8; Ján 5,28.29; 11,11–14; Rim 6,23; 1 Kor 15,51–54; Kol 3,4; 1 Tes 4,13–17; 1 Tim 6,15.16; Zj 20,1–10)

27. TISÍCROČIE A KONIEC HRIECHU

Milénium znamená tisícročnú vládu Ježiša Krista s jeho svätými v nebi v čase medzi prvým a druhým vzkriesením. V tejto dobe budú bezbožní mŕtvi súdení; zem bude úplne pustá, bez živých ľudí, obývať ju bude satan a jeho anjeli. Na konci tohto obdobia Kristus so svojimi svätými i so svätým mestom zostúpi z neba na zem. Vtedy budú vzkriesení nespravodliví mŕtvi, ktorí spolu so satanom a jeho anjelmi obkľúčia Božie mesto, no oheň od Boha ich spáli a očistí zem. Takto bude vesmír naveky zbavený hriechu a hriešnikov. (Jer 4,23–26; Ez 28,18.19; Mal 4,1; 1 Kor 6,2.3; Zj 20; 21,1–5)

28. NOVÁ ZEM

Na novej zemi, kde prebýva spravodlivosť, Boh poskytne vykúpeným trvalý domov, dokonalé prostredie pre večný život, lásku, radosť a vzdelávanie vo svojej prítomnosti. Boh sám tam bude prebývať so svojím ľuďom a utrpenie ani smrť tam už nebudú. Veľký spor sa skončí a hriech už nebude. Všetko živé a neživé bude zvestovať, že Boh je láska. A Boh bude vládnuť na veky. Amen. (Iz 35; 65,17–25; Mat 5,5; 2 Pet 3,13; Zj 11,15; 21,1–7; 22,1–5)

POZNÁMKY

Uvedené poznámky podávajú vysvetlenie, ako môže zbor postupovať v uvedených prípadoch. Zbor má právo riešiť tieto otázky aj iným spôsobom. Alternatívne riešenia však musia byť v súlade so základnými princípmi, ktoré prijala Cirkev adventistov siedmeho dňa pre svoju vnútornú organizáciu a správu.

POZNÁMKY K 7. KAPITOLE

1. Pastoračný audit zoznamu členov (Pozri str. 55) – Toto je stručný popis navrhovaného postupu pastoračného auditu zoznamu členov miestneho zboru:

a. Môže byť veľmi užitočné, ak má zbor na tento účel vytvorenú špeciálnu komisiu, ktorá spolupracuje s výborom zboru, priebežne prechádza všetky mená na zozname členov a rozdeľuje ich do piatich kategórií (ak zbor používa špeciálny softvér na evidenciu členov, je možné toto rozdelenie robiť priamo v ňom): členovia, ktorí sa pravidelne zúčastňujú bohoslužieb (možno zohľadniť aj pravidelnú online účasť), členovia, ktorí sa zúčastňujú nepravidelne, členovia, ktorí v súčasnosti navštevujú iné zborové spoločenstvo, nezvestní členovia, a tí, ktorí prerušili kontakt so zborom (k opätovnému nadviazaniu kontaktu môže dôjsť prostredníctvom návštev, pozvánok na spoločenské stretnutia alebo špeciálne akcie zboru atď.). Tento zoznam s rozdelením mien do kategórií by mal byť pravidelne aktualizovaný, pričom o dôležitých zmenách je informovaný zborový výbor.

b. Výbor zboru by sa mal pravidelne venovať tomuto aktuálnemu zoznamu členov a hľadať spôsoby, ako pomôcť každému členovi v rámci jednotlivých kategórií v jeho kresťanskom raste. Na základe vyhodnotenia správy predloženej danou komisiou určí výbor zboru osobu, ktorá bude zodpovedná za prácu s každou z uvedených kategórií členov, bude sledovať prírastok alebo úbytok členov v jednotlivých kategóriách a pripraví pre kazateľa a staršieho zboru aj špeciálny zoznam tých, ktorí opustili cirkevné spoločenstvo, aby bolo možné s nimi ďalej udržiavať kontakt a hľadať cesty, ako im pomôcť nájsť cestu späť.

c. V tomto procese pastoračného auditu členstva hrá dôležitú úlohu tajomník zboru, ktorý naň dohliada. Jeho úlohou je poskytovať vždy aktuálny zoznam členov (z databázy, ktorú zbor používa), podieľať sa ako člen pracovnej komisie na rozdelení jednotlivých členov do príslušných kategórií, na základe predložených správ aktualizovať elektronické záznamy a v čase medzi pracovnými stretnutiami komisie tiež aktualizovať zmeny v jednotlivých kategóriách.

Správa tejto pracovnej komisie by mala byť zaradená do agendy zasadnutia zborového výboru raz za tri mesiace, aby mal výbor priebežný prehľad o práci s členmi v jednotlivých kategóriách.

POZNÁMKY K 9. KAPITOLE

1. Svadobný obrad (Pozri str. 72.) – V niektorých krajinách musí byť kazateľ úradne registrovaný, aby mohol viesť obrad svadby. V mnohých oblastiach kazateľ môže viesť celý svadobný obrad, ale sobášny list môže podpísať iba príslušný úradník štátnej správy (matriky), ktorý je zvyčajne prítomný na obrade a sleduje, či snúbenci odpovedali predpísaným spôsobom na určené otázky. V iných krajinách kazateľ nemôže vôbec uzatvárať manželstvo, pretože uzavretie manželstva sa považuje za civilnoprávny akt. V takýchto prípadoch kazateľ vedie zvláštnu pobožnosť v domove alebo v modlitebni, počas ktorej vyprosuje požehnanie pre novomanželov.

2. Vzdelávanie a pomoc starším zboru (Pozri str. 73.) – Prvoradú zodpovednosť za vzdelávanie starších zboru nesie poverený kazateľ. Kazateľské oddelenie pri združení v spolupráci s oddeleniami sú nabádané, aby pripravovali pravidelné stretnutia a školenia pre starších zboru. Aby sa prehĺbila spolupráca medzi kazateľom a starším zboru, odporúčame, aby sa na takýchto akciách organizovaných združením pre starších zborov zúčastnili aj kazatelia. Prizvaní by mali byť vedúci zborov a vedúci skupín, ktorí plnia

3. Vzdelávanie a pomoc diakonom a diakonkám (Pozri str. 74–77.) **–** Hlavnú zodpovednosť za vzdelávanie starších zboru nesie poverený kazateľ. Oddelenie pre kazateľskú službu pri združení je však povzbudzované, aby pripravovalo pravidelné stretávania a školenia pre diakonov a diakonky.

4. Starostlivosť o majetok zboru (Pozri str. 76, 78.) – Úlohou diakonov a diakoniek je zabezpečiť upratovanie a údržbu modlitebne a postarať sa o to, aby okolie budovy bolo čisté a upravené. Znamená to zaistenie určitého typu správcovskej služby. Vo veľkých zboroch, kde je potrebné zamestnať správcu, diakoni môžu odporučiť vhodnú osobu, o ktorej potom výbor zboru hlasuje, prípadne výbor zboru poverí diakonov, aby správcu vybrali sami. Všetky zásadné výdavky

na opravu modlitebne musia byť schválené výborom zboru. Faktúry a účty za opravu a údržbu modlitebne, rovnako ako platby za elektrinu, plyn, vodu a podobne výbor odovzdáva pokladníkovi zboru na uhradenie.

5. Zborové záznamy (Pozri str. 79.) – Zápisy z rokovania výboru musia byť uchované v zborovej knihe alebo iným vhodným spôsobom, ktorý určí zbor. Musia obsahovať dátum a čas zhromaždenia, počet prítomných členov a obsahovať záznamy o všetkých prijatých rozhodnutiach. Tajomník tiež zaobstará zoznam všetkých podvýborov a komisií, vytvorených počas pracovných zhromaždení zboru, zaznamená účel, pre ktorý boli zriadené, a právomoci, ktoré im boli zverené. V niektorých krajinách zborové knihy dodáva naše cirkevné vydavateľstvo alebo kníhkupectvo.

V zborovej knihe sa vedú záznamy o členoch zboru s uvedením, kedy bol člen prijatý, prípadne prepustený. Záznamy musia byť vedené chronologicky, ku každému zápisu musí byť poznamenané, kedy bolo prijaté rozhodnutie o prijatí alebo prepustení člena. Evidencia členov musí byť vedená presne a aktuálne, aby poskytovala údaje o aktuálnom počte členov daného zboru.

6. Korešpondencia s členmi (Pozri str. 79.) – Tajomník zboru má udržiavať pravidelný písomný kontakt s členmi zboru, ktorí sa nezúčastňujú na zhromaždení v zbore, má ich informovať o zaujímavých udalostiach a raste zboru, povzbudzovať ich, aby tiež oni napísali o svojich aktivitách aspoň raz za štvrťrok.

7. Platenie objednaných časopisov a kníh v zbore (Pozri str. 81.) – Tam, kde neexistuje cirkevné kníhkupectvo, môžu členovia zboru dať v obálke potrebnú čiastku spolu s riadne vyplnenou objednávkou kníh, časopisov, predplatným na tlačoviny, prípadne ďalších produktov tajomníkovi oddelenia osobnej služby[17]. Pokladník zboru zašle tieto objednávky a prostriedky cirkevnému kníhkupectvu alebo vydavateľstvu podľa miestnych podmienok, prípadne rozhodnutia príslušného združenia. Na konci každého štvrťroku tajomník oddelenia osobnej služby podá počas pravidelného štvrťročného členského zhromaždenia zboru správu o stave finančných vzťahov zboru s cirkevným kníhkupectvom alebo vydavateľstvom. Kópiu správy odovzdá pokladníkovi zboru. (Pozri str. 96.97.)

8. Ochrana detí – Cirkev a zbory musia byť miestom, ktoré je pre naše deti bezpečné. Každý, kto je zapojený do práce s deťmi a mladistvými, musí spĺňať všetky požiadavky stanovené štátom i cirkvou. V záujme ochrany detí by mali všetky zbory prijať opatrenia, ktoré poskytnú deťom dostatočnú bezpečnosť. Medzi tieto opatrenia môže patriť:

[17] traktátnik

a. *Prítomnosť dvoch dospelých* – Počas aktivít je potrebné, aby s deťmi stále boli dvaja dospelí.

b. *Otvorené dvere* – Vo všetkých situáciách sa treba vyhýbať situáciám, kde by dochádzalo k príliš osobným kontaktom, a ponechať pri takých nevyhnutných rozhovoroch radšej otvorené dvere. Tam, kde to nie je možné, je potrebné mať v blízkosti ďalšieho vedúceho.

c. *Kontrola dobrovoľných spolupracovníkov* – Potom, čo dobrovoľník vyplní potrebný dotazník, je nutné všetky informácie o ňom preveriť, a ak to vyžaduje zákon, potom požiadať aj o úradné preverenie jeho minulosti.

d. *Pravidlo šiestich mesiacov* – Toto pravidlo vyžaduje, aby novopokrstení alebo prevedení členovia mohli pracovať s deťmi až po šiestich mesiacoch od prijatia do zboru.

e. *Vzdelávanie* – Je dôležité, aby sa učitelia aj dobrovoľníci pravidelne vzdelávali, a mohli tak lepšie rozumieť deťom, chrániť ich a posilňovať ich vieru.

Predstavitelia jednotlivých zborov by sa mali obrátiť na príslušné združenie, ktoré ich zoznámi s miestnymi požiadavkami cirkvi i štátu na tých, ktorí chcú pracovať s deťmi.

Ďalšie potrebné informácie k tejto téme sú dostupné na internetovej adrese: www.adventistrisk.org.

9. Materiály pre ASLPS (Pozri str. 84.)
Ďalšie informácie o siedmich oblastiach činnosti tohto oddelenia alebo prístup k materiálom nájdete na stránkach www.possibilityministries.org. (V československom prostredí je k dispozícii web: bezbarier.casd.cz.)

10. Materiály pre oddelenie detí (Pozri str. 90.)

– The Children's Ministries Handbook; A StepbyStep Guide for Children's Leaders Around the World, 2005

– The Children's Ministries Coordinator; A StepbyStep Guide for Organizing Children's Ministries in the Local Church, 2005

– Pastor's & Elder's Handbook for Children's Ministries, 2005, Silver Spring MD: Children's Ministries, General Conference of Seventhday Adventists.

Ďalšie potrebné informácie možno získať u vedúceho oddelenia detí pri združení a na internetovej adrese: www.children.adventist.org.

12. Materiály pre oddelenie adventistickej služby rodinám (Pozri str. 89.)

– Caring for Families Today: A Guide for Family Ministries, 2009. Silver Spring MD: Family Ministries, General Conference of Seventhday Adventists.

Ďalšie potrebné informácie možno získať u vedúceho oddelenia adventistickej služby rodinám pri združení a na internetovej adrese: www.family.adventist.org

13. Materiály pre oddelenie zdravia (Pozri str. 90.)

– CELEBRATIONS (Podklady pre dvanásťdielny program o základoch zdravého života, ktoré zahŕňajú poznámky pre lektora a prezentácie v PowerPoint)

– CHARTERS (Séria prednášok pre laickú verejnosť s prezentáciami v PowerPoint)

– Foundations for Health Ministry (84 lekcií o základoch zdravého životného štýlu pre vedúcich oddelenia zdravia)

– Breathe Free (Podklady pre seminár na pomoc tým, ktorí chcú prestať fajčiť)

– Youth Alive (Program na budovanie zdravia a odolnosti zameraný na mládež)

– Vegetarian Cuisine Instructor's Course (Obsiahla a zrozumiteľná príručka)

– Birthing Companions (Pomocný materiál pre mladé tehotné ženy)

– Regeneration (Dvanásťdielny program pre boj so závislosťou)

– My Vegetarian Food Pyramid (Malé aj väčšie plagáty)

14. Materiály pre oddelenie náboženskej slobody (Pozri str. 91.)

Ďalšie potrebné informácie možno získať u vedúceho oddelenia náboženskej slobody pri združení a na internetovej adrese www.adventistliberty.org.

15. Materiály pre oddelenie knižnej evanjelizácie (Pozri str. 92.)

– Literature Ministry Training Manual (Trojdielny manuál s prezentáciami v PowerPoint)

– The Publishing Ministry and the Church (Brožúra)

– Student Literature Evangelism Manual

– Miracles of Grace (Kniha, ktorá obsahuje 365 osobných svedectiev knižných evanjelistov z celého sveta)

– The Literature Evangelist (Časopis oddelenia knižnej evanjelizácie pri Generálnej konferencii)

Ďalšie potrebné informácie možno získať u vedúceho oddelenia knižnej evanjelizácie a na internetovej adrese: www.adventistpublishing.org.

16. Materiály pre oddelenie sobotnej školy a osobnej služby (Pozri str. 93.)

– Lekcie sobotnej školy pre jednotlivé vekové kategórie (Adult, InVerse, Cornerstone Connections, RealTime Faith, PowerPoints, Primary, Kindergarten a Beginner)

– In Step with Jesus (lekcie sobotnej školy pre nových členov zboru)

– Sabbath School Handbook

– Personal Ministries Handbook

– Keys for Sabbath School & Personal Ministries Leaders (Séria letákov)

– Reaching & Winning (Séria brožúr pre osobnú službu a prácu s ľuďmi rôzneho náboženského vyznania a iných cieľových skupín)

– Keys to Adventist Community Services (letáky/príručka)

– Adventist Community Services Handbook

– The Sharing (Informačný bulletin oddelenia)

– Comunity Services and Urban Ministry Certification Program (www.sabbathschoolpersonalministries.org/acs_iicm)

Ďalšie potrebné informácie možno získať u vedúceho oddelenia sobotnej školy a osobnej služby alebo na internetových adresách:

www.sabbathschoolpersonalministries.org
www.GraceLink.net
www.JuniorPowerPoints.org

www.RealTimeFaith.net
www.CornerstoneConnections.net
www.InVerseBible.org
www.SabbathSchoolU.org
www.InStepwithJesus.org

Sabbath School app (mobilná aplikácia)

17. Adventistická dobročinná a sociálna služba (Adventist Community Services) (Pozri str. 91.) – V niektorých oblastiach pôsobí spoločnosť Dorkas a Adventistickí muži, alebo iné organizácie, ktoré slúžia v sociálnej oblasti mimo zbor, a boli schválené príslušnou regionálnou cirkevnou administratívou. V tomto prípade si zbor zvolí koordinátora (nie vedúceho) Adventistickej dobročinnej a sociálnej služby **(Adventist Community Services),** ktorý bude koordinovať dobročinné sociálne aktivity všetkých jednotlivých oddelení a organizácií zboru, vrátane oddelenia diakonov a diakoniek.

Vedúci spoločnosti Dorkas, Adventistických mužov a iných schválených organizácií miestneho zboru a koordinátor Adventistickej doborčinnej a sociálnej služby **(Adventist Community Services)** sú členmi výboru oddelenia osobnej služby ako to ustanovuje Cirkevná príručka.

Keď sa začína plánovať a organizovať dobročinná sociálna činnosť v danej oblasti, odporúča sa postupovať podľa modelu Adventistickej doborčinnej a sociálnej služby (Adventist Community Services). Tento model zapája všetkých členov zboru do širokej škály aktivít, ktoré zodpovedajú napĺňaniu potrieb v danej oblasti plánovaného pôsobenia.

Ďalšie informácie možno získať na internetovej adrese www.sabbathschoolpersonalministries.org – Adventist Community Services.

18. Materiály pre oddelenie kresťanského správcovstva (Pozri str. 98.)

– Steps to Discipleship, 2009. Silver Spring, MD: Stewardship Ministries, General Conference of Seventhday Adventists.

Ďalšie potrebné informácie možno získať u vedúceho oddelenia kresťanského správcovstva pri združení, únii alebo divízii a na internetovej adrese: www.stewardship.adventist.org.

19. Materiály pre oddelenie služby žien (Pozri str. 98.)

– Leadership certification levels 1–4

– Materiály pre zvláštne príležitosti, ako je Deň modlitby, Deň služby žien, alebo Deň prevencie zneužívania

– Pastor's and Elder's Handbook for Women's Ministries.

Ďalšie potrebné informácie je možné získať u vedúcej oddelenia služby žien na príslušnom združení a na internetovej adrese: www.women.adventist.org.

20. Organizácia oddelenia mládeže (AYM) (Pozri str.) – Podrobnejšie informácie o organizačnej štruktúre oddelenia mládeže v danej oblasti poskytne vedúci oddelenia príslušného združenia. Dôležité však je, aby každý zbor zmapoval situáciu svojej mládeže, rodín, zdrojov, ktoré má k dispozícii, vhodných osôb a miestností a vypracoval najlepší možný program pre mládež na základe svojich podmienok a možností.

Pre názov oddelenie mládeže môžu byť použité rôzne výrazy, ako napríklad „združenie", „spoločenstvo", „klub" atď. Vždy by však z názvu malo byť zrejmé, že ide o „adventistickú mládež".

21. Materiály pre oddelenie mládeže (Pozri str. 99.) Pre materiály a zdroje pre prácu s mládežou sa činovníci miestneho zboru majú prednostne obrátiť na zodpovedných pracovníkov príslušného združenia, únie a divízie. Okrem toho je značné množstvo materiálu pre prácu s mládežou všetkých vekových kategórií na webových stránkach oddelenia mládeže pri Generálnej konferencii. www.youth.adventist.org.

POZNÁMKY K 10. KAPITOLE

1. Prehľad možných činovníkov zboru (Pozri str. 109.). Menovací výbor vyberá členov zboru, ktorí by mali slúžiť ako činovníci v rôznych oblastiach zborového života. V malých zboroch bude tento zoznam samozrejme kratší. Veľké zbory naopak budú mať zoznam činovníkov dlhší. Tu je návrh, o ktorých službonostiach možno uvažovať:

starší zboru
diakon
diakonka
tajomník
pokladník a jeho zástupca
koordinátor práce so záujemcami
výbor zboru
správna rada školy
vedúci Adventist Community Services (Adventistická dobročinná a sociálna služba) alebo vedúci spoločnosti Dorkas

tajomníkpokladník Adventist Community Services (Adventistická dobročinná a sociálna služba) alebo vedúci spoločnosti Dorkas
koordinátor ASLSP
vedúci hudby a spevu pri oddelení mládeže
klavírista či organista oddelenia mládeže
tajomník
pokladník oddelenia mládeže
vedúci Klubu Adventurer
vedúci Klubu Ambassador
vedúci a zástupca Klubu Pathfinder
koordinátor práce so študentmi
vedúci mladšej mládeže
koordinátor biblického korešpondenčného kurzu
koordinátor oddelenia detí
vedúci hudby alebo zborového spevu
zborový klavirista alebo organista
vedúci oddelenia komunikácie alebo výboru komunikácie
vedúci dobročinnej a sociálnej služby
vedúci oddelenia výchovy
vedúci oddelenia kresťanského domova
vedúci oddelenia zdravia
vedúci oddelenia osobnej služby
tajomník oddelenia osobnej služby
vedúci oddelenia knižnej evanjelizácie
vedúci oddelenia náboženskej slobody
vedúci a zástupca vedúceho oddelenia sobotnej školy
tajomník oddelenia sobotnej školy
vedúci jednotlivých odvetví sobotnej školy
tajomník pre investície oddelenia sobotnej školy
koordinátor pre spisy Ellen Whiteovej
vedúci oddelenia kresťanského správcovstva
vedúci prázdninovej biblickej školy
vedúca oddelenia služby žien

Je možné samozrejme zvážiť aj iné potrebné služobnosti.

Činovníci Združenia pre rodinu a školu (vedúci a tajomník): Ak zbor prevádzkuje jednu vlastnú školu, dáva menovací výbor svoje návrhy správnej rade, ktorá potom poverí týchto činovníkov. Ak zbor prevádzkuje viac škôl, potom je celý proces vedený správnou radou školy. (Pozri str. 91 a 132.)

POZNÁMKY K 11. KAPITOLE

1. Sobotná škola (Pozri str. 117.) – Čas vymeraný pre sobotnú školu, je zvyčajne hodina a desať minút. Tento zvyk však nie je prekážkou, aby sa určité združenia nemohli dohodnúť na kratšej či dlhšej dobe. Treba však brať do úvahy, aby bol k dispozícii dostatočný čas na predstavenie evanjelizačných aktivít a činnosti svetovej cirkvi, na zbierku dobrovoľných darov a aspoň tridsať minút na štúdium Biblie.

2. Konkrétna podoba bohoslužby (Pozri str. 117.118.) – Vlastná podoba bohoslužieb veľmi závisí od prostredia, krajiny a miestnej kultúry. Všeobecne možno navrhnúť dve základné podoby:

Dlhšia podoba bohoslužby
- Úvodná hudba
- Oznamy
- Príchod účastníkov na pódium
- Oslava a vzývanie Boha[18]
- Slávnostná spoločná modlitba
- Čítanie z Písma
- Spievaný chválospev
- Modlitba
- Hudobný príspevok
- Zbierka
- Pieseň
- Kázanie
- Spoločná pieseň
- Modlitba – prosba o požehnanie[19]
- Chvíľa pre tichú modlitbu
- Záverečná hudba

Kratšia podoba bohoslužby
- Oznamy
- Spoločná pieseň
- Modlitba
- Zbierka
- Hudobný príspevok
- Kázanie
- Spoločná pieseň
- Modlitba – prosba o požehnanie
- Krátka chvíľa pre tichú modlitbu

[18] v anglickom origináli „doxology“
[19] v anglickom origináli „benediction“

3. Forma bohoslužby (Pozri str. 118.) Keď účastníci bohoslužby na pódiu pokľaknú, zhromaždenie by sa malo ticho na mieste skloniť a prosiť o Božiu prítomnosť a požehnanie. Chvíľa dôstojného ticha je vhodnou prípravou na to, čo bude nasledovať.

Bohoslužba sa skladá z dvoch základných častí:

a) Zborové spoločenstvo vzdáva Bohu chválu a úctu vyjadrenú piesňami, modlitbou a darmi.

b) Posolstvo z Božieho slova.

Ten, kto vedie zhromaždenie do Božej prítomnosti pastorálnou modlitbou, by mal k tomuto aktu pristupovať s úctou, pokorou a vedomím jeho dôležitosti. Ten, kto sa modlí, zvyčajne pokľakne smerom k zhromaždeniu, ktoré je zase obrátené k nemu. Ak je to možné a vhodné, pokľakne aj zhromaždenie. Modlitba by mala byť krátka a stručná, ale mala by zároveň obsahovať prejavy chvály, poďakovanie i zmienku o osobných potrebách zhromaždených a celosvetového spoločenstva.

Dôležitou súčasťou bohoslužby je zbierka darov. Biblia nás pozýva k bohoslužbe nielen slovami: „Vzývajte Hospodina v posvätnej nádhere“ ale tiež: „Prineste obetný dar a vstúpte do jeho nádvorí.“ (Ž 96,9.8) Prinesenie darov je teda prirodzenou súčasťou spoločnej bohoslužby.

Je tiež vhodné, aby do tejto časti bohoslužby bol zaradený hudobný prednes alebo spoločný chválospev.

Potom prichádza jedna zo zásadných častí bohoslužby, pri ktorej je Boží ľud duchovne „sýtený“. Silu a moc Božej slávy cítiť všade tam, kde je spoločenstvo duchovne posilňované a ľudia vnímajú, že „Boh navštívil svoj ľud“ (Luk 7,16). Ten, kto prináša posolstvo, musí vnímať posvätnosť tejto úlohy a byť vždy starostlivo pripravený.

Pri plánovaní poradia a priebehu bohoslužby spolupracujú s kazateľom starší zboru. Ak nemá zbor svojho prideleného kazateľa, potom túto zodpovednosť nesie starší zboru, ktorý bohoslužbu vedie alebo vedením poverí niekoho iného. Niekedy môže byť bohoslužba zameraná na osobné svedectvo a chválu alebo možno dať priestor niekoľkým členom, aby sa podelili o svoje skúsenosti z misijnej práce.

4. Ďalšie zhromaždenia (Pozri str. 118.119.) – Pre zdôraznenie a posilnenie evanjelizačného nasmerovania členov zboru môže oddelenie osobnej služby zorganizovať niektoré ďalšie zhromaždenia. Napríklad:

a) Desaťminútové programy oddelenia osobnej služby každú sobotu po skončení sobotnej školy, ešte pred začiatkom vlastnej bohoslužby s kázaním.

b) Stretnutie uprostred týždňa spojené s modlitebným zhromaždením. V takom prípade by prvá časť stretnutia mala byť venovaná duchovnému posolstvu, potom by mala nasledovať modlitebná chvíľa. Mali by sme mať na pamäti, že uctievanie Boha je životne dôležité pre duchovný rast a prípravu na službu. Zvyšný čas možno venovať školeniu a príprave členov na evanjelizačnú službu. Členovia majú byť zoznamovaní s rôznymi evanjelizačnými metódami a majú mať možnosť predkladať na diskusiu problémy, na ktoré pri svojej osobnej práci narazili.

Stretnutia oddelenia osobnej služby sa môžu konať v rôznom čase, ako to najlepšie vyhovuje potrebám a možnostiam zboru. Výbor osobnej služby v zbore má zhromaždenia oddelenia osobnej služby starostlivo pripravovať, aby sa stali príležitosťou na duchovné oživenie a praktickú prípravu. Výbor má dbať na to, aby sa tieto zhromaždenia konali rovnako pravidelne a s nadväznosťou ako ostatné zhromaždenia zboru.

5. Umývanie nôh (Pozri str. 119.) – Pri umývaní nôh je potrebné zabezpečiť oddelené priestory pre mužov a ženy. Tam, kde sú v budove schody a iné podobné prekážky, treba myslieť na telesne handicapovaných. Na miestach, kde je to spoločensky prijateľné a miestny štýl odievania tomu zodpovedá, možno mať aj špeciálne priestory, kde si môžu umývať spoločne nohy manželia alebo rodičia a pokrstené deti. Niektorí citliví členovia môžu pri voľbe partnera na umývanie nôh prežívať trápne chvíle, preto vedúci zboru majú určiť vhodné osoby, ktoré takýmto členom pomôžu nájsť partnera na umývanie nôh.

Pred samotnou Večerou Pánovou by si všetci mali dôkladne umyť ruky. Tí, ktorí vedú obrad, by tak mali z hygienických dôvodov urobiť verejne.

6. Chlieb a víno (Pozri str. 119.) Keď sa zbor znovu stretáva v modlitebni, kazateľ a starší zboru zaujímajú miesta za stolom, na ktorom je pripravený chlieb a víno, a diakoni a diakonky zaujímajú tiež svoje určené miesta, možno spievať vhodnú spoločnú pieseň.

Potom sa sníme obrúsok, ktorý prikrýva chlieb.

Ďalej je vhodné čítať text Písma, napríklad: 1 Kor 11,23.24; Mat 26,26; Mar 14,22; Luk 22,19, alebo môže až teraz zaznieť krátke kázanie. Môže byť veľmi účinné, ak zdôrazňuje symboliku chleba a vína. Poslucháči si potom pri prijímaní symbolov jeho myšlienky dobre pamätajú.

Keď vysluhujúci kazateľ a starší zboru prosia o požehnanie pre chlieb, zvyčajne si kľaknú. Zhromaždenie pritom môže tiež kľačať alebo zostať sedieť.

Väčšina chleba, ktorý bude rozdávaný, je nalámaná na potrebné kúsky už pred začatím pobožnosti. Len malá časť je ponechaná vcelku, aby ju mohol vysluhujúci kazateľ alebo starší zboru rozlomiť pri samotnom obrade. Kazateľ a starší zboru potom odovzdajú podnosy s chlebom diakonom a tí nimi slúžia

celému zhromaždeniu. V menších zboroch môže všetkých prítomných obslúžiť kazateľ alebo starší.

Počas roznášania môže v modlitebni znieť pripravená hudba alebo pieseň, vhodné osobné svedectvo, krátke zhrnutie kázania, vybrané čítanie, spoločný spev celého zhromaždenia alebo tichá hudba.

Každý účastník Večere Pánovej podrží v ruke časť chleba až do chvíle, keď má v ruke chlieb aj vysluhujúci kazateľ a starší zboru. Keď majú všetci v ruke chlieb, vyzve ten, kto obrad vedie, aby všetci spoločne prijali chlieb. V čase, keď sa prijíma chlieb, sa celé zhromaždenie ticho modlí.

Kazateľ ďalej prečíta vhodný text Písma, ako napríklad 1 Kor 11,25.26; Mat 26,27–29; Mar 14,23–25 alebo Luk 22,20. Vysluhujúci kazateľ či starší zboru pokľaknú k modlitbe o požehnanie vína.

Diakoni znovu slúžia roznášaním vína zhromaždeniu. Čas roznášania môže byť vyplnený podobne ako pri roznášaní chleba. Keď majú kalíšky aj vysluhujúci kazateľ a starší zboru, všetci prijímajú víno naraz.

Symboly môžu byť podané tým, ktorí sa zúčastňujú na Večeri Pánovej aj nasledujúcim spôsobom: Po požehnaní je chlieb rozlámaný a položený na podnos vedľa kalíškov s vínom. Veriaci si vezmú z podnosu naraz chlieb i víno. Zhromaždenie spolu prijme chlieb a po modlitbe aj víno. Potom nasleduje tichá modlitba. Tam, kde sú v laviciach alebo na sedadlách odkladacie poličky pre kalíšky, je vhodné zbierať kalíšky až po skončení pobožnosti.

7. Členské zhromaždenia (Pozri str. 123.) – Správy môžu zahŕňať nasledujúce oblasti:

a) Správa tajomníka o počte členov zboru, vrátane počtu členov prijatých a prevedených z iných zborov. Môže sa tiež zmieniť o počte, nie nevyhnutne o menách tých, ktorí boli počas roka zbavení členstva v cirkvi, aj tých, ktorí zomreli. Stručný prehľad uznesení výboru zboru by mohol zaujímať všetkých členov zboru.

b) Správa vedúceho oddelenia osobnej služby má obsahovať prehľad evanjelizačných aktivít, vrátane dobročinnej (sociálnej) služby, a plány pre ďalšiu činnosť. Nasledovať by mala správa tajomníka oddelenia osobnej služby.

c) Správa pokladníka má obsahovať sumu prijatých desiatkov odoslaných na združenie a úplnú správu o prijatých a odoslaných misijných zbierkach. Ďalej má správa ukázať všetky príjmy a výdavky zboru.

d) Správa diakonov a diakoniek o návštevách členov, o práci pre núdznych a ľudí v sociálnej tiesni, prípadne o všetkých ďalších činnostiach, ktoré spadajú do ich oblasti.

e) Správa tajomníka oddelenia mládeže o evanjelizačných aktivitách mládeže a iných programoch mládeže.

f) Správa tajomníka sobotnej školy o počte členov sobotnej školy a ďalších otázkach týkajúcich sa sobotnej školy.

g) Správa pokladníka o finančnej situácii cirkevnej školy, s uvedením potrieb vybavenia alebo iných otázok týkajúcich sa školy.

h) Správa riaditeľa alebo učiteľa cirkevnej školy, ktorá má uviesť počet žiakov, predstaviť výchovný program školy, počet pokrstených žiakov počas roka a výsledky zapojenia žiakov do zborových programov.

i) Správa vedúceho združenia pre domov a školu o činnosti a potrebách združenia.

j) Správa vedúceho oddelenia komunikácie týkajúca sa tlače, rozhlasu, televízie a ďalších aktivít zboru v oblasti, kde zbor žije a pôsobí.

8. Podvýbory a komisie (Pozri str. 128.) – Vedúci jednotlivých výborov a podvýborov by mali pravidelne predstavovať svoje správy. Vo veľkých zboroch môže výbor zboru vytvoriť napr. podvýbor pre evanjelizáciu. Tento podvýbor by mali tvoriť vedúci oddelenia, ktoré sa zameriavajú na pôsobenie mimo zbor, a predsedať by mu mal jeden zo starších zboru. Podvýbor bude podávať návrhy a správy výboru zboru a bude plniť úlohu koordinátora evanjelizačnej činnosti jednotlivých oddelení.

9. Materiály pre oddelenie mládeže (Pozri str. 128.129.) – Pomôcky a materiál pre prácu s mládežou možno získať od oddelenia mládeže pri divízii, únii a združení. Generálna konferencia vydáva štvrťročne časopis *Youth Ministry Accent* zameraný na prácu s mládežou. Vydáva aj celý rad drobných tematických tlačovín pre prácu v tejto oblasti.

POZNÁMKY K 12. KAPITOLE

1. Materiály pre oddelenie kresťanského správcovstva (Pozri str…) – V angličtine je k dispozícii publikácia Steps to Discipleship, 2009. Silver Spring, MD: Stewardship Ministries, General Conference of Seventhday Adventists.

Ďalšie potrebné informácie možno získať u vedúceho oddelenia kresťanského správcovstva pri združení a na internetovej adrese: www.stewardship.adventist.org.

2. Príklad rozpočtu zboru – *Príklad rozpočtu vypracovaného pre zbory v ČeskoSlovenskej únii je uvedený v príručke „Pokyny pre vedenie účtovnej evidencie v zboroch Cirkvi adventistov s.d.“, ktorú možno získať u hospodára každého združenia.*

OZNAČENIE SKRATIEK

ABC	Adventistický biblický komentár AHThe Adventist Home
CG	Child Guidance
CH	Counsels on Health
CK	Cesta ku Kristovi
CT	Counsels to Parents, Teachers and Students
CS	Counsels on Sabbath School Work
CTBH	Christian Temperance and Bible Hygiene
CW	Counsels to Writers and Editors
CZ	Cesta ku zdraviu a životnej harmónii
Ev	Evangelism
EW	Early Writings
GW	Gospel Workers
KP	Kristove podobenstvá
MB	Myšlienky z Vrchu blahoslavenstiev
MM	Medical Ministry
MYP	Messages to Young People
PK	Proroci a králi
PP	Patriarchovia a proroci
RH	Review and Herald
SA	Skutky apoštolov
ST	Sings of the Times
1T	Testimonies, zv. 1
TM	Testimonies to Ministers
TV	Túžba vekov
VS	Veľký spor vekov
VYCH	Výchova

CIRKEVNÁ PRÍRUČKA
Vydala Cirkev adventistov siedmeho dňa
Londýnská 623/30, Praha 2-Vinohrady
Praha 2026

21. revidované vydanie z roku 2025

ISBN 978-80-8071-283-9